

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΝΘ΄

Τετάρτη 7 Ιουλίου 2010 (Πρωΐ)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 9764
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 9723, 9743

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων, σελ. 9717

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Νέο ασφαλιστικό σύστημα και συναφείς διατάξεις. Ρυθμίσεις στις Εργασιακές Σχέσεις», σελ. 9717

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΡΓΥΡΗΣ Ε., σελ. 9723
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 9743
ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ Α., σελ. 9723
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β., σελ. 9743

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης:

ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ Α., σελ. 9727
ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ., σελ. 9732
ΑΝΑΤΟΛΑΚΗΣ Γ., σελ. 9755
ΒΑΓΓΙΩΝΑΣ Γ., σελ. 9719, 9720
ΒΛΑΧΟΣ Γ., σελ. 9722, 9723
ΕΜΙΝΙΔΗΣ Σ., σελ. 9717
ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ Η., σελ. 9732
ΙΑΤΡΙΔΗ Τ., σελ. 9726
ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Ι., σελ. 9738, 9739
ΚΑΖΑΚΟΣ Κ., σελ. 9730
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ., σελ. 9745, 9747
ΚΑΡΙΠΙΔΗΣ Α., σελ. 9734
ΚΟΛΜΙΑΣ Κ., σελ. 9731
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ., σελ. 9758
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α., σελ. 9759
ΚΟΥΣΕΛΑΣ Δ., σελ. 9721
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π., σελ. 9751
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α., σελ. 9739, 9741, 9742, 9747
ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ Χ., σελ. 9724, 9725
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ., σελ. 9721
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 9743, 9744
ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ Α., σελ. 9759
ΜΙΧΟΥ Μ., σελ. 9720
ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Β., σελ. 9762
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ., σελ. 9737
ΜΠΕΚΙΡΗΣ Μ., σελ. 9754
ΜΩΡΑΪΤΗΣ Ν., σελ. 9756
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β., σελ. 9725
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Π., σελ. 9757
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α., σελ. 9718
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν., σελ. 9733
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α., σελ. 9749
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ., σελ. 9747
ΠΛΕΥΡΗΣ Α., σελ. 9762
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ., σελ. 9736
ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ Ι., σελ. 9728
ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ Ι., σελ. 9752
ΡΗΓΑΣ Π., σελ. 9761
ΡΟΜΠΟΠΟΥΛΟΣ Θ., σελ. 9723
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α., σελ. 9753
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ., σελ. 9735
ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ Ε., σελ. 9729
ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ Σ., σελ. 9757
ΤΖΕΛΕΠΗΣ Μ., σελ. 9727
ΤΣΙΡΩΝΗΣ Δ., σελ. 9763
ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ Ε., σελ. 9760
ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ Α., σελ. 9730

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΝΘ'

Τετάρτη 7 Ιουλίου 2010 (πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 7 Ιουλίου 2010, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.06' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΡΓΥΡΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 8 Ιουλίου 2010.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1016/5-7-2010 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αικατερίνης Περλεπέ-Σηφουνάκη προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την αντιμετώπιση της ρύπανσης στην περιοχή της Μεσοαπίας Ν. Εύβοιας κ.λπ..

2. Η με αριθμό 1019/5-7-2010 επίκαιρη ερώτηση του τέως Προέδρου της Βουλής και Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημητρίου Σιούφα προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με τον υδροηλεκτρικό σταθμό της ΔΕΗ στη Μεσοχώρα Τρικάλων κ.λπ..

3. Η με αριθμό 1024/5-7-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαου Μωραΐτη προς τους Υπουργούς Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με την καταβολή των δεδουλευμένων στους εργαζόμενους του Κέντρου Δημοιουργικής Απασχόλησης (ΚΔΑΠ) του Δήμου Αग्रινίου κ.λπ..

4. Η με αριθμό 1028/5-7-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Άγγελου Κολοκοτρώνη προς την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την απασχόληση των κρατικών ασθενοφόρων σε διακομιδές ασθενών ιδιωτικών κλινικών κ.λπ..

5. Η με αριθμό 1020/5-7-2010 επίκαιρη ερώτηση του Ζ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αναστασίου Κουράκη προς την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη χάραξη ειδικής κρατικής πολιτικής για τα κληρονομικά μεταβολικά νοσήματα κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1025/5-7-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Παπουτή προς την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την αξιοποίηση των κτηριακών εγκαταστάσεων του παλαιού νοσοκομείου Καβάλας κ.λπ..

2. Η με αριθμό 1029/5-7-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκου Μητσotάκη προς την Υπου-

ργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την προστασία του Κηφισού και την εύρυθμη λειτουργία του Φορέα Διαχείρισής του κ.λπ..

3. Η με αριθμό 1023/5-7-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Γκικόκα προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων των εργαζομένων στην επιχείρηση «ΕΔΡΑΣΗ» Χ. ΨΑΛΛΙΔΑΣ ΑΤΕ στο Κορωπί κ.λπ..

4. Η με αριθμό 1021/5-7-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με τις νέες εργασιακές σχέσεις κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και συναφείς διατάξεις, ρυθμίσεις στις εργασιακές σχέσεις».

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Σάββας Εμινιάδης για επτά λεπτά.

ΣΑΒΒΑΣ ΕΜΙΝΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, ακούω πολύ συχνά την κατηγορία ότι άλλο ήταν το προεκλογικό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ και άλλο εφαρμόζει ως Κυβέρνηση.

Η αλήθεια είναι ότι πριν από λίγους μήνες ο ελληνικός λαός με την ψήφο του έδωσε εντολή στο ΠΑΣΟΚ και στο Γιώργο Παπανδρέου να αλλάξει την Ελλάδα και να δώσει ξανά προοπτική στον τόπο μας. Με τα πράγματι σκληρά μέτρα που αναγκαστήκαμε να πάρουμε αναλάβαμε την ευθύνη να σώσουμε τη χώρα μας από την καταστροφή. Τα λάθη του παρελθόντος, στα οποία και εμείς συμβάλαμε, αποτελούν τον οδηγό μας για να διορθώσουμε τα κακώς κείμενα, ώστε να μην επαναληφθούν. Αντίθετα, το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης με περίσσιο θράσος και διά στόματος του Αρχηγού του είπε στον ελληνικό λαό από το βήμα του συνεδρίου του ότι δεν τον ενδιαφέρει το παρελθόν και δεν απολογείται σε κανέναν για αυτό.

Πρέπει να μάθετε, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι ο ελληνικός λαός έχει και γνώση και γνώμη. Γνωρίζει ποιοι φταίει και πόσο φταίει ο καθένας. Γνωρίζει επίσης –και απευθύνομαι σε όλους τους συναδέλφους– ποιοι τον σέβονται και ποιοι όχι, ποιοι του λένε την αλήθεια και ποιοι τον κοροϊδεύουν, ποιοι τον στηρίζουν και ποιοι παίζουν παιχνίδια στην πλάτη του. Αυτό ακριβώς κάνουν όσοι αρνούνται σήμερα την επίλυση του ασφαλιστικού και τη διάσωση του θεσμού της σύνταξης και της ια-

τροφαρμακευτικής περιθαλψής για την παρούσα, αλλά και για τις επόμενες γενιές. Γι' αυτό παλεύουμε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, καμιά από τις προηγούμενες κυβερνήσεις δεν τόλμησε και δεν μπόρεσε ή και δεν ήθελε να δώσει μια μόνιμη και βιώσιμη λύση σε ένα πρόβλημα που όλοι αναγνωρίζουν. Όλοι μετέθεσαν τη λύση στο μέλλον, καλύπτοντας το παρόν δυστυχώς με δανεισμούς και κρατικές επιχορηγήσεις. Η Νέα Δημοκρατία έδωσε χαριστικές βολές στο σύστημα, φροντίζοντας με μια σειρά από νομοθετικές ρυθμίσεις και παρεμβάσεις να φέρει πιο κοντά την ημερομηνία κατάρρευσης του συστήματος. Πριν παίξουν ταυτόχρονα, όλοι μαζί, οι διοικητές, όπως θυμάστε, τα αποθεματικά των ταμείων σε «τοξικά» ομόλογα - ήταν τυχαίο; Δεν νομίζω - πέρασε με δύο νόμους την εθελούσια αποχώρηση πενήντα χιλιάδων εργαζομένων για να ξεπουλήσει τον κερδοφόρο ΟΤΕ. Το ίδιο έκανε και με την Ολυμπιακή. Έφτιαξε οκτώ χιλιάδες συνταξιούχους με υψηλές αποδοχές, ηλικίας από τριάντα πέντε έως πενήντα πέντε ετών, έστειλε το λογαριασμό όμως στα επόμενα χρόνια με μέσο όρο τριάντα για τους επόμενους εργαζομένους να τον πληρώνουν. Σαν να μην έφτανε αυτό στα πενήντα χρόνια μειώθηκαν τα έσοδα των ταμείων, αυξήθηκε η εισφοροδιαφυγή, μειώθηκε η απασχόληση, αυξήθηκε η ανασφάλιστη εργασία, διπλασιάστηκαν οι δαπάνες των κλάδων υγείας, αυξήθηκαν οι πρόωρες και αδικαιολόγητες συντάξεις, ενώ οι αναπηρικές συντάξεις ξεπέρασαν το 15%. Για όλα αυτά σήμερα «νύπουν τας χείρας τους».

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο της διάσωσης και επιβίωσης του ασφαλιστικού ήταν όντως στην προεκλογική ατζέντα του ΠΑΣΟΚ. Άλλωστε, αναπροσαρμογή στα όρια ηλικίας και στο ύψος των συντάξεων έχει γίνει σε όλα τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα οποία δεν είχαν ούτε τη δική μας κακοδιαχείριση ούτε τις σπατάλες, αλλά ούτε και την εξυπηρέτηση των πελατειακών σχέσεων, που είχαμε εμείς στη χώρα μας.

Οι αλλαγές στο ελληνικό ασφαλιστικό σύστημα θα ήταν ηπιότερες, εάν δεν υπήρχε ο δημοσιονομικός εκτροχιασμός που μας παρέδωσε η Νέα Δημοκρατία και εάν δεν είχε φτάσει το ασφαλιστικό στην ώρα μηδέν, όπως έχει φτάσει σήμερα. Είναι πράγματι σκληρές και βίαιες οι αλλαγές που αφορούν την αύξηση των ορίων ηλικίας, ειδικά για τις γυναίκες με ανήλικα παιδιά. Είναι επίσης άδικη για τους μέλλοντες συνταξιούχους -σε σχέση με παλαιότερους- η απονομή πλήρους σύνταξης με σαράντα χρόνια εργασίας ή ακόμη και η περικοπή του δέκατου τρίτου και του δέκατου τέταρτου μισθού στις συντάξεις, όπου προβλέπεται. Υπάρχουν όμως και θετικά. Είναι η αύξηση από 6% έως και 44% σε χαμηλές συντάξεις, είναι η απαγόρευση στις εθελούσιες και τις πρόωρες συντάξεις, είναι η άρση των αδικιών που δημιουργούν στη διαδοχική ασφάλιση, είναι η διαμόρφωση ενιαίου πλαισίου παροχής υπηρεσιών υγείας και η δημιουργία, επιτέλους, ενός ενιαίου συστήματος ελέγχου δαπανών και προμηθειών υγείας. Το σημαντικότερο όμως είναι ότι με την εγγύηση της χρηματοδότησης του συστήματος από την πολιτεία, που ενσωμάτωσε στο νομοσχέδιο ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, εξασφαλίζουμε για τις επόμενες γενιές μια αξιοπρεπή σύνταξη.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το 2010 θα μείνει πράγματι στην ιστορία ως η χρονιά των πιο ριζοσπαστικών τομών και διαρθρωτικών αλλαγών που γνώρισε η χώρα. Η θετική ή η αρνητική ψήφος στο παρόν νομοσχέδιο δεν θα κριθεί το 2060, όπως λένε κάποιοι, αλλά σε μόλις δύο χρόνια από σήμερα όταν, σύμφωνα με τη ρήτρα του άρθρου 11, παράγραφος 2, θα εκπονηθεί η αναλογιστική μελέτη, θα φανούν τα αποτελέσματα. Πιστεύω τότε η αναπροσαρμογή της συνταξιοδοτικής πολιτικής να γίνει υπέρ όσων αδικούνται σήμερα. Για να λέμε μεταξύ μας τις αλήθειες, τις οποίες γνωρίζει ο ελληνικός λαός και δεν μπορούμε να κρυφτούμε άλλο, φτάσαμε πραγματικά στην ώρα μηδέν. Ή θα κάναμε το επόμενο βήμα και θα πηγαίναμε μπροστά ή, δυστυχώς, θα πέφταμε όλοι μαζί στο γκρεμό. Ε, λοιπόν, εμείς τολμήσαμε. Κάνουμε το επόμενο βήμα και πάμε μπροστά τη χώρα. Γι' αυτό υπερψηφίζω το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Εμινίδη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι εντυπωσιακό ότι η δημόσια συζήτηση, αλλά και η συζήτηση στη Βουλή αυτές τις ημέρες γίνεται με έναν περιέργο τρόπο. Κάποιοι προσποιούνται πως δεν αντιλαμβάνονται ότι το ασφαλιστικό σύστημα στη χώρα μας βρίσκεται σε παντελή κρίση, ότι βρίσκεται σε κατάρρευση.

Είναι ή δεν είναι έτσι τα πράγματα, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι; Έτσι είναι τα πράγματα και ακόμη χειρότερα. Διότι δεν είναι δυνατόν διοικητές, τους οποίους διόρισε η προηγούμενη κυβέρνηση, να μας λένε καθημερινά ότι δεν έχουν εξασφαλίσει ή ότι δεν έχουν τη δυνατότητα ή την ταμειακή ευχέρεια να πληρώσουν τις συντάξεις του επόμενου μήνα κι εμείς να κάνουμε ότι δεν καταλαβαίνουμε ότι το σύστημα βρίσκεται σε κρίση, ότι το σύστημα καταρρέει.

Αγαπητοί συνάδελφοι, τα αίτια βέβαια είναι πολύ πιο μακροχρόνια. Οφείλονται σε γενικούς λόγους και όρους, όπως για παράδειγμα στην αλλαγή του προσδόκιμου ζωής στη χώρα μας αλλά και στην Ευρώπη, όπως για παράδειγμα στην αλλαγή της σχέσης των συνταξιούχων. Υπάρχουν ταμεία που ήταν ένα προς ένα και τώρα έχουν γίνει ένα οι ασφαλισμένοι, δύο οι συνταξιούχοι. Υπάρχουν και τέτοια, ιδιαίτερα επικουρικά ταμεία. Αυτό οφείλεται στην κακή διαχείριση και στην έλλειψη μάντζιζιμ που υπήρχε τα προηγούμενα χρόνια. Οφείλεται στο γεγονός ότι το ασφαλιστικό σύστημα μετετράπη σ' ένα σύστημα παραγωγής συντάξεων.

Θα σας αναφέρω μία μαρτυρία ενός ταχυδρόμου από την περιφέρειά μου. Πριν από δέκα χρόνια στην ίδια περιοχή έκανε τη διανομή των συντάξεων και μου έλεγε: «Έδινα περίπου πεντακόσιες συντάξεις και τώρα δίνω δυόμισι χιλιάδες». Δυόμισι χιλιάδες γιατί; Μετετράπη το ασφαλιστικό σύστημα σ' ένα σύστημα «βιομηχανίας» συντάξεων αναπηρίας και φυσικά στα λεγόμενα προνοιακά και δυστυχώς μετετράπη η χώρα σε μια χώρα όπου το 1/3 του πληθυσμού στην ουσία περιμένει τη σύνταξη, το κοινωνικό βοήθημα, δηλαδή περιμένει τη στήριξη του κράτους. Με ποια δυνατότητα; Έχει δυνατότητα το σύστημά μας, η οικονομία μας να στηρίξει μια τέτοια κατάσταση; Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα. Το σύστημα, λοιπόν, βρίσκεται σε μεγάλη κρίση, σε δομική κρίση, το σύστημα καταρρέει και πρέπει κάτι να γίνει τούτη την ώρα. Η σωτηρία, λοιπόν, του ασφαλιστικού συστήματος έχει σημασία εθνικής εμβέλειας. Είναι κατά τη γνώμη μου εθνική προτεραιότητα η σωτηρία του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος στη χώρα μας.

Με το νομοσχέδιο αυτό γίνεται μία μεγάλη προσπάθεια για να διατηρηθούν τα βασικά δικαιώματα του ελληνικού λαού στη σύνταξη. Φυσικά κανένας δεν μπορεί να διαφωνήσει και με την ανάγκη επιβίωσης του συστήματος και με το εγχείρημα τη στρατηγική και την «αρχιτεκτονική» του εγχειρήματος με το οποίο η Κυβέρνηση προσπαθεί να δημιουργήσει αυτές τις προϋποθέσεις. Το εγχείρημα δημιουργεί, λοιπόν, συνθήκες βιωσιμότητας και προοπτικές για το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα. Έχει και ψήγματα δικαιοσύνης γιατί από πίνακες που μας ενεχείρισε το Υπουργείο φαίνεται ότι για τους συνταξιούχους μέχρις ενός βασικού επιπέδου, μέχρι τους 1200, 1300 αυξάνονται οι συντάξεις. Βέβαια οι μεγαλοσυνταξιούχοι θίγονται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας πω και κάτι άλλο από το χώρο των τραπεζών. Είναι δυνατόν να παίρνουν συνταξιούχοι 4.000 ευρώ συντάξεις το μήνα; Έχει ανατραπεί μία κλασική σχέση. Δεν μπορεί η σύνταξη να είναι μεγαλύτερη από το μισθό κατά τη διαδρομή του εργασιακού βίου ενός εργαζόμενου. Κι όμως έχει συμβεί και αυτό, να είναι οι συντάξεις το 120% του τελευταίου μισθού με βάση τις συνεπικουρίες των επικουρικών ταμείων και άλλες παροχές οι οποίες κατακτήθηκαν όλα αυτά τα χρόνια με τους αγώνες των εργαζομένων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν όμως και βίαιες μεταβολές. Πρέπει να το ομολογήσουμε αυτό. Η μεταβολή αυτή που αυξάνει τα όρια συνταξιοδότησης των γυναικών είναι μία βίαιη μεταβολή, είναι μία μεταβολή που αλλάζει πολλά δεδομένα στη χώρα μας, μία μεταβολή όμως που επήλθε και χάσαμε τη δυνατότητα να τη χειριστούμε στο παρελθόν. Αν θέλουμε όμως να

είμαστε ειλικρινείς, είναι μία μεγάλη μεταβολή η αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης των γυναικών στη χώρα μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κατά τη γνώμη μου «κλειδί» για το μέλλον του ασφαλιστικού συστήματος είναι η αύξηση των εσόδων του ασφαλιστικού συστήματος διότι δεν αντιλαμβάνομαι αυτούς που λένε ότι παρέλκει η συζήτηση για την πάταξη της φοροδιαφυγής αυτή την περίοδο, αλλά έχω κατά νου ότι τουλάχιστον οκτακόσιες-εννιακόσιες χιλιάδες άνθρωποι εργάζονται χωρίς να ασφαλιζονται στη χώρα μας. Όλες οι κυβερνήσεις και όλοι «κάνουμε τα στραβά μάτια» και υποτίθεται ότι μ' αυτό τον τρόπο διασφαλίζουμε τη βιωσιμότητα πολλών επιχειρήσεων. Στην πράξη όμως τι γίνεται; Μετά από λίγο αυτές οι επιχειρήσεις κλείνουν, οι εργαζόμενοι είναι ανασφάλιστοι όλο το χρονικό διάστημα και κανένα το όφελος.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να πάρετε μέτρα προς αυτή την κατεύθυνση. Δεν μπορεί να λέμε ότι η εισφοροδιαφυγή παρέλκει ως συζήτηση αυτήν την περίοδο, όπως και η πάταξη των δαπανών. Ήταν «ληστροκό» το καθεστώς μετά την κατάργηση της λίστας φαρμάκων για τις συνταγογραφήσεις για το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας, να ή όχι; Έτσι δεν είναι; Πρέπει να «θεραπευθούν» αυτά τα ζητήματα, να ή όχι;

Όστος και αν ακόμα αυτό συμβεί, δηλαδή αν αυξήσουμε τα έσοδα από την πάταξη της εισφοροδιαφυγής, αν συμβεί να μειώσουμε τις δαπάνες με την ηλεκτρονική διασταύρωση των συνταγογραφήσεων, πάλι κατά τη γνώμη μου το σύστημα δεν θα διασφαλίζει τη βιωσιμότητα και το μέλλον εάν δεν δούμε το σύστημα σε σχέση με το γύρισμα της οικονομίας, σε σχέση με την αύξηση του ΑΕΠ. Αν δεν εισέλθουμε σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, αν η οικονομία δεν παράγει φόρους, αν δεν παράγει έσοδα, αν δεν παράγει εισφορές, δεν μπορεί να στηριχθεί κανένα κοινωνικό σύστημα ασφάλισης, δεν μπορεί να στηριχθεί καμία κοινωνική πολιτική, δεν μπορεί να στηριχθεί κανένα κοινωνικό κράτος. Νομίζω ότι εκεί βρίσκεται η λύση του προβλήματος. Εκεί θα κερδίσουμε ως χώρα το στοίχημα και αυτή την προσπάθεια πρέπει να κάνουμε.

Μέχρι να συμβούν όλα αυτά, κύριε Υπουργέ, και μετά τη ρητή δέσμευση και τις τροποποιήσεις που κάνατε για τη διασφάλιση, για την εγγύηση των συντάξεων από το δημόσιο, πρέπει να δούμε τη δέκατη τρίτη και τη δέκατη τέταρτη σύνταξη. Πρέπει αυτό σαν θεσμός να μη χυθεί στη χώρα. Πρέπει να κάνουμε προσπάθειες μέσα από την κρίση και από τον αγώνα για την εξυγίανση και για την επιβίωση του συστήματος να διατηρηθεί αυτό το δικαίωμα, αυτή η παροχή. Πρέπει τα επικουρικά ταμεία, κύριε Υπουργέ, να μην τα δούμε γενικά και να λέμε ότι θα κάνουμε αναλογιστικές μελέτες οψέποτε και τότε θα δούμε αν μπορούν να στηρίξουν τις συντάξεις.

Κύριε Υπουργέ, το πρόβλημα και η κακοδαιμονία των ταμείων –το ζήσατε κι εσείς ιδιαίτερα- είναι ότι δεν είχαν μάντζμεντ και δεν είχαν διαχείριση και έγιναν όλα αυτά τα απίθανα με τα δομημένα και με τα αποθεματικά τα οποία τα διαχειρίστηκαν οι διάφοροι μάντζερς κατά την ιστορική διαδρομή ως έτυχε. Είναι δυνατόν σε ταμεία που αφορούν τη ζωή των συμπολιτών μας για το μέλλον να μην έχουμε ανθρώπους οι οποίοι να έχουν στοιχειώδη γνώση οικονομικών και διαχείρισης;

Πρέπει, λοιπόν, να δούμε και την επικούρηση γιατί σ' αυτά τα επικουρικά ταμεία στο παρελθόν κατέθεσαν οι εργαζόμενοι τις εισφορές τους. Δεν μπορούμε να τα αφήσουμε στην τύχη. Βέβαια θα μου πείτε ότι αυτή είναι μία σχέση μεταξύ ασφαλισμένων και εργοδοτών, δεν είναι υπόθεση του κράτους. Το κράτος όμως δεν μπορεί να «αλληθωρεί» σε περιπτώσεις όπου δικαιώματα συμπολιτών μας έχουν δημιουργηθεί στο παρελθόν.

Βέβαια πρέπει με ευαισθησία να δούμε και τα βαρέα και ανθυγιεινά τις μητέρες με ανήλικα παιδιά, όλα αυτά τα οποία είναι και πρέπει να είναι το κοινωνικό αντιστάθμισμα, όλα αυτά τα οποία θα δώσουν τη διαφορετική άποψη, τη διαφορετική αίσθηση ότι το κράτος θα είναι εδώ στην επόμενη περίοδο για την κοινωνική ασφάλιση, για το κοινωνικό κράτος, για την υγεία, για την παιδεία, γι' αυτά που χαρακτηρίζονται ως κοινωνικά αγαθά και που είναι απαραίτητα για το βίο των συμπολιτών μας.

Είμαι πεπεισμένος ότι αν η συζήτηση γίνει σ' αυτό το επίπεδο, δηλαδή αν συμφωνήσουμε όλοι για την κρίση και το χαρακτήρα

της, νομίζω ότι θα σταθούμε πιο υπεύθυνα αντί να τοποθετούμαστε επί άλλων και να τυρβάζουμε επί γενικών θεμάτων και επί πολιτικών αφηρημένων εννοιών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριοι συνάδελφοι, επειδή οι ομιλητές είναι πάρα πολλοί, θα παρακαλούσα να τηρείται ο χρόνος, γιατί διαφορετικά θα αναγκαστούμε να κάνουμε πρόταση για μείωση του χρόνου ομιλίας.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Η οποία δεν θα γίνει αποδεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Γι' αυτό, λοιπόν, θα πρέπει να τηρήσουμε αναγκαστικά το επτάλεπτο. Εσείς τουλάχιστον, κύριε Τζέκη, είστε ο τελευταίος που πρέπει να βάζετε τέτοιους όρους γιατί συνέχεια παραβιάζετε το χρόνο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Διότι έχουμε δύο νομοσχέδια σε ένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Βαγιώνας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Κύριε Παπαγεωργίου, θα ήθελα πολύ να συμφωνήσω μαζί σας. Είστε από τους μετριοπαθείς. Άκουσα αργά χθες το βράδυ και τον κ. Νασιώκα. Η ιστορία όμως του ασφαλιστικού συστήματος δεν είναι καθόλου άγνωστη την τελευταία εικοσαετία, το ομολογώ. Ψάξτε τα Πρακτικά της Βουλής του προϋπολογισμού του 2007 όταν είπα ότι το 12,5% του ακαθάριστου εισοδήματος πάει στα ασφαλιστικά ταμεία για μισθούς και συντάξεις. Το ίδιο πράγμα ελέγχθη και το Μάρτιο του 2008 όταν ήλθε ο νόμος Πετραλιά. Και ο νόμος Πετραλιά και ο σημερινός νόμος στηρίζονται στις εννέα ιδέες Γιαννίτη που μη μου πείτε, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, ότι δεν τις ξέρετε. Τις ξέρετε και πολύ καλά μάλιστα. Οι τέσσερις ήλθαν με το νομοσχέδιο Πετραλιά, ή μάλλον οι τρεις, για να είμαι δίκαιος. Η μία ήταν για τα επικίνδυνα και ανθυγιεινά, η ομαδοποίηση των ταμείων. Ήταν εκατόν σαράντα επτά, ήθελαν να γίνουν τρία και ύστερα από σκληρές πιέσεις από πλευράς αξιωματικής αντιπολίτευσης, της σημερινής Κυβέρνησης, έγιναν δεκατρία.

Είναι αλήθεια ότι υπήρχαν πολλά ταμεία που είχαν να κλείσουν ισολογισμούς, όχι να κάνουν αναλογιστικές μελέτες, για δεκαετία ολόκληρη. Ο κύριος Υπουργός, που παρίσταται, μπορεί να το επιβεβαιώσει.

Εγώ χαίρομαι που άκουσα τον παριστάμενο Υπουργό να λέει ότι λίγο - πολύ η αναλογιστική αρχή του Υπουργείου είναι υπό διάλυση. Μα, δεν υπήρχε καν, κύριε Υπουργέ. Επί Νέας Δημοκρατίας συστήθηκε η αναλογιστική επιτροπή. Ήταν υπό άλλη μορφή. Δεν έχει, όμως, σημασία αυτό. Σημασία έχει ότι την τελευταία εικοσαετία, αρχής γενομένης από το '92, ο πρώτος σταθμός του ασφαλιστικού, ο νόμος Σιούφα, έδινε σύνταξη το 80% του βασικού μισθού. Πολύ σημαντικό. Ο δεύτερος σταθμός είναι ο νόμος Ρέππα του '98, όπου έπεσε το ποσοστό από το 80% στο 70%. Ο τρίτος, που δεν ήρθε καν στη Βουλή, ήταν οι ιδέες Γιαννίτη. Πάνω σε αυτές ήρθε ο νόμος Πετραλιά.

Αναφερθήκατε, φίλε Παπαγεωργίου, στους τραπεζικούς υπαλλήλους, εσείς διατελέσατε υποδιοικητής σε τράπεζα. Επιμένω να εσείς και ως ΠΑΣΟΚ αποχωρήσατε από τη Βουλή. Κύριε Υπουργέ ο νόμος Αλογοσκούφη έβαλε τους τραπεζικούς υπαλλήλους στο ΙΚΑ. Εσείς τον καταψηφίσατε. Και τώρα έρχεστε –και πολύ καλά κάνετε- και βάζετε δημοσίους υπαλλήλους, ένστολους, δικαστικούς. Γιατί, δεν είναι εργαζόμενοι αυτοί; Τι είναι;

Οι προτάσεις, όμως, Γιαννίτη ήταν πολύ ηπιότερες από το σκληρό νομοσχέδιο που φέρνετε, γιατί δεν κάνετε καμμία διάκριση ανδρών και γυναικών –όλοι στα εξήντα πέντε- δεν υπάρχει καμία περίοδος χάριτος για σταδιακή αύξηση των ορίων ηλικίας, πλήρης σύνταξη όχι στα τριάντα πέντε, στα σαράντα. Χθες το διορθώσατε λίγο. Μιλάτε για σαράντα χρόνια ασφάλισης, όχι για σαράντα χρόνια εργασίας, πλασματικά χρόνια σπουδών και Στρατού. Τα είχατε σε υπέρογκες τιμές. Τα μειώσατε ελαφρώς. Άρα, έπρεπε να δουλεύει κανείς σαράντα χρόνια για να πάρει τα σαράντα τεσσαρακοστά.

Καθιερώνετε, όμως, και τη βασική σύνταξη. Μόνο για το 2010 δίνετε τα 360 ευρώ και τέλος του χρόνου σταματάτε. Από εκεί κι έπειτα, ποια θα είναι η βασική σύνταξη;

Υπάρχει μία χρονική περίοδος, από το 2011 μέχρι 31.12.2014 –διότι ο καινούργιος νόμος αρχίζει από το 2015 και μετά- όπου θα

πάμε με το παλιό σύστημα. Η βασική σύνταξη, όμως, από πού εξασφαλίζεται; Διότι η βασική σύνταξη του ΟΓΑ είναι προνοιακό επίδομα κατά Γιαννίτση. Σύνταξη θα την ονομάσουμε κι εμείς. Είπατε, όμως, ότι τελειώνετε. Μετά δεν έχει να δώσει ο δημόσιος κορβανάς χρήματα είτε σε υπάρχοντα ελλείμματα, είτε σε τρέχοντα ελλείμματα, είτε σε καινούργια ελλείμματα που θα δημιουργηθούν.

Τη βασική σύνταξη, λοιπόν, την είπαμε. Και κατά την άποψή μου, θα είναι πολύ μικρότερη από τη σημερινή. Σε αυτήν θα προστίθεται και η αναλογιστική σύνταξη βάσει των ετών εργασίας, με το μέσο όρο, όμως, όλου του εργασιακού βίου. Βασική σύνταξη, συν αναλογιστική σύνταξη, συν, κατά το δικό σας νομοσχέδιο, επικουρική σύνταξη, θα είναι το 64% του βασικού, μισθού δηλαδή των συντάξιμων αποδοχών. Να το δούμε ξανά το νομοσχέδιο, γιατί πιστεύω ότι ο κοινωνικός τομέας είναι ο φυσικός μου χώρος, ανεξάρτητα αν δεν είμαι στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων.

Άρα, λοιπόν, αυτοί που σας έλεγαν ότι θα δώσετε τη μισή σύνταξη, έχουν δίκιο.

Αν με πείσετε ότι μέσα στο 64% δεν μπαίνει η επικουρική σύνταξη, θα ζητήσω δημόσια συγγνώμη. Η επικουρική σύνταξη είναι χρήματα εργαζομένων και εργοδοτών. Δεν είναι δικά σας χρήματα. Μάλιστα, την ημέρα που αποχωρήσατε, μας αποκάλυψε ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος, ο κ. Παπουτσης, επειδή ήταν και απόκριες, «μασκαράδες». Αυτή είναι η αλήθεια. Φύγατε. Γιατί; Τι είπαμε; Όταν πρόκειται να δώσουμε επικουρικές συντάξεις, να μην τις δίνει το διοικητικό συμβούλιο όταν ξεπερνάει το 20% της βασικής σύνταξης. Να υπάρχει μία διυπουργική απόφαση και αυτό το αρνήθηκε το ΠΑΣΟΚ.

Σήμερα όχι μόνο αυτό δεν κάνετε, αλλά λέτε ότι οι επικουρικές συντάξεις, το ύψος τους, θα πάει στην Ευρώπη, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο –κι αν κάνω λάθος, που δεν κάνω, διορθώστε με– θα έρχεται, θα πηγαίνει στην αναλογιστική αρχή και αν μέσα σε τέσσερις μήνες δεν τελειώσει η διαδικασία αυτή, τότε ο Υπουργός αποφασίζει τι ποσοστό θα δώσει.

Άρα θα δώσετε λιγότερο από 20% σε όλες τις επικουρικές συντάξεις. Μακάρι να κάνω λάθος. Και θα έχω το θάρρος να το ομολογήσω στη Βουλή.

Έτσι, λοιπόν, βγαίνει το 64% των συνταξιμών αποδοχών. Αυτός είναι ο βασικός λόγος που εγώ θα καταψηφίσω το νομοσχέδιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μπορούσα να πω κι άλλα. Σας διαβεβαιώ ότι έχει αρκετές καλές αρχές το νομοσχέδιο, τις οποίες τουλάχιστον θα υπερψηφίσουμε. Επί της αρχής, όμως, το νομοσχέδιο καταψηφίζεται.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κύριε Βαγιωνά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Όχι, ήθελα να πω στον κύριο Υπουργό για τα φάρμακα, που κάνετε λάθος για τη λίστα. Τα φάρμακα θα πέσουν, τα συνταγογραφούμενα. Τα νοσοκομεία όμως...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε, κύριε Βαγιωνά.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Μαρία Μίχου.

ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί πλέον κοινό τόπο η διαπίστωση ότι η λύση του ασφαλιστικού ζητήματος δεν χωρά άλλη αναβολή. Αυτή τη στιγμή η Κυβέρνηση καλείται να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να στηρίξει το βασικότερο πυλώνα του κοινωνικού κράτους που ακούει στο όνομα «κοινωνική ασφάλιση».

Ο μόνιμος χαρακτήρας των διάφορων δομικών ή μη προβλημάτων οδήγησε τα ασφαλιστικά ταμεία σε οριακό σημείο, με αποτέλεσμα αυτή τη στιγμή η βιωσιμότητά τους να κρέμεται κυριολεκτικά από μία κλωστή.

Γ' αυτό θεωρώ, κύριε Υπουργέ, ιδιαίτερα σημαντική τη διάταξη του νόμου που εγγυάται τις συντάξεις νομοθετικά, ώστε να μπορούν να δίδονται σε βάθος χρόνου.

Όλα αυτά τα χρόνια βλέπαμε το πρόβλημα και δεν προχωρούσαμε στη λύση είτε γιατί δεν μπορούσαμε είτε γιατί φοβόμαστε τον πολιτικό κόστος.

Γιατί, όμως εδώ; Ένα σημαντικό ερώτημα, κατά την άποψή μου.

Αναζητώντας τα αίτια της κρίσης της κοινωνικής ασφάλισης, διαπιστώνουμε ότι αυτά είναι τόσο δομικά, όσο και διαχειριστικά. Για την ευκολότερη ανάλυσή τους μπορούμε να τα κατατάξουμε σε τρεις κατηγορίες. Σύντομα τα αναφέρω:

Πρώτον, είναι τα ενδογενή, δηλαδή αυτά που προέρχονται από τη λειτουργία του συστήματος, όπως ο τρόπος επένδυσης των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων, η εισφοροδιαφυγή, η «μαύρη» εργασία και άλλα.

Δεύτερον, εξωγενή, δηλαδή παρεμβάσεις που προκάλεσαν αρνητικές επιπτώσεις στο ασφαλιστικό σύστημα, εξυηρητώντας σκοπούς που δεν είχαν καμία σχέση με την κοινωνική ασφάλιση.

Τρίτον, γενικές επιπτώσεις, δηλαδή παράγοντες που επιδρούν αρνητικά όχι μόνο στο ασφαλιστικό σύστημα, αλλά σε όλη την κοινωνική και οικονομική διάρθρωση της χώρας. Η αύξηση της ανεργίας –πολύ σοβαρό θέμα– η αύξηση του πληθωρισμού και φυσικά το δημογραφικό πρόβλημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά πιστεύω ότι δεν αρκεί ένα καλό ασφαλιστικό νομοσχέδιο για να λύσουμε το πρόβλημα. Το ασφαλιστικό είναι πολύ πιο πολύπλοκο απ' ό,τι φαντάζει.

Λόγω της πολυπλοκότητάς του, λοιπόν, απαιτείται ένας συνολικός σχεδιασμός πολιτικών στους τομείς της οικονομίας, της ανάπτυξης και της ανταγωνιστικότητας, με προϋπόθεση την οριζόντια συνεργασία όλων των συναρμόδιων Υπουργείων, για να δημιουργήσουμε ένα πραγματικά βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα.

Επειδή, όμως, οι διαπιστώσεις αυτές των προβλημάτων είναι γνωστές και στους πολιτικούς και στους πολίτες, θεωρώ ότι είναι κρίσιμο και χρήσιμο να μιλήσουμε για λύσεις. Λύσεις, όμως, ρεαλιστικές και ουσιαστικές, λύσεις στις οποίες προχωρά η Κυβέρνηση άμεσα, γιατί δεν υπάρχει και χρόνος για χάσιμο.

Στην κρίσιμη μάχη που δίνουμε όλο αυτό το διάστημα, ιδιαίτερη σημασία, κατά τη γνώμη μου, έχει η σωστή ενημέρωση των πολιτών. Γιατί πέρα από τα βάρη που θα επωμιστούν αρκετοί συμπολίτες μας, τα οποία δεν θα είχαν επωμιστεί αν αυτές οι ρυθμίσεις είχαν γίνει όταν η οικονομία ήταν αξιόπιστη, υπάρχουν και αρκετές διατάξεις του νομοσχεδίου που όχι μόνο δεν είναι επώδυνες για τους ασφαλισμένους, αλλά αντίθετα ευνοούν τους περισσότερους από αυτούς.

Σύμφωνα, λοιπόν, με στοιχεία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, το ποσοστό των ασφαλισμένων που βγαίνουν ωφελημένοι από τη νέα ρύθμιση, κυμαίνεται στο 55% με 60%, ενώ με τις νέες ρυθμίσεις η εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχων, δεν επιβαρύνει το 80% των συνταξιούχων.

Κατά την άποψή μου, στη σωστή κατεύθυνση, επίσης, βρίσκονται οι ρυθμίσεις για τη δυνατότητα εξαγοράς του πλασματικού χρόνου εργασίας και ο εξορθολογισμός του συστήματος διαδοχικής ασφάλισης. Ειδικά σε αυτήν την περίπτωση αποκαθίσταται μία μεγάλη αδικία.

Ακόμη σημαντικές αλλαγές, κατά την άποψή μου, είναι η θέσπιση της βασικής σύνταξης και της αναλογικής. Γίνεται μια σημαντική τομή στο σύστημα και συνδυάζεται η κοινωνική προστασία με την ανταποδοτικότητα των εισφορών. Σε αρκετές περιπτώσεις αυτό το μέτρο οδηγεί σε αύξηση των αποδοχών των χαμηλοσυνταξιούχων.

Σημαντική διάταξη είναι και η διαχείριση της περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων που δεν θα είναι πλέον έρμαιο πολιτικών παρεμβάσεων. Θεοπίζεται ενιαίος φορέας διαχείρισης για την αποτελεσματική αξιοποίηση της κινητής και ακίνητης περιουσίας.

Περιορίζονται ακόμη τα λειτουργικά έξοδα των ταμείων με τη δημιουργία τριών φορέων κοινωνικής ασφάλισης: ΙΚΑ, ΟΓΑ, ΟΑΕΕ. Εξασφαλίζουμε την αύξηση των εσόδων καταπολεμώντας την εισφοροδιαφυγή, ίσως το μεγαλύτερο πρόβλημα των ταμείων.

Παράλληλα, δημιουργείται ηλεκτρονικό μητρώο οφειλετών και συστήνονται κλιμάκια ελεγκτών για να αντιμετωπιστεί η αδήλωτη εργασία που ως ποσοστό είναι αρκετό υψηλό. Αίρονται αδικίες δεκαετιών που οδηγούσαν το σύστημα σε μαρασμό και λειτουργούσαν σε βάρος της μεγάλης πλειονότητας ασφαλισμένων και συνταξιούχων.

Θεοπίζεται ενιαίος φορέας πιστοποίησης και αξιολόγησης της αναπηρίας. Ενιαίο σύστημα κατάρτισης καταλόγου βαρέων και

ανθυγιεινών και δημιουργείται ενιαίο κέντρο ελέγχου και πληρωμής συντάξεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι ορισμένοι πολίτες, όπως προανέφερα, θα επωμισθούν βάρη που θα είχαν αποφευχθεί αν οι ρυθμίσεις είχαν γίνει στην ώρα τους, όταν η ελληνική οικονομία ήταν ισχυρή και αξιόπιστη.

Όμως με δεδομένη την παρούσα κατάσταση, όμως, οφείλουμε ως υπεύθυνη κυβέρνηση να κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν να δημιουργηθεί ένα διαφανές ορθολογικό και βιώσιμο σύστημα που θα λειτουργεί για όλους το ίδιο και όχι προνομιακά για ορισμένους.

Κύριε Υπουργέ, κλείνοντας, όμως, θα ήθελα να τονίσω ότι όσο επιτακτική είναι η ανάγκη να λυθεί το πρόβλημα του ασφαλιστικού ζητήματος, άλλο τόσο επιτακτική είναι η ανάγκη να διασφαλιστούν τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα, οι χαμηλές και μεσαίες συντάξεις.

Σας ζητώ, λοιπόν, να καταβάλετε κάθε δυνατή προσπάθεια μέχρι την τελευταία στιγμή -βλέπω τις τροπολογίες που φέρνετε και θεωρώ ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση να ενισχύσετε αυτά τα εισοδήματα, γιατί το έχουν ανάγκη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε την κυρία Μίχου.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Διαμάντω Μανωλάκου.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Η αλήθεια είναι ότι είναι η μεγαλύτερη επίθεση με ενιαίο τρόπο σε όλους τους εργαζόμενους στην κοινωνική ασφάλιση και τα εργασιακά που έχει γίνει ποτέ τα τελευταία τριάντα πέντε χρόνια. Γι' αυτό ο κόσμος σας αποκαλεί ως την πιο δεξιά κυβέρνηση που υπήρξε μετά τη χούντα για την άγρια αντιλαϊκή πολιτική σας και για τα μεγαλύτερα προνόμια και κερδοφορία που εξασφαλίζεται στο κεφάλαιο.

Έχετε, κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, μία ακόμα μέρα να σκεφθείτε τι θα ψηφίσετε. Η αντιλαϊκή αγριότητα περίτρανα αποδεικνύεται και σε αυτό το νομοσχέδιο «λαιμητόμο» που αυξάνει τα χρόνια και τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης δραματικά, περιφρονεί σκληρές και επικίνδυνες συνθήκες δουλειάς και απαλλάσσει το κράτος από τις υποχρεώσεις του στο χώρο της ασφάλισης. Δεν ξεγελάτε κανέναν με τις κάλπικες προσθήκες κοροϊδίας.

Είναι πρόκληση δηλητηριώδης το μνημόνιο και η πολιτική σας! Χτυπάτε αλύπητα ακόμα και τα πιο φτωχά στρώματα της αγροτιάς. Στον αγροτικό τομέα το 75% των αγροτικών εκμεταλλεύσεων έχουν ετήσιο ακαθάριστο κέρδος από 1.200 μέχρι 9.600 ευρώ, δηλαδή κάτω από το όριο φτώχειας. Στους αγρότες έχουν προηγηθεί αυτά τα μέτρα. Παίρνουν σύνταξη φτώχειας 360 ευρώ και φθίνει και είναι το ίδιο για άντρες και γυναίκες τα σαράντα τέσσερα χρόνια δουλειάς.

Έρχεστε, λοιπόν, με αυτό το νομοσχέδιο για να τους αυξήσετε την εισφορά στον κλάδο υγείας κατά 66,7% και να καταργήσετε την κρατική εισφορά. Ταυτόχρονα, υιοθετείτε την αυθαιρέσια. Όποτε κρίνει ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης αυξάνει τις συνολικές ασφαλιστικές εισφορές των αγροτών με μία απλή υπουργική απόφαση. Το τέλος του Καιάδα δεν είναι μόνο αυτό το νομοσχέδιο, αλλά τα χειρότερα παρελκόμενα του που θα ακολουθήσουν με μία σειρά υπουργικών αποφάσεων. Αυτό που πρέπει να περιμένουν οι αγρότες, αλλά και οι άλλοι εργαζόμενοι είναι και η αύξηση της συνολικής τους ασφαλιστικής εισφοράς.

Αυτά είναι τα μέτρα που θα ακολουθήσουν. Αυτό λέγεται απανθρωπιά και βαρβαρότητα! Ξέρετε καλά ότι το 35% των ασφαλισμένων στον ΟΓΑ δεν έχουν να πληρώσουν. Χρωστάνε τις εισφορές τους, αφού το αγροτικό εισόδημα έχει μειωθεί δραματικά. Εκβιαστικά προσθέτετε παράγραφο που απαγορεύεται να λάβουν οι αγρότες τις επιδοτήσεις που δικαιούνται, τις αποζημιώσεις από ΕΛΓΑ, αλλά και δανειοδοτήσεις από τράπεζες αν δεν έχουν εξοφλήσει τις εισφορές τους στον ΟΓΑ. Είναι εκβιασμός, είναι παράνομο να παρακρατάτε κοινοτικές επιδοτήσεις και το ξέρετε!

Δεν φτάνει μόνο αυτό. Σε περίπτωση που καταφέρουν να ρυθμίσουν τις οφειλές τους, θα πρέπει να πληρώσουν και παράβολο

των 20 ευρώ, όταν το αγροτικό εισόδημα συρρικνώνεται. Αλλά και σε αυτούς που δουλεύουν εποχιακά, για τους εργάτες γης, οι παρακρατούμενες εισφορές υπέρ ΟΓΑ είναι στο 10% και μάλιστα θα προσαρμόζονται στις εκάστοτε κοινωνικοασφαλιστικές συνθήκες. Είναι απαράδεκτο!

Ταυτόχρονα, για πρώτη φορά καθιερώνεται η ασφάλιση μηνών αντί έτους για όσους έχουν λιγότερα από εκατόν πενήντα μεροκάματα το έτος. Δηλαδή, ο χρόνος ασφάλισης υπολογίζεται σε μήνες αντί χρόνο για εποχιακά εργαζόμενους. Είναι ή δεν είναι βαρβαρότητα αυτό;

Στον κλάδο των ναυτικών η επίθεση στις κατακτήσεις τους είναι άγρια. Αυξάνονται τα χρόνια δουλειάς σε έναν κλάδο που οι συνθήκες δουλειάς είναι σκληρότατες και μάλιστα μασιτζεται από υψηλό ποσοστό ανεργίας. Καταργείτε τον κλάδο κύρια σύνταξης ναυτικών, δηλαδή του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου, του γνωστού ΝΑΤ και το εντάσσετε στο ΙΚΑ. Αφορά εβδομήντα χιλιάδες συνταξιούχους του ΝΑΤ και τριάντα πέντε χιλιάδες του επικουρικού και αν. Όχι ότι το ΝΑΤ δεν είχε προβλήματα σε πόρους και προσωπικό, που τα στερούσε η υπονομευτική πολιτική των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας, όμως, δημιουργούνται ακόμα περισσότερα και μεγαλύτερα προβλήματα με την ένταξη στο ΙΚΑ που σήμερα δεν μπορεί να ικανοποιήσει τις ανάγκες των ήδη ασφαλισμένων. Τη στιγμή, μάλιστα, που είναι γνωστό ότι στον κλάδο των ναυτικών υπάρχουν ιδιαιτερότητες και κυρίως στην εκκαθάριση των εργοδοτικών εισφορών, δηλαδή από τις εφοπλιστικές εταιρείες που γίνονται ανάλογα με την κατηγορία του κάθε πλοίου, τη σύνθεσή του και την αντίστοιχη συλλογική σύμβαση.

Στο άρθρο 27 -όλα αυτά και μια σειρά άλλων ζητημάτων που δεν τα αναφέρετε, αλλά τα παραπέμπετε εν λευκώ σε κοινή υπουργική απόφαση- εμείς δεν αποκλείουμε καθόλου τη χειροτέρευση των όρων για να κερδίσει ακόμα πιο πολύ το εφοπλιστικό κεφάλαιο για να είναι ανταγωνιστικό. Αυτό διατυμανίζετε!

Καταργείτε επίσης, τον Οίκο Ναύτου, όπου οι ναυτικοί είχαν μια στοιχειώδη φροντίδα στη πρωτοβάθμια υγεία. Με το ενιαίο σύστημα υπηρεσιών υγείας η υπάρχουσα υποβάθμιση θα γιγαντωθεί, θα ενισχυθεί η παραπέρα ιδιωτικοποίηση της υγείας. Έτσι, εξασφαλίζονται νέα κέρδη στο κεφάλαιο και νέα βάσανα στους εργαζόμενους.

Δίκαια, λοιπόν, τα αυτεργατικά ταξικά σωματεία βγαίνουν δυναμικά, αγωνιστικά, αποφασιστικά και παλεύουν να κρατήσουν ό,τι με αγώνες κατέκτησαν οι προηγούμενες γενιές στη δουλειά, την κοινωνική ασφάλεια, τη δημόσια δωρεάν υγεία, γιατί οι ανατροπές που προωθείτε στην κοινωνική ασφάλιση, στις εργασιακές σχέσεις, οι ιδιωτικοποιήσεις σε όλους τους τομείς, η μαζική ανεργία, η μείωση μισθών και συντάξεων δεν έχουν προσωρινό, αλλά μόνιμο χαρακτήρα. Μέσα από αυτές τις ανατροπές το κεφάλαιο ισχυροποιεί την καπιταλιστική βαρβαρότητα, καταδικάζοντας πλατιές μάζες εργαζομένων σε ανεργία και εξαθλίωση. Γυναίκες, νέοι και έφηβοι θα πληρώσουν βαρύ τίμημα.

Γι' αυτό άλλος δρόμος από τη λαϊκή συμμαχία εργατοϋπαλλήλων, μικρομεσαίων, αγροτών, αυτοαπασχολούμενων για την ανατροπή αυτής της αντιλαϊκής πολιτικής δεν μπορεί να υπάρξει, ανοίγοντας ταυτόχρονα την προοπτική που εξασφαλίζει λαϊκή ευμερία. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να παλέψει για να αλλάξει η τάξη στην εξουσία.

Αυτό φοβόσαστε. Αυτό τρέμει η πλουτοκρατία και τα κόμματά της. Αυτό πρέπει να γίνει και θα γίνει. Δεν θα τα καταφέρετε να τσακίσετε το λαό και το εργατικό κίνημα, παρά τις συκοφαντίες, τις προβοκάτσιες και τον αντικομμουνισμό σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Δημήτριος Κουσελάς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι η κατάσταση στην κοινωνική ασφάλιση είναι πάρα πολύ άσχημη, ότι η Κυβέρνηση «πήρε» στα χέρια της μια απασφαλισμένη βόμβα. Και είναι γεγονός ότι το κράτος χρειάστηκε να επιχορηγήσει επιπλέον τα ασφαλιστικά ταμεία, το 2009, με 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Το 2010 θα χρειαστούν επιπλέον 3,8 δισεκατομμύρια ευρώ και αν συνεχίζαμε έτσι, το 2011 θα θέλαμε επιπλέον επιχορήγηση της τάξης των 5 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Έχει κυριολεκτικά δημιουργηθεί, μια «μαύρη» τρύπα στο κοινωνικοασφαλιστικό καθεστώς.

Η κατάσταση αυτή, βέβαια, δεν είναι τυχαία. Επιδεινώθηκε ραγδαία τα τελευταία χρόνια, όχι όμως γιατί, όπως κάποιοι ισχυρίζονται, δεν πέρασε το 2001 ο γνωστός τότε νόμος Γιαννίση, αλλά γιατί δεν εφαρμόστηκε ο νόμος που ψηφίστηκε, ο 3029, ο νόμος Ρέππα.

Γιατί η Νέα Δημοκρατία δεν απέδωσε στα ασφαλιστικά ταμεία τις θεσμοθετημένες υποχρεώσεις του κράτους. Γιατί, από την άλλη πλευρά, με το νόμο Πετραλιά οδηγήθηκαν φύρδην-μίγδην στο ΙΚΑ δεκάδες ταμεία, χωρίς να υποχρεωθούν να μεταφέρουν τις περιουσίες τους, πολλές από τις οποίες χαρίστηκαν στους εργοδότες, είτε στο τραπεζικό σύστημα, είτε αλλού. Γιατί με το σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων τα ασφαλιστικά ταμεία απαξιώθηκαν, έχασαν ό,τι είχε απομείνει από τα διαθέσιμά τους. Γιατί η εισφοροδιαφυγή εκτινάχθηκε κυριολεκτικά στα ύψη. Οι σχέσεις των εν ενεργεία με τους συνταξιούχους επιδεινώθηκαν. Η «μαύρη», η αδήλωτη εργασία, αλλά και η ανεργία σκαρφάλωσαν στα ύψη. Έτσι, λοιπόν, έχουμε αυτό που είπα, ένα ασφαλιστικό σύστημα κομμάτια και θρύψαλα, ένα ασφαλιστικό σύστημα που οδεύει ολοταχώς στη χρεοκοπία.

Αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ήταν τα αποτελέσματα της δικής σας πολιτικής, μιας συνειδητής, θα έλεγα, πολιτικής σε βάρος του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος. Δεν νομιμοποιείσθε, λοιπόν, σήμερα να έρχοστε εδώ εσείς και η ηγεσία σας και να μας εγκαλείτε. Εάν υπήρχε φιλότιμο θα έπρεπε να ζητήσετε ταπεινά συγγνώμη από τον ελληνικό λαό, γι' αυτά που διαπράξατε σε βάρος της κοινωνικής ασφάλισης!

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ασφαλιστικό πρόβλημα δεν είναι ένα δημοσιονομικό πρόβλημα. Είναι ένα κατ' εξοχήν ευαίσθητο κοινωνικό ζήτημα με πολύ μεγάλες προεκτάσεις. Είναι γεγονός ότι η αντιμετώπισή του στη σημερινή συγκυρία και μάλιστα κάτω από τη δαμόκλειο σπάθη του μνημονίου δημιουργεί μεγάλα κοινωνικά, πολιτικά, αλλά και ιδεολογικά προβλήματα.

Γι' αυτό και η Κυβέρνηση, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να εξαντλήσει κάθε περιθώριο βελτίωσης στο νόμο που έρχεται σήμερα στη Βουλή, με στόχο να υπάρξει ένα όσο πιο κοινωνικά δίκαιο, αλλά και ταυτόχρονα βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα.

Δεν αγνοούμε τη δύσκολη θέση στην οποία βρίσκεστε και βρισκόμαστε όλοι σε σχέση με το θέμα αυτό. Εγώ θα επιχειρήσω να συμβάλω θετικά προς αυτήν την κατεύθυνση, κάνοντας κάποιες τελευταίες προτάσεις και λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι ήδη έχουν γίνει κάποια, μικρά θα έλεγα, βελτιωτικά βήματα.

Το πρώτο είναι η διασφάλιση της τριμερούς χρηματοδότησης. Είναι βασική αρχή της κοινωνικής ασφάλισης, είναι βασική υπόθεση της βιωσιμότητας των ταμείων. Είναι θετικό ότι η Κυβέρνηση, έστω λεκτικά, εγγυάται την κοινωνική ασφάλιση, όμως για να έχει αυτό πραγματικό αντίκρισμα, θα πρέπει να εγγυηθεί και την απρόσκοπτη καταβολή των εισφορών για το σύνολο της κύριας σύνταξης, ή να εγγυηθεί την κάλυψη των ελλειμμάτων, εάν υπάρχουν ελλείμματα, σε όλα τα επίπεδα και στην κύρια και στην επικουρική σύνταξη.

Ένα δεύτερο ζήτημα αφορά στην παραμονή, ακόμη και σήμερα, της περικοπής της δέκατης τρίτης και της δέκατης τέταρτης σύνταξης. Είναι αδιανόητο, κατά τη γνώμη μου, από τη μια πλευρά να παρακρατούνται εισφορές από το 13ο και το 14ο μισθό στον ιδιωτικό τομέα και από την άλλη να μην καταβάλλονται οι αντίστοιχες παροχές. Αυτό δεν βασίζεται σε καμμία, μα καμμία αρχή δικαίου! Είναι ένα θέμα που πρέπει ή τώρα ή στο προσεχές μέλλον να αλλάξει. Δεν μπορεί, πάντως, σε καμμία περίπτωση να σταθεί!

Μιλάμε για εξομίσωση μεταξύ δημοσίου και ιδιωτικού τομέα και έχει χαρακτηριστεί ως θετική. Θέλω να προτείνω, λοιπόν, οι διατάξεις για τους πριν το 1983 που αφορούν στις ΔΕΚΟ, τα ειδικά ταμεία και τις τράπεζες, που είναι πράγματι ευνοϊκές διατάξεις, να δείτε στο πλαίσιο της ίδιας λογικής της εξομίσωσης πώς θα επεκταθούν και στους υπόλοιπους, αφού βάζουμε αυτήν τη λογική και αφού λέμε ότι αυτή η λογική είναι σωστή.

Σε ό,τι αφορά στη θέπιση της ανταποδοτικής σύνταξης, που θα συμπληρώνει τη βασική, εγώ δεν καταλαβαίνω, από τη στιγμή που μιλάμε για αναλογική σύνταξη, μιλάμε για ανταποδοτική σύν-

ταξη, με ποια λογική αυτές οι συντάξεις μπορεί να περικόπτονται και μάλιστα όσο ανεβαίνουν τα χρόνια. Είναι και αυτό ένα ζήτημα, που χρειάζεται απάντηση.

Τέλος, είναι θετικό ότι προβλέπονται μέχρι και επτά πλασματικά χρόνια. Είναι θετικό, επίσης, ότι έγινε ένα σημαντικό βήμα για την εξαγορά του χρόνου της στρατιωτικής θητείας και τη δωρεάν εξαγορά ενός χρόνου από τις μητέρες για το χρόνο της κύησης.

Θα πρότεινα, κύριε Υπουργέ, με εισοδηματικά κριτήρια να ελαφρύνει το κόστους εξαγοράς και για τα υπόλοιπα ζητήματα, στη βάση εισοδηματικών κριτηρίων.

Σε ό,τι αφορά τέλος τις μεταβατικές περιόδους, πρέπει να υπάρξουν μεγαλύτερες μεταβατικές περίοδοι και στα βαριά και ανθυγιεινά και σε σχέση με τις μητέρες. Πιστεύω ότι δεν αντέχεται η απότομη, η επώδυνη, η αιφνίδια αλλαγή στη ζωή του άλλου μέσα σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα. Για τις μητέρες με ανήλικα παιδιά καταλαβαίνουμε όλοι ότι δεν ήταν μια απόφαση δική μας, ήταν μια απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Δεν αφορά στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αφορά στο νομοσχέδιο για το δημόσιο τομέα. Είναι μια απόφαση που φέρει την υπογραφή της Νέας Δημοκρατίας, η οποία δεν στήριξε αυτό το ζήτημα εκεί που έπρεπε να το στηρίξει. Το άφησε σκόπιμα, θα έλεγα, στην τύχη του.

Όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα πρέπει να το αντιμετωπίσουμε με τον καλύτερο τρόπο που μπορούμε, στο πλαίσιο μας μεγαλύτερης, μεταβατικής περιόδου.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι πρέπει να γίνουν όσο μπορούν στο μέτρο του δυνατού, οι όποιες ακόμη βελτιώσεις, γιατί το μεγάλο ζήτημα δεν είναι αυτό το σχέδιο νόμου να ψηφιστεί εδώ, αύριο από τη Βουλή, είναι το πώς –αν θέλετε– θα περάσει στην καρδιά των ανθρώπων, στην καρδιά του μέσου Έλληνα πολίτη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Βλάχος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πραγματικά, ακούγοντας το συνάδελφο που μόλις κατήλθε του Βήματος, αλλά και άλλους συναδέλφους από το ΠΑΣΟΚ θυμόμαστε εκείνη τη λαϊκή ρήση που έλεγε «Πού 'σαι νιότη που έλεγε πως θα γινόμεν άλλος»!

Διότι οι συνάδελφοι με το γνωστό παρελθόν σήμερα από αυτό το βήμα βρίσκονται σε ένα μεγάλο αδιέξοδο. Καλούνται να στηρίξουν μια πολιτική, την οποία δεν πιστεύουν και για την οποία μέχρι προχθές έλεγαν εντελώς διαφορετικά πράγματα.

Αν νομίζετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, ότι θα καθαρίσετε –και επιτρέψτε μου τη λέξη– έτσι, με την φράση ότι τα μέτρα αυτά είναι έξω από τη δική σας ιδεολογία, τα πράγματα πρέπει να σας πω ότι δεν είναι τόσο απλά.

Είναι ομολογία, ότι η δική σας ιδεολογία δεν μπορεί να δώσει λύση αυτή την κρίσιμη ώρα. Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι αυτοσχεδιάζετε, προσπαθείτε με αιφνιδιασμούς να επιβάλετε μια πολιτική, την οποία δεν την ξέρετε και για τα αποτελέσματα της δεν μπορείτε να εγγυηθείτε.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτό το νέο ασφαλιστικό που προωθεί σήμερα η Κυβέρνηση συνιστά τη μεγαλύτερη κοινωνική ανατροπή από τη Μεταπολίτευση έως σήμερα, με άλλοθι την τριμερή επιτήρηση και το μνημόνιο που συνοδεύει το μηχανισμό στήριξης.

Με επιχείρημα την ανάγκη για οργανωτικές και παραμετρικές αλλαγές στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, το νομοσχέδιο αυτό; Μειώνει δραματικά τις συντάξεις της γενιάς μας, αλλά και της νέας γενιάς ασφαλισμένων σε ποσοστά κατ' αρχάς πάνω από 30% μέσα από μια σειρά περικοπών και ανατροπών. Περικόπτει την δέκατη τρίτη και τη δέκατη τρίτη σύνταξη. Παγώνει τις συντάξεις για τρία χρόνια και σε συνδυασμό με το εφιαλτικό 5,4% του πληθωρισμού εξανεμίζει το εισόδημα των συνταξιούχων.

Επίσης, ο νέος τρόπος υπολογισμού των συντάξεων με βάση όλο τον εργασιακό βίο –και μάλιστα με χαμηλότερα ποσοστά αναπλήρωσης– προβλέπει νέες κρατήσεις τύπου ΛΑΦΚΑ, -που η Νέα

Δημοκρατία κατήργησε- από 3% έως 10%. Επεκτείνει τα χρόνια ασφάλισης για πλήρη σύνταξη στα σαράντα. Αγνοεί τις δημογραφικές προκλήσεις της χώρας και δεν ενσωματώνει κίνητρα για την αντιμετώπιση της υπογεννητικότητας.

Ενώ, όμως, σήμερα έρχεστε και μας δίνετε αυτή την εικόνα, θα πρέπει εμείς να σας θυμίσουμε τι λέγατε εχθές. Διότι επιτρέψτε μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να πω ότι όσες πρωτοβουλίες πήρε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είχε απέναντί της κυρίως το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Ήταν η εποχή που τάζατε τα πάντα στους πάντες και που μέσα σε αυτές τις μεγάλες και πολλές υποσχέσεις σήμερα έχετε αυτοπαγιδευτεί και δεν ξέρετε πώς θα φύγετε. Και προσπαθείτε με ένα ύφος αλαζονικό, με ένα ύφος «τα ξέρουμε όλα» και με τη βοήθεια κάποιων μέσων επικοινωνίας να επιβάλλετε τις πιο σκληρές λύσεις.

Διότι, ο νόμος που έφερε η Νέα Δημοκρατία, ο νόμος Πετραλιά, ο οποίος είχε ως χαρακτηριστικό την ήπια προσαρμογή καταγγέλθηκε από εσάς και την εποχή εκείνη υποσχεθήκατε ότι, όταν έρθετε, λίγο-πολύ θα τα αλλάξετε. Και όχι μόνο δεν τα αλλάξετε, αλλά σήμερα προχωράτε βιαστικά -και με πρόχειρες μελέτες- στα πλέον σκληρά μέτρα.

Να σας θυμίσω, λοιπόν, τι λέγατε: «Οι πολίτες απογοητευμένοι και ανήσυχoi απευθύνονται στο ΠΑΣΟΚ και ρωτούν τί θα κάνετε εσείς. Εμείς, λοιπόν, μπορούμε να διαβεβαιώσουμε τους πολίτες ότι έχουμε σχέδιο, έχουμε προτάσεις, έχουμε ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα». Αυτά μας έλεγε ο κ. Παπανδρέου στις 18 Φεβρουαρίου!

Και διαβεβαίωνε επίσης, στις 12 Σεπτεμβρίου 2009 ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ όταν έρθει θα καταργήσει τις ρυθμίσεις της σημερινής Κυβέρνησης που οδηγούν σε μείωση των παροχών και αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης.

Σήμερα εννέα μήνες μετά από τις εκλογές κατατίθεται το νομοσχέδιο μετά από αντιφάσεις, διαρροές και παλινωδίες βάσει των όσων προβλέπει το μνημόνιο και η τρόικα.

Να σας θυμίσουμε τα τρία «δεν»: Δεν θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας. Δεν θα μειωθούν οι συντάξεις. Δεν θα αυξηθούν οι εισφορές. Αυτά μας έλεγε ο κ. Λοβέρδος ακόμα και στις 26 Νοεμβρίου 2009 μετά τις εκλογές. Τελικά και τα όρια αυξάνονται και οι συντάξεις μειώνονται και ελπίζω για το ασφαλιστικό σύστημα δεν δίνονται.

Να σας θυμίσουμε τι λέγατε για τα ταμεία: Όταν τα ταμεία ήταν εκατόν τριάντα τρία και ενοποιήθηκαν σε δεκατρία ο σημερινός Υπουργός Απασχόλησης δήλωνε: «Σας μιλώ με τα λόγου γνώσεως. Τα καθημερινά προβλήματα στη διαχείριση της περιουσίας θα είναι πολύ περισσότερα». Παρ' όλα αυτά, τα δεκατρία σήμερα γίνονται τρία.

Αν ισχυε, όμως, αυτό για τη μείωση που πρόβλεψε η Νέα Δημοκρατία, αυτό θα πρέπει να ισχύει σήμερα σε πολλαπλάσιο βαθμό. Αυτή λοιπόν η ασυνέπεια των δικών σας λόγων είναι που δημιουργεί το μεγάλο πρόβλημα.

Εμείς λέμε όχι επί της αρχής, γιατί, πρώτον, το κράτος αποσύρεται -θα έλεγα δραπετεύει- από τη συνταγματικά κατοχυρωμένη εγγύηση της κοινωνικής ασφάλισης. Δεύτερον, γιατί η σύνταξη πρέπει να είναι μια και ενιαία. Απορρίπτουμε το διαχωρισμό της κύριας σύνταξης σε βασική και αναλογική. Τρίτον, λέμε όχι γιατί οι κρίσιμες αλλαγές που αφορούν τα έτη ασφάλισης και τα όρια ηλικίας και τα ποσοστά αναπλήρωσης εισάγονται χωρίς την απαραίτητη τεκμηρίωση. Η αναλογιστική μελέτη που κατατέθηκε δεν είναι πλήρης μελέτη, αλλά προκαταρκτική έκθεση. Τέταρτον, γιατί δεν διασφαλίζει τη συνταγματικά κατοχυρωμένη αρχή ισορροπίας μεταξύ των εισφορών του εργαζόμενου και της σύνταξης που τελικά θα πάρει. Πέμπτον, γιατί με το νέο τρόπο υπολογισμού των συντάξεων δημιουργούνται κίνητρα μαζικής εισφοροαποφυγής, ειδικά για τους χαμηλόμισθους χωρίς σταθερή εργασία που δεν θα έχουν πλέον συμφέρον να χρησιμοποιούν το σύστημα μόνο για μια δεκαπενταετία, ώστε να διασφαλίσουν μόνο τη βασική τους σύνταξη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η Νέα Δημοκρατία -και τελειώνω με αυτό, κυρία Πρόεδρε- δεν θα ψηφίσει το νέο ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Με αίσθημα ευθύ-

νης πιστεύει και προτείνει να αποτυπωθεί η εγγύηση του κράτους για την καταβολή των συντάξεων των Ελλήνων ασφαλισμένων. Η κύρια σύνταξη να είναι μία και ενιαία. Να παρθούν μέτρα για την τόνωση της ανάπτυξης και της απασχόλησης για να στηριχθεί η χρηματοδοτική βάση του ασφαλιστικού συστήματος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύρια Βλάχο, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Περικοπή των υπέρογκων δαπανών υγείας και ασφαλιστικών ταμείων. Έλεγχος της εισφοροαποφυγής. Η περικοπή της δέκατης τρίτης και δέκατης τέταρτης σύνταξης και η επιβολή κρατήσεων τύπου ΛΑΦΚΑ πρέπει να ανακληθούν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, κυρία Βλάχο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Σε αντίθετη περίπτωση να έχουν συγκεκριμένη, σύντομη ημερομηνία λήξης.

Η νέα ασφαλιστική μεταρρύθμιση δεν γράφει απλώς ιστορία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Χαράζει το μέλλον και τις ελπίδες μιας ολοκληρωμένης γενιάς. Οι ευθύνες της σημερινής Κυβέρνησης είναι μεγάλες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύρια Βλάχο, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Και για το λόγο αυτόν και με όσα είπα ο εισηγητής μας εμείς επί της αρχής θα καταψηφίσουμε και επιμέρους στα άρθρα. Και μη έχοντας την ίδια συμπεριφορά που είχατε εσείς χθες, κάπου θα συμφωνήσουμε, κάπου θα διαφωνήσουμε. Θα υπάρξει όμως, υπεύθυνη προσέγγιση, γιατί εμείς δεν λέμε διαφορετικά πράγματα, όταν είμαστε κυβέρνηση και Αντιπολίτευση, κάτι που είναι χαρακτηριστικό του κόμματος του ΠΑΣΟΚ.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριοι συνάδελφοι, είναι πάρα πολλοί οι ομιλητές. Θα πρότεινα για να τηρούμε το επτάλεπτο να μιλήσουμε για έξι λεπτά και με την ανοχή να πηγαίνουμε στο επτάλεπτο.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ε, όχι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Τί όχι, κ. Μερεντίτη; Δεν γίνεται διαφορετικά. Είναι να μιλήσουν εκατόν τριάντα επτά συνάδελφοι. Πρέπει να ολοκληρωθεί επί της αρχής το νομοσχέδιο σήμερα το βράδυ. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, πότε θα γίνει η ονομαστική ψηφοφορία;

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Δίνουμε την εντύπωση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Εάν θέλετε να κάνουμε πέντε ή ώρα το πρωί την ονομαστική ψηφοφορία, το Προεδρείο δεν έχει καμμία αντίρρηση. Αλλά όταν λέμε επτά λεπτά και πηγαίνει στα οκτώ, στη μία ώρα μίλησαν επτά ομιλητές, με πάνω από οκτώ λεπτά ο καθένας, οκτώμισι λεπτά. Να πάμε στα έξι λεπτά, ώστε με την ανοχή να γίνουν επτά τα λεπτά, για να μπορούμε να τηρήσουμε το χρόνο.

Ξεκινάμε από τον κ. Ρομπόπουλο με τα έξι λεπτά.

ΘΩΜΑΣ ΡΟΜΠΟΠΟΥΛΟΣ: Κύρια Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική κοινωνία εισέρχεται σε μια ιστορική στιγμή. Στο περιβάλλον της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης η Κυβέρνηση χωρίς καθυστέρηση έβαλε ως πρώτη προτεραιότητα τη διάσωση του ασφαλιστικού συστήματος

Έπειτα από πολλά χρόνια λαϊκιστικών κυβερνήσεων, αλλά και της τελευταίας διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, που επέτρεψε την αρπαγή και την κατασπατάληση του δημοσίου χρήματος τον Οκτώβριο του 2009, παραλάβαμε ένα διαλυμένο και χρεοκοπημένο σύστημα.

Σήμερα επιχειρούμε με τρόπο ριζικό να αλλάξουμε τη δομή του. Αφού χάσαμε σημαντικές ευκαιρίες για αλλαγές και μεταρρυθμίσεις στο παρελθόν, σήμερα καλούμαστε να λύσουμε σ' ένα πολύ μικρό χρονικό διάστημα ένα πρόβλημα το οποίο τυραννάει τη χώρα για δεκαετίες και για το οποίο ευθυνόμαστε όλοι.

Θέλω να τονίσω και την υπογεννητικότητα. Το συσσωρευμένο έλλειμμα του συστήματος συντάξεων και κοινωνικής ασφάλισης, σύμφωνα με τις πιο ήπιες εκτιμήσεις, εκτιμάται ότι θα προσεγγίσει το 2060 το 250% του ΑΕΠ. Το δίλημμα που καλούμαστε να απαντήσουμε είναι αν θα επιτρέψουμε τη χρεοκοπία του ασφα-

λιστικού συστήματος ή αν αποτρέψουμε την κατάρριψη του θεμελίου του κοινωνικού μας κράτους, που είναι η σύνταξη και η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, δηλαδή η εξασφάλιση των ανθρώπων σε όλη τη διάρκεια της ζωής τους, αλλά κυρίως κατά τη λεγόμενη τρίτη ηλικία.

Η απάντηση δεν χωράει πλέον καμιά αναβολή. Η οποιαδήποτε καθυστέρηση στη λήψη μέτρων λειτουργεί με μαθηματική ακρίβεια σε βάρος του ασφαλιστικού συστήματος. Σήμερα είναι καθήκον μας να υιοθετήσουμε ένα νέο ασφαλιστικό σύστημα, όπου ο ρόλος του κράτους, η κατανομή ανάμεσα σε συλλογική και ατομική ευθύνη, η αναδιανομή του εισοδήματος και η αλληλεγγύη πρέπει να αποτελούν βασικές συνιστώσες της μεταρρύθμισης.

Ένα σύστημα κοινωνικής προστασίας πρώτα και κύρια πρέπει να είναι δίκαιο. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να είναι προοδευτικό. Οι μη έχοντες θα πρέπει να λαμβάνουν περισσότερα από το σύστημα. Θα πρέπει να υπάρχει αναδιανομή από τους τυχερούς στους μη τυχερούς, από τους υγιείς στους μη υγιείς, από τους πλούσιους στους φτωχότερους.

Δεύτερον, θα πρέπει να είναι βιώσιμο. Δεν μπορεί να είναι απλώς δίκαιο και να μην μπορεί να εξυπηρετεί τις δαπάνες και τα έξοδά του. Δεν γίνεται. Και τρίτον, θα πρέπει να είναι αποτελεσματικό όσον αφορά τη διαχείριση των πόρων.

Το νέο σύστημα επιδιώκει να εξασφαλίσει τη βιωσιμότητα με βάση τη νέα δομή της βασικής και της αναλογικής σύνταξης. Το νέο σύστημα εγγυάται νέους κανόνες για την ανταποδοτική σύνταξη και εγγυάται τη βασική σύνταξη με εισοδηματικά κριτήρια σε όλους τους Έλληνες πολίτες. Υπάρχει εξορθολογισμός στη διαχείριση του συστήματος και επίτευξη οικονομικών κλίμακας.

Ένα πολύ σημαντικό στοιχείο είναι η σύμπτυξη των ταμείων, ειδικά το ΝΑΤ, το δημόσιο, οι υπάλληλοι της Βουλής, οι υπάλληλοι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, των ΟΤΑ και οι στρατιωτικοί θα ενταχθούν στο ΙΚΑ. Αυτό δεν είναι μόνο θέμα οικονομίας και βάρους, είναι και θέμα κοινωνικής δικαιοσύνης.

Η διαφάνεια επίσης εξασφαλίζεται, αφού διαχωρίζεται η αλληλεγγύη από την ανταποδοτικότητα και ο κάθε ασφαλισμένος γνωρίζει ανά πάσα στιγμή πόση σύνταξη θα λάβει.

Το νομοσχέδιο έχει και σκληρά μέτρα, που διαταράσσουν τον προγραμματισμό και τη ζωή χιλιάδων ασφαλισμένων και δημιουργούν ανασφάλεια, αβεβαιότητα και δικαιολογημένα υπάρχουν εντάσεις από κάποιες κατηγορίες ασφαλισμένων. Έχουμε τις μητέρες ανηλίκων, που πρέπει να δουλέψουν μέχρι και δεκαπέντε χρόνια παραπάνω.

Δεν αρκεί να αυξάνονται οι εισφορές, να περικόπτονται οι συντάξεις ή να επιμηκύνεται ο εργάσιμος βίος, για να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οποιαδήποτε λύση στο ασφαλιστικό σύστημα δεν θα έχει επιτυχία, εάν παράλληλα δεν υπάρξουν πολιτικές για την ενίσχυση της απασχόλησης και την καταπολέμηση της ανεργίας, πολιτικές για τη δημόσια υγεία και τη δημόσια παιδεία, πολιτικές για την εξυγίανση της οικονομίας και πάταξη της παραοικονομίας, πολιτικές για ενίσχυση της επιχειρηματικότητας. Διότι αν δεν υπάρχουν επιχειρήσεις, θα υπάρξει ανεργία. Άρα;

Είναι πολιτικές που είναι απαραίτητο να γίνουν αποδεκτές από τους πολίτες, ακόμα και κάποια σκληρά μέτρα, προς το παρόν, όπως είναι τώρα. Διότι αν θα βγούμε από τη δύσκολη κατάσταση, μεθαύριο θα πρέπει να δώσουμε και κάτι παραπάνω.

Η επίλυση του ασφαλιστικού διασώζει το θεσμό της σύνταξης και της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης για την παρούσα και για τις επόμενες γενιές. Διασώζει την εθνική οικονομία και ενισχύει την αξιοπιστία της Ελλάδος στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι η τελευταία ευκαιρία για να λάβουμε τις δύσκολες αποφάσεις για τη λύση του προβλήματος, αποφάσεις που δεν αναλάμβαναν οι προηγούμενες κυβερνήσεις.

Η Ελλάδα δεν έχει άλλο χρόνο για χάσιμο. Και από τις θυσίες που θα γίνουν και που θα πιάσουν τόπο, θα ανταμειφθούν και οι πολίτες και η πατρίδα μας. Γι' αυτό και στηρίζουμε το νομοσχέδιο και θα το ψηφίσουμε και θα αγωνιστούμε για να πετύχει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κι εμείς ευχαριστούμε

τον κ. Ρομπόπουλο και για τον χρόνο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Μαγκούφης και να ετοιμάζεται η Αντιπρόεδρος κ. Νικολαΐδου.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πλήθος παραμέτρων συνθέτουν το στάτους και προσδιορίζουν τη βιωσιμότητα ή μη κάθε ασφαλιστικού συστήματος.

Μεταξύ αυτών μπορεί να αναφερθούν οι παρακάτω παράμετροι. Πρώτον, ο λόγος των ασφαλισμένων προς τους συνταξιούχους, δεύτερον το πλήθος των ταμείων, τρίτον η σωστή ή μη σωστή διαχείριση των αποθεματικών των ταμείων και η οικονομική ευρωστία ή μη αυτών, τέταρτον το δημογραφικό πρόβλημα, πέμπτον η μείωση ή αύξηση της θνησιμότητας, έκτον ο χρόνος εισφορών και ο συντάξιμος χρόνος, έβδομον το ύψος των εισφορών και το ύψος των συντάξιμων αποδοχών, όγδοον η εισφοροδιαφυγή, ένατον τα τροχαία ατυχήματα και οι λοιπές αιτίες πρόωγων θανάτων ασφαλισμένων, ιδίως των νέων, και δέκατον οι εφαρμοσθείσες και εφαρμοζόμενες πολιτικές ανά ταμείο, καθώς και η χρονική διάρκεια άσκησης θετικών ή αρνητικών πολιτικών για τη βιωσιμότητα του συστήματος.

Στη χώρα μας λαθεμένες πολιτικές του παρελθόντος απ' όλα τα κόμματα έφτασαν το ασφαλιστικό σύστημα στα όριά του, με αποτέλεσμα το ερώτημα *quo vadis* να τίθεται πλέον επιτακτικό και μη επιδεχόμενο καθυστέρησης ως προς την απάντηση, πολύ δε περισσότερο ως προς τη λήψη των αναγκαίων μέτρων.

Μπροστά σε αυτήν την τραγική πραγματικότητα η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με αίσθημα ευθύνης απέναντι στους ασφαλισμένους και τις επερχόμενες γενιές έφερε στη Βουλή το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, επιχειρώντας μια γενναία μεταρρυθμιστική τομή, που ανατρέπει τα κακώς κείμενα και διαμορφώνει το ασφαλιστικό σύστημα με νέες ρυθμίσεις και κανόνες που εγγυώνται τη βιωσιμότητά του.

Τα ληφθέντα μέτρα αποτελούν παράγωγο μελέτης όλων των παραμέτρων που συνθέτουν το πρόβλημα, πλέον των από την τρέχια επιβληθέντων, που πράγματι είναι σκληρά και οδηγούν σε μερικές βίαιες αναπροσαρμογές. Όμως η κυρίαρχη συνιστώσα των πολιτικών επιλογών της Κυβέρνησης συνοψίζεται στο κοινωνικά αναγκαίο και δίκαιο των ρυθμίσεων, προκειμένου να συνεχίσει να λειτουργεί και να υπάρξει μέλλον για το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας.

Πολλά έχουν γραφεί και ακουστεί το τελευταίο διάστημα για το παρόν νομοσχέδιο και έχουν ειπωθεί λόγια που τρομοκρατούν, αντί να ενημερώνουν τους Έλληνες πολίτες. Αναρωτιέμαι αν όσοι το κατακρίνουν τόσο έντονα, έχουν διαβάσει το νομοσχέδιο. Και αν ναι, εάν έχουν κατανοήσει την ουσία του. Πιστεύω ότι κάποιος που το έχει κατανοήσει και βάλλει εναντίον του, μάλλον απλά κάνει στείρα αντιπολίτευση. Οι υπόλοιποι καλό θα ήταν να το μελετήσουν καλύτερα και το νομοσχέδιο και την κατάσταση του παρόντος ασφαλιστικού συστήματος, που εξήντησε τα όριά του.

Ήδη από το 2009 δεν υπήρξε δυνατότητα να διασφαλιστούν οι συντάξεις των νυν συνταξιούχων, με αποτέλεσμα προκειμένου να πληρωθούν οι συντάξεις, ο κρατικός προϋπολογισμός να συνδράμει για το γέμισμα της «μαύρης» τρύπας των ασφαλιστικών ταμείων με 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ για το 2009.

Και ενώ έχουμε μπροστά μας μια «μαύρη» τρύπα, που θα έπρεπε να μας κινητοποιήσει όλους και να ζητάμε όλες οι πολιτικές δυνάμεις, αλλά και η κοινωνία αλλαγή και βιωσιμότητα, ακούμε κατηγορίες και υπεράσπιση ενός εξοφλημένου συστήματος.

Αναρωτιέμαι εάν όσοι εκτοξεύουν κατηγορίες για την προσπάθειά μας για αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος ενδιαφέρονται πράγματι για τους χαμηλοσυνταξιούχους, όπως διατείνονται, ή απλά κινούνται με βάση συντεχνιακά και συνδικαλιστικά συμφέροντα, όπως δυστυχώς αυτό είναι ολοφάνερο.

Η σημερινή οικονομική κατάσταση της χώρας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστή. Η πλήρης αναποτελεσματικότητα όμως αυτού που ονομάζουμε κοινωνικό κράτος είναι προφανές ότι δεν έχει γίνει αντιληπτή στο βαθμό που θα έπρεπε.

Για την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ όμως η κατάσταση έγινε αντιληπτή και δρα άμεσα, προκειμένου να αποφευχθεί η συνέχιση της παρακμής και να μπορούμε και πάλι να μιλάμε για βιωσιμότητα του συνταξιοδοτικού και ασφαλιστικού συστήματος.

Έτσι, έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να πραγματοποιήσει μια ριζοσπαστική αλλαγή, ώστε να εξασφαλίσει τις συντάξεις και τις κοινωνικές πολιτικές για τα παιδιά μας, που βάσει του παρόντος συστήματος δεν είναι δεδομένες. Το δίλημμα είναι σαφές. Είτε προχωράμε σε ριζική αναμόρφωση σήμερα είτε καθυστερούμε αύριο.

Ουσιαστικά το παρόν νομοσχέδιο έρχεται να σώσει το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας, αλλά αυτό, δυστυχώς, δεν ακούγεται από την Αντιπολίτευση, η οποία σύσσωμη στηρίζει ένα σύστημα που λειτουργεί χρόνια τώρα με τεράστιες ανισότητες και αδικίες. Άλλοι να συνταξιοδοτούνται στα σαράντα πέντε τους, άλλοι να παίρνουν μεγάλες συντάξεις και άλλοι να δουλεύουν μια ζωή, για να πάρουν πολύ λιγότερα από όσα αναλογούν στο χρόνο εργασίας τους.

Όλοι οι νέοι εργαζόμενοι ζουν με ένα αίσθημα έντονης ανασφάλειας και με τη σκέψη ότι δεν θα πάρουν ποτέ σύνταξη. Είναι δυνατόν να θέλουμε το πιο παραγωγικό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας να ζει με αισθήματα φόβου και ανασφάλειας, αντί ασφάλειας, δημιουργίας και εμπνευσσης; Προφανώς, όχι.

Απέναντι σ' αυτήν την κατάσταση, επιδιώκουμε το καλύτερο και θα καταφέρουμε να δώσουμε ένα τέλος στην ανασφάλεια που κυριάρχησε στη ζωή των Ελλήνων. Πιστοί στις αντιλήψεις του ΠΑΣΟΚ και με προσαρμογή προς την υπάρχουσα συγκυρία, κάνουμε μια σαφή πολιτική επιλογή. Δημιουργούμε μία βιώσιμη και αποτελεσματική κοινωνική πολιτική. Έχουμε αποφασίσει το νέο σύστημα κοινωνικής προστασίας να διατίθεται όχι μόνο για τις συντάξεις, που θα έφθανε στο 25% του ΑΕΠ, αλλά και σε τομείς που είναι εξίσου σημαντικοί, αν όχι περισσότερο, όπως η υγεία, η παιδεία, η ενίσχυση της αγοράς εργασίας και των ανέργων, για να έχουν και αυτοί δικαίωμα στη ζωή. Αυτή είναι η βάση της κοινωνικής πολιτικής που θα ασκήσουμε, αλλά το πρώτο βήμα αυτής, που είναι η αλλαγή του ασφαλιστικού συστήματος, είναι το πιο δύσκολο κομμάτι. Επιμένω, όμως, δύσκολο, αναπόφευκτο, αλλά δίκαιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Δίκαιο παρά την κριτική που δέχεται, δίκαιο στην ουσία και όχι στην επιφάνεια, δίκαιο στη βάση της ισονομίας και όχι της λογικής των συντεχνιών. Αποδίδεται δικαιοσύνη για το χρόνο συνταξιοδότησης, όταν θέτουμε τέλος στις πρόωρες συνταξιοδοτήσεις και τις εθελούσιες εξόδους και όλα αυτά που οδήγησαν στην απόλυτη παρακμή του σημερινού συστήματος και όταν η μεσοσταθμική μείωση κατά 7% των συντάξεων, προκύπτει από τις περικοπές στους πραγματικά υψηλοσυνταξιούχους και από την απόλυτη δίκαιη αναλογική σχέση μεταξύ της σύνταξης, του χρόνου εργασίας και των εισφορών που καταβλήθηκαν.

Κάτω όλους τους υπερασπίζονται το υπάρχον σύστημα να μας απατήσουν. Θα χαρακτηρίζαν αυτό το σύστημα προοδευτικό ή δίκαιο; Είναι αναδιανεμητικό αυτό το σύστημα; Θα χαρακτηρίζαν δίκαιο ένα σύστημα που δομήθηκε με βάση τα συμφέροντα των διαφόρων επαγγελματικών ομάδων και τη δυνατότητα πίεσης αυτών στα εκάστοτε κόμματα εξουσίας; Ένα σύστημα που φρόντισε να εξασφαλίσει όσο το δυνατόν περισσότερα προνόμια για κάποιες επαγγελματικές τάξεις και δεν ενδιαφέρθηκε ποτέ για τους συνταξιούχους του ΙΚΑ και τους μισθωτούς; Ένα προνοιακό σύστημα που τελικά οδηγεί στη μη βιωσιμότητα του συνόλου των ασφαλιστικών ταμείων; Σε πλήρη αντίθεση με αυτό το σύστημα, ερχόμαστε σήμερα να αντιμετωπίσουμε όλους τους πολίτες με κριτήρια ισονομίας, ισοπολιτείας και εισάγουμε τη βασική σύνταξη για όλους με εισοδηματικά κριτήρια.

Στην ίδια λογική εισάγουμε την εισφορά αλληλεγγύης για συνταξιούχους, που αφορά μόνο τους υψηλούς συνταξιούχους και αποτελεί πολιτική πράξη δίκαιης αναδιανομής και στήριξη των μη εχόντων...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ: Δεν επαρκεί ο χρόνος, για να αναφερθώ περισσότερο αναλυτικά. Ο εισηγητής μας ο κ. Μόσιαλος ανέπτυξε το θέμα και κατέθεσε τα στοιχεία που αποδεικνύουν την αναγκαιότητα των μέτρων που παίρνουμε με αυτό το νομο-

σχέδιο, το οποίο αποτελεί επιτακτική αναγκαιότητα για το παρόν και για το μέλλον αυτού του τόπου. Υπ' αυτήν την έννοια, ψηφίζω και στηρίζω το νομοσχέδιο, κύριε Πρόεδρε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κάνω έκκληση, κύριοι συνάδελφοι, να τηρείται ο χρόνος.

Το λόγο έχει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Βέρα Νικολαΐδου, Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος.

Κύρια Αντιπρόεδρε, εσείς πιστεύω ότι θα τηρήσετε το χρόνο.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από χθες συζητάμε το ασφαλιστικό στον ιδιωτικό τομέα. Έχει κατατεθεί, βέβαια, και του δημοσίου και έτσι ολοκληρώνεται το «έγκλημα» των δικαιομάτων. Συζητάμε ουσιαστικά την εφαρμογή του μνημονίου, που ψήφισε το ΠΑΣΟΚ μαζί με το ΛΑΟΣ, το στηρίζει η Νέα Δημοκρατία και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θέλει να επιβάλει με βάση τη συμφωνία που έχει υπογράψει με την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο για το λεγόμενο μηχανισμό στήριξης.

Πολλά επιχειρήματα χρησιμοποιούνται την τελευταία περίοδο όχι μόνο από την Κυβέρνηση, αλλά και από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Δημογραφικό, φοροδιαφυγή, βιωσιμότητα των ταμείων, οριακή κατάσταση του ασφαλιστικού συστήματος. Αναλύθηκαν πάρα πολύ καλά και πολύπλευρα από τον εισηγητή μας τον Γιώργο Μαυρίκο, δεν χρειάζεται να σταθεί κανείς περισσότερο.

Στόχος όλων αυτών των επιχειρημάτων είναι να τρομοκρατηθούν οι εργαζόμενοι, να πιστέψουν ότι δεν γίνεται τίποτα. Αφού το λέει το μνημόνιο -σ' αυτήν τη βάση συζητάμε- θα εφαρμοστεί, όπως προκλητικά δήλωσε πριν από μερικές ημέρες ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος, παρουσιάζοντας το τριετές πάγωμα των μισθών.

Ιδεολογική τρομοκρατία, όμως, και εδώ από πολλούς ομιλητές. Προσπαθούν να μας πείσουν ότι δεν υπάρχει άλλη λύση. Προβοκάσιες, αποφάσεις δικαστηρίων, όλα στην ημερήσια διάταξη, αρκεί να σταματήσουν οι απεργίες, τα συλλαλητήρια, οι διεκδικήσεις και οι εργαζόμενοι να δεχθούν τετελεσμένες καταστάσεις και να περιοριστούν, υπολογίζοντας το τι θα χάσουν ατομικά.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το ζήτημα είναι πολιτικό, ταξικό και καθόλου λογιστικό. Είτε δέχεται κανείς το μνημόνιο είτε το απορρίπτει. Εμείς το απορρίπτουμε και ζητήσαμε και ονομαστική ψηφοφορία, γιατί οι Βουλευτές έχουν και προσωπική ευθύνη και δεν είναι αρκετό να στέκονται στο Βήμα της Βουλής, να απευθύνονται κυρίως στις ιδιαίτερες πατρίδες τους και να δίνουν όρκους τιμής ότι δεν μπορούν, συνθλιβονται, αλλά αναγκαστικά πρέπει να το ψηφίσουν.

Δεν αποδεχόμαστε, λοιπόν, ότι είναι μοιραία τα αντιλαϊκά μέτρα που ξεθεμελιώνουν κατακτήσεις δεκαετιών στο όνομα της βιωσιμότητας του συστήματος και του δημοσιονομικού προβλήματος. Είναι προαποφασισμένα, έρχονται από πολύ παλιά, από τη γνωστή και περιβόητη Συνθήκη του Μάαστριχτ του 1992 και πάνε πολύ μακριά, γιατί δεν είναι προσωρινά. Πάρθηκαν για να μείνουν, όπως δήλωσε και ο ίδιος ο Υπουργός Οικονομικών παρουσιάζοντάς τα. Θα ισχύουν για όλη τη διάρκεια του προγράμματος που έχει ορίζοντα το 2014 και το 2015 θα ερευνήσει η Κυβέρνηση πώς μπορεί να αναπληρώσει το χαμένο εισόδημα. Κοινώς, «ζήσε Μάη να φας τριφύλλι»!

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, μην υποτιμάτε τη νοημοσύνη μας, τη νοημοσύνη του ελληνικού λαού. Προσπαθείτε να πείσετε και πεισθείτε ότι τα μέτρα είναι μεν σκληρά, είναι δε αντίθετα με τη σοσιαλδημοκρατική σας ιδεολογία, αλλά είναι δίκαια. Και αυτό το λέτε σε όλους τους τόνους.

Για να είναι, όμως, δίκαια, πρέπει να πληρώσουν αυτοί που ευθύνονται. Ποιοί, λοιπόν, ευθύνονται; Όχι, βέβαια, οι εργαζόμενοι. Είναι οι μόνοι που πληρώνουν κανονικότητα εισφορές και μάλιστα αυξημένες και σίγουρα οι μόνοι οι οποίοι πληρώνουν και φόρους. Φέρτε μας ένα παράδειγμα εργαζομένου που δεν συμβαίνει να πληρώνει ανελλιπώς, για να πούμε ότι δεν έχουμε δίκιο. Οι εργαζόμενοι, λοιπόν, δεν έχουν καμμία ευθύνη και δεν

πρέπει να αποδεχθούν αυτήν την αντίληψη.

Είναι γνωστό το ποιους εξυπηρετούν τα μέτρα. Το μεν κράτος απαλλάσσεται από τις εισφορές, για δε την πλουτοκρατία εξασφαλίζεται υψηλή κερδοφορία.

Όσον αφορά τα αποθεματικά, θα ήθελα να πω ότι εδώ πλέον έχουν ειπωθεί πάρα πολλά. Διαχρονικό το «έγκλημα» και από τη Νέα Δημοκρατία και από το ΠΑΣΟΚ. Συνδιαμορφώσατε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές των δύο μεγάλων κομμάτων, το νομικό πλαίσιο. Από εκεί και ύστερα, στο γνωστό γαϊτανάκι των νόμων Σιούφα, Ρέππα, Πετραλιά, τώρα θα προστεθεί και το όνομα του κ. Λοβέρδου, ο οποίος κατεδαφίζει τα πάντα, δεν θα σταθεί τίποτα όρθιο. Όλοι, βέβαια, υπόσχονταν ότι για τα επόμενα τριάντα χρόνια δεν θα υπάρχει πρόβλημα στο ασφαλιστικό. Επανάληψη του ίδιου έργου και μάλιστα κακέκτυπη, γιατί από κανέναν πλέον δεν γίνεται πιστευτό.

Ποιοι θίγονται, λοιπόν, σήμερα; Οι πάντες, άνδρες, γυναίκες, εργάτες ή δημόσιοι υπάλληλοι, ελεύθεροι επαγγελματίες ή επιστημονες. Όλοι οι εργαζόμενοι, όλοι οι συνταξιούχοι, παλιοί και νέοι, στο στόχαστρο. Όμως, στην κυριολεξία τιμωρείτε τις γυναίκες. Εμείς τα λέγαμε, βέβαια, και πριν από τις εκλογές, ότι επιβαρύνονται από πέντε μέχρι δεκαπέντε χρόνια επιπλέον στο δημόσιο. Πλήττονται, όμως, και τα νέα παιδιά, λες και είναι οι πιο σοβαροί στόχοι σας οι γυναίκες και τα νέα παιδιά. Με το πρόσημα της μαθητείας, στην κυριολεξία παίρνετε παιδιά από το σχολείο, για να τα ρίξετε σαν φθηνή εργατική δύναμη στο μεγάλο κεφάλαιο.

Κυβέρνηση και πλουτοκρατία ολοκληρώνετε το διπλό έγκλημα σε βάρος όλων των εργαζόμενων, όλων των ανθρώπων του μόχθου. Συντάξεις, μεροκάματα, εργασιακά δικαιώματα, συλλογικές συμβάσεις, κοινωνική ασφάλιση, δουλειά, όλα στο βωμό του μνημονίου.

Απορεί ο κύριος Πρωθυπουργός που δεν καταλαβαίνουν οι εργαζόμενοι Έλληνες –λείπει, αλλά φαντάζομαι ότι θα ενημερωθεί το αναγκάιο της πολιτικής που εφαρμόζει η Κυβέρνησή του και πολλά άλλα. Ουσιαστικά κάνει και υποδείξεις. Δεν θα του θυμίσουμε εμείς τι έλεγε προεκλογικά, αυτά τα κάνουν τα άλλα κόμματα. Έχει, όμως, αξία να του θυμίσουμε τι έλεγε στις 24/5/2009 στη Λαμία, όταν μίλησε για το τι είναι βαρβαρότητα. Απ' ό,τι φαίνεται, ξέρει πολύ καλά τι είναι βαρβαρότητα, λέγοντας ότι: «Βαρβαρότητα είναι οι πολιτικές που κάνουν τους πλουσιότερους και τους φτωχούς φτωχότερους, οι πολιτικές που καταδικάζουν εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες στη φτώχεια και την ανεργία». Έκανε μία πλήρη ανάλυση του τι είναι βαρβαρότητα. Το ξέρει, λοιπόν, πολύ καλά.

Μην προκαλείτε, κύριε Πρωθυπουργέ, μην επενδύετε -υποτίθεται μετά- σε άγνοια, σε απορίες, σε κηρύγματα συναίνεσης και μη στέλνετε, κύρια το λογαριασμό, σ' αυτούς που δεν χρωστάνε. Γιατί μπορεί να είστε ο καλύτερος Πρωθυπουργός για την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και το μεγάλο κεφάλαιο, αλλά κάποια στιγμή θα βαθμολογηθείτε και είναι σίγουρο ότι δεν θα μείνετε απλά στάσιμος- από το λαό, ο οποίος θα σας απορρίψει, γιατί όλο και περισσότερο κατανοούν ότι θα πρέπει να έχουν ένα και μόνο κριτήριο, την υπεράσπιση των κατακτήσεών τους από την πιο στυγνή αντεργατική επίθεση που υπήρξε ποτέ με αυτό το νομοσχέδιο, όπως θα ολοκληρωθεί και με το δημόσιο τομέα.

Εμείς καλούμε τους εργαζόμενους –αφού φυσικά, όχι απλά το καταψηφίζουμε, γιατί δεν υπάρχει λόγος να ζητήσει κανείς να αποσυρθεί, έχουμε ζητήσει άλλωστε ονομαστική ψηφοφορία- να βρεθούν αύριο από τις πέντε το πρωί στο λιμάνι, στις έντεκα στις συγκεντρώσεις στην Ομόνοια και στις υπόλοιπες πόλεις που διοργανώνονται συγκεντρώσεις από το ΠΑΜΕ και τα ταξικά σωματεία προς αυτήν την κατεύθυνση της συνέχισης του αγώνα. Να μη γίνει όχι μόνο πράξη, αλλά να αμφισβητηθεί απ' όλους τους εργαζόμενους το συγκεκριμένο ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Θα δώσουμε γι' αυτό όλες μας τις δυνάμεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Τσαμπίκα Ιατρίδη.

ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΙΑΤΡΙΔΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω με ένα γνωστό ρητό του Κικέρωνα «salus populi suprema lex», δηλαδή, σε ελεύθερη απόδοση. «Η ασφάλεια και η μακρο-

μέρευση του λαού πρέπει να είναι ο υπέρτατος νόμος. Αυτή τη διαπίστωση την είχαν κάνει οι Ρωμαίοι, χιλιάδες χρόνια πριν. Και εδώ εμείς τι κάνουμε; Τι προσφέρουμε ως κράτος, ως πολιτεία στους Έλληνες φορολογούμενους πολίτες; Τι προσφέρουμε στις νέες γενιές; Τι επιφυλάσσουμε στη γενιά των τριάντα και σαράντα χρόνων; Πώς συμπεριφερόμαστε στους γονείς μας, στους παλαίμαχους της εργασίας; Τι είδους ασφάλεια προσφέρουμε στον ελληνικό λαό, στους νέους που τώρα ξεκινούν τη ζωή τους με όνειρα, είτε μπαίνοντας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση είτε στην αγορά εργασίας; Στους οικογενειάρχες που μοχθούν για το μέλλον των ίδιων και των παιδιών τους, στους εργαζόμενους που δουλεύουν τιμώντας το ψωμί τους και προσφέροντας στον τόπο τους και σε όλους τους πολίτες, των οποίων η πίστη τους στο κράτος και την πατρίδα συνδυάζεται άμεσα με το αίσθημα ασφάλειας και εμπιστοσύνης που η πολιτεία μας μπορεί να προσφέρει;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λυπάμαι που το λέω, αλλά αυτό το αίσθημα ασφάλειας λείπει δραματικά σε όλους τους πολίτες. Λείπει κατ' αρχάς στους νέους. Μιλώ με τους συνομήλικούς μου στα Δωδεκάνησα και αλλού. Όλοι το ίδιο λένε: μεγάλη ανασφάλεια, καμμία προοπτική. Δεν υπάρχει κίνητρο, δεν υπάρχει πολιτική που να ενισχύει την κοινωνική συνοχή. Δεν υπάρχει διέξοδος, όλοι κοιτούν αποσβολωμένοι. Πολλοί σκέπτονται να τα εγκαταλείψουν και να φύγουν, σκύβουν το κεφάλι. Έτσι, όμως, δεν μπορούμε να πάμε μπροστά, δεν μπορούμε να ξεπεράσουμε την κρίση, δεν μπορεί να προχωρήσει η Ελλάδα, χωρίς τα παιδιά της. Είναι άλλο να προσπαθούμε να ξεπεράσουμε μια εξαιρετικά δύσκολη κρίση και άλλο να ισοπεδώνουμε κατακτήσεις και δικαιώματα. Γιατί αυτό συμβαίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και συμβαίνει γενικά; Δεν συμβαίνει μόνο με το παρόν νομοσχέδιο που κατέθεσε, η, κατά τα άλλα, σοσιαλιστική Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, συμβαίνει με τη συνολική πολιτική της Κυβέρνησης του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, το οποίο κάνει μία βάρβαρη επιδρομή στους εργαζόμενους σε όλους τους Έλληνες πολίτες. Ποιος το περίμενε ότι όταν ο κ. Παπανδρόου έθετε το ερώτημα, «σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα», εννοούσε τελικά το ίδιο πράγμα; Γιατί από τότε που κερδίσατε τις εκλογές, κάνατε ό,τι μπορούσατε για να διαβάλλετε τη χώρα στο εξωτερικό με τα γνωστά αποτελέσματα. Μέχρι τώρα δεν έχετε πάρει κανένα μέτρο που να αντισταθμίζει, έστω και στο ελάχιστο, όλα αυτά τα μέτρα που πήρατε με την υπογραφή του μνημονίου. Ούτε ένα!

Συζητάμε τώρα για το ασφαλιστικό και για τις εργασιακές σχέσεις. Για ποιες εισφορές μιλάμε, όταν με αυτό το νομοσχέδιο που προωθείται, οι μισθοί συρρικνώνονται, οι αποζημιώσεις τσεκουρώνονται και ο κάθε εργαζόμενος σήμερα είναι και αύριο δεν είναι; Και δεν είναι μόνο ο μισθωτός εργαζόμενος. Υπάρχει και άλλη κατηγορία σκληρά εργαζόμενων, οι εργαζόμενοι με το μπλοκάκι. Δεν αναφέρομαι στους ελεύθερους επαγγελματίες συλλήβδην. Αναφέρομαι σε μισθωτούς, κατ' ουσία εργαζόμενους, οι οποίοι, όμως, πληρώνονται με μπλοκάκι, αναλαμβάνοντας το κόστος ασφάλισής τους. Και βέβαια οι εισφορές είναι οι ίδιες με εκείνων των βιομηχάνων, ανεξαρτήτως του τζίρου που κάνουν. Και επειδή ανέφερα και τους ελεύθερους επαγγελματίες, επιτρέψτε μου μια ερώτηση.

Με το οικονομικό κλίμα που υπάρχει ο ελεύθερος επαγγελματίας πώς θα πληρώσει τις εισφορές του; Τι κύκλο εργασιών θα μπορεί να κάνει; Πόσες σελίδες θα μπορεί να γράψει στο μπλοκάκι του; Καμμία σημασία δεν τους δίνετε; Πιστεύετε ειλικρινά ότι θα βελτιωθεί η ανταγωνιστικότητα της χώρας μας, ότι θα επιβιώσει το ασφαλιστικό μας σύστημα; Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τίποτα απ' αυτά δεν θα γίνει και δεν θα γίνει, γιατί, παρά την κρισιμότητα της κατάστασης, εσείς νομοθετείτε στο πόδι! Έτσι, όμως, δεν μπορούμε να προχωρήσουμε. Και θέλω να θυμίσω εδώ ότι η Νέα Δημοκρατία προχώρησε σε γενναίες τομές, με συγκεκριμένο σχέδιο για το ασφαλιστικό, τόσο με το ν. 2084/92, όσο και με το ν.3655/2008 που έδωσαν ζωτική πνοή στο ασφαλιστικό μας σύστημα. Δυο νόμοι που πολέμησε λυσσαλέα το ΠΑΣΟΚ και έρχεται τώρα το ίδιο να εφαρμόσει ό,τι σκληρότερο μπορούσε να εφαρμόσει. Και το κάνετε αυτό, από τη μία μιλώντας για το μνημόνιο και από την άλλη, αποκηρύσσοντάς το. Αν, όμως, είχατε συνετή πολιτική και είχατε συμμετάσχει ενεργά στις πρωτοβουλίες που πήραν κατά καιρούς οι κυβερνήσεις της

Νέας Δημοκρατίας, τότε σίγουρα δεν θα είχε χρειαστεί να ληφθούν αυτά τα μέτρα για το ασφαλιστικό και το εργασιακό. Πολύ περισσότερο δεν θα χρειαζόταν να αναφέρετε στην αιτιολογική έκθεση ότι η ελληνική πολιτεία δεν τόλμησε. Λάθος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ. Ορισμένοι τόλμησαν και ορισμένοι αντιτάχθηκαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα είναι κοινωνικά άδικο και αναποτελεσματικό. Το παρόν ασφαλιστικό νομοσχέδιο δεν εμπνέει εμπιστοσύνη στους πολίτες. Δεν πείθει για τη σκοπιμότητά του. Δεν πείθει για το δίκαιο πολλών διατάξεων που προσπαθεί να εφαρμόσει. Δεν δίνει νέα προοπτική και αισιοδοξία για το μέλλον της κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα.

Τέλος –και αυτό είναι και το κυριότερο– με το παρόν σχέδιο νόμου και τις ρυθμίσεις του θα αυξηθεί η αδήλωτη εργασία και φυσικά θα οδηγηθούν οι εργαζόμενοι στην ιδιωτική ασφάλιση, ακριβώς, όπως γίνεται και στην Αμερική, την έδρα του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Γι' αυτούς τους λόγους δεν μπορεί να ψηφισθεί επί της αρχής το παρόν νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς, ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Αλέξανδρος Αθανασιάδης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ασφαλιστικό πρόβλημα έχει συζητηθεί από όλες τις κυβερνήσεις των τελευταίων ετών. Λύση, όμως, δεν δόθηκε. Σήμερα, ύστερα από διαβούλευση πολλών μηνών, μέσα από αντιπαραθέσεις και συγκρούσεις, επιχειρούμε να λύσουμε ως Κυβέρνηση αυτό το τεράστιο πρόβλημα. Νομίζω ότι θα το πετύχουμε. Η κύρια αδυναμία του συστήματος είναι η πολυνομοθεσία, μια πολυνομοθεσία που το διακρίνει από την εποχή που, εν πάση περιπτώσει, ξεκίνησε το ασφαλιστικό πρόβλημα. Οι βασικές αρχές του νομοθέτη θα πρέπει να είναι η εξυπηρέτηση του Συντάγματος περί ασφάλειας των συντάξεων, ο διαχωρισμός κλάδου υγείας από το συνταξιοδοτικό, η ανταποδοτικότητα των καταβαλλόμενων εισφορών σε σχέση με σύνταξη, η οικονομία στη διαχείριση των ταμείων, μέσω της απλοποίησης των διαδικασιών και της ηλεκτρονικοποίησης.

Η απόδοση κεφαλαίων σε μία τράπεζα ή σε μία ασφαλιστική εταιρεία υπολογίζεται σαν πορτοφόλιο, σε μία ώρα. Για να βγει σύνταξη ενός εργαζομένου θα πρέπει να περάσουν μήνες ή ακόμα και χρόνια. Το ασφαλιστικό θα πρέπει να λαμβάνει υπ' όψιν τις αναλογιστικές μελέτες που βασίζονται στα δημογραφικά μεγέθη, όπως το προσδοκώμενο ζωής και εργασίας. Θα πρέπει να λαμβάνει υπ' όψιν την ευρωπαϊκή ενοποίηση, θα πρέπει το κράτος να ασχοληθεί σοβαρά με τα διοικητικά πρώτα. Πριν να μειώσει τις συντάξεις ή να αυξήσει τα όρια ηλικίας, πρέπει να μειώσει το κόστος λειτουργίας των ταμείων, να απλοποιήσει τις διαδικασίες, να μειώσει την εισφοροδιαφυγή, να καταβάλει τις κρατικές επιδοτήσεις.

Τώρα, πάω στην απόδοση επενδυσόμενων κεφαλαίων που ζήτησαμε όλοι μας. Λέω, λοιπόν, «όχι» στα δομημένα ομόλογα, ούτε σε καταλήστευση των αποθεματικών ούτε σε απαξίωση της παρουσίας των ταμείων ούτε σε πληρωμή του νοσοκομειακού υλικού σε πενταπλάσια τιμή από άλλες χώρες. Γιατί αλλιώς, θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας σε πάνω από εκατό έτη και πάλι δεν θα είναι βιώσιμα τα ταμεία. Το ασφαλιστικό νομοσχέδιο πρέπει να εξασφαλίζει τις εισφορές από την κακοδιαχείριση, την αυθαιρέα και την καταλήστευση.

Κύριοι συνάδελφοι, ο Υπουργός παρουσιάζει σήμερα με συνεκτικό και κατανοητό, πολιτικό τρόπο την ουσία του ασφαλιστικού νομοσχεδίου, τα στοιχεία εκείνα που δικαιολογούν ακόμη και τις πιο επώδυνες ρυθμίσεις, τη φιλοσοφία της επάρκειας των μελετών που καιρό τώρα μελετάει το Υπουργείο. Ίσως να υπάρχουν διαφωνίες σχετικά με το τι λέει το μνημόνιο, τι λέει και τι επιβάλλει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και τι αποφασίζει η Κυβέρνηση. Όμως, το θέμα για το οποίο δεν μπορεί να διαφωνήσει κανείς είναι ότι, επιτέλους, πρέπει να βρεθεί μια βιώσιμη λύση και ο κλήρος, λοιπόν, πέφτει στο γενναίο, για να θυμηθούμε το 1981 με 1993 και σήμερα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα μεγάλα και κρίσιμα ζητήματα αντιμετωπίζονται συλλογικά. Όλοι έχουμε υποχρέωση να στηρίξουμε τη γιγάντια προσπάθεια που έκανε τους τελευταίους μήνες ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ο Υφυπουργός και το επιτελείο τους. Η επιτυχία ή ακόμη και η αποτυχία δεν θα χρωσθεί μόνο στο Υπουργείο, αλλά σε όλους εμάς που συμμετέχουμε στο κόμμα που κυβερνά, αφού ο Υπουργός πάντα ήταν ανοικτός στις προτάσεις μας. Δεν προλαβαίναμε να του στείλουμε e-mail και παίρναμε απάντηση.

Μπορεί να διαφωνούμε στον τρόπο χειρισμού ενός θέματος, όμως, σε μια δημοκρατική Κυβέρνηση οι διαφωνίες διατηρούνται μέχρι το σημείο που μέσα από ένα γόνιμο διάλογο καταλήγουμε στις καλύτερες και πιο εφικτές λύσεις. Όλοι γνωρίζουμε ότι το παρόν ασφαλιστικό σύστημα έχει εξαντλήσει τα όριά του. Είναι γερασμένο, έχει αναφορά στις προηγούμενες δεκαετίες και δεν έχει μέλλον, αφού δεν μπορεί να πληρώσει τις συντάξεις ούτε των νυν συνταξιούχων. Στο συμπέρασμα αυτό καταλήγει η αναλογιστική μελέτη την οποία εκπόνησε η Εθνική Λογιστική Αρχή και την οποία πιστοποίησε η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας.

Η Κυβέρνηση έχει την υποχρέωση να καταναίμει τα βάρη ανάμεσα στις σημερινές και στις επόμενες γενιές συνταξιούχων και να εγγυηθεί τις συντάξεις και τις άλλες παροχές, βέβαια. Για να το πράξει πρέπει να υπάρχουν κανόνες και νόμοι που εφαρμόζονται με το νέο θεσμικό πλαίσιο. Η Κυβέρνηση θέτει τις βάσεις για ένα ασφαλιστικό σύστημα που εξασφαλίζει την καταβολή των συντάξεων, με προσδιορισμένες τις υποχρεώσεις του κράτους, των επιχειρήσεων και των εργαζομένων. Υπάρχουν πολλά θετικά, αλλά δυστυχώς υπάρχουν και δυσάρεστα σε αυτό το νομοσχέδιο. Όμως, κάτω από το φως ενός ορθού συλλογισμού είσαι έτοιμος να αποδεχτείς τα δυσάρεστα, αφού διαπιστώνεις ποια είναι η αλήθεια.

Κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε τη βιωσιμότητα του συστήματος αλλά θα πρέπει να διασφαλίζουμε παράλληλα και την κοινωνική δικαιοσύνη. Λέω, λοιπόν, «ναι» στην εξίσωση ορίων ηλικίας ανδρών και γυναικών. Λέω «ναι» στο δικαίωμα εξαγοράς θητείας και λοχείας. Το κράτος, όμως, πρέπει να βοηθήσει τις μητέρες, όχι με το να φεύγουν νωρίτερα, όπως σήμερα, αλλά μέσω επιδόματος μητρότητας και ανάλογα με τα παιδιά που έχουν. Δεν πρέπει η επιδοματική πολιτική να συγχέεται με το ασφαλιστικό, γιατί αυτό είναι που μας δημιουργεί πρόβλημα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το κράτος θα πρέπει να δεσμευτεί ότι εντός εύλογου χρόνου θα νομοθετήσει σχετικά με τη θέσπιση επιδόματος μητρότητας στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα.

Κύριε Υπουργέ, απευθύνομαι σε εσάς λέγοντας ότι αναλογιστική μελέτη βασίζεται σε έννοιες, όπως το προσδόκιμο ζωής, όπου η αύξησή του οδηγεί σε αύξηση των εκροών, εννοώ τα συντάξιμα έτη. Στη δική μου περιοχή, στο Νομό Κοζάνης, το προσδόκιμο ζωής για τους λγνιτωρύχους ή για αυτούς που ζουν κοντά στα ορυχεία είναι πολύ μικρότερο και το γνωρίζουν όλοι στην Αίθουσα. Θα πρέπει, λοιπόν, να ισχύουν ειδικές διατάξεις για επιβαρυνμένες περιοχές –και στη Μεγαλόπολη ισχύει το ίδιο– και επαγγέλματα, που ξεπερνούν τα βάρη και τα ανθυγιεινά, για να θυμίσω τους αμμοβολιστές εκεί στο καρνάγιο στο Σκαραμαγκά.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να δηλώσω ότι ψηφίζω το νομοσχέδιο και θέλω από το Βήμα αυτό να συγχαρώ τον Υπουργό και το επιτελείο του για όλες τις προσπάθειες που κατέβαλαν, για όλες τις ώρες οι πρωινές τηλεοπτικές εκπομπές και για όλα αυτά που συνέβησαν όλο αυτό το διάστημα. Πιστεύω ότι, επιτέλους, θα βρεθεί η λύση του ασφαλιστικού συστήματος για τη χώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κύριο Αθανασιάδη.

Καλείται στο Βήμα ο Βουλευτής Σερρών του ΠΑΣΟΚ, κ. Μιχαήλ Τζελέπης.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΖΕΛΕΠΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα το νομοσχέδιο στο οποίο έχει στραμμένη την προσοχή της όλη η ελληνική κοινωνία, γιατί αφορά το σήμερα των συντα-

ξιούχων, το αύριο των εργαζομένων και το μέλλον για τα παιδιά μας.

Αν και νέος Βουλευτής το έχω πει και θα το επαναλάβω πως δεν χαίρομαι καθόλου για ορισμένα από τα μέτρα που είναι αναγκασμένη να πάρει η Κυβέρνηση, χωρίς να υπάρχει όμως, άλλη επιλογή γιατί πρέπει να αντιμετωπίσει τη δημοσιονομική κρίση που πλήττει τη χώρα μας εξαιτίας των πολιτικών της απερχόμενης κυβέρνησης. Ακριβώς το ίδιο έχει πει ο Πρωθυπουργός, οι Υπουργοί, όλοι οι Βουλευτές της Κυβέρνησης και όχι μόνο. Προφανώς, όμως, αυτή η ειλικρινής και σοβαρή πολιτική στάση από κάποιους, τους αφήνει παγερά αδιάφορους, γιατί προσδοκούν στην εσωστρέφεια του κυβερνώντος κόμματος. Όμως όχι, γιατί θα χρειαστεί να περιμένουν πολύ. Το σίγουρο είναι ότι είμαστε συντεταγμένοι όσον αφορά το συμφέρον της χώρας μας.

Μπορεί να υπάρχουν διαφορετικές απόψεις, μπορεί να ακούγονται προτάσεις, παρεμβάσεις για βελτίωση συγκεκριμένων νομοθετημάτων που κατατίθενται, υπάρχει όμως και ανάλογη πολιτική ευαισθησία να ακούγονται και να γίνονται οι όποιες διορθώσεις εκεί όπου είναι εφικτό. Έχουν γίνει αρκετές σε αυτό το νομοσχέδιο σε σχέση με αυτά που αρχικά ζητούσε η τρόικα.

Κρίνοντας από τον όψιμο αντιπολιτευτικό λόγο, που ακούγεται σε αυτή την Αίθουσα, αν κάποιος δεν είχε την πλήρη γνώση της σημερινής κατάστασης, θα νόμιζε πως υπήρχε εναλλακτική λύση και σύσσωμοι μείς οι Βουλευτές της Κυβέρνησης αποφασίσαμε να γίνουμε δυσάρεστοι, ανάκλητοι, έρμια -όπως κάποιου κρίνουν εξ ιδίων τα αλλότρια- μιας τυφλής κομματικής πειθαρχίας.

Ερωτώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ισχυρίζεται κανείς σε αυτή την Αίθουσα ότι το υπάρχον ασφαλιστικό σύστημα δεν εξάντλησε τα όριά του; Τυχόν συνέχιση της αδράνηας θα σήμαινε στην ουσία περιφρόνηση στο μέλλον για τα παιδιά μας, οδηγώντας στην κατάρρευση το ασφαλιστικό σύστημα. Το μέχρι σήμερα ασφαλιστικό σύστημα αντανάκλα μια συστηματική προσπάθεια απόκτησης προνομίων από τις ισχυρότερες κοινωνικές ομάδες στην χώρα μας. Δεν είναι αποτελεσματικό λόγω της πολυδιάσπασης, των πολλαπλών κανόνων του, της ελλιπούς πληροφόρησης, της συστηματικής κακοδιαχείρισης, της έλλειψης λογοδοσίας.

Επιτέλους, κυρίες και κύριοι, πότε θα σταματήσει αυτός ο εμπαιγμός της κοινής λογικής; Πότε, επιτέλους, το κοινό συμφέρον της χώρας θα υπερισχύσει του στενού κομματικού; Ποιος μας έφερε σε αυτή τη δυσάρεστη κατάσταση; Ποιες εναλλακτικές επιλογές είχαμε ως κυβερνητικό κόμμα που απεμπολήσαμε; Στάχτες βρήκαμε και προσπαθούμε να τις κάνουμε πηλό ξαναχίζοντας τη χώρα μας. Μπορεί αυτό που μόλις είπα να ήταν κάποτε πολιτικός λαϊκισμός, αλλά δυστυχώς, σήμερα αυτή είναι η ζοφερή αλήθεια.

Μέχρι χτες ήταν που μας έλεγε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης πως καταψήφισα το μνημόνιο, γιατί έτσι και αλλιώς θα ψηφίζόταν από το κόμμα της Πλειοψηφίας. Είναι αυτή πολιτική στάση ευθύνης μπροστά στα μείζονα γεγονότα, που πλήττουν τη χώρα μας; Δηλαδή, τι θα έκανε αν δεν υπήρχαν οι προϋποθέσεις της ασφαλούς -κατ' εκείνον- υπερψήφησης; Θα οδηγούσε τη χώρα στη χρεοκοπία; Τότε γιατί δεν βγαίνετε, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να εξηγήσετε στον ελληνικό λαό τι σημαίνει χρεοκοπία, αναλαμβάνοντας την πολιτική ευθύνη της καταψήφησης; Να βγείτε και να πείτε ευθαρσώς: «Αυτά είναι τα κατά του μνημονίου, που δυστυχώς τα λέτε συνέχεια και αυτά τα κακά της χρεοκοπίας, που φυσικά τα υποκρύπτετε».

Ακούστηκε πώς ψηφίσαμε το μνημόνιο χωρίς να γνωρίζουμε – λέει- το περιεχόμενό του, γιατί το ληψίσαμε να ζητήσουμε διευκρινήσεις και διορθώσεις και μετά από μια εβδομάδα μας εγκαλείτε γιατί το ασφαλιστικό εν γνώσει μας περιλαμβάνει ρυθμίσεις εκτός του μνημονίου. Τελικά αποφασίστε: Το διαβάσαμε ή όχι; Ξέρουμε γράμματα ή όχι;

Προσπαθείτε με μικροπολιτικούς βερμπάλισμους να αποκομίσετε πολιτικό όφελος στα αποκαϊδία που αφήσατε πίσω σας να διαχειριστούμε. Δυστυχώς, όμως, για εσάς η ιστορία γράφτηκε και έχει αποτυπωθεί στη μνήμη του ελληνικού λαού. Μας κατηγορείτε πως δεν διαπραγματευτήκαμε σθεναρά τους όρους του

μνημονίου. Δεν παραδέχεστε, όμως, πως αποτελέσματα σκληρής διαπραγμάτευσης είναι αυτά που πέτυχε ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και το επιτελείο του να μην περιληφθούν στο νομοσχέδιο που σήμερα συζητάμε.

Αναφέρομαι στις προτάσεις για τον περιορισμό του ποσοστού αναπλήρωσης 48%, για όλες τις συντάξεις, για διακοπή της συνταξιοδότησης των άγαμων θυγατέρων, τους περιορισμούς στις συντάξεις χηρείας, ακόμη και την κατάργηση ορισμού της κατώτατης σύνταξης, τη συνέχιση της αδικίας στη διαδοχική ασφάλιση, τη μη θεσμοθέτηση των πλασματικών χρόνων. Φυσικά, εσείς αυτά τα θεωρείτε αυτονόητα. Δυστυχώς γι' αυτά τα αυτονόητα μας αναγκάζετε να παλεύουμε με τους δανειστές μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας αφήσουμε, επιτέλους, τις μεμφιμοιρίες και ας δούμε τα γεγονότα στην πραγματική τους διάσταση. Ενδεχομένως, υπάρχουν στα παρόν νομοσχέδιο μέτρα που πλήττουν ευπαθείς κοινωνικές ομάδες και είναι απαραίτητα να ληφθεί η ανάλογη μέριμνα.

Θα έλεγα στον κύριο Υπουργό Εργασίας, πώς ζητούμενο είναι να κατατεθεί δέσμη αντισταθμιστικών μέτρων, αντιμετωπίζοντας ανάλογα τέτοια φαινόμενα. Θα ήθελα να επισημάνω δε, για την αναπλήρωση της δέκατης τρίτης και δέκατης τέταρτης σύνταξης, μόλις τα δημοσιονομικά το επιτρέψουν. Όπως θα ήθελα να τονίσω ιδιαίτερα τις ενέργειες που πρέπει να γίνουν για την εισφοροδιαφυγή όπου ο πρώτος διδάξας είναι το ελληνικό κράτος όταν έχει ανασφάλιστους εργαζόμενους πλέον των εβδομήντα χιλιάδων με 400 ευρώ μισθό, αναφέρομαι φυσικά στα «STAGE» - και για την εισφοροκλοπή. Θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να δημοσιοποιηθεί πραγματικά η κατάσταση όλων όσων οφείλουν ασφαλιστικές εισφορές και εισφοροκλέπτουν όπως, επίσης, και στον περιορισμό και τον έλεγχο των δαπανών, ιδιαίτερα στον τομέα της υγείας.

Το παρόν νομοσχέδιο περιλαμβάνει μέτρα για ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, όπως οι χαμηλοσυνταξιοϋχοι, οι άνεργοι άνω των πενήντα πέντε ετών, οι νέοι άνεργοι έως είκοσι πέντε ετών και όσοι παίρνουν δημόσιο βοήθημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο δίνει βιώσιμες λύσεις στο ασφαλιστικό, έστω ορισμένες επώδυνες στην παρούσα οικονομική συγκυρία, εξασφαλίζοντας όμως έτσι το γεγονός πως θα μπορούν οι ασφαλισμένοι να παίρνουν κάθε μήνα τη σύνταξή τους, τελειώνοντας το «Γολγοθά» της αγωνίας και της ανασφάλειας, διασώζοντάς το από την κατάρρευση και την ανυποληψία και παραδίδοντας το βίωσιμο και κοινωνικά δίκαιο αύριο στα παιδιά μας. Γι' αυτό και το ψηφίζω.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Τζελέπη.

Παρακαλώ να λάβει το λόγο ο Βουλευτής Β' Αθήνας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Πρωτούλης.

Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ πολύ, να σεβαστούμε το χρόνο των έξι λεπτών, για να μπορέσουν να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι φτωχίες οι λέξεις για να περιγράψω ή να ονοματίσω το νομοσχέδιο της Κυβέρνησης για το ασφαλιστικό και τις εργασιακές σχέσεις. Αυτές τις μέρες χρησιμοποιήθηκαν πολλές και από μας και από δημοσιογράφους, πολύ πιο αιχμηρές όμως από τον κόσμο της δουλειάς.

Πρόκειται για ένα συμπυκνωμένο νομοσχέδιο που διαμορφώνει τους όρους πώλησης της εργατικής δύναμης, έτσι όπως επιθυμούσαν για χρόνια, δεκαετίες οι εφοπλιστές, οι βιομήχανοι, οι τραπεζίτες, οι μεγαλέμποροι, τα μονοπώλια, με μια λέξη το μεγάλο κεφάλαιο.

Στην πράξη έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση και αφαιρεί όλα τα δικαιώματα που με μακρόχρονους, σκληρούς, πολλές φορές αιματηρούς αγώνες είχαν γίνει νόμοι που προστάτευαν τον εργαζόμενο στη δουλειά. Και επειδή, και χτες και σήμερα Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, σας εγκαλούν κύριε Υπουργέ, ότι δεν εφαρμόσατε τους νόμους εννοούν βέβαια τους προηγούμενους νόμους Ρέππα, Πετραλιά και τους προηγούμενους από αυτούς θέλω να πω ότι αυτοί εφαρμόζονταν. Αυτοί που

δεν εφαρμόζονταν μια ζωή ήταν οι νόμοι που προστάτευαν τον εργαζόμενο στη δουλειά.

Στην ουσία το λαϊκό κίνημα με τον αγώνα του και -αλήθεια είναι- με την ύπαρξη του σοσιαλισμού στη μισή Ευρώπη, είχε πετύχει ένα μικρό μέρος από την κλεμμένη δουλειά του να του επιστρέφεται με τη μορφή της κοινωνικής ασφάλισης, με το περιβόητο κράτος πρόνοιας. Τώρα το κεφάλαιο τα θέλει όλα και η Κυβέρνηση του τα δίνει απλόχερα.

Για τη νέα γενιά στην ουσία καταργείται το δικαίωμα της κοινωνικής ασφάλισης, που δεν είναι βέβαια μόνο η σύνταξη αλλά είναι και η σύνταξη στα σαράντα χρόνια εργασίας, δηλαδή τριακόσια ένσημα το χρόνο. Ο μέσος όρος των ασφαλισμένων στο ΙΚΑ, με βάση τα στοιχεία του ίδιου του οργανισμού, πραγματοποιεί διακοσίες δέκα εννέα ασφαλισμένες εργάσιμες μέρες. Δηλαδή, χωρίς εμπόδια, για όλο τον υπόλοιπο εργασιακό τους βίο, οι νέοι και οι νέες που ξεκινούν να ασφαλιζονται στα είκοσι πέντε, αποκτούν το δικαίωμα για μια ελεημοσύνη –γιατί για τέτοιο πρόκειται- στα ογδόντα τους χρόνια. Οι νέοι και οι νέες που μπαίνουν στην παραγωγή μετά τις σπουδές, οι νέοι και οι νέες που για χρόνια δουλεύουν χωρίς ασφάλιση, με μπλοκάκι, ανασφάλιστοι που περιπλανούνται από την ανεργία στην ψευτοδουλειά και ξανά πίσω, δεν έχουν καμμία ελπίδα με το νομοσχέδιο ούτε για αυτή την ελεημοσύνη.

Πείτε το καθαρά. Καταργείτε τη δημόσια κοινωνική ασφάλιση, καταργείτε την υποχρέωση του κράτους για κοινωνική ασφάλιση και στέλνετε τους εργαζόμενους στα νύχια των αρπακτικών των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Η «ΑΣΠΙΣ» είναι ένα παράδειγμα χθεσινό. Υπάρχουν μεγαλύτερα και χειρότερα σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο.

Ποιο είναι το όραμά σας; Η αμερικάνικη «ENRON». Αυτό είναι το όραμά σας. Αυτό «βαφτίζετε» και πρόοδο, αυτό «βαφτίζετε» και ριζοσπασισμό. Είναι μέτρα προαποφασισμένα. Δεν είναι καθόλου εκτός ιδεολογίας σας, μην ανησυχείτε γι' αυτό. Δεν σας κατηγορούμε εμείς γι' αυτό. Το γνωρίζετε και εσείς ότι δεν είναι εκτός ιδεολογίας σας, συνειδητά όμως επιχειρείτε να ξεγελάσετε ξανά και ξανά λαϊκό κόσμο, νέους και νέες.

Ρωτάμε, υπήρχε κρίση και μνημόνιο όταν συναποφασίσατε, όταν συνδιαμορφώσατε, όταν ψηφίσατε τη Λευκή Βίβλο, τη Συνθήκη του Μάαστριχτ; Όταν κάνατε το ίδιο με τη στρατηγική της Λισαβόνας το 2001; Όταν κάνατε το ίδιο με τη νέα Λισαβόνα λίγο πριν; Η μείωση του μη μισθολογικού και μισθολογικού κόστους που εκεί αποφασίσατε, υπήρχε κρίση και μνημόνιο, όταν το αποφασίζατε; Υπήρχε κρίση και μνημόνιο όταν εσείς μεταφράσατε το νέο εργασιακό μοντέλο και το ονοματίσατε «ευεφάλαει»; Όχι. Ήταν περίοδος τεράστιας κερδοφορίας, περίοδος που οι ελληνικοί επιχειρηματικοί όμιλοι βρέθηκαν στις πρώτες θέσεις της κερδοφορίας στην Ευρώπη. Σήμερα, πιστεύετε, ελπίζετε ότι είναι η «χρυσή» ευκαιρία να τα φέρετε όλα μονομιάς. Να τα περάσετε με ψευδοδηλίγματα για τη δήθεν σωτηρία της χώρας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η όμορφη χώρα μας είναι ο λαός μας, είναι οι εργαζόμενοι, είναι οι νέοι και οι νέες που εργάζονται, σπουδάζουν, ελπίζουν σε αυτή τη χώρα. Δεν είναι το μεγάλο κεφάλαιο. Αυτό δεν είχε, δεν έχει ούτε πρόκειται να έχει πατρίδα.

Γιατί δεν καταφέρατε να τα περάσετε στην Ελλάδα δεκαετίες τώρα, όλα αυτά που στην υπόλοιπη Ευρώπη εφαρμόζονται; Είναι αλήθεια γιατί ο αγώνας του ελληνικού λαού έβαλε εμπόδια, γιατί ο αγώνας του ελληνικού λαού, του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος του ΠΑΜΕ, από τη στιγμή που δημιουργήθηκε, οι νεολαϊστικοί αγώνες όλα τα προηγούμενα χρόνια έβαλαν σοβαρά εμπόδια. Ήταν καθοριστική η συμβολή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας σε όλους αυτούς τους αγώνες, γι' αυτό και ο αντικομμουνισμός σας. Το ομολογείτε ότι γι' αυτό είναι ο αντικομμουνισμός σας και εσείς και βέβαια και οι σύμμαχοί σας.

Επειδή, δεν έχω πολύ χρόνο, θα πω ένα μόνο στοιχείο. Για πρώτη φορά διατυπώθηκε στην Ελλάδα το αίτημα για οκτάωρο, το αίτημα για την κατάργηση της παιδικής, ανήλικης εργασίας, το αίτημα για ίση αμοιβή, για ίση δουλειά για τους νέους το έτος 1894 στο Λαύριο. Με συμβολισμό πρόκληση ξανά το Λαύριο γίνεται νόμος: η παιδική, άγρια εκμετάλλευση, μάλιστα με το φερετζέ της μαθητείας. Δηλαδή, με φθηνά κόλπα αξιοποιείτε την

τεράστια σχολική διαρροή που εσείς δημιουργήσατε για να «βαφτίζετε» τα παιδιά που εγκαταλείπουν το σχολείο και στέλνετε στη δουλειά από την τρυφερή τους ηλικία ως μαθητευόμενους και να «βαφτίζετε» δασκάλους τους εργοδότες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το ΚΚΕ επιβεβαιώνεται γιατί επιβεβαιώνεται από τη ζωή η διεξόδος που προτείνει. Επομένως, με το ΚΚΕ υπάρχει λύση. Καλούμε και από αυτό Βήμα όλους τους ανθρώπους του μόχθου να συναντηθούμε στο δρόμο της ανατροπής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, τον κ. Πρωτούλη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Ηρακλείου του ΠΑΣΟΚ κ. Εμμανουήλ Στρατάκης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι το ΚΚΕ βάζει εμπόδια, αλλά καλό θα ήταν τα εμπόδια που βάζει να είναι προς άλλη κατεύθυνση και όχι προς αυτή που είναι. Να είναι προς την κατεύθυνση το πώς θα διαμορφώσουμε εκείνο το πλαίσιο που μπορεί πραγματικά μέσα από προοδευτικές σκέψεις και προτάσεις να προχωρήσουμε ως χώρα, να μην οδηγηθούμε σε καταστροφή και κυρίως να μην αναπολούμε συστήματα και καταστάσεις που έφεραν άλλες χώρες στην καταστροφή. Νομίζω ότι αυτή θα ήταν η σωστή επιλογή κάθε προοδευτικού χώρου, όπως τουλάχιστον θέλει να εμφανίζεται το ΚΚΕ γιατί τα άλλα εμπόδια τα οποία υπαινίσσεται θεωρώ ότι δημιουργούν προβλήματα, προκαλούν ζημιά και, εν πάση περιπτώσει ο ελληνικός λαός αντιλαμβάνεται τι ακριβώς συμβαίνει και δεν θα πω εγώ αυτήν τη στιγμή από δω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπαίνει ένα δύλλημα μέσα στην Αίθουσα από πολλούς συναδέλφους. Θα έπρεπε να προχωρήσουμε σ' αυτήν την αλλαγή, ναι ή όχι;

Ήταν καλά τα ζητήματα όπως τα βιώναμε και τα αντιμετωπίζαμε ή έπρεπε κάτι να αλλάξει; Επικαλούνται ότι ενδεχομένως λόγω της συγκυρίας υπάρχει μείωση των συντάξεων και όλα αυτά τα αρνητικά τα οποία επισημειώνονται.

Εκείνο όμως που εγώ νομίζω ότι πρέπει να πούμε –και θα το τεκμηριώσω στη συνέχεια- είναι ότι ακόμα και αν είχαμε τη δυνατότητα τη βασική σύνταξη των 360 ευρώ για παράδειγμα να την κάνουμε 960 ευρώ, η αλλαγή στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας έπρεπε να γίνει. Και θέλω να συγχωρώ πραγματικά την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης γιατί τόλμησε κάτω από δύσκολες συνθήκες και κυρίως μέσα από αντίξοες καταστάσεις που διαμορφώνονται στην κοινωνία, πολλές φορές με ψέματα, άλλες φορές με αλήθεια, να προχωρήσει σε σημαντικές αλλαγές.

Δεν είμαι σίγουρος, κυρία Υπουργέ, αν με αυτό το σύστημα που διαμορφώνεται καταφέραμε να φέρουμε το άριστο δυνατό αποτέλεσμα, αλλά για εκείνο για το οποίο είμαι σίγουρος είναι ότι μπαίνει μια αρχή προς τη σωστή κατεύθυνση και αυτή θα πρέπει να την επικροτήσουμε.

Και για να μη φανεί ότι το λέω γιατί θέλω να στηρίξω την κυβερνητική άποψη, θέλω να καταθέσω ένα δημοσίευμα που απηχεί τις απόψεις μιας Ένωσης Υπαλλήλων ενός ασφαλιστικού φορέα, του μεγαλύτερου ασφαλιστικού φορέα της χώρας που είναι το ΙΚΑ. Το δημοσίευμα της εφημερίδας –που δεν είναι μια εφημερίδα που πρόσκειται στο κυβερνητικό κόμμα- λέει: «Το χάσαμε το ΙΚΑ πατριώτη. Σήμα κινδύνου εκπέμπουν οι εργαζόμενοι». Και γιατί το εκπέμπουν το σήμα κινδύνου; Το εκπέμπουν γιατί οι δαπάνες στον κλάδο ασθένειας αυξήθηκαν κατά 25% τα τελευταία δύο, τρία χρόνια, στη φαρμακευτική περιθάλψη 40%, διπλασιάστηκαν οι οφειλές του οργανισμού, η εισφοροδιαφυγή ανέβηκε στα 3,8 δισεκατομμύρια και τα ελλείμματα του κλάδου ασθένειας στα 3,53 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτή είναι η εικόνα την οποία περιγράφουν οι εργαζόμενοι στο μεγαλύτερο ασφαλιστικό ταμείο της χώρας. Δεν είναι δικά μου τα στοιχεία αυτά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Εμμανουήλ Στρατάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Άρα, λοιπόν, και μόνο γι' αυτό το λόγο θα έπρεπε πραγματικά να τολμήσουμε αυτή τη μεγάλη αλλαγή. Και είναι μεγάλη αλλαγή

γιατί προσπαθεί να διορθώσει προβλήματα που είχαν δημιουργηθεί στο παρελθόν αλλά κυρίως να βάλει μια καινούργια βάση πάνω στην οποία θα στηρίζεται το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας. Και πιστεύω ότι προς αυτήν την κατεύθυνση έχουν γίνει συστηματικές και ολοκληρωμένες στο μέγιστο δυνατό βαθμό προσπάθειες.

Ένα ασφαλιστικό σύστημα γνωρίζουμε όλοι μας ότι πρέπει να βασίζεται στην αλληλεγγύη των γενεών, στην ανταποδοτικότητα των κεφαλαίων και βεβαίως να είναι κοινωνικά δίκαιο. Τα κάνει αυτά το νέο ασφαλιστικό σύστημα ή εν πάση περιπτώσει αυτό που προσπαθεί να δημιουργήσει η Κυβέρνηση; Θέλω να πιστεύω ότι αυτό σε μεγάλο βαθμό γίνεται, γιατί υπάρχουν οι συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις που έχουν ως βάση τη βασική σύνταξη και την αναλογική σύνταξη αλλά βεβαίως λύνουν και προβλήματα της διαδοχικής ασφάλισης που μέσα στο σύγχρονο πλαίσιο της οικονομίας αυτές οι καταστάσεις είναι σύνθετες φαινόμενο. Και πρέπει πραγματικά ένα ασφαλιστικό σύστημα να λαμβάνει υπ' όψιν του όλες αυτές τις παραμέτρους. Προσπαθεί να λύσει ένα πρόβλημα. Καθημερινά τα μέσα επικοινωνίας ασχολούνται με τις αναπηρικές συντάξεις μαιμού κ.λπ. Ενισχύει ένα σύστημα ώστε να μην υπάρχει η αίσθηση αδικίας όταν είσαι στον έναν ή στον άλλον ασφαλιστικό φορέα. Φέρνει κάποιες ρυθμίσεις σε σχέση με τα όρια ηλικίας που βέβαια δεν είναι οι καλύτερες που θα θέλαμε. Αυτό είναι μια πραγματικότητα. Όμως, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι αυτές οι ρυθμίσεις έχουν να κάνουν με την υφιστάμενη κατάσταση που λίγο παραπάνω την ανέφερα σε γενικές γραμμές για ένα ασφαλιστικό φορέα. Αυτές είναι καταστάσεις και λύσεις εξ ανάγκης. Γιατί αν πραγματικά το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας είχε πλεόνασμα, δεν νομίζω ότι θα υπήρχε κανείς μέσα σε αυτή την Αίθουσα από οποιονδήποτε χώρο και αν προέρχεται που να ήθελε να προχωρήσει σε τέτοιες περικοπές.

Εδώ υπάρχει ένα θέμα με ορισμένες κατηγορίες στο πλαίσιο της διαδοχικής ασφάλισης αλλά και στο πλαίσιο της ρύθμισης θεμάτων του ΟΓΑ, που έχουν να κάνουν με γυναίκες που είναι μέλη γυναικείων συνεταιρισμών. Θεωρώ, κύριε Υπουργέ, αν και το λύνετε το θέμα σε κάποιο βαθμό για άλλες κατηγορίες, ότι θα πρέπει και για αυτές τις κατηγορίες των εργαζομένων που ουσιαστικά εντάσσονται στην ασφάλιση του ΟΓΑ αλλά έχουν μια δεύτερη απασχόληση, να δοθεί μια μέριμνα γιατί η ελληνική ύπαιθρος τις έχει ανάγκη αυτές τις γυναίκες να εργάζονται και όχι να τις υποχρεώσουμε να ασφαλιστούν στον ΟΑΕΕ ενώ είναι ασφαλισμένες στον ΟΓΑ. Μπαίνει ένα θέμα και νομίζω ότι πρέπει να το δείτε.

Δίνει κίνητρα παραμονής στην εργασία, κάτι που είναι πάρα πολύ σημαντικό, όταν μάλιστα η χώρα μας χρειάζεται πλούτο για να ξεπεράσει την κρίση. Βεβαίως διαμορφώνει ένα ενιαίο σύστημα ελέγχου των συντάξεων όπως και θέματα που έχουν να κάνουν με την αξιοποίηση της περιουσίας των ταμείων και βάζει φραγμούς σε σχέση με το τι πρέπει να γίνει σε σχέση με τις κινητές αξίες και όλα αυτά τα οποία ρυθμίζονται, βεβαίως και τις εργασιακές σχέσεις στον καλύτερο δυνατό βαθμό.

Θέλω να πιστεύω, αγαπητοί και αγαπητές συνάδελφοι, ότι μπορεί να υπάρχουν επιμέρους ενστάσεις, μπορεί όλες οι ρυθμίσεις να μην μας ικανοποιούν απολύτως αλλά όμως η τομή είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, θα λύσει προβλήματα και βεβαίως εδωμάστε αν καταφέρουμε να ανορθώσουμε την πορεία και την οικονομία της χώρας, να βελτιώσουμε και άλλες πτυχές που ενδεχομένως είμαστε υποχρεωμένοι να τις αποδεχτούμε και να τις ψηφίσουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Καλείται στο Βήμα ο Βουλευτής Επικρατείας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Κώστας Καζάκος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΖΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αισθάνομαι ότι είναι ταπεινωτικό, θα έλεγα και προσβλητικό να απασχολείται το ελληνικό Κοινοβούλιο με το μνημόνιο που ψηφίστηκε και με τους νόμους που αυτό προκαλεί. Και είναι κυρίως ταπεινωτικό για τους ψηφοφόρους του κυβερνώντος κόμματος του ΠΑΣΟΚ αλλά και της Νέας Δημοκρατίας, και των δύο κομμάτων που εναλλάσσονται στην

εξουσία γιατί αυτοί οι άνθρωποι βρίσκονται σε πλήρη σύγχυση. Δεν ξέρουν προς τα πού να εκδηλώσουν την οργή και την αγανάκτησή τους γιατί πρέπει πρώτα να την εκδηλώσουν κατά του εαυτού τους για τις επιλογές τους, αφού αυτοί σας στηρίζουν. Αυτή είναι και η ανοχή που νομίζετε ότι σας παρέχει η ελληνική κοινωνία, αλλά αυτή η ανοχή θα εξαντληθεί μέσα στο καλοκαίρι. Στον τρομερό χειμώνα που έρχεται θα δείτε τους ψηφοφόρους να ενώνονται μαζί μας στους δρόμους και στις πλατείες της χώρας και τότε οι επιπτώσεις θα είναι απρόβλεπτες αλλά σαρωτικές!

Θεωρώ ότι είναι προσβλητικό και ταπεινωτικό αυτό που προβάλλεται συνέχεια από εδώ, ότι το ΠΑΣΟΚ γεννήθηκε στις 4 του περασμένου Οκτώβρη με παρθενγένεση, ότι τότε αντελήφθη την κατάντια της χώρας. Δεν είχε ιδέα μέχρι τότε, δεν μετείχε, ήταν ανεύθυνο για όλα όσα συνέβησαν στον τόπο τα τελευταία σαράντα χρόνια. Την κατάντια μας την αντελήφθηκε στις 4 του Οκτώβρη και ανέλαβε το ρόλο του σωτήρα της Ελλάδας, να κάνει τις διαρθρωτικές, τις ριζικές αλλαγές για να σώσει τον τόπο και τις έκανε. Άλλαξε τα φώτα της ελληνικής κοινωνίας! Το μνημόνιο και οι νόμοι που έρχονται σωρηδόν μετά από αυτό είναι καθρέπτης των αλλαγών. Τι να αλλάξει άλλο; Πού κατανήσαμε; Το επόμενο βήμα αν συνεχίσετε αυτές τις αλλαγές, είναι να στήσετε εξέδρες στο Σύνταγμα και να «μαστιγώνετε» τους εργαζόμενους κάθε πρωί πριν πάνε στη δουλειά τους. Τι άλλο να γίνει;

Θεωρώ ταπεινωτικό επίσης ότι μιλάτε για τα στρατηγικά πλεονεκτήματα της Ελλάδας και συνήθως αναφέρεστε στον πολιτισμό και την ιστορία της. Αυτά έχουν κατεδαφιστεί στην κυριολεξία. Ο πολιτισμός έχει αποδράσει από τη ζωή των Ελλήνων εδώ και καιρό σε όλους τους τομείς. Δεν αναφέρομαι μόνο στα γράμματα και τις τέχνες. Αυτά είναι σε άθλια κατάσταση από τη στιγμή που έχει εξανδραποδιστεί ο αποδέκτης του έργου των δημιουργών. Είναι σαν να τους έχετε αφαιρέσει τη συχνότητα και εκπέμπουν στο διάστημα σαν τους τρελούς. Ομοίως όμως και στους άλλους τομείς.

Ξέρετε υπάρχει μια αρχή. Ο πολιτισμός είναι το υψηλό ηθικό ανάστημα του λαού. Όταν δεν υπάρχει αυτό, όταν έχουμε τσακίσει το ηθικό του λαού, τον έχουμε τρομοκρατήσει, τον έχουμε φέρει σε αυτό το αδιέξοδο, δεν μπορεί να έχει πολιτισμό. Ξέρετε ότι έχουν αρχίσει να διαφαινούνται στην ελληνική κοινωνία μορφές ενός νέου ραγιαδισμού;

Θέλετε τους ανθρώπους υποτακτικούς, υπηκόους, με σκυμμένο κεφάλι, με λυγισμένη τη μέση, αδιάφορους, αδρανείς, να υπομένουν παθητικά όλα αυτά που η πολιτική σας προκαλεί. Αυτό δεν θα διαρκέσει πολύ. Οι Έλληνες, όσο και εάν ταλαιπωρούνται και όσο εάν τώρα δεν τους αναγνωρίζουμε σχεδόν -έχει αλλοιωθεί η φυσιογνωμία του τόπου- θα αντιδράσουν.

Θέλω να προσέξετε και να αντιληφθείτε ότι το ηθικό του λαού μας το στηρίζουν οι Κομμουνιστές και μόνο, κανένας άλλος. Είναι οι μόνοι που δουλεύουν προς αυτή την κατεύθυνση. Αγωνίζονται για να στηρίξουν το ηθικό του λαού μας, να τον κρατήσουν όρθιο, να τον κάνουν να αντιδράσει και να ανατρέψει αυτές τις πολιτικές, αυτά τα μέτρα.

Δεν θέλω να πω τίποτε άλλο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Καζάκο.

Το λόγο έχει η Βουλευτής Κορινθίας του ΠΑΣΟΚ κ. Αικατερίνη Φαρμάκη -Γκέκη.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπάρχον ασφαλιστικό σύστημα στη χώρα μας έχει κατ' ουσίαν εδώ και καιρό εξαντλήσει τα όριά του. Αδυνατεί να εξασφαλίσει τις συντάξεις των νυν ασφαλισμένων, αλλά και όσων ασφαλισμένων θα βγουν στη σύνταξη τα επόμενα χρόνια.

Παράλληλα, καθώς είναι γεμάτο με στρεβλώσεις και παθογένειες, δεν ικανοποιεί κανέναν κοινωνικό στόχο, αφού δεν βοηθά αυτούς που είναι κάτω από το όριο της φτώχειας, δεν προσφέρει ποιοτικές υπηρεσίες υγείας, δεν βοηθά στην οικονομική ανάπτυξη, δεν είναι ανταποδοτικό και αναδιανεμητικό. Αντίθετα συντηρεί αδικίες που διχάζουν τους πολίτες και υπονομεύει την κοινωνική συνοχή.

Είναι απολύτως ξεκάθαρη η ανάγκη σήμερα, όχι απλά να εξορ-

θολογίσουμε αυτόν τον κορυφαίο θεσμό του κοινωνικού μας κράτους, αλλά συγχρόνως να τον ενισχύσουμε, ώστε να μπορέσει να αναδειχθεί περισσότερο δίκαιος και κοινωνικά αλληλέγγυος. Δεν έχουμε το δικαίωμα να ολιγορρήσουμε, όχι μόνο γιατί βρισκόμαστε σε μία τραγική δημοσιονομικά κατάσταση, αλλά κυρίως διότι δεν πρέπει να συνεχίσουμε την περιφρόνηση και την αδικία σε βάρος των επερχομένων γενεών.

Το νέο ασφαλιστικό νομοσχέδιο που φέρνει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ εισάγει νομικές αλλαγές. Βασίζει τη διαφορετικότητά του στους διακριτούς ρόλους μεταξύ της ασφάλισης και της αλληλεγγύης. Μέσα από αυτή τη νέα φιλοσοφία επιτυγχάνει τρεις βασικούς στόχους.

Πρώτον, την κοινωνική δικαιοσύνη ώστε οι μη έχοντες να παίρνουν περισσότερα από τους έχοντες, ώστε να υπάρχει αναδιανομή του πλούτου από πάνω προς τα κάτω, ώστε να υπάρχει δίκτυο κοινωνικής προστασίας ακόμη και γι' αυτούς που μόρρεσαν να δουλέψουν λίγα χρόνια.

Δεύτερον, τη βιωσιμότητα ώστε το ίδιο το σύστημα, όχι απλά να είναι δίκαιο, αλλά να μπορεί να εξυπηρετεί τις δαπάνες και τα έξοδά του και να μην παράγει συνεχώς ελλείμματα από επιλεκτικά προνόμια.

Τρίτον, την αποτελεσματικότητα και τον εξορθολογισμό στη διαχείριση των πόρων και την παράλληλη επίτευξη οικονομίας κλίμακας, υιοθετώντας ενιαίους κανόνες για όλους τους συνταξιούχους, αξιολογώντας την κινητή και ακίνητη περιουσία των ταμείων και ελέγχοντας τον τρόπο καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη χώρα μας συντελούνται σήμερα μεγάλες αλλαγές, αλλαγές που υπήρχε ανάγκη να υλοποιηθούν χρόνια τώρα. Είναι φυσικό οι πολίτες που τις βλέπουν να υιοθετούνται όλες μαζί και να είναι απροετοίμαστοι και να είναι ευκολόπιστοι σε εκείνους που κινδυνολογούν συνεχώς, που αποπροσανατολίζουν τους πολίτες εστιάζοντας σε υπερβολές, σε μερικά επιμέρους τεχνικά ζητήματα που είτε αφορούν λίγους είτε δεν ανταποκρίνονται καθόλου στην πραγματικότητα.

Το νέο ασφαλιστικό σύστημα είναι ένα μέρος αυτών των τεράστιων αλλαγών που θέλουμε να κάνουμε στην ελληνική κοινωνία. Για να πετύχει όμως, πρέπει να συνοδεύεται από το σχεδιασμό ενός νέου κοινωνικού κράτους, με στοχευμένες πολιτικές για την ενίσχυση της απασχόλησης, την ποιοτική παροχή υπηρεσιών υγείας, παιδείας και κοινωνικής πρόνοιας. Με άλλα λόγια, οι πολίτες χρειάζονται άμεσα μέτρα για να αντισταθμίσουν αυτά που χάνουν με την ανατροπή των ασφαλιστικών προσδοκιών τους.

Η ενίσχυση της ολόημερης λειτουργίας των σχολείων, στην κατεύθυνση μιας παιδείας που παράγει ολοκληρωμένες και δημιουργικές προσωπικότητες, η ανάπτυξη μηχανισμών στήριξης της γυναικείας απασχόλησης, ώστε να μπορεί η γυναίκα να συνδυάσει οικογένεια και εργασία, η αποτελεσματική λειτουργία της διά βίου εκπαίδευσης και η όσο το δυνατόν καλύτερη αξιοποίηση προγραμμάτων κατάρτισης για τους νέους αγρότες και άλλα πολλά είναι μόνο μερικά από τα μέτρα και τις δράσεις που πρέπει να ενισχυθούν το αμέσως επόμενο διάστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι στο ΠΑΣΟΚ ακούμε την αγωνία του κόσμου. Συμμεριζόμαστε τους προβληματισμούς και τις αντιδράσεις των πολιτών. Κανείς μας όμως δεν δικαιούται να χάσει το στόχο και να υποκύψει στις πιέσεις και στο πολιτικό κόστος, γιατί αυτή η ευκαιριακή υποταγή είναι που οδήγησε το ασφαλιστικό μας σύστημα στην άβυσσο.

Σίγουρα δεν υπάρχουν ούτε μαγικές λύσεις ούτε μαγικά ραβδιά για να αναγείρουν τις συντάξεις σ' ένα σύστημα που δεν είναι πια βιώσιμο. Και σίγουρα ούτε ο ανέξοδος λαϊκισμός προσφέρει καλές υπηρεσίες στην πατρίδα και τους πολίτες. Χωρίς καμμία αμφιβολία αυτή είναι η ώρα των μεγάλων αποφάσεων.

Ξέρουμε ότι η επιτυχημένη έκβαση των προσαπειρών μας θα είναι σωτήρια για τη χώρα. Η αποτυχία στην οποία θα είμαστε συνυπεύθυνοι όλοι –μηδενός εξαιρουμένου– θα έχει πολύ μεγάλο και βαρύ τίμημα. Συνεπώς η ψήφιση του ασφαλιστικού δεν αποτελεί σε καμμία περίπτωση υποταγή της χώρας στις επιθυμίες της τρόικας και στους στόχους του μνημονίου.

Αποτελεί τη μοναδική διασφάλιση ότι οι συντάξεις θα συνεχίσουν να δίνονται και ότι το δικαίωμα των μελλοντικών γενεών σ'

ένα βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα είναι κατοχυρωμένο. Για τους λόγους αυτούς σας καλώ όλους να συμβάλλετε με τη θετική σας ψήφο σ' αυτή την πολύ μεγάλη προσπάθεια που επιτελεί σήμερα η Κυβέρνηση, ο αρμόδιος Υπουργός και ο Πρωθυπουργός μας Γεώργιος Παπανδρέου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Φαρμάκη-Γκέκη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Κορινθίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Κόλλιας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μήνες τώρα η Κυβέρνηση μάς έλεγε ότι σε λίγο καιρό τα ταμεία δεν θα έχουν να πληρώσουν τις συντάξεις. Μας έλεγε ότι είναι χρεοκοπημένα και για να διασωθούν θα πρέπει να γίνουν ριζικές ανατροπές.

Έρχεται, λοιπόν, ως όψιμος σωτήρας και πίσω από το προκάλυμμα της τρόικας λέει «όχι» σε όσα είχε τάξει προεκλογικά. Λέει «ναί» σε όσα προεκλογικά και μετεκλογικά είχε πει «όχι». Λέει «ναί» στην αύξηση των ορίων ηλικίας, λέει «ναί» στην αύξηση των εισφορών, λέει «ναί» στη μείωση των συντάξεων.

Εκείνο όμως που δεν λέει είναι το πώς έφτασαν τα ταμεία στη χρεοκοπία. Δεν λέει τίποτα για την αδυναμία του κράτους να ελέγξει την εισφοροδιαφυγή, που σήμερα φτάνει τα οκτώ δισεκατομμύρια, δεν λέει τίποτα για τις οφειλές του δημοσίου που φτάνουν τα δωδεκάμισι δισεκατομμύρια. Δεν λέει τίποτα για την ανασφάλιστη «μαύρη» εργασία, που το κράτος όχι μόνο αγνοεί συστηματικά, αλλά και την ενθαρρύνει. Δεν λέει τίποτα για τις πελατειακές αναπηρικές συντάξεις σε απόλυτα υγιή άτομα. Δεν λέει τίποτα για τις κρατικές εξυπηρετήσεις στους ληστρικούς προμηθευτές.

Δεν λέει τίποτα για τις μίζες που ενσωματώθηκαν σε υπερτιμολογημένα προϊόντα και υπηρεσίες. Πολύ περισσότερο βέβαια δεν λέει τίποτα για τα τρεισήμισι δισεκατομμύρια ευρώ που χάθηκαν από το μεγάλο σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου, από αυτό το αίσχος, που είχε ως αποτέλεσμα τα ταμεία να χάσουν όλα τα αποθεματικά τους.

Θυμάστε τον τότε Πρωθυπουργό που έλεγε και πρότεινε στα ασφαλιστικά ταμεία να αγοράσουν μετοχές; Θυμάστε τον τότε Υπουργό Οικονομίας, που όταν ο δείκτης ήταν στις πέντε χιλιάδες μονάδες έλεγε ότι τα ταμεία εξυγιάνθηκαν; Μήπως όμως ακούσατε να πούνε τίποτα, όταν το Χρηματιστήριο κατέρρευσε και τα αποθεματικά των ταμείων εξαφανίστηκαν; Δεν ακούσατε γιατί δεν είπαν τίποτα. Δεν ακούσατε γιατί κανείς δεν τους ζήτησε εξηγήσεις. Διότι το ΠΑΣΟΚ δεν έδειξε ποτέ τον ίδιο ζήλο για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής για το Χρηματιστήριο, όπως επιδεικνύει σήμερα σε όλες τις περιπτώσεις που νομίζει ότι δεν το αφορούν.

Και φeres κατά τη συζήτηση στην εξεταστική επιτροπή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζητήσαμε να διερευνηθεί με ποιο τρόπο τα ταμεία διαχειρίστηκαν τα αποθεματικά τους για την περίοδο πριν το 2004. Δυστυχώς όμως το ΠΑΣΟΚ αρνήθηκε πεισματικά, γιατί ξέρει ότι αυτή την αμαρτωλή περίοδο με τις τοποθετήσεις που έκαναν στο Χρηματιστήριο, τα ταμεία έχασαν τα αποθεματικά τους.

Τι θα πείτε σε όλους αυτούς τους ανθρώπους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, όταν κάτω από τη δαμόκλειο σπάθη της κομματικής πειθαρχίας θα έχετε υπερψηφίσει αυτό το νομοσχέδιο; Υποτίθετα, βεβαίως, ότι το ασφαλιστικό σύστημα χρηματοδοτείται από τρεις μεριές τον εργαζόμενο, τον εργοδότη και το κράτος. Ο μόνος που πληρώνει, ο μόνος που είναι συνεπής, είναι ο εργαζόμενος. Και σήμερα για μία ακόμη φορά τον καλείτε να πληρώσει τα σπασμένα και βεβαίως αίρετε την εγγύηση των συντάξεων.

Τι θα γίνει, εάν ένα ταμείο φτωχύνει και χρεοκοπήσει και αν οι οικονομικές συνθήκες χειροτερέψουν; Αφήνεται ανοιχτό το ενδεχόμενο η μόνη σύνταξη να είναι η βασική, τα 360 ευρώ. Τι θα πείτε σε όσους καταλύετε ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα; Τι θα πείτε για τη δέκατη τρίτη και δέκατη τέταρτη σύνταξη, για το νέο ΛΑΦΚΑ και τη μείωση του συντάξιμου μισθού; Βεβαίως λέτε ότι φταίει η χαμηλή αναλογία εργαζομένων προς συνταξιούχους

και ότι φταίει το δημογραφικό για την κατάρρευση των ταμείων. Ταυτόχρονα όμως, πλήττετε βάνουσα τις εργαζόμενες μητέρες με ανήλικα παιδιά. Μειώνετε το βασικό μισθό για τους νέους εργαζόμενους και ταυτόχρονα υπολογίζετε το συντάξιμο μισθό στο σύνολο του εργασιακού βίου. Στο όνομα της τόνωσης της επιχειρηματικότητας ανοίγετε το δρόμο για εύκολες και φθηνές απολύσεις, χωρίς να πάρετε ούτε μία αναπτυξιακή πρωτοβουλία. Όλοι αυτοί οι χαμηλόμισθοι, οι απολυμένοι, οι άνεργοι, πότε θα πάρουν σύνταξη; Και τι σύνταξη θα πάρουν; Και βεβαίως, δεν δίνετε καμμία εγγύηση, καμμία διασφάλιση για την αποδοτική αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων των ταμείων. Τίποτα δεν διασφαλίζει ότι και αυτή τη φορά τα ταμεία δεν θα επενδύσουν στο τζόγο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην κρισιμότερη ίσως νομοθετική στιγμή της Μεταπολίτευσης η Κυβέρνηση φέρνει με πρωτοφανή βιαιότητα, προχειρότητα και σπουδή ένα νομοσχέδιο λειψό. Την τελευταία στιγμή αποσύρατε την ενίσχυση των χαμηλοσυνταξιούχων και φέρατε νέες διατάξεις για τους ένστολους. Ποιος ξέρει τι μπορεί να κάνετε αύριο με δεύτερο θεσμικό πραξικόπημα, όπως το μνημόνιο, όταν περάσατε τροπολογία μετά την ψήφισή του στη Βουλή. Δεν υπάρχει αναλογιστική μελέτη, την οποία ακόμα ζητάει η τρόικα. Υπάρχουν σοβαρά προβλήματα αντισυνταγματικότητας, τα οποία μάλιστα δεν απασχολούν τον κύριο Υπουργό. Αντίθετα, φαίνεται να τον χαροποιεί το ενδεχόμενο να έχουμε χιλιάδες προσφυγές εργαζομένων. Και ενώ υπονομεύει το ίδιο το δημιούργημά του, εγκυκαλεί τη Νέα Δημοκρατία, επειδή επιφυλάχθηκε να τοποθετηθεί επί των άρθρων στην επιτροπή.

Τι περιμένετε δηλαδή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ; Τι περιμένετε, κύριε Υπουργέ; Να συνοπογραφήσουμε στα τυφλά, όπως υπογράψατε εσείς το μνημόνιο; Να συναινέσουμε εν λευκώ;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη σύνταξη αυτού του νομοσχεδίου δούλεψε περισσότερο η γόμα παρά ο κονδυλοφόρος. Γιατί με τούτο το νομοσχέδιο σβήνει το κοινωνικό κράτος, διαγράφεται ο κοινωνικός χαρακτήρας της ασφάλισης. Γι' αυτό κανείς δεν είναι υποχρεωμένος να συναινέσει. Κανείς δεν οφείλει να υπακούσει. Κανείς δεν πρέπει να το υπερψηφίσει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κόλλα.

Παρακαλώ τον κ. Ηλία Θεοδωρίδη, Βουλευτή Πέλλας του ΠΑΣΟΚ, να λάβει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Επειδή πολλοί συνάδελφοί μου μίλησαν αναλυτικά για το νομοσχέδιο και τις διατάξεις του, εγώ θα ξεκινήσω κάπως αλλιώς.

Είναι μια αμετάθετη επιλογή της πολιτικής γενιάς της Ελλάδας σήμερα, που αφορά κόμματα, συνδικάτα, κυρίως όμως πολιτικές ηγεσίες, καθώς και τη σημερινή πολιτική ηγεσία της χώρας, αυτή η ανασυγκρότηση να αφορά το σύνολο των πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών θεσμών της χώρας. Αυτή η ανασυγκρότηση πρέπει να πάρει τη μορφή μιας συνολικής αναμόρφωσης όλων των χαρακτηριστικών στοιχείων που διέπουν το αξιακό σύστημα του σημερινού πολιτισμού της Ελλάδας και να επαναφέρει τη δημοκρατία σε όλο το φάσμα των κοινωνικών, πολιτικών και οικονομικών θεσμών της χώρας.

Υπάρχουν δομές και θεσμοί στην Ελλάδα που σήμερα είναι μη διαχειρίσιμοι. Απαιτείται, λοιπόν, ένα συνολικό μεταρρυθμιστικό σχέδιο, το οποίο θα ξεδιπλώνεται με ταχείς ρυθμούς και θα αφορά ταυτόχρονα τους τρεις μεγάλους τομείς που προαναφέραμε. Δυστυχώς η Μεταπολίτευση δεν δημιούργησε αυτό το πολιτικό κεφάλαιο. Αντίθετα, κυριάρχησε στη χώρα μια φιλοσοφία κρατικοκεντρική, μια πολιτική κρατικοκεντρικού συστήματος, που αφορά την πολιτική, την οικονομία και την κοινωνία. Αυτή η πολιτική αφορά όλες τις πολιτικές δυνάμεις. Αφορά τη Νέα Δημοκρατία, που παρασιτούσε μέσα στο πολιτικό σύστημα, στο κράτος. Αφορά το ΠΑΣΟΚ, το οποίο κατά μέρος ενσωματώθηκε σ' αυτή την πολιτική. Αφορά όμως και την παραδοσιακή Αριστερά, στην οποία αυτή η πολιτική ταιριάζει γάντι και λόγω πολιτικής παράδοσης, αλλά και λόγω του ότι μπορούσε εύκολα να

καταγγέλλει τις πολιτικές δυνάμεις που διαχειρίζονταν αυτό το σύστημα από τη μια και από την άλλη όλες τις λαϊκές διεκδικήσεις να τις στέλνει στο κράτος.

Αυτή η πραγματικότητα δημιουργεί κάποιες υποχρεώσεις. Το φαινόμενο που παρατηρείται σήμερα Βουλευτές της Συμπολίτευσης να εκτελούν και χρέη Αντιπολίτευσης, δηλαδή ταυτόχρονα με τη δράση, να συνυπάρχει αυτή με τομείς κριτικής αμφισβήτησης του παραγόμενου έργου, είναι μια διπλή όψη του ίδιου νομίσματος. Αυτό συμβαίνει, επειδή οι μεταρρυθμιστικές δυνάμεις της χώρας περιορίζονται στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ. Υπάρχει μια τάση τώρα στην Αριστερά. Βλέπουμε δυνάμεις που ασφυκτιούν, που έχουν μια μεταρρυθμιστική διάθεση, να ανεξαρτητοποιούνται. Αυτό είναι ένα καλό φαινόμενο, ένα θετικό φαινόμενο.

Η σημερινή συγκυρία και τα αδιέξοδα προαπαιτούν –είναι αλήθεια– μια δημοσιονομική εξυγίανση. Αυτή η δημοσιονομική εξυγίανση δεν αποτελεί απλά προσπάθεια σταθερότητας. Είναι το πρώτο στάδιο της ανάπτυξης. Διότι για την ανάπτυξη απαιτείται, εκτός από σχέδιο, και ένα εθνικό πλεόνασμα. Εμείς διαθέτουμε μόνο ελλείμματα και χρέη. Πρέπει, λοιπόν, να φτιάξουμε αυτό το αρχικό πλεόνασμα για να ξεκινήσει η ανάπτυξη.

Το νομοσχέδιο που έχουμε μπροστά μας –και εισέρχομαι σ' αυτό– δεν είναι η πρώτη φορά που έρχεται στην ελληνική Βουλή. Υπήρξαν προηγούμενες προσπάθειες ατελείς, αναποτελεσματικές, χωρίς φιλοσοφία, χωρίς προοπτική. Το πρώτο εγχείρημα Γιαννίτση δεν πέτυχε, γιατί χαρακτηριζόταν από μια μονομέρεια απαράδεκτη. Ήθελε να ελέγξει το κόστος της εργασίας και της ασφάλισης μέσα σε ένα πλαίσιο, το οποίο επικρατούσε τότε, ενός παράλογου ευδαιμονισμού. Η σημερινή κρίση είναι ο ένας παράγοντας που προσδιορίζει τις δυνατότητες επιτυχίας αυτού του σημερινού εγχειρήματος. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό.

Είναι ότι έφτασε σ' ένα αδιέξοδο το σύστημα. Πίστευα προσωπικά ότι αυτό το αδιέξοδο μπορεί να ξεπεραστεί παρεμβαίνοντας μόνο στις μεγάλες, στις βαριές στρεβλώσεις του συστήματος. Ποιες είναι αυτές; Η ανισότητα του ύψους των συντάξεων, οι πολυπληθείς πρόωρες συντάξεις, οι πολυπληθείς πλασματικές αναπηρικές συντάξεις. Είναι, επίσης, η μεγάλη «αιμορραγία» προς τους κλάδους υγείας των ταμείων.

Πιθανότατα όλα αυτά δεν φτάνουν γιατί υπάρχουν δύο μεγάλοι σοβαροί παράγοντες που είναι ανεξέλεγκτοι. Ο ένας παράγοντας είναι η αύξηση του προσδόκιμου ζωής. Ο δεύτερος παράγοντας είναι η γήρανση του πληθυσμού. Δεν ανανεώνεται η κοινωνία μας.

Αυτοί οι στρατηγικοί παράγοντες που είναι απειλητικοί για το σύστημα έπρεπε να αντιμετωπιστούν. Νομίζω ότι το εγχείρημα αυτό είναι αρκετά εξισορροπημένο σε σχέση με την παρέμβαση μας και σε άλλους τομείς της παραοικονομίας, οι οποίοι δημιουργούν ένα αίσθημα δικαίου και ουσιαστικής αναδιανομής του πλούτου στην Ελλάδα. Αυτό το ζήτημα πρέπει να αποσπάσει την προσοχή μας και τη βαρύτητα της πολιτικής μας δράσης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Θεοδωρίδη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού της Β' Αθήνας κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ο κ. Παπανδρέου έκανε κάτι ομολογουμένως εξαιρετικά ευφυές. Ανέθεσε το Υπουργείο Εργασίας σε δύο συμπαθείς πολιτικούς με επικοινωνιακά χαρίσματα, τον κ. Λοβέρδο και τον κ. Κουτρουμάνη, και όρισε παράλληλα εισηγητή έναν τεχνοκράτη που είναι βαθύς γνώστης του ασφαλιστικού τον κ. Μόσιαλο. Ό,τι πιο αποκρουστικό, ό,τι πιο ακραίο, ό,τι πιο άδικο έχει υπάρξει αναφορικά με το ασφαλιστικό σύστημα το υπερασπίζονται σήμερα τρεις πολύ συμπαθητικοί και συγκροτημένοι πολιτικοί, ώστε να μετριαστούν κατά το δυνατόν οι αντιδράσεις. Ήταν πολύ εξυπνη η κίνηση του κ. Παπανδρέου.

Αύξηση των ορίων ηλικίας. Ανηλεές κυνηγήτο στην εργαζόμενη μάνα, στοχοποίηση της τρίτεκνης και πολύτεκνης παρ' ότι σήμερα ακόμα και οι οικογένειες με δύο παιδιά χρειάζονται κίνητρα μ' αυτά τα χάλια που υπάρχουν στον πληθυσμό μας. Ένα

προς έξι είναι η αναλογία με τους Τούρκους, ένα προς δώδεκα θα πάει η αναλογία ελληνικού και τουρκικού πληθυσμού σε είκοσι χρόνια.

Κι όμως έρχονται σήμερα υψηλόβαθμοι υπάλληλοι της Κομισιόν, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας κ.λπ. και μιλούν για συνταξιοδότηση στα εξήντα πέντε χρόνια με σαράντα χρόνια εργασίας, χωρίς να μας λένε αν εκεί που δουλεύουν οι ίδιοι μπορεί έστω και ως κακόγουστο αστείο να ειπωθεί ότι θα δουλεύουν σαράντα χρόνια. Δεν ισχύει το όριο των σαράντα ετών στα κοινοτικά όργανα, ισχύει όμως για τους υπηκόους της δύσμοιρης Ελληνικής Δημοκρατίας. Μας λένε για σύνταξη των 360 ευρώ όταν γι' αυτούς τους κυρίους δεν φτάνει ούτε για να δώσουν τα φιλοδώρημά τους. Όλοι αυτοί οι κύριοι όμως γίνονται ανεκτοί από την ελληνική Κυβέρνηση.

Κύριε Υπουργέ, πριν μειώσεις τις συντάξεις πρέπει να έχεις μειώσει τις απίστευτες κρατικές σπατάλες. Ένα κράτος με πάνω από ένα εκατομμύριο δημοσίους υπαλλήλους εξηγεί γιατί τα δύο παλιά κόμματα εξουσίας έπαιρναν μέχρι πρόσφατα το 80% του εκλογικού σώματος. Πελατιακές σχέσεις, λοιπόν, διορισμοί από το «παράθυρο», τεράστιες δαπάνες για συμβασιούχους έδιναν ζωή στα δύο παλιά κόμματα και τις πλήρωνε η Ελλάδα.

Πριν κάνεις μειώσεις, κύριε Υπουργέ, έχεις ξεκαθαρίσει τους εξήντα χιλιάδες νεκρούς που παίρνουν σύνταξη και ΕΚΑΣ. Θα το καταθέσω αυτό. Είναι δημοσίευμα του «ΠΡΩΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ»: «Εξήντα χιλιάδες νεκροί παίρνουν σύνταξη και ΕΚΑΣ». Έπρεπε να το έχεις ξεκαθαρίσει αυτό, πριν περικόψεις κοινωνικά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

Πριν αυξήσεις τα όρια ηλικίας πρέπει να έχεις μηδενίσει τις σπατάλες του Υπουργείου Εργασίας. Δεν μπορεί αυτό το Υπουργείο να δίνει 19,6 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή 7 δις. δραχμές για αναλώσιμα. Και «αναλώσιμα» στα ελληνικά σημαίνει μολύβια, γόμες, χαρτιά, μελάνια. Σημαίνει ρολό τουαλέτας, καθαριστικά, σαπούνια. Αυτό σημαίνει «αναλώσιμα». Επτά δισεκατομμύρια δόθηκαν για αναλώσιμα.

Δεν θα υπεισέλθω σ' αυτά τα απίστευτα που έχει πει δημοσίως ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου κ. Ροβέρτος Σπυρόπουλος. Αντιπαρέρχομαι και τις ύβρεις και τα υπόλοιπα. Λέω ότι αυτός ο άνθρωπος υπερασπίστηκε αυτά τα επτά δισεκατομμύρια δραχμές, τα οποία αφορούν την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Πάνω στην «πρεμούρα» σας υπερασπιζόμαστε και την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και τις απίστευτες σπατάλες. Θα καταθέσω το επίσημο έγγραφο του Υπουργείου Εργασίας: απάντηση σε ερώτηση που έκανα στη Βουλή.

Ψυχραιμία, λοιπόν, στοιχειώδης σοβαρότητα σε κάποιους από σας στο Υπουργείο Εργασίας διότι έχετε το σύνδρομο του γρονθοκοπούμενου μποξέρ ο οποίος έχει βρεθεί στα σχοινιά στη γωνία και «τις τρώει». Αν ήσασταν στοιχειωδώς ψυχραιμοί, θα πιάνετε, κύριε Υπουργέ, από τα αυτά και τον ΟΑΕΔ και θα του λέγατε ότι 2,5 εκατομμύρια για αναλώσιμα είναι πολλά. Και αυτήν την απάντηση θα την καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής. Δύμισι εκατομμύρια δίνει για αναλώσιμα κάθε χρόνο ο ΟΑΕΔ που έπρεπε να δίνει μόνο επιδόματα σε ανέργους. Και αυτό αφορά την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Και αυτό το υπερασπίζεστε πάνω στην «πρεμούρα» σας.

Πριν ρίξετε τα «ψαλίδια» στις συντάξεις και πριν βάλετε τον κόσμο να δουλεύει παραπάνω, θα είχατε πει στο ΙΚΑ να σταματήσει να δίνει 35 εκατομμύρια ευρώ για νοίκια, όταν έχει ακίνητη περιουσία με αντικειμενική αξία 200 εκατομμύρια ευρώ. Μυθώδης η περιουσία του κράτους. Τριακόσια δισεκατομμύρια ακίνητη περιουσία έχει το ελληνικό κράτος και το ΙΚΑ δίνει 35 εκατομμύρια ευρώ. Θα καταθέσω και αυτό το δημοσίευμα της εφημερίδας «ΕΘΝΟΣ».

Θα είχατε σταματήσει προ πολλού το αίσχος με τους Πολωνούς, τους Βούλγαρους και τους Ρουμάνους που δουλεύουν «τριάκοσιες» μέρες το μήνα. Απάντηση του Υπουργού κ. Λοβέρδου. Δεν φταίει ο κ. Λοβέρδος γι' αυτό. Και αυτό αφορά την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. «Τριάκοσιες» μέρες –λέει– ασφάλιση το μήνα και παίρνουν σύνταξη από το ΙΚΑ. Ποιοι; Οι Ρουμάνοι, οι Βούλγαροι και οι Πολωνοί και δεν παίρνουν σύνταξη οι Έλληνες γιατί τους λείπουν τα έτη. Έγγραφο, λοιπόν, η απάντηση του κ. Λοβέρδου σε ερώτησή μου στη Βουλή. Θα την

καταθέσω και αυτή στα Πρακτικά.

Πριν βάλετε τις γυναίκες να δουλεύουν ως τα εξήντα πέντε, θα είχατε εκμεταλλευθεί αυτήν την αμύθητη περιουσία του δημοσίου. Ποια είναι αυτή η αμύθητη περιουσία του δημοσίου; Ένα ακίνητο μόνο του ΤΕΑΥΕΚ, του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Εμπορικών Καταστημάτων, ένα μόνο ακίνητο με αντικειμενική αξία 11,5 εκατομμύρια ευρώ, στη οδό Σωκράτους 65-67 στην Ομόνοια.

Μπορείτε να κοιτάξετε το κατεβατό με τα ακίνητα. Ακίνητα ανεκμετάλλευτα. Κοιτάξετε, επίσης, την απάντηση στη Βουλή σε ερώτησή μου. Ανεκμετάλλευτα ακίνητα ταμείων. Γυρίζω σελίδα και βλέπω άλλο ταμείο: ΟΑΕΕ, Οργανισμός Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών, κατεβατό από ακίνητα. Οκτώ εκατομμύρια ευρώ, ένδειξη «ανεκμετάλλευτα». Και αυτό θα το καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής.

Πριν, λοιπόν, πέσουν «ψαλίδια», έπρεπε να έχουμε εκμεταλλευθεί την ακίνητη περιουσία. Πριν πετσοκόψετε συντάξεις, θα έπρεπε να είχατε βρει τους «μαϊμού» συνταξιούχους, τους «μαϊμού» αντιστασιακούς που ήταν αγέννητοι επί κατοχής και παίρνουν σύνταξη, όλους αυτούς που μπήκαν στο ΝΑΤ και διέλυσαν το πιο ισχυρό ταμείο, το ταμείο των απομάχων της θάλασσας.

Θα έπρεπε να είχατε βουτήξει τους ψηφοφόρους σας στα Χανιά και στο Ρέθυμνο. Ένας στους τρεις αγρότες στα Χανιά και στο Ρέθυμνο ψηφίζει ΠΑΣΟΚ, αυτοί οι νομοί ψηφίζουν ΠΑΣΟΚ και υπάρχουν συνταξιούχοι ανάηροι. Αυτό γράφει η εφημερίδα «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ». Και αυτό θα το καταθέσω στα Πρακτικά, όπως επίσης, θα καταθέσω στα Πρακτικά και το δημοσίευμα της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ» για τυφλούς ταξιτζήδες και για ανάπηρους ποδοσφαιριστές. Αυτές οι συντάξεις έπρεπε να είχαν κοπεί πριν γίνουν όλα όσα έγιναν.

Επαναλαμβάνω ότι είναι δύσκολη η θέση του κ. Λοβέρδου – του συμπαθούς πολιτικού με την συγκρότηση- και του κ. Κουτρουμάνη και του εισηγητή του ΠΑΣΟΚ κ. Μόσιαλου.

Είπα στην αρχή της ομιλίας μου –επειδή μπήκατε τώρα, κύριε Υπουργέ- ότι είστε συμπαθείς πολιτικοί και αυτό ήταν το επικοινωνιακό τρुक του κ. Παπανδρέου και επειδή έχετε και συγκρότηση και επειδή έχετε και ιστορία, γι' αυτό μπήκατε και υπερασπίστετε ένα νομοσχέδιο το οποίο είναι άδικο.

Πριν γίνουν όλα αυτά θα έπρεπε να μην μπαίνουν άλλοι στην Ελλάδα μ' αυτή την τρομερή ανεργία που υπάρχει, με τους δύο εκατομμύρια ξένους που έχουν μαζευτεί εδώ. Τους ταίζουμε, τους ποτίζουμε, τους αγκαλιάζουμε και μπαίνουν φέτος άλλοι είκοσι χιλιάδες υπήκοοι ξένων χωρών. «Θα εισέλθουν για εργασία» μου απαντάει το Υπουργείο Εργασίας. Θα τα καταθέσω και αυτά στα Πρακτικά.

Αν όλα είχαν νοικοκυρευτεί, θα είχε καταλάβει ο κόσμος ότι έχετε μετανιώσει ως κόμμα για τα ρεζιλίκια μιας εικοσαετίας και για όλα όσα κάνατε που μας κόστισαν πανάκριβα. Σε μία τέτοια περίπτωση, αν βλέπαμε ότι το ΠΑΣΟΚ έχει σοβαρευτεί, θα λέγαμε ότι, πράγματι, εννοείτε όσα λέτε. Επειδή όμως θέλετε και τα δικά σας δικά σας και τα δικά μας πάλι δικά σας, εμείς σας λέμε ένα μεγάλο «όχι» στο ασφαλιστικό, λέμε «όχι» στην περιφρόνηση κάθε έννοιας δικαίου, λέμε «όχι» στην κλοπή των ασφαλιστικών δικαιωμάτων προκειμένου να χορτάσουν οι αχόρταγοι της τρόικας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Αϊβαλιώτη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Β' Αθήνας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Παπακωνσταντίνου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Υπάρχει ένα βασικό ερώτημα, για να μη σταθούμε μόνο στην επιφάνεια των εκτιμήσεων: Γιατί το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι βάρβαρο και αντιλαϊκό; Όχι μόνο διότι καταργεί θεμελιώδη ασφαλιστικά δικαιώματα και «πετσοκόβει» τις συντάξεις, έστω και

αν το κάνει με αδιάτακτο τρόπο και με αντιλαϊκή μανία. Μία ολοκληρωμένη απάντηση είναι ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι τέτοιο, γιατί ταυτόχρονα ανταποκρίνεται στις αξιώσεις του Συνδέσμου Βιομηχάνων και των Επιμελητηρίων, γιατί ανταποκρίνεται στις ζωτικές ανάγκες και στα επείγοντα συμφέροντα των μεγάλων καπιταλιστικών επιχειρήσεων και των εφοπλιστών.

Είναι βάρβαρο και αντιλαϊκό γιατί είναι απαραίτητο στην αναγκαία συγκέντρωση κρατικών πόρων για τη στήριξη των μεγάλων επενδυτών, των μεγαλομετόχων ιδιοκτητών των μέσων παραγωγής του κοινωνικού πλούτου.

Είναι βάρβαρο και αντιλαϊκό γιατί πρέπει να διασφαλιστεί για λογαριασμό της κυρίαρχης τάξης προκαταβολικά η δραστική μείωση του μη μισθολογικού κόστους εργασίας.

Το νομοσχέδιο αντιστοιχεί, λοιπόν, στις ζωτικές και σιδερένιες αναγκαιότητες της καπιταλιστικής ανάπτυξης και της κερδοφορίας. Αντανακλά την απαραίτητη κρατική στήριξη και περιφρούρηση της κερδοφορίας των μεγιστάνων του κεφαλαίου και των βαθύπλουτων. Διότι πώς αλλιώς θα διασφαλιστούν τα υπερκέρδη στην πορεία εξόδου και αυτής ακόμα της αναμικτής ανάπτυξης από την κρίση;

Το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ. Είναι ένα σιδερένιο αντιλαϊκό και αντεργατικό κόμμα. Με ένα βελούδινο γάντι περιβάλλει το βούρδουλα των επιχειρηματικών ομίλων.

Είναι βάρβαρο το νομοσχέδιο, με βάρβαρες ρυθμίσεις στα όρια της κτηνωδίας, ακριβώς γιατί ικανοποιούνται οι αξιώσεις του ΣΕΒ, της Ένωσης Εμποροβιομηχανικών και Ξενοδοχειακών Επιμελητηρίων, της Ένωσης Εφοπλιστών. Είναι στα όρια της κτηνωδίας, γιατί προστατεύονται θεσμικά και νομοθετικά τα προκλητικά αντικοινωνικά προνόμια των βαθύπλουτων, των πασάδων της φοροαπαλλαγής, των βαρόνων του χρήματος, των μεγαλομετόχων των ανωνύμων εταιρειών, των «έντιμων» επιχειρηματιών και των άλλων εκλεκτών μελών της αγίας καπιταλιστικής οικογένειας.

Οι εργάτες, οι βιοπαλαιστές, οι ξιψάχοι του κάμπου, η εργατική νεολαία και οι γυναίκες πληρώνουν βαρύ φόρο αίματος στο Μινώταυρο της κερδοφορίας και της επιχειρηματικότητας. Ναι, έτσι είναι. Θεμελιώδη κοινωνικά δικαιώματα εκτελούνται στην προκρούστεια κλίνη για τη διασφάλιση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρηματικών ομίλων. Μέτρα και ρυθμίσεις ταξικά ιδιοτελείς, κατάφορα άδικες, άτιμες στη λογική τους, που ακριβώς γι' αυτό κυνικά πλαστογραφούν τα πραγματικά δεδομένα των προβλημάτων της κοινωνικής ασφάλισης. Μέτρα και ρυθμίσεις που οργανώνουν νέα δίκτυα διαφθοράς, εξαγοράς, πελατειακών δεσμών και εξαχρείωσης. Αυτό είναι το λεγόμενο νοικοκύρεμα. Αυτό είναι ο εξορθολογισμός των δαπανών, ο παραμερισμός της ακαμψίας στην αγορά, όπως τα λένε τα λογότυπα της Ευρωπαϊκής αρχή.

Απευθύνονται οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι, με τις συγκεκριμένες διατάξεις, στο λάο και του λένε: Εάν εργαζόμενοι είσαι φθηνός, πρέπει να γίνεις πάμφθηνος. Εάν επαγγελματιοβιολογικός είσαι εξουθενωμένος, να προσκυνήσεις. Αν αγρότη αγκομαχάς, πρέπει να συρθείς γονατιστός.

Τώρα, λένε οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι, είναι η ώρα για το ποδοβολητό των μεγάλων καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Κι εσύ συνταξιούχε, κάτσε καλά. Σαν πολλά χρόνια έζησες και χαντάκωσες τα ταμεία.

Ας συλλογιστούμε: Μια μικρή εκμεταλλευτική μειοψηφία και τα συμφέροντά της ποδοπατά τις ανάγκες και τα συμφέροντα της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Τσαλακνώνει τις ανάγκες του συνόλου του ελληνικού λαού.

Το μεγάλο ζήτημα που τίθεται μπροστά μας για να μην κυριαρχούν αυτά τα άνομα, εκμεταλλευτικά και κερδοσκοπικά συμφέροντα αυτής της αντιπαραγωγικής εκμεταλλευτικής μειοψηφίας, είναι -μεγάλο, δύσκολο μιν, αλλά αυτό είναι το πρόβλημα που είναι μπροστά μας- να συλλογιστούμε τους τρόπους της οργανωμένης παλλαϊκής και πανεργατικής πάλης, να αφαιρεθεί η ιδιοκτησία από τους μεγαλομετόχους στα συγκεντρωμένα μέσα και εργαλεία κοινωνικής παραγωγής.

Αφαίρεση, λοιπόν, κατ' αρχάς της οικονομικής τους εξουσίας. Τι κάνει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο;

Πρώτον, εκμηδενίζει την κρατική χρηματοδότηση για την κοι-

νωνική ασφάλιση.

Δεύτερον, επιταχύνει θεσμικά τις χρηματοδοτήσεις του κλάδου Υγείας, ώστε να ρέουν προς τους επιχειρηματικούς ομίλους της Υγείας. Μιλάμε συγκεκριμένα για το γεγονός ότι είκοσι δύο επιχειρηματικοί όμιλοι στον κλάδο της υγείας δηλώνουν ότι το 55% των ετήσιων εισπράξεών τους είναι πληρωμές ασφαλιστικών ταμείων.

Τρίτον, ελαττώνει δραστικά το μη μισθολογικό κόστος εργασίας με τη διαμόρφωση πάμφθηνων, γονατιστών και αιχμάλωτων εργαζομένων.

Τέταρτον, αναβαθμίζει την ανταγωνιστικότητα των μεγάλων καπιταλιστικών επιχειρήσεων.

Απελευθερώνει πόρους για τη χρηματοδότηση των επενδυτών με δημόσιο χρήμα με όλο αυτό το πλέγμα επιδοτήσεων, επιχορηγήσεων, αναπτυξιακών κινήτρων και εγγυοδοσίας δανείων.

Εξισώνει τον άντρα με τη γυναίκα προς τα εβδομήντα.

Προσφέρει φθηνό, πάμφθηνο κρέας εφήβων στην εργοδοσία. Και αυτή είναι η αντιμετώπιση της νεολαίας. Αντιμετωπίζεται από την κυβερνητική πολιτική και τις ανάγκες του ΣΕΒ σαν καταραμένη.

Στραγγίζει και τις αναπηρικές συντάξεις.

Ξηλώνει το θεσμό των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών.

Η πρώτη μεγάλη πολιτική απάτη στα όρια της πνευματικής εξουθένωσης είναι ότι οι αιτίες των προβλημάτων της κοινωνικής ασφαλιστικής οφείλονται στη δημογραφική μεταβολή.

Το πραγματικό γεγονός είναι ότι οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ από τη δεκαετία του '80 είχατε προγραμματίσει τους συνταξιούχους να ζουν επτά έως έντεκα χρόνια, αλλά ζουν έντεκα έως δεκαπέντε χρόνια. Αυτό σημαδεύετε, αυτό πυροβολείτε με το νομοσχέδιό σας. Θέλετε τους συνταξιούχους από απόμαχους της κοινωνικής εργασίας να τους μετατρέψετε σε απομάχους της ζωής, από την εργασία να πηγαίνουν κατευθείαν στα κυπαρίσσια.

Είστε εσείς που νομοθετικά καταστήσατε τις πληρωμές των ασφαλιστικών ταμείων βασικούς χρηματοδότες των κρατικών νοσοκομείων, των υγειονομικών δαπανών, των ιδιωτικών επιχειρηματικών δομών υγείας με την αυτονόμηση από τον κρατικό προϋπολογισμό των κρατικών νοσοκομείων.

Κι εννοείται, κάνατε γαργάρα τη «νόμιμη» εισφοροδιαφυγή, εισφοραπαλλαγή και τα χρέη του κράτους και των επιχειρηματιών προς τα ασφαλιστικά ταμεία.

Εμείς καλούμε τους εργαζόμενους με αυτοπεποίθηση να προσανατολιστούν μπροστά σε εσάς και να σας καρφώσουν αμετάκλητα στον πάσαλο της πολιτικής ατίμωσης, έτσι που να μην μπορούν να σας σώσουν ούτε ο ΣΕΒ ούτε η ένωση των επιμελητηρίων ούτε ακόμα η ένωση των εφοπλιστών ούτε, εννοείται, και τα φιλοπασοκικά κόμματα, στυλ ΛΑΟΣ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Παπακωνσταντίνου.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, Βουλευτής Σερρών, κ. Αναστάσιος Καρυπίδης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΥΠΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο που, πραγματικά, όχι μόνο δεν επιλύει το, πραγματικά, μεγάλο πρόβλημα του ασφαλιστικού μας συστήματος, όχι μόνο δεν δίνει απαντήσεις και λύσεις στα χρόνια προβλήματα που αντιμετωπίζει, όχι μόνο δεν βάζει τα θεμέλια και τις βάσεις για ένα στέρεο και δίκαιο σύστημα ασφάλισης, αλλά αντίθετα, με αυτό το νομοσχέδιο που θα κληθούμε αύριο να ψηφίσουμε, καταργούνται θεμελιώδη δικαιώματα των εργαζομένων, μπαίνουμε σε έναν κύκλο ανομιών και συνταγματικών εκτροπών και στρέφουμε χιλιάδες εργαζόμενους στην απόγνωση και στη φυγή.

Και όλα αυτά, όχι γιατί το πιστεύει η σοσιαλιστική, σε πολλά εισαγωγικά, Κυβέρνηση, αλλά γιατί έτσι της είπαν, γιατί αυτή η εντολή της εδόθη. Άλλωστε, και το ξέρουν όλοι οι παραιοκούντες την Ιερουσαλήμ, η τρόικα δίνει εντολές και η Κυβέρνηση εκτελεί.

Ουσιαστικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να έρθουμε και στο θέμα μας, έρχεται η σημερινή Κυβέρνηση και μειώνει δραματικά μετά από ενενήντα χρόνια τους χρόνους προειδοποίησης του ν. 2112/1920 του Ελευθερίου Βενιζέλου, μειώνει τις αποζημιώσεις στις απολύσεις, καταστρατηγεί τις συλλογικές συμβά-

σεις και τις συνδικαλιστικές ελευθερίες.

Και μέχρις στιγμής ξέρετε τι κατάφερε να κάνει η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι του ΠΑΣΟΚ; Να γίνει εντελώς αναξιόπιστη. Και τούτο διότι ενώ έχει κερδίσει, ομολογουμένως, με πολύ μεγάλη διαφορά τις εκλογές κι έχει νωπή τη λαϊκή εντολή, αθετεί τις προεκλογικές της δεσμεύσεις και παίρνει αποφάσεις πολύ σκληρότερες από αυτές που έλεγε ως αντιπολίτευση.

Μόλις στις 13 Σεπτεμβρίου του 2009 δήλωνε ο κ. Παπανδρέου ότι: Δεν θα αυξήσουμε τα όρια ηλικίας στις συντάξεις, για να το αντικαταστήσει με το ότι η βιωσιμότητα του ασφαλιστικού περνά μέσα από την αύξηση των ορίων ηλικίας, καθώς αυξάνεται το προσδόκιμο ζωής.

Αυτή η δήλωση είχε σαν αποτέλεσμα να τρομοκρατήσει τους εργαζόμενους, οι οποίοι άρχισαν να τρέχουν να προλάβουν –όσοι έχουν τις προϋποθέσεις- να συνταξιοδοτηθούν τώρα.

Πείτε μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πώς να μη νιώθει ανασφάλεια ο πολίτης όταν διαπιστώνει ότι η ίδια η Κυβέρνηση επικαλείται πράγματα που δεν τα προβλέπει το μνημόνιο; Σε μία προσπάθεια να περιορίσει το πολιτικό κόστος από τις δύσκολες και αντιλαϊκές αποφάσεις για το εργασιακό, ασφαλιστικό, που καλείται να πάρει, φορτώνει στο μνημόνιο και αποφάσεις ή υπερβολές που δεν υπάρχουν σε αυτό.

Πώς να μη νιώθει ανασφάλεια ο πολίτης όταν μόλις την προηγούμενη εβδομάδα, με αφορμή την τροποποίηση για την παροχή του επιδόματος των 200 ευρώ, ο Υπουργός Οικονομικών δήλωσε ότι δεν εγκρίνει την αύξηση, ενώ ο κ. Κουτρούμάνης δήλωσε ότι η αύξηση οφείλεται σε λάθος υπηρεσιακού παράγοντα.

Μα, τέλος πάντων, ποιοι είναι αυτοί οι υπηρεσιακοί παράγοντες -φαντάσματα που κάνουν τέτοια λάθη εκ παραδρομής και ποτέ δεν τους κατονομάζουμε; Επιτέλους, συνεννοηθείτε πριν προβείτε σε δηλώσεις τις οποίες θα ανακαλέσετε μετά από λίγο. Μόνο σύγχυση, δυσφορία, ερωτηματικά και αβεβαιότητα αφήνουν, κυρίες και κύριοι του ΠΑΣΟΚ.

Πώς να μη νιώθει ανασφάλεια ο πολίτης όταν ο Ελεγκτικό Συνέδριο, για δεύτερη φορά μέσα σε μία εβδομάδα, έβγαλε αντισυνταγματικές τις ρυθμίσεις του ασφαλιστικού νομοσχεδίου που καταρτίστηκε κατ' εφαρμογή του μνημονίου;

Κυρίες και κύριοι, νομίζω ότι όλοι όσοι είμαστε σε αυτήν την Αθήνα, συμφωνούμε και θέλουμε να διορθωθούν τα κακώς κείμενα ενός σαθρού και ρηγμαγμένου ασφαλιστικού συστήματος. Όταν εννέα χιλιάδες ασφαλισμένοι παίρνουν σύνταξη χωρίς να τη δικαιούνται, όταν τριάντα χιλιάδες πεθαμένοι συνεχίζουν να παίρνουν σύνταξη, σαφώς και συμφωνούμε να τεθούν αυστηρότερα κριτήρια.

Αλλωστε, την πρώτη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού, όταν όλοι εσείς φωνάζατε του ΠΑΣΟΚ, η Νέα Δημοκρατία την επέβαλε με την συγχώνευση των εκατό δεκατριών ταμείων σε δεκατρία.

Συμφωνούμε να παρθούν μέτρα, κυρίες και κύριοι, γιατί πολλοί εργαζόμενοι είχαν ξεφύγει. Υπήρχε μεγάλη ανισότητα και αδικία. Όχι, όμως, έτσι. Όχι, χωρίς καμμία κοινωνική ευαισθησία, όχι χωρίς διαπραγμάτευση με την τρόικα.

Κύριοι του ΠΑΣΟΚ, στη ζωή καλώς ή κακώς δεν υπάρχουν μόνο αριθμοί, υπάρχουν άνθρωποι. Μάλιστα όταν μιλάμε για ασφαλιστικό σύστημα, μιλάμε για ανθρώπους που έχουν δουλέψει μια ζωή και προσπαθούν τώρα να τα βγάλουν πέρα, επειδή δυστυχώς δεν έχουν άλλη επιλογή. Είναι και κάποιοι άνθρωποι που μια άτυχη στιγμή τους κατέστησε ανίκανους για εργασία.

Μιλάει, κυρίες και κύριοι, το νομοσχέδιο για σαράντα χρόνια εργασίας για τη θεμελίωση δικαιώματος συνταξιοδότησης. Αλήθεια, πόσο εύκολο είναι στις ημέρες μας, όταν οι επιχειρήσεις κλείνουν, να εξασφαλιστεί αυτός ο χρόνος;

Ακόμα και ο Υπουργός, ο κ. Λοβέρδος, σε μια συνέντευξή του το παραδέχτηκε, λέγοντας ότι είναι δύσκολο στις μέρες μας να εξασφαλιστούν σαράντα χρόνια εργασίας, γι' αυτό δίνει τη δυνατότητα εξαγοράς πλασματικού χρόνου. Δεν μας έχετε διευκρινήσει, κύριε Υπουργέ, όμως το κόστος εξαγοράς.

Ένα άλλο που δείχνει ότι σε μια κυβέρνηση δεν υπάρχει κοινωνική ευαισθησία και παντελώς ανύπαρκτο αίσθημα δικαιοσύνης είναι η εξίσωση του ορίου ηλικίας ανδρών και γυναικών. Ξεχνάτε ότι υπάρχουν σκληρά εργαζόμενες γυναίκες οι οποίες πέρα από τη δουλειά τους έχουν και το μεγάλωμα και την ανα-

τροφή των παιδιών τους; Έτσι προστατεύουμε την οικογένεια;

Με το παρόν νομοσχέδιο ισχυρίζεστε ότι η παραμονή πέραν του εξηκοστού πέμπτου έτους στη δουλειά θα είναι προαιρετική. Από κάποιο σημείο όμως και πέρα το κίνητρο παραμονής μετατρέπεται σε εκβιασμό παραμονής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, ο λαός σας εξέλεξε για να δίνετε λύσεις και να απαντάτε στα καθημερινά προβλήματα της κοινωνίας, την οποία δυσκολέψατε με την αλλοπρόσλλη τακτική σας, με τις παλινωδίες και τα λάθη σας. Ούτε πρόγραμμα είχατε, ούτε σχέδιο, ούτε στόχους.

Έναν και μοναδικό στόχο είχατε: Πως θα ξεγελάσετε τον ελληνικό λαό και θα υποκλέψετε την ψήφο του. Απαξιώσατε τη χώρα διεθνώς, παρουσιάσατε την εικόνα μιας αναξιόπιστης χώρας και την οδήγησατε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Σήμερα δεν κυβερνάτε εσείς, κυβερνάει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, από εκεί παίρνετε εντολές, εκεί δίνετε λογαριασμό, όχι στον ελληνικό λαό που σας εξέλεξε.

Αλλάξτε μυαλά, αλλάξτε ρότα, υψώστε ανάστημα σε κάθε είδους εισαγόμενα golden boys, γιατί μπορεί να μη σας συμπαθούμε ιδιαίτερα, σας προτιμούμε, όμως, από κάθε μορφής εισαγόμενους σωτήρες.

Δεν αντέχει η ψυχή μου, κυρίες και κύριοι, να ακούω: «μου είπαν, τους είπα». Όλα έχουν κάποιο όριο!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Καρυπίδη.

Παρακαλώ τον τώως Πρόεδρο της Βουλής κ. Δημήτρη Σιούφα να λάβει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι συνηθισμένη ούτε η συνεδρίαση, ούτε το αντικείμενο της, το οποίο αφορά ολόκληρη την ελληνική κοινωνία, τις σημερινές και τις αυριανές γενεές μιας και κουβεντιάζουμε για μια εκ βάθρων θεμελίωση νέου ασφαλιστικού συστήματος.

Εξετάζοντας το θέμα και μελετώντας όλους τους οικονομολόγους της κοινωνικής ασφάλισης πρέπει να δούμε ποιες σταθερές εξετάζουν είτε για την οικοδόμηση ενός νέου ασφαλιστικού συστήματος, είτε του υπάρχοντος ασφαλιστικού συστήματος. Οι δείκτες αυτοί είναι:

Πρώτον, ο δημογραφικός, που αναφέρεται στα άτομα τα οποία είναι πάνω από εξήντα πέντε ετών, στον ενεργό πληθυσμό από δεκαοκτώ έως εξήντα τεσσάρων ετών και τις εξελίξεις σε βάθος χρόνου.

Δεύτερον, είναι ο οικονομικός δείκτης εξάρτησης, που αφορά τη λειτουργία της αγοράς εργασίας, την υγεία που έχουν οι εργαζόμενοι ή μη εργαζόμενοι ακόμα και οι συνταξιούχοι.

Τρίτον, είναι ο ασφαλιστικός δείκτης εξάρτησης, που αφορά τη λειτουργία του ασφαλιστικού συστήματος, τη σχέση ασφαλισμένων και συνταξιούχων, καθώς και θέματα λειτουργίας του ίδιου του ασφαλιστικού συστήματος, εισφορές, θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος και άλλα.

Τέταρτον, είναι το οικονομικό ισοζύγιο, όπου γίνεται μια πραγματική προσέγγιση στη λειτουργία του ασφαλιστικού συστήματος με κύριο άξονα την αναπλήρωση του εισοδήματος όταν κανείς βγαίνει στη σύνταξη.

Τι πρέπει να περιλαμβάνει ένα ασφαλιστικό σύστημα για να είναι αποτελεσματικό; Πρέπει να πληροί ορισμένες αρχές. Πρώτα-πρώτα να είναι επαρκές ώστε να αποτρέπει τη φτώχεια των ηλικιωμένων. Δεύτερον, να είναι βιώσιμο. Τρίτον, να έχει προαρμοστικότητα στις κάθε φορά διαμορφούμενες οικονομικές συνθήκες. Τέταρτον, να κατανέμει κατά δίκαιο τρόπο τους πόρους είτε για τις συντάξεις, είτε για τις λοιπές κοινωνικές παροχές.

Ποια πρέπει να είναι η πρώτη έγνοια κάθε κυβέρνησης; Να καταπολεμά την ανεργία και να δημιουργεί συνθήκες απασχόλησης, γιατί μέσα από μια συνολική πολιτική απασχόλησης και ανάπτυξης είναι αυτό το οποίο δίνει υγεία στην κοινωνική ασφάλιση, διότι η αύξηση του αριθμού των ασφαλισμένων δίνει υγεία στην ίδια την κοινωνική ασφάλιση.

Δεύτερη έγνοια κάθε κυβέρνησης πρέπει να είναι οι πολιτικές άμεσης σύνδεσης της παιδείας με την παραγωγή και τις νέες τε-

χνολογίες. Η έμφαση στην πρόσβαση των γυναικών στην αγορά εργασίας και η συγκροτημένη ένταξη των οικονομικών μεταναστών στο ασφαλιστικό σύστημα. Να καταπολεμάται η μαύρη εργασία, να καταπολεμάται η εσφοροδιαφυγή και να προωθείται –και θέλω σε αυτό να σταθώ ιδιαίτερα– μια συγκεκριμένη πολιτική για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος, που για εμένα είναι το πρώτο εθνικό πρόβλημα της χώρας και για σήμερα και για τις επόμενες γενεές.

Αναποκρίνεται το σχέδιο νόμου, το οποίο συζητούμε σε αυτά τα οποία είπα, στους δεικτές και στις αρχές; Καταβάλλει μια προσπάθεια για να ανταποκριθεί, όχι με επιτυχία. Γιατί αλλιώς ξεκινήσατε, κύριε Υπουργέ, και εσείς και ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση, αλλά στο δρόμο αλλάξατε ρότα, παρενεβλήθη η συνεργασία και το μνημόνιο για την οικονομική εξασφάλιση της χώρας και πάνω σε αυτό, χωρίς να έχει λεπτομέρειες, οικοδομήσατε ένα νέο ασφαλιστικό σύστημα.

Έχω την αίσθηση ότι σε αυτήν την πορεία χάσατε τον προσαρμοστικό. Ευτυχώς, ακόμα και σήμερα οι πυλώνες κοινωνικής ασφάλισης είναι ο ν. 1902 που έφερε το 1990, ο Γιώργος Σουφλιάς, ο ν. 2084 που εισηγήθηκα ο ίδιος στην Εθνική Αντιπροσωπεία μαζί με τον Στέφανο Μάνο και βεβαίως, ο ν. 1976 πάλι με εισηγητή τον απευθυνόμενο προς εσάς.

Είναι αυτός ο νόμος που κράτησε και κρατά ακόμα και σήμερα όρθια την κοινωνική ασφάλιση. Είναι ο νόμος που δημιουργήσε τα πλεονάσματα των 29.000.000.000 έως 35.000.000.000 ευρώ. Είναι ο νόμος που έθεσε, πραγματικά, βάσεις κοινωνικής ασφάλειας στην πατρίδα μας. Ψηφίστηκε αυτός ο νόμος, εδώ στην Εθνική Αντιπροσωπεία, με κυβέρνηση Κωνσταντίνου Μητσotάκη, εκατόν πενήντα ένα Βουλευτές και σαράντα ονομαστικές ψηφοφορίες. Ξεκινήσανε, κύριε Υπουργέ, στις 7 η ώρα το απόγευμα οι ονομαστικές ψηφοφορίες και τελείωσαν την επόμενη ημέρα το πρωί. Δεν χάθηκε ούτε μια ψηφοφορία.

Τι έγινε μετά το 1993; Ήρθαν περισσότερες από εκατόν πενήντα τροποποιήσεις αυτού του νόμου, που ουσιαστικά αποδόμησαν την κοινωνική ασφάλιση, γιατί επέβαλαν την άσκηση κοινωνικής πολιτικής που όφειλε η κυβέρνηση να την χρηματοδοτεί από τον κρατικό προϋπολογισμό μέσα από τα ασφαλιστικά ταμεία.

Τι περιελάμβανε αυτός ο νόμος; Αναπλήρωση εισοδήματος 60%. Το πρώτο πράγμα που κάνατε είναι ότι ήρθατε και την αναπλήρωση από 60%, την κάνετε 70%. Τι προέβλεπε για τις επικουρικές συντάξεις; Οροφή 20%. Ήρθατε και το καταργήσατε και αυτό, αφήνοντας μάλιστα ελεύθερο τελείως το όριο και μόνο με την υπογραφή του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων να μπορεί να δίδεται όσο προαιρείται ο Υπουργός, ενώ στο ν. 2084 για να γίνει οποιαδήποτε αύξηση επεβάλετο κοινή απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων μαζί με τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών.

Τι όριζε ακόμη αυτός ο νόμος; Όριζε ότι λειτουργεί ένα Εθνικό Συμβούλιο Κοινωνικής Ασφάλισης υπό το Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος και όλους τους κοινωνικούς εταίρους. Όριζε ότι κάθε πέντε χρόνια υποχρεωτικά γίνεται αναλογιστική μελέτη από τα ασφαλιστικά ταμεία. Όριζε ότι εάν κάθε χρόνο μια διοίκηση ενός ασφαλιστικού οργανισμού δεν υποβάλλει ισολογισμό και απολογισμό, καταργείται και δεν μπορεί να επαναδιοριστεί. Αυτήν τη διάταξη την αφήσατε ανενεργή μέχρι το 1999 και μετά ήρθατε και την καταργήσατε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**).

Ποιο ήταν το εγκληματικό που έγινε όλη αυτήν την περίοδο; Ότι αποχωρίστηκε το Υπουργείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων από το Υπουργείο Υγείας. Χειρίζονται ίδια θέματα. Πρέπει να είναι ένας Υπουργός που να τα χειρίζεται. Και ιδιαίτερα αυτήν την περίοδο εσείς ως Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μόνη έγνοια και απασχόληση από το πρωί μέχρι το βράδυ έπρεπε να έχετε την αύξηση της απασχόλησης, γιατί είναι κλειδί για το ασφαλιστικό.

Ο Υπουργός Κοινωνικών Ασφαλίσεων –μπορείτε να το κάνετε και τώρα– κάθε χρόνο να έρχεται ο ίδιος στη Βουλή, όπως συμβαίνει σε πάρα πολλές χώρες και να δίνει αναφορά για την πορεία και πού βρίσκεται κάθε χρόνο η κοινωνική ασφάλιση.

Τον Πρόεδρο της Βουλής, που με βάση τον τροποποιηθέντα πέρυσι Κανονισμό της Βουλής έχει τη δυνατότητα να προτείνει προς το Σώμα τη συγκρότηση διακομματικής επιτροπής, τον καλώ απ' αυτό το Βήμα να προτείνει τώρα τη συγκρότηση διακομματικής επιτροπής για να μελετήσει το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας. Σας είπα ότι πρόκειται για το υπ' αριθμόν 1 εθνικό πρόβλημα, που δεν επηρεάζει μόνο την κοινωνική ασφάλιση, επηρεάζει την παιδεία, επηρεάζει την άμυνα και την ασφαλεία της χώρας και μια σειρά από άλλα ζητήματα.

Θέλω, επίσης, να κάνω και μια παρέμβαση, την οποία την κάνω συστηματικά τα δύο τελευταία χρόνια. Όλες οι πολιτικές δυνάμεις να καθίσουν λόγω της μεγάλης κρίσης που διέρχεται η χώρα σε ένα τραπέζι και να αντιμετωπίσουν από κοινού όλα τα μεγάλα θέματα, να βρουν σημείο συνεννόησης. Εάν αυτό ήταν λίγο επιβεβλημένο τα προηγούμενα χρόνια, τώρα καθίσταται εθνική ανάγκη.

Αν δεν το πετύχουμε αυτό, η δική μας η γενιά θα φέρει ιστορικές ευθύνες. Ασχοληθείτε μόνο με την οικονομία και την ανάπτυξη της. Αφήστε όλα τ' άλλα για αργότερα, για να μπορέσει να σωθεί η πατρίδα. Βάλτε αντίσκηνα στα Υπουργεία και στου Μαξίμου και δουλέψτε από το πρωί μέχρι το βράδυ με μόνη έγνοια την ανάπτυξη της οικονομίας, αφήνοντας οτιδήποτε άλλο.

Κλείνοντας την παρέμβασή μου, χωρίς να έχει άμεση σχέση με εσάς, κύριε Υπουργέ, η βίαια προσαρμογή των γυναικών στο δημόσιο τομέα με τον τρόπο με τον οποίο γίνεται και κυρίως αυτών με τα ανήλικα παιδιά, είναι ό,τι χειρότερο θα μπορούσε να έχει συμβεί. Δεν μπόρεσα να μελετήσω επακριβώς τις ρυθμίσεις που γίνονται στις Ένοπλες Δυνάμεις και στα Σώματα Ασφαλείας, αλλά θα τα δούμε την επόμενη εβδομάδα στο νομοσχέδιο που φέρνει ο κ. Παπακωνσταντίνου.

Αλλά η πιο μεγάλη ζημιά για εμένα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι με τον τρόπο που δημιουργήθηκε από το νέο ασφαλιστικό, έφυγε από τη Δημόσια Διοίκηση, από την Τοπική Αυτοδιοίκηση, από παντού, το καλύτερο, το πιο έμπειρο ανθρώπινο δυναμικό το οποίο υπήρχε, με τη φοβερή επιβάρυνση την οποία θα έχουν όλοι οι ασφαλιστικοί οργανισμοί.

Ακούω τελευταία τη λέξη «TINA». Δεν εννοώ την κ. Μπιρμπίλη, αλλά αυτό το οποίο λέγεται στα αγγλικά, «this is not alternative». Δεν είχατε, δηλαδή, από την ακροστιχίδα των λέξεων άλλη λύση. Για μένα είχατε πάρα πολλές λύσεις. Μπορούσατε ακόμα και το μνημόνιο και όλα τα άλλα στους υπάρχοντες πυλώνες της κοινωνικής ασφάλισης να τα χτίσετε με ένα τέτοιο τρόπο που και οικονομίες να κάνουν και τις στατάλες να καταργήσουν και να χρηματοδοτηθεί το ασφαλιστικό σύστημα και για τις σημερινές και για τις επόμενες γενιές.

Σας έλεγα πριν για την αναπλήρωση του εισοδήματος, που λέτε ότι είναι στο 64%. Πρέπει να πείτε, κύριε Υπουργέ, ότι δεν είναι 64%, αλλά είναι πολύ λιγότερο, για ένα λόγο. Διότι το 70% ή το 60% που είχε ο ν. 2084 –σκεφτείτε να εφαρμοζόταν αυτό από το 1993– ήταν σε άλλη βάση υπολογισμού της σύνταξης. Τότε ήταν τα πέντε καλύτερα χρόνια από τα δέκα ή τα πέντε τελευταία χρόνια. Τώρα το 64% προκύπτει από το σύνολο του ασφαλιστικού βίου. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Θα μου απαντήσετε ότι δεν υπάρχουν λεφτά. Η ουσία είναι μία. Ναι, υπάρχει δημοσιονομική κρίση, αλλά οι εργαζόμενοι και οι εργοδότες και το κράτος είχαν υποχρεώσεις. Οι πρώτοι τις κατέβαλαν, το κράτος όφειλε να τις καταβάλλει και δεν έχουν καταβληθεί. Δεν είναι δυνατόν πάντοτε οι ασφαλισμένοι, συνταξιούχοι, εν ενεργεία ή οι μελλοντικές γενιές να είναι εκείνοι οι οποίοι θα πληρώνουν τα προβλήματα τα οποία δημιουργούνται εξαιτίας λανθασμένων πολιτικών που παίρνουν ή η Βουλή ή οι κυβερνήσεις.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

Το λόγο έχει ο κ. Χρήστος Πρωτόπαπας, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, πρέπει σ' αυτές τις δύσκολες στιγμές να μιλήσουμε καθαρά και αληθινά στους πολίτες. Είναι σαφές ότι έχουμε μπροστά μας μια μεγάλη, δύσκολη

και δυσμενή για τους ασφαλισμένους τομή στο ασφαλιστικό. Είναι, όμως, και απαραίτητη για να σωθεί το ασφαλιστικό σύστημα από τη χρεοκοπία. Έχουμε φτάσει λίγο πριν από μια πολύ μεγάλη κρίση. Είναι απαραίτητη για να αντιστοιχηθεί αυτό με τις αλλαγές που συντελούνται στην εργασία. Σε λίγο δεν θα υλοποιείται στην πράξη η αντίληψη ότι ο μεγαλύτερος μισθός για τον εργαζόμενο θα είναι στο τέλος του εργασιακού του βίου. Πιθανώς να είναι στη μέση ή και λίγο μετά.

Βεβαίως, η αλλαγή αυτή επηρεάζεται και από την ανάγκη προσαρμογής προς τις δεσμεύσεις που έχουμε αναλάβει ως χώρα και ως Κοινοβούλιο, του μνημονίου δηλαδή με την τρόικα. Και είναι σαφές ότι αυτές οι δεσμεύσεις οδηγούν και στο βίαιο χαρακτήρα της προσαρμογής – το είπε πριν και ο πρώην Πρόεδρος του Κοινοβουλίου, το έχουμε πει και εμείς – για ορισμένες κατηγορίες εργαζομένων, όπως είναι οι μητέρες, τα βαρέα και ανθυγιεινά κ.ο.κ.

Ούτως ή άλλως, όμως, η στρατηγική εξόδου της χώρας από την κρίση περνά και από το μνημόνιο, περνά και από την εφαρμογή των δεσμεύσεών μας. Αυτό δεν σημαίνει, όμως, ότι μετά από την έξοδο από την κρίση δεν θα πρέπει να αναλάβουμε τις ευθύνες μας όλοι για ορισμένα μείζονα ζητήματα της κοινωνικής ασφάλισης. Έτσι, θεωρώ ιδιαίτερα θετικό ότι με τη χθεσινή του παρέμβαση και τροπολογία ο Υπουργός Εργασίας διαφυλάσσει στην πράξη, εγγυάται στην πράξη το κράτος και τις κύριες και τις επικουρικές συντάξεις ως βασικό στοιχείο του κοινωνικού ασφαλιστικού μας συστήματος.

Επίσης, θέλω να σημειώσω ότι η περικοπή της δέκατης τρίτης και δέκατης τέταρτης σύνταξης έγινε για δημοσιονομικούς λόγους και δεν μπορεί να είναι ασφαλιστικός κανόνας, δεν μπορεί να συνεχιστεί και μετά την έξοδο από την κρίση, τουλάχιστον για το αναλογικό μέρος για το οποίο εργοδότες και εργαζόμενοι καταβάλλουν εισφορές.

Με αυτήν την έννοια, πρέπει να σημειώσουμε ιδιαίτερα και τη χθεσινή πρόταση βελτίωση-τροπολογία του Υπουργού Εργασίας, ο οποίος αφήνει ανοιχτό το δρόμο, αν θέλετε, με τη βελτίωση της οικονομίας και μετά από αναλογιστικές μελέτες να υπάρξουν και πρόσθετες παρεμβάσεις και βελτιώσεις στο επίδομα των 800 ευρώ, το οποίο ήρθε να αντικαταστήσει αυτήν τη σύνταξη.

Οφείλουμε με τη βελτίωση της οικονομίας, κύριε Υπουργέ, να αποδώσουμε πίσω στους συνταξιούχους αυτό το οποίο για δημοσιονομικούς λόγους, για να σώσουμε τη χώρα από την κρίση, κάναμε.

Θεωρώ ότι κατά τη διάρκεια της συζήτησης εξαντλούμε και πρέπει να εξαντλούμε – αυτό εξάλλου κάναμε και στην επιτροπή και στις συναντήσεις και συζητήσεις που είχαμε με τους κοινωνικούς φορείς – τα περιθώρια που υπάρχουν. Ό,τι μπορεί να βελτιωθεί, πρέπει να βελτιωθεί. Όποια απότομη και βίαιη προσαρμογή μπορεί να εξομαλυνθεί, πρέπει να εξομαλυνθεί. Και αυτό πρέπει να είναι κανόνας μας.

Όπως, επίσης, θέλω να σημειώσω ότι το σχέδιο νόμου περιέχει και τις διατάξεις για τις αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις. Έγιναν πολλές αλλαγές και βελτιώσεις και αυτό είναι αποτέλεσμα του διαλόγου. Αποδείξαμε και εμείς και το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και το σύνολο της Κυβέρνησης ότι σέβεται, πραγματικά, αυτό το διάλογο. Πρόεκυψαν σημαντικές βελτιώσεις και αλλαγές μέσα απ' αυτόν.

Υπάρχει, όμως, και το θέμα της διατησίας. Πιστεύω ότι αυτές τις μέρες που εξελίσσονται, ως φαίνεται, καινούργιες πρωτοβουλίες μεταξύ των κοινωνικών εταίρων, μπορεί να έρθει κάποια ρύθμιση, τουλάχιστον, από τους τρεις εξ αυτών των τεσσάρων, την οποία οφείλουμε ως μέση λύση ιδιαίτερα να σεβαστούμε, μιας και μπορεί να μας λύσει ένα πρόβλημα, το οποίο ανακύπτει ως τώρα στις συλλογικές διαπραγματεύσεις.

Αναμφίβολα πρέπει να αλλάξουμε μια δυσμενή κατάσταση. Δεν πρέπει να πάμε στο άλλο άκρο όμως, να παραδώσουμε τον αδύναμο στη δύναμη του ισχυρού, να μην υπάρχει, δηλαδή, και σ' αυτές τις ακραίες περιπτώσεις η δυνατότητα υπογραφής συλλογικής σύμβασης εργασίας μέσα από τους πραγματικούς όρους μιας σωστής διαπραγμάτευσης.

Και κλείνω με ένα γενικότερο θέμα πολιτικής. Η εφαρμογή των διατάξεων του μνημονίου είναι υποχρέωσή μας. Την αναλάβαμε

και με την ψήφο μας στη Βουλή. Δεν μπορεί όμως να αποτελεί και το μοναδικό στοιχείο της πολιτικής μας.

Οφείλουμε να πείθουμε σήμερα τους πολίτες ότι σ' αυτήν εδώ τη χώρα υπάρχει ολοκληρωμένο εθνικό σχέδιο, ένα σχέδιο για την πορεία της κοινωνίας και της χώρας, που έχει διαρθρωτικές αλλαγές για τις λειτουργίες του κράτους, αλλά έχει και σημαντικές, συγκροτημένες παρεμβάσεις για την ανάπτυξη και δημιουργία πρόσθετης απασχόλησης, το νέο κοινωνικό κράτος που θέλουμε να οικοδομήσουμε.

Δεν μπορεί να μην αισθάνεται σήμερα ανασφαλής, ίσως φοβικός, αλλά σε κάθε περίπτωση έντονα προβληματισμένος ο πολίτης ότι επιτέλους υπάρχει προοπτική, ελπίδα, διέξοδος ότι οι θυσίες του μπορεί να πιάσουν τόπο.

Και ιδιαίτερα θέλω να επισημάνω ότι είναι η ώρα να προβληθεί το κοινωνικό αντίβαρο, το κοινωνικό αντίβαρο στις δυσμενείς αλλαγές στο βιοτικό επίπεδο των πολιτών, τις οποίες για αντικειμενικούς λόγους ψηφίσαμε, με νέες συγκεκριμένες και οριζόντιου χαρακτήρα πολιτικές σε υγεία, παιδεία, απασχόληση, ώστε να πείσουμε την οικογένεια, τον άνεργο, το νέο, τις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες ότι με την πολιτική μας υπάρχει και γι' αυτούς ελπίδα και προοπτική, όπως υπάρχει και όπως πρέπει να υπάρχει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Πρωτόπαπα.

Το λόγο έχει τώρα η ανεξάρτητη Βουλευτής κ. Θεοδώρα Μπακογιάννη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητώντας για το ασφαλιστικό νομοσχέδιο σήμερα στη Βουλή κανείς πλέον δεν έχει την πολυτέλεια να κρυφτεί πίσω απ' το δάχτυλό του. Το πρόβλημα του ασφαλιστικού συστήματος είναι το παλαιότερο από τα άλυτα ζητήματα που κληροδοτεί η μία γενιά στην άλλη.

Το 1998 – και δεν αντέχω να μην το θυμίσω – ο τότε Πρόεδρος της ΓΣΣΕ, ο κ. Χρήστος Πολυζωγόπουλος, είχε αρνηθεί ακόμη και το διάλογο για το ασφαλιστικό, υποστηρίζοντας ότι δεν υπήρχε λόγος ανησυχίας, αφού έλεγε ότι – και το θυμίζω – το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης θα καταρρεύσει μετά την κατάρρευση του κρατικού προϋπολογισμού και της οικονομίας γενικότερα.

Κακώς δεν ανησυχούσε ο κ. Πολυζωγόπουλος τότε, αφού η ζωή το έφερε σήμερα να βλέπουμε τον κρατικό προϋπολογισμό και το ασφαλιστικό σύστημα να είναι και τα δύο μαζί στα πρόθυρα κατάρρευσης.

Δυστυχώς το πολιτικό σύστημα δεν δικαιώθηκε σε καμία περίοδο στην υπόθεση του ασφαλιστικού. Το θύμισε πριν ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Σιούφας, όταν το 1992 στην προσπάθεια του τότε ασφαλιστικού ξηλωνόντουσαν τα πεζοδρόμια. Ούτε το 2001, όταν όλο το ΠΑΣΟΚ το αρνήθηκε τότε και υπονόμεισε τη μεταρρύθμιση Γιαννίτση. Ούτε καν πριν από δύο χρόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τις προσπάθειες της κ. Πετραλιά. Όλοι ξέρουμε ότι ήμασταν λάθος, αλλά φοβούμαι ότι ούτε και σήμερα έχουμε το θάρρος να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους.

Η Κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ στο θέμα του ασφαλιστικού, όπως και σε όλα τα μεγάλα θέματα των αναγκών αλλαγών, είναι παγιδευμένη σε μια θεμελιώδη αντίφαση. Δηλώνει ότι οι πολιτικές που υλοποιεί είναι οι μόνες που μας βγάζουν από την κρίση. Αλλά ταυτόχρονα οι πολιτικές αυτές είναι αντίθετες με την ιδεολογία του.

Είναι προφανές, κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, ότι υπάρχει μια βαθιά σύγχυση. Η η ιδεολογία σας έχει πρόβλημα ή αλλάξετε πολιτικές. Και τα δύο μαζί δεν μπορεί να ισχύουν. Και αυτό το παραμύθι πρέπει κάποια στιγμή να τελειώσει.

Είχατε εννέα μήνες να κάνετε μια ρεαλιστική και αποτελεσματική τομή στο ασφαλιστικό σύστημα. Από το πόρισμα της επιτροπής του Υπουργείου προκύπτει ότι το συσσωρευμένο ασφαλιστικό χρέος κυμαίνεται μεταξύ 250% και 350% του ΑΕΠ, χρέος εφιαλτικό που προστίθεται στο επίσης τεράστιο δημόσιο χρέος της χώρας.

Παρ' όλα αυτά, δεν τολμήσατε να προχωρήσετε σε μια ολοκληρωμένη θεσμική αλλαγή, που να στηρίζεται σε συγκεκριμέ-

νες αρχές. Υιοθετήσατε τη μέθοδο των παραμετρικών αλλαγών. Η παρέμβαση αυτή μειώνει τη δημοσιονομική επιβάρυνση και αυτό είναι, στην απελπιστική φάση στην οποία βρισκόμαστε με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο, αναγκαίο.

Όμως προχωρήσατε στο ασφαλιστικό χωρίς η Κυβέρνηση, αλλά και το σύνολο του πολιτικού συστήματος να έχει επιδιώξει ένα ουσιαστικό ανοικτό διάλογο για το είδος και τα χαρακτηριστικά του ασφαλιστικού συστήματος που η χώρα θα επιλέξει στις επόμενες δεκαετίες.

Χρειάζεται διάλογος και περαιτέρω έρευνα και μελέτη, για να δούμε εάν και πότε και σε ποια έκταση θα πρέπει να υπάρξει νέα παρέμβαση, που να αγγίζει το χαρακτήρα και την ταυτότητα του ασφαλιστικού.

Για να το πω ευθέως, οφείλουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναζητήσουμε συναινέσεις και συνθέσεις για το θέμα αυτό, προωθώντας λύσεις που αίρουν τις κοινωνικές ανισότητες μεταξύ των εργαζομένων και τα αντιαναπτυξιακά κίνητρα για την οικονομία, μια λύση προπαντός που θα εμποδίσει τη χρησιμοποίηση του ασφαλιστικού για πολιτική και συνεχειακή ρουσφετολογία, που αποτελεί το προπατορικό αμάρτημα που υφιστάμενου ασφαλιστικού συστήματος.

Εναλλακτικές δυνατότητες υπάρχουν. Οφείλουμε να αναζητήσουμε ένα νέο ασφαλιστικό, το οποίο θα κινείται προς την κατεύθυνση που υιοθέτησαν πριν από μερικά χρόνια η Ιταλία και η Σουηδία, που συνδυάζουν σαφήνεια στα κίνητρα και απλότητα στην εφαρμογή.

Κυρίες και κύριοι, έρχομαι τώρα σε κάποια ειδικά σημεία που προβλέπει το νομοσχέδιο, που φέρνει η Κυβέρνηση προς ψήφιση. Υπάρχουν στις ρυθμίσεις που προτείνονται κάποιες παρεμβάσεις, οι οποίες είναι θετικές και λειτουργούν κατά κάποιο τρόπο εξυγιαντικά στη σημερινή κατάσταση του ασφαλιστικού, αντιμετωπίζοντας τη δημοσιονομική πίεση. Δεν λύνουν όμως το πρόβλημά του.

Υπάρχουν οι διατάξεις – δεν θέλω να τις διαβάσω, κύριε Υπουργέ – με τις οποίες συμφωνώ, όπως αυτή που μιλάει για την απαγόρευση της χρηματοδότησης από τα ταμεία προγραμμάτων εθελουσίας εξόδου, τριακονταπενταετία κ.λπ..

Πέρα όμως από τα θετικά, το νομοσχέδιο έχει κατά τη γνώμη μου τρεις κεντρικές, θεμελιώδεις αδυναμίες. Κατ' αρχάς γεινώνονται ουσιαστικά θέματα αντισυνταγματικότητας, τα οποία υπονομεύουν την όποια αποτελεσματικότητα των μέτρων που προωθείτε.

Ακυρώνετε από την αρχή την προσπάθεια που κάνετε και επειδή είστε έγκριτος συνταγματολόγος, κύριε Υπουργέ, ξέρετε καλύτερα παντός άλλου τη διαφορά της ασαφούς διατύπωσης από τη σαφή. Έχετε ευθύνη για τον τρόπο με τον οποίο διατυπώνετε ρυθμίσεις, ιδιαίτερα αυτές που αφορούν τις επικουρικές συντάξεις, ακόμη και μετά την αλλαγή ή την ένταξη των δημοσίων υπαλλήλων στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Δεύτερη κεντρική αδυναμία κατά τη γνώμη μου είναι τα δύο μέτρα και τα δύο σταθμά. Κλασικό παράδειγμα η ιστορία της ενοποίησης των ταμείων, όπου δεν κρύβονται οι πελατειακές εξαρτήσεις από ισχυρές συντεχνίες και έτσι δεν τολμάτε να θέξετε κάποια προνομιακά ταμεία, την ώρα που αδιαφορείτε για το θέμα των δημοσίων υπαλλήλων.

Τρίτη αδυναμία και πιο σημαντική, οι διατάξεις που ενισχύουν τις ανισότητες και τις κοινωνικές αδικίες μεταξύ των ασφαλισμένων, που πλήττονται περισσότερο αυτοί που έχουν πληρώσει την εισφορά τους. Και μιλάω για την τροποποίηση και το νέο ΛΑΦΚΑ, έτσι όπως έρχεται σήμερα.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω δύο λόγια για το θέμα των γυναικών. Δεν υπάρχει πιο βίαιη προσαρμογή απ' αυτήν – αναφέρθηκε και πριν ο κ. Σιούφας – την οποία δέχονται οι γυναίκες. Για τις γυναίκες σήμερα αλλάζει από τη μία μέρα στην άλλη η ζωή τους και αλλάζει κατά τρόπο δραστικό. Είστε υποχρεωμένος να εξισώσετε τα όρια. Κατά τη γνώμη μου δεν πρέπει να τα εξισώσετε με τη βιαιότητα με την οποία τα εξισώσετε.

Κυρίως όμως δεν έπρεπε να αφήσετε τις νέες γυναίκες χωρίς καμμία προστασία. Δεν μπορεί, όταν παίρνετε αυτές τις αποφάσεις για την εργαζόμενη γυναίκα, να μη συνοδεύονται από ένα

πακέτο κοινωνικής στήριξης της νέας εργαζόμενης γυναίκας σήμερα. Και αυτό, δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνω γιατί φοβάμαι ότι ο χρόνος είναι αμειλικτός. Με δεδομένη την τραγική κατάσταση της ελληνικής οικονομίας και την ανάγκη να αποφύγουμε πάση θυσία το καταστροφικό κοινωνικό κόστος της χρεοκοπίας, η άμεση μεταρρύθμιση του συστήματος με δραστική αύξηση των πραγματικών ορίων ηλικίας και εξορθολογισμό των παροχών με βάση τις πραγματικές δυνατότητες της οικονομίας είναι εθνική ανάγκη.

Ταυτόχρονα, η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού με βάση τις ρητές προβλέψεις του μνημονίου αποτελεί βασική προϋπόθεση για τη συνέχιση της ενίσχυσης της χώρας από το μηχανισμό στήριξης.

Πιστή, λοιπόν, σε αυτό το οποίο ψήφισα υπερψηφίζοντας το μνημόνιο, θα ψηφίσω «να» επί της αρχής του νομοσχεδίου σας, κύριε Υπουργέ. Θα καταψηφίσω όμως όλες τις διατάξεις οι οποίες είναι αμφισβητούμενης συνταγματικότητας και τις διατάξεις οι οποίες πλήττουν την καθημερινότητα, τη ζωή των γυναικών, διότι θεωρώ ότι είχατε τη δυνατότητα να κάνετε κάτι τελείως διαφορετικό σε αυτό το κομμάτι.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι η συζήτηση του ασφαλιστικού, κύριοι συνάδελφοι, δεν κλείνει σήμερα. Η συζήτηση του ασφαλιστικού – και θεωρώ πολύ σωστή την πρόταση που έκανε ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής – πρέπει να αρχίσει αμέσως μετά την ψήφισή του για να δούμε ένα νέο ασφαλιστικό, με διαφορετικές βάσεις από αυτές τις οποίες είχε το παλιό που μας οδήγησε μέχρι εδώ και ένα νέο ασφαλιστικό στο οποίο θα συμπέσουν τουλάχιστον οι περισσότερες από τις πολιτικές δυνάμεις της χώρας, έτσι ώστε να είναι βιώσιμο και διαρκείας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να σας ενημερώσω ότι η πρωινή συνεδρίαση θα συνεχιστεί μέχρι τις 17.00', θα υπάρξει ένα διάλειμμα μίας ώρας και θα συνεχίσουμε μετά στις 18.00'. Επίσης, σε συνεννόηση και με τα κόμματα, η ονομαστική ψηφοφορία θα γίνει στις 21.00'.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωαννίδης.

ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι θέλουμε να διορθώσουμε την παράλειψη που υπάρχει στο अपαράδεκτο ασφαλιστικό σύστημα, που πληρώνει συντάξεις σε ανθρώπους που δε δικαιούνται να λάβουν σύνταξη.

Χρόνια ολόκληρα κανένας δεν τόλμησε να φέρει, πραγματικά, ένα νομοσχέδιο το οποίο να καλύπτει, όλα όσα θα έπρεπε και επειδή δεν τολμήσαμε αυτήν τη στιγμή έχουμε τεράστιο πρόβλημα.

Η Νέα Δημοκρατία στις 22 Μαρτίου κατέθεσε δώδεκα προτάσεις για να συμβάλει στο ασφαλιστικό σύστημα. Άγγιξε πρώτη αυτό το καυτό πρόβλημα με τους νόμους 2084/1992 του κ. Σιούφα, 3586/2007 – Διαχείριση Αποθεμάτων των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης- και 3655/2008 της κ. Πετραλιά που συγχώνευσε τα εκατόν δεκατρία ταμεία σε δεκατρία, χωρίς καμμία όμως συνείδηση ή στήριξη από εσάς.

As μην ξεχνάμε το 2001 το σχέδιο νόμου του κ. Γιαννίτση, ο οποίος απεπέμφθη και τότε οι συνδικαλιστές έλεγαν ότι για είκοσι χρόνια τα ταμεία είναι καλυμμένα, ενώ τώρα οι ίδιοι λένε άλλα πράγματα.

Συζητούμε, λοιπόν, ένα νομοσχέδιο το οποίο, όμως, δεν επιλύει το μεγάλο πρόβλημα του ασφαλιστικού μας συστήματος, δεν βάζει στερεές βάσεις, αλλά καταργεί δικαιώματα των εργαζομένων με αποτέλεσμα τη δημιουργία σύγχυσης, οργής, πανικού με επακόλουθο χιλιάδες εργαζόμενοι να στρέφονται στην πρόωρη φυγή, στη συνταξιοδότηση. Αυτό συμβαίνει όχι γιατί το πιστεύει η Κυβέρνηση, αλλά γιατί το επιβάλλει η τρόικα.

Εδώ και έναν αιώνα από το νόμο του 1920 του Ελευθερίου Βενιζέλου, το ν. 2112, οι χρόνοι προειδοποίησης μειώνονται δραματικά. Μειώνει τις αποζημιώσεις στις απολύσεις και καταστρατηγεί τις συνδικαλιστικές ελευθερίες.

Προεκλογικά, λοιπόν, έλεγε ότι ο νόμος της κ. Πετραλιά φέρνει σε απόγνωση τους πολίτες και ειδικά εκείνους που έχουν χα-

μηλότερο εισόδημα. Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός έλεγε ότι δεν θα αυξήσουμε τα όρια ηλικίας στις συντάξεις και τώρα λέει ότι η βιωσιμότητα των ασφαλιστικών ταμείων εξαρτάται από την αύξηση των ορίων ηλικίας, καθώς αυξάνεται το προσδόκιμο ζωής. Έλεγε επίσης, ότι θα καταργήσουμε σαν κυβέρνηση το νόμο της κ. Πετραλιά ως αντεργατικό και ως μην ξεχνάμε ότι κρατούσε το πανό της ΓΣΕΕ.

Ευτυχώς εγώ έχω εμπιστοσύνη στον Υπουργό, ο οποίος διόρθωσε πάρα πολλά πράγματα. Βέβαια δεν είναι προσωπικό το θέμα, είναι όλη της Κυβέρνησης. Μέχρι και την τελευταία στιγμή, κύριε Υπουργέ –και αυτό πρέπει να κάνετε– θέλω να σας πω ότι όπου μπορείτε να διορθώνετε καταστάσεις που θα είναι ειδικά υπέρ των γυναικών, να το κάνετε, γιατί είναι πολύ βίαιος ο τρόπος αλλαγής των δεδομένων που υπήρχαν.

Ως προς την παροχή των 200 ευρώ για την οποία ο Υπουργός Οικονομίας είπε ότι δεν την εγκρίνει, ο Υφυπουργός δήλωσε ότι είναι ένα λάθος που οφείλεται σε υπηρεσιακό παράγοντα. Όταν μιλάμε έτσι, πάντα πρέπει να υπάρχουν και ονοματεπώνυμα.

Επίσης, ένα άλλο πρόβλημα που υπάρχει είναι το Ελεγκτικό Συνέδριο, το οποίο έβγαλε για δεύτερη φορά αντισυνταγματικές ρυθμίσεις του ασφαλιστικού νομοσχεδίου, που καταρτίστηκε κατ'εφαρμογή του μνημονίου. Τώρα έχουμε δύο συνταγματολόγους, έναν τον κ. Παυλόπουλο και έναν τον Υπουργό, οι οποίοι είπαν διαφορετικά πράγματα. Εμείς δεν είμαστε συνταγματολόγοι, αλλά θα δούμε ποιος θα έχει δίκιο. Εύχομαι για το καλό της χώρας να μην υπάρξει πρόβλημα.

Χρειάζεται οπωσδήποτε κοινωνική ευαισθησία, όταν μιλάς ή νομοθετείς για θέματα, τα οποία αφορούν ανθρώπους που θα τους απασχολούν για όλη τους τη ζωή ή όταν μιλάς σε ανθρώπους οι οποίοι πληρώνουν το ασφαλιστικό τους χρόνο ολόκληρη και όταν έρχεται η ανταπόδοση, τότε αμέσως υπάρχει πρόβλημα.

Η αύξηση των ορίων ηλικίας στα σαράντα χρόνια που χρειάζονται, για να θεμελιώσει ο εργαζόμενος τη συνταξιοδότηση είναι πολύ δύσκολο στην Ελλάδα, γιατί είναι γνωστό ότι η εισαγωγή στην αγορά εργασίας ενός ανθρώπου δεν έρχεται σε μικρή ηλικία, αλλά σε περασμένη ηλικία σε σχέση με τα άλλα κράτη. Γι' αυτόν το λόγο θα είναι πολύ δύσκολο να μπορέσει κάποιος να προλάβει να πάρει τη σύνταξη αυτή. Ισχυρίζεστε ότι μετά τα εξήντα πέντε έτη η παραμονή στην εργασία θα είναι προαιρετική, αλλά το κίνητρο παραμονής μπορεί να μετατραπεί –και μετατρέπεται πολλές φορές– σε εκβιαστικό κίνητρο.

Επίσης, τεράστιο θέμα είναι οι συσσωρευμένες υποχρεώσεις του κράτους στα ασφαλιστικά ταμεία. Μόνο στο ΙΚΑ-TEAM το χρέος ανέρχεται στα 10.000.000.000 ευρώ. Υπάρχει ένα νομικό πλαίσιο το 3586/2007, το οποίο μπορείτε να το αξιοποιήσετε για τους πόρους των φορέων της κοινωνικής ασφάλισης.

Κρατήσατε πέντε ταμεία –το είπε και η προλαλήσασα κ. Μπακογιάννη– τα οποία είναι της Νέας Δημοκρατίας, καλύπτουν δυνατές συντεχνιακές και βάζετε ακόμη ένα, το οποίο θα το ψηφίσει η Νέα Δημοκρατία: της Τράπεζας της Ελλάδος.

Πρέπει να επισημάνουμε ότι επέφερε πανικό η άμεση αυτή και βίαια προσαρμογή και γι' αυτό υπάρχουν χιλιάδες άνθρωποι που έχουν ώριμο συνταξιοδοτικό δικαίωμα και έχουν καταθέσει τα χαρτιά τους για να φύγουν και να προλάβουν να πάρουν σύνταξη.

Είναι άδικο μια μητέρα με ανήλικο παιδί, η οποία στις 3 Ιανουαρίου θα δικαιούται τη σύνταξή της να χρεωθεί άλλα δέκα χρόνια να μείνει στην υπηρεσία της για να πάει στα εξήντα χρόνια. Ή ένας πενήντα εφτά ετών εργαζόμενος με τριάντα πέντε χρόνια ασφάλισης θα χρειαστεί να μείνει ή άλλα πέντε χρόνια σε ασφάλιση, ή να εργαστεί άλλα οκτώ χρόνια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Ιωαννίδη, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Γι' αυτόν το λόγο –επειδή πονάει όλο τον κόσμο και επειδή εμείς δεν θέλουμε να κερδίσουμε από αυτήν την ιστορία, θέλουμε απλά και μόνο ο λαός να είναι εξασφαλισμένος και να υπάρχουν τα εχέγγυα– θα πρέπει να συνεχιστεί αυτή η προσπάθεια. Να συζητήσουμε, όπως είπαν και οι προλαλήσαντες, για να μπορέσουμε να βρούμε το πιο σωστό ασφαλιστικό σύστημα που θα αντιμετωπίζει και τις αδικίες, οι οποίες γίνονται λόγω της βί-

αιης προσαρμογής.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς ευχαριστούμε κ. Ιωαννίδη.

Το λόγο έχει ζητήσει ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Ανδρέας Λοβέρδος.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο, για δεκαοκτώ λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω τη μεγάλη τιμή να παρουσιάσω μια πολύ σημαντική διαρθρωτική αλλαγή, την αλλαγή του ασφαλιστικού.

Θέλω να θυμίσω κυρίως στους συναδέλφους της Διαρκούς Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων ότι όταν το Νοέμβριο ξεκινούσε ο κοινωνικός διάλογος για το ασφαλιστικό, είπαμε ότι τον Ιούνιο θα είμαστε στη Βουλή. Και τον Ιούνιο ήμασταν στη Βουλή στη Διαρκή Επιτροπή, και σήμερα αρχές Ιουλίου είμαστε στην Ολομέλεια για να ψηφίσουμε το σχέδιο νόμου για αυτήν τη διαρθρωτική αλλαγή, την οποία το ΠΑΣΟΚ είχε υποσχεθεί στο πρόγραμμα του και με το οποίο ζήτησε την ψήφο του ελληνικού λαού και το 2007 και το 2009.

Και ταυτοχρόνως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είμαστε εδώ, για να καταφέρουμε ένα αποφασιστικό χτύπημα στη θλιβερή μεταπολιτευτική αδυναμία του πολιτικού μας συστήματος, να διαπιστώνει σχεδόν από κοινού τα μεγάλα προβλήματα της χώρας, αλλά να αρνείται εν τέλει να τα λύσει. Διαγράφουμε μια περίοδο μεταπολιτευτικής ευδαιμονίας, που πολύ σωστά αποδόθηκε ως ο άνθρωπος που με το ένα χέρι υψωμένο σε γροθιά διεκδικεί και με το άλλο χέρι απλωμένο για δανεικά επαιτεί, για να μπορέσει να συμπληρώσει τα απαιτούμενα της τεχνητής του ευδαιμονίας.

Τέλος, λοιπόν, με αυτήν την περίοδο. Θα δούμε την κατάσταση έτσι όπως ακριβώς είναι και θα πάρουμε τις αποφάσεις που χρειάζονται οι πολίτες και η χώρα.

Ταυτοχρόνως, θα εξασφαλίσουμε ανθρώπους που έχουν θεμελιώσει δικαιώματα. Δεν θα τους απειλήσουμε, δεν θα ανατρέψουμε την έννοια της θεμελίωσης δικαιώματος. Επειδή χθες με την κ. Διαμαντοπούλου είχα μια μακρά συζήτηση, επικαλούμαι παράδειγμα από το χώρο της, ενώ σε άλλες περιπτώσεις έχω χρησιμοποιήσει παραδείγματα από πλείονες άλλους χώρους. Μια δασκάλα, λοιπόν, η οποία φοβάται για την τύχη της και εν όψει αυτού του σχεδίου θέλει να παραιτηθεί, ενώ έχει θεμελιώσει δικαίωμα το 2010, ο νόμος της κατοχυρώνει το δικαίωμα αυτό –είναι ο ν.3845 που ψηφίσαμε το Μάιο– και της επιτρέπει όποτε θελήσει να ασκήσει αυτό της το δικαίωμα, να το ασκήσει. Αυτή η δυνατότητα, προφανώς, και δεν ανατρέπεται από το παρόν σχέδιο νόμου.

Απευθύνομαι στον αγαπητό συνάδελφο κ. Ντινόπουλο που έφερε αντίστοιχο παράδειγμα με καθηγήτρια χθες και του λέω πως όφειλε να έχει απαντήσει σ' αυτήν την καθηγήτρια, καθησυχάζοντάς την, ότι αφού θεμελίωσε το δικαίωμά της, η ελληνική έννομη τάξη, ως μια ευρωπαϊκή έννομη τάξη, προφανώς και το κατοχυρώνει. Τα υπόλοιπα είναι είτε δημαγωγίες, είτε διασπορά ανησυχιών, είτε κουτοπονηρίες, τις οποίες κουτοπονηρίες τις ακούμε πολύ συχνά από τα τηλεοπτικά μέσα ενημέρωσης που προκαλούν τον πανικό και όσες φορές και αν μπορέσαμε και εγώ και ο Υφυπουργός κ. Κουτρομάνης να απαντήσουμε, δεν φθάνουμε να σβήσουμε φωτιές που κάθε μέρα ο οποιοσδήποτε ανάβει με ανεύθυνες παραινέσεις προς τους πολίτες.

Ανατρέπουμε, λοιπόν, ένα νοσηρό κλίμα δεκαετιών, φέρνοντας ενώπιόν σας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τη μεγάλη διαρθρωτική αλλαγή του ασφαλιστικού, χωρίς να υπολογίζουμε την έννοια του πολιτικού κόστους. Πρέπει να τελειώνουμε πια με αυτήν την άθλια έννοια της Μεταπολίτευσης. Όταν η πατρίδα σου κάτι χρειάζεται, θα το κάνεις και εάν είναι να υποστείς πολιτικό κόστος, θα το υποστείς γι' αυτό είσαι πολιτικός, για να πάρεις τις κρίσιμες αποφάσεις.

Δεύτερον, επισημαίνουμε επ' αυτού του προβληματισμού που μπορεί κάποιος συνάδελφοι να έχουν, ότι τώρα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, διαπιστώνεται ότι σε οριζόντιο κομματικό επίπεδο σφυρηλατείται μια νέα σχέση των πολιτικών με τους πολίτες. Οι

πολίτες -και αυτό αποδεικνύεται στις πιο δύσκολες στιγμές αυτής της κρίσιμης φάσης- εμπιστεύονται τους πολιτικούς που θέλουν να βγάλουν τα κάστανα από τη φωτιά, προκειμένου να επιστρέψει η πατρίδα στο δρόμο της αξιοπιστίας και της ευημερίας και οι πολίτες να ξαναβρούν την ησυχία τους, να επιστρέψουν αυτοί και οι οικογένειές τους στο δρόμο της ευημερίας. Αυτήν τη νέα σχέση που σφυρηλατείται ανάμεσα στους πολίτες και στους πολιτικούς, εμείς ως Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχουμε την ευκαιρία περισσότερο από τις άλλες πολιτικές δυνάμεις να τη νοιώθουμε στην πράξη. Αυτήν τη διαμόρφωση της νέας πολιτικής ενότητας τη νιώθουμε στην πράξη και, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, σας διαβεβαιώνουμε γι' αυτό.

Και όμως, παρ' ότι οι καιροί απαιτούν σκληρές επιλογές, αποδείξαμε ότι αυτές τις σκληρές επιλογές δεν τις κάνουμε απομονωμένοι, δηλαδή εμείς και τα προβλήματα, τις κάνουμε μέσα από τον κοινωνικό και τον πολιτικό διάλογο. Υπήρξε διάλογος ειδικών επιστημόνων που όρισαν το Υπουργείο και οι αρμόδιοι κοινωνικοί φορείς, που διεξήχθη επί περίπου τρεις μήνες και θέλω να ευχαριστήσω όλα τα μέλη αυτής της επιτροπής στο όνομα του Προέδρου τους, του Καθηγητή του Ασφαλιστικού Δικαίου κ. Στεργίου, για τη δουλειά που έκαναν. Δεν αντιγράψαμε τη δουλειά τους, αντήχησα ενδιαφέροντα στοιχεία και κατά τούτο τους ευχαριστούμε. Δεν περιμέναμε να ταυτιστούμε με την επιστήμη ή με ορισμένους τεχνικούς. Δεν κρυβόμαστε πίσω από την επιστήμη. Το ΠΑΣΟΚ είναι πολιτικός οργανισμός και μάλιστα πολύ ζωντανός, σέβεται όμως τη γνώμη και της επιστήμης και της τεχνικής και πήραμε πράγματα από τις εισηγήσεις των ειδικών, χωρίς να ταυτιζόμαστε σε όλα τα επίπεδα.

Επίσης, πήραμε πάρα πολλά πράγματα από τον πολιτικό διάλογο, που επί μέρες γίνεται στην Εθνική Αντιπροσωπεία σε πολλά επίπεδα της. Πρώτα απ' όλα, στο επίπεδο της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας, δεύτερον, στο επίπεδο της Διαρκούς Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, η οποία δούλεψε όλο αυτό το επτάμηνο, από το Νοέμβριο μέχρι σήμερα. Ενημερώναμε την αρμόδια Διαρκή Επιτροπή της Βουλής, κύριε Πρόεδρε, για την πορεία του κοινωνικού διαλόγου, για τις πιυχές του προβλήματος, όπως αυτό είχε αναδειχθεί, και είναι πολύ σημαντική η πρότασή σας. Και αυτό θα το προσθέσουμε στις ρυθμίσεις του παρόντος σχεδίου νόμου, ότι ανά εξάμηνο ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης οφείλει να ενημερώνει την Εθνική Αντιπροσωπεία για την πορεία των φορέων κοινωνικής ασφάλισης.

Απ' όλη αυτή τη διεργασία όλοι βγήκαμε κερδισμένοι. Όπως είτε ο συνάδελφος κ. Πρωτόπαπας, ενσωματώθηκαν προτάσεις στην παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία, η οποία σε καμμία περίπτωση δεν πάσχει από θέματα συνταγματικότητας. Χθες ήμασταν ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της παράταξης, ο κ. Παπουτσής, ο ειδικός μας αγορητής γι' αυτό το θέμα, ο κ. Ρόβλιας, αλλά και εγώ αρκετά σαφείς και καθαροί στα θέματα της συνταγματικότητας και της νομιμότητας. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε εδώ, για να εξηγήσουμε και στη χθεσινή και στη σημερινή και στην αυριανή συζήτηση οτιδήποτε έχει μείνει ακόμη εκκρεμές και εννοείται από κάποιο συνάδελφο ως εύλογο ερώτημα, ως απορία, ως αιτίαση ή ακόμη και ως μομφή.

Επιτρέψτε μου, όμως, δυο-τρεις ακόμη σειρές με πολιτικές παρατηρήσεις, που δεν αφορούν την Κυβέρνηση και τις πρωτοβουλίες μας, αλλά τις άλλες πολιτικές δυνάμεις.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα με θυμάστε από την αρχή αυτής της Συνόδου της Βουλής. Εγώ δεν ασχολούμαι με την προηγούμενη διακυβέρνηση, ούτε με τις άλλες πολιτικές δυνάμεις. Όποιος πατάει γερά στα πόδια του και ξέρει τι χρειάζονται η πατρίδα και οι πολίτες, λέει αυτό που πρέπει να κάνει, δεν κρύβεται πίσω από τα προβλήματα των άλλων. Έχω, όμως, δυο πολιτικές αιτιάσεις. Η μία είναι προς τη Νέα Δημοκρατία και η άλλη προς την Αριστερά.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, εδώ και κάποιες εβδομάδες αναπτύσσετε ένα λόγο διλημματικό σε σχέση με το μνημόνιο. Θα μπορούσα να πω ότι «μνημονιολογείτε» υπό την έννοια ότι προσπαθείτε να παρουσιάσετε τα πράγματα διλημματικά, άσπρο ή μαύρο, και δεν έχετε δίκιο. Το μνημόνιο είναι μία απόπειρα ενός εθνικού συμβιβασμού σωτηρίας και για να το υπερβούμε, πρέπει να το εφαρμόσουμε. Η έπαρση ότι θα το συμ-

φωνούσατε καλύτερο δεν πατά στα πόδια της. Μέχρι πριν από οκτώ μήνες ήσασταν κυβέρνηση και δεν τα πήγατε καλά. Η έπαρση ότι κατά την εφαρμογή του θα ήσασταν καλύτεροι είναι τουλάχιστον αναπόδεικτη. Και ας μείνω εκεί.

Ωστόσο, είναι αντιφατικό ο Αρχηγός σας, στο πλαίσιο του Λαϊκού Κόμματος, να προσπαθεί να πείσει τα Κοινοβούλια των άλλων κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να στηρίξουν την Ελλάδα και ο ίδιος το μηχανισμό στήριξης της Ελλάδας να τον καταψηφίζει. Αυτό είναι αντίφαση, όπως αντίφαση είναι να είστε μαζί με την Αριστερά σε ένα μετερίζι υποτιθέμενο αντι-μνημονιακό και να λέτε ότι όταν θα κατακρίσετε τη λαϊκή πλειοψηφία, δεν θα το καταγγείλετε. Δεν νομίζω ότι με αυτού του είδους τις δολιχοδρομίες υπάρχει άνθρωπος που μπορεί να σας πιστέψει.

Εγώ σέβομαι και τις δώδεκα προτάσεις σας. Στον κ. Βρούτση, στη Διαρκή Επιτροπή, είχα πει ότι περίπου επτά ή οκτώ απ' αυτές τις έχουμε και εμείς και συμφωνούμε.

Επίσης, σέβομαι και την αγωνία που διατυπώνουν ο εκπρόσωπός σας, αλλά και οι Βουλευτές σας. Εμείς στη Διαρκή Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων το ξέρουμε και συγκροτείτε εν πάση περιπτώσει ένα λόγο ευθύνης σε κάποια βάση του. Δεν θα μπορούσα, όμως, να πω το ίδιο και για την Αριστερά.

Κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, απευθύνομαι σε εσάς. Είναι δυνατόν να χαρακτηρίζει ο Πρόεδρος σας, ο αξιότιμος κ. Τσίπρας, το παρόν σύστημα για το ασφαλιστικό που κατέρρευσε, που το 2009 δεν είχε να πληρώσει συντάξεις τεσσάρων μηνών, αναδιανεμητικό; Αυτός είναι λόγος αριστερός; Αναδιανομή είναι η αναδιανομή του πλούτου υπέρ των φτωχότερων. Το παρόν σύστημα τους αγγίζει τους χαμηλοσυνταξιούχους, για να αβαντάρει τους μεγαλοσυνταξιούχους που είναι μεγαλοσυνταξιούχοι κατά βάση, λόγω των πελατειακών σχέσεων που ανέπτυξαν κατά καιρούς με την πολιτική εξουσία στη χώρα. Αυτούς θέλετε να συνεχίσουμε να ευνοούμε, ως χώρα; Είναι αναδιανεμητικό –σοβαρολογείτε το παρόν σύστημα;

Αμύνησε ενός συστήματος που κατέρρευσε το 2009, που αν δεν είχαμε παρέμβει το 2010 θα είχε μεγαλύτερες αδυναμίες σε ό,τι αφορά την καταβολή των συντάξεων και το 2015 δεν θα είχαμε σύστημα στην Ελλάδα. Τι είναι αυτό; Πρέπει να το δείτε το θέμα. Και δεν μπορείτε να απεκδώσετε των ευθυνών σας, μέσα από την αναφορά σας στην ανάγκη να περισταλεί η εισφοροδιαφυγή και να περισταλεί η σπατάλη για το φάρμακο. Γιατί αυτά δεν φτάνουν.

Είκοσι κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης που άλλαξαν τα ασφαλιστικά τους συστήματα είχαν ορθολογικότερες μορφές δαπανών και όμως τα άλλαξαν, γιατί το πρόβλημα είναι πολύ πιο σοβαρό, αγαπητοί συνάδελφοι της Αριστεράς.

Εμείς έχουμε το Μάιο –καταλήξαμε αγαπητοί συνάδελφοι- μείωση της δαπάνης για τα φάρμακα κατά τις συνταγές του ΙΚΑ 8,7%. Πρωτοφανής μείωση. Πρωτοφανής ήταν και η μείωση του Απριλίου του 1,5%, διότι επί δέκα χρόνια αυξανόταν η φαρμακευτική δαπάνη. Αλλά το Μάιο είχαμε ραγδαία βελτίωση και ακόμη δεν έχουν εφαρμοστεί στην πράξη τα μέτρα της κ. Κατσέλη.

Τον Ιούνιο που το φάρμακο μειώθηκε και στη λιανική, θα δώσουμε στους Έλληνες πολίτες μια πάρα πολύ καλύτερη κατάσταση. Και έχουμε και αύξηση των εσόδων από εισφορές. Παρ' όλη την ύφεση, λύσαμε το πρόβλημα; Όποιος το λέει αυτό, στρίβει διά του συμμαζέματος της σπατάλης. Αυτή είναι η πολιτική του. Δεν αντιμετωπίζει το πρόβλημα όπως έχει. Δεν αντιμετωπίζει το πρόβλημα που σχετίζεται με προβλήματα αντικειμενικά. Ο κ. Σιούφας αναφέρθηκε σε αυτά. Πολλοί εκ των εισηγητών του ΠΑΣΟΚ αναφέρθηκαν σε αυτά. Σημειωτέον, λέγατε ότι δεν θα έχουμε Βουλευτές να υποστηρίξουν το σχέδιο νόμου μας. Εβδομήντα αγορητές του ΠΑΣΟΚ κατεγράφησαν στον κατάλογο και μόλις τριάντα εννέα της Νέας Δημοκρατίας. Πολλά λέγατε πριν έρθουμε σε αυτήν την Αίθουσα. Καμμία σημασία δεν είχαν, όπως αποδείχθηκε. Ποιο είναι, όμως, το ενδιαφέρον όλων μας, πέραν κομμάτων; Ότι έχουμε πρόβλημα σε ό,τι αφορά τα δημογραφικά δεδομένα της χώρας.

Θα καταθέσω μια σχετική μελέτη που έχει συμπεριληφθεί στη στατιστική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχετικά με τη γήρανση του πληθυσμού και με το συνοδευτικό φαινόμενο της αύξησης του

προσδόκιμοι, ευτυχώς. Αυτό παράγει νέα σχέση εργαζομένων-ασφαλισμένων. Από το 4 προς 1 -τέσσερις εργαζόμενοι για έναν ασφαλισμένο, ένα συνταξιούχο το 1950 και 1960, όταν θεμελιώθηκε το σύστημα, διανεμητικό είναι, δεν είναι αναδιανεμητικό-περάσαμε στο 1,7 προς 1, 1,7 εργαζόμενοι για 1 συνταξιούχο.

Πού θα πάει το σύστημα αυτό, με τι πόρους; Πώς θα συνεχίσουμε με το σύστημα αυτό; Πρέπει οπωσδήποτε να το αλλάξουμε και το αλλάζουμε με μια σειρά από τρόπους. Η βασική μας αλλαγή είναι η δομική αλλαγή και θα αναφερθώ σε αυτήν.

Κυρίες και κύριοι, θα καταθέσω τα στοιχεία που σχετίζονται με τη γήρανση, θα καταθέσω την αναλογιστική μελέτη, την οποία, κύριε Μαρκόπουλε, κακώς την αμφισβητήσατε και, κύριε Βρούτση, επίσης, κακώς την αμφισβητήσατε.

Έχω μαζί μου περίπου έξι ή επτά αναλογιστικές μελέτες της εθνικής αναλογιστικής αρχής που χρησιμοποιήσαν όλες οι κυβερνήσεις της χώρας. Δεν μπορεί να αμφισβητείται μια εθνική αρχή, η οποία επί όλων των κυβερνήσεων κάνει τη δουλειά της, πόσο μάλλον, κύριε Βρούτση, όταν αυτήν τη μελέτη την πιστοποίησε η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας, ο πιο αξιόπιστος διεθνής οργανισμός, σε ό,τι αφορά τις αναλογιστικές συνταξιοδοτικές μελέτες. Πιστοποιεί αυτήν τη στιγμή περίπου εκατό μελέτες σε όλον τον κόσμο. Με ποια στοιχεία την αμφισβητείτε; Τη θεωρείτε επιστημονική έκθεση; Σφάλλατε και προσβάλλατε. Δεν προσβάλλατε εμάς, προσβάλλατε τη Διεθνή Οργάνωση Εργασίας. Να τα πείτε και στη Γενεύη αυτά. Με το να χαρακτηρίζετε αναξιόπιστη μια μελέτη η οποία βασίστηκε σε πίνακες τετρακοσίων σελίδων και κατέληξε σε πορίσματα, έχετε θέμα και πρέπει να το δείτε, γιατί όποιος μιλάει, μιλάει και εκτός συνόρων. Δεν τα λέει εδώ. Τα λέει και ακούγεται. Θα πρέπει να έχετε βάσιμα επιχειρήματα.

Εμείς επειδή θέλουμε η Ελλάδα να επανέλθει στο δρόμο της αξιοπιστίας, απαιτούμε όλες μας τις μελέτες, πιστοποιημένες από τον οποιονδήποτε, να τις αξιολογεί και η Επιτροπή Οικονομικής Πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και αυτό κάνουμε και με την παρούσα, η οποία έγινε με τα στοιχεία που κάναμε εμείς, ως στοιχεία του ασφαλιστικού, τον Φεβρουάριο του 2010, χωρίς τα στοιχεία του μνημονίου. Και δείχνουν τα στοιχεία αυτά ότι τα επόμενα χρόνια, μέχρι και το 2060, το '20, το '30, το '40, '50 και το '60, η αύξηση της εθνικής συνταξιοδοτικής δαπάνης, δηλαδή του κράτους, των ταμείων, τις επικουρικές, όλα, δεν θα ξεπεράσει το 3% σε σχέση με αυτό που είναι σήμερα. Αυτό είναι πολύ σημαντικό για τους ασφαλισμένους και για την εθνική οικονομία, διότι η ίδια εθνική αναλογιστική αρχή έδωσε τα στοιχεία στη EUROSTAT.

Εάν δεν παρεμβαίναμε η εθνική δαπάνη θα αυξανόταν κατά 12,5% του ΑΕΠ και θα άγγιζε το 24,5% του ΑΕΠ. Πού θα τα βρίσκαμε αυτά τα λεφτά; Τι λόγο θα είχε στην Αίθουσα ο Υπουργός των Εσωτερικών, για να κάνει πολιτική στην Τοπική Αυτοδιοίκηση; Ο Υπουργός Εθνικής Αμύνης, για να στηρίξει τη χώρα; Η Υπουργός Παιδείας, η Υπουργός Υγείας, τι πολιτικές θα έκαναν αυτοί με μια χώρα που θα ήθελε το 24% του ΑΕΠ, για να πληρώνει συντάξεις;

Αυτά δείχνουν, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, οι μελέτες που έγιναν επί της διακυβερνήσεώς σας και επί της δικής μας. Έλληνες είμαστε. Αυτό έπρεπε να ανατραπεί και η απόπειρα ριζικής ανατροπής δεν έγινε επί των ημερών σας.

Αγαπητέ Πρόεδρε, κύριε Σιούφα, θέλω να θυμίσω -και θα καταθέσω και σχετικό πίνακα- ότι επί των ημερών της προηγούμενης διακυβέρνησης ο μέσος όρος συνταξιοδότησης στην Ελλάδα μειώθηκε κατά δύο σχεδόν χρόνια. Με τις εθελούσιες που κάνατε, με τις πελατειακές θέσεις που αποθεώσατε, κατέβηκε. Από 62,7% που παρέδωσε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με Υπουργό τον κ. Ρέππα, πήγε στο 61,3%. Και εμείς λέμε, ως μια εκ των αλλαγών που κάνουμε -και που κάνουμε μόνοι μας, χωρίς την παρέμβαση κανενός, γιατί έτσι έπρεπε να γίνει- είναι να ανέβουμε κατά δυο χρόνια, να πάμε στα 63,5 χρόνια. Να δουλέψουμε περισσότερο, χωρίς να αυξάνουμε τα γενικά όρια ηλικίας.

Αναφέρομαι στην τοποθέτηση του κ. Παπουτσή εχθές, ο οποίος με λίγα λόγια, πολύ αφαιρετικά, πολύ επιγραμματικά, αλλά πολύ εύστοχα, είπε ότι είχατε μια εξαετία πριν. Κανένας Έλληνας δεν έπαθε απώλεια πρόσφατης μνήμης. Όλοι θυμόμαστε αυτά τα έξι χρόνια. Και θέλω να θυμίσω και κάτι προσωπικό, γιατί

είμαι εισηγητής αυτού του σχεδίου νόμου. Ότι στις ακρότητες μιας πολιτικής παράταξης που καλούσε τότε τον κ. Παπούλια να μην υπογράψει το νόμο, έλεγα ότι αυτό είναι πολιτικός σαλταδορισμός. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας δεν έχει καμμία ανάμειξη, ούτε στα διατάγματα, ούτε στους νόμους. Έχει δέσμιες αρμοδιότητες και τις ασκεί, όπως ο νόμος για την ολοκλήρωση του κοινοβουλευτικού πολιτεύματος -τις περιέγραψε τις αρμοδιότητες του- και όταν λέω νόμος εννοώ το Σύνταγμα από τη δεκαετία του '80.

Πάμε λίγο παρακάτω. Επειδή η αναλογιστική μας μελέτη έδωσε ότι μπορούμε, αντί για 24,5% του ΑΕΠ, να φτάσουμε το 2060 στο 13,5%, που είναι σήμερα συν 3%, στο 16,5%, εμείς βάλαμε μια ρήτρα στο άρθρο 11 του νόμου, ότι ανά διετία θα εκπονούνται αναλογιστικές μελέτες από την Εθνική Αναλογιστική Αρχή, θα πιστοποιούνται από τη Διεθνή Οργάνωση Εργασίας και από την Ευρωπαϊκή Ένωση και βάσει αυτών, θα επαναπροσδιορίζουμε τις παροχές του συστήματος.

Το λέμε αυτό με δύναμη, διότι φαίνεται ότι αν όλες οι αλλαγές μας περπατήσουν όπως τις σχεδιάζουμε και όπως έχουμε αρχίσει να τις εφαρμόζουμε, τότε θα είναι σε θέση η Ελλάδα να άρει ορισμένες σκληρές αποφάσεις που χρειάστηκε να πάρει σε συμπίεσμένο χρόνο, μέσα σε ένα τρίμηνο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πήραμε αποφάσεις που δεν έπαιρνε η χώρα επί τριάντα χρόνια, σε χρόνο πολύ περιορισμένο. Πήραμε αποφάσεις ορισμένες εκ των οποίων ήταν δραματικές, σκληρές και άδικες. Αυτό θα μπορούμε να το αλλάζουμε. Η ρήτρα γενικώς είναι στο άρθρο 11 και στο άρθρο 67 θα βρείτε μία ρήτρα επιδοματική -κυρίες και κύριοι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, αυτό προέκυψε από τις συζητήσεις μας- μία ρήτρα που λέει ότι με βάση τη δημοσιονομική κατάσταση της χώρας και την οικονομική μελέτη, όχι την αναλογιστική, της αρμόδιας διεύθυνσης του Υπουργείου Εργασίας, θα μπορούμε να αναπροσδιορίζουμε το επίδομα των 800 ευρώ με απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών και του Υπουργού Εργασίας. Είμαστε σε σίγουρο δρόμο. Η αναλογιστική μελέτη που εκπονούμε τώρα, με βάση τα δεδομένα του μνημονίου, που είναι πολύ πιο σκληρά και πιο αυστηρά, δείχνει -και τον Αύγουστο θα την καταθέσουμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία- ότι οι πολιτικές μας μπορούν να δώσουν θετικά αποτελέσματα πολύ νωρίτερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει επικρατήσει στην τρέχουσα συζήτηση μία, θα την έλεγα, λαγνεία του τρόμου. Όταν μιλάς για το ασφαλιστικό πιάνει, γιατί λες στον άλλον τι θα πάθει. Ότι θα μείνει στον δρόμο, ότι οι Υπουργοί είναι ανάλγητοι, ότι όλο κάτι κακό μηχανεύονται και πάνε να το σερβίρουν επικοινωνιακά, πρωί, μεσημέρι, βράδυ. Το είπατε εσείς, αγαπητέ συνάδελφε της Νέας Δημοκρατίας, κύριε Βρούτση, και μας το χρεώσατε. Δεν είστε δίκαιος, διότι έχουμε στοχοποιηθεί επί πέντε ολόκληρους μήνες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Υπουργέ, πόσο χρόνο θα χρειαστείτε ακόμη;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Θα χρειαστώ πέντε λεπτά, ακόμη. Μπορείτε να μου τον αφαιρέσετε από τις υπόλοιπες ομιλίες μου, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Μιλήσατε και χθες. Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ακουστήκαν, λοιπόν, πολλά και ανεύθυνα. Στη Διαρκή Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων όμως δεν τα λέγατε έτσι. Επικαλούμαι όλους τους συναδέλφους που συμμετείχαν εκεί, του ΠΑΣΟΚ αλλά και των άλλων κομμάτων. Οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας δεν διακρίνονταν στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων από εμάς, από τους Βουλευτές του ΛΑΟΣ και ορισμένες φορές και από ορισμένους Βουλευτές της Αριστεράς, όσον αφορά την αγωνία. Βρήκαμε κοινό δρόμο, κοινούς τόπους. Αυτό δεν εκπεμπόταν τηλεοπτικά. Τηλεοπτικά εδώ ήμασταν κάποιοι άνθρωποι κακοί, οι οποίοι θέλαμε το κακό του κόσμου χωρίς κανένα λόγο, έτσι, γιατί είμαστε φίλοι των καπιταλιστών ή διότι είμαστε πρόχειροι. Ο καθένας και κάτι έλεγε. Εμείς όμως δουλεύαμε και καταφέραμε να φέρουμε εδώ μία πρόταση η οποία

συνοδεύεται από μελέτες που πιστοποιούν την επάρκεια των μέτρων και που συνοδεύονται και από μέτρα που θέλω να τα προτάξω και εγώ, για να μη θεωρείται ότι δημαγωγώ, και από άδικο μέτρα που προσέθεσε το μνημόνιο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καταθέτω τις προτάσεις μας στον κοινωνικό διάλογο στις 9 Φεβρουαρίου που αποτυπώνουν πώς βλέπουμε το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας και ποιες πρέπει να είναι οι αλλαγές. Σας έχει διανεμηθεί από τον Μάρτιο. Σας έχω διανεμίει όλες τις εισηγήσεις στον κοινωνικό διάλογο. Την ξανακαταθέτω για να την απομωνώσω και να τη δείτε. Θα δείτε ότι το 90% του σχεδίου νόμου είναι εδώ, στις προτάσεις μας του Φεβρουαρίου, που κατατέθηκαν μάλιστα πριν το Συμβούλιο Υπουργών Οικονομικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης κάνει, για πρώτη φορά στην ιστορία της Ένωσης, προτάσεις σε μία χώρα για το συνταξιοδοτικό της σύστημα, λόγω υπερβολικού ελλείμματος που κάποιος μας είχαν οδηγήσει. Εσείς, λένε αυτοί οι κάποιοι. Εμείς; Τέλος Νοεμβρίου έγινε η υποβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας της χώρας από τους τρεις διεθνείς μεγαλύτερους σχετικούς οίκους. Τα πράγματα είχαν πάρει μία δραματική πορεία.

Εν πάση περιπτώσει, όμως, στα χέρια μας έσκασε αυτό, εμείς έπρεπε να το χειριστούμε. Οι προτάσεις μας είναι εκεί. Πριν μπει το ΕΚΟΦΙΝ. Πριν γίνει το μνημόνιο. Και θα δείτε ότι το σχέδιο νόμου θεμελιώνεται εκεί. Ήρθε όμως και αυτή η συμφωνία, ο εθνικός συμβιβασμός για τη διάσωση της χώρας. Εκεί προβλέφθηκαν μέτρα σκληρά. Αυτό που αναφέρατε όλοι, οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ πριν απ' όλους, και στις δικές μας διαδικασίες πριν απ' όλους, το ζήτημα μίας απότομης προσαρμογής στα όρια ηλικίας. Αυτό δεν ήταν επιλογή του Υπουργείου Εργασίας ούτε της Κυβέρνησης. Αυτό κατέστη όρος των δανειστών.

Θα μου πει κάποιος που δεν ξέρει ούτε από ευρωπαϊκές, ούτε από διεθνείς σχέσεις, ούτε από τις δραματικές δυσκολίες «και γιατί το δέχθηκες;». Διότι, στη συζήτηση ο δανειζόμενος αρνείται ορισμένα πράγματα. Αρνηθήκαμε να παγώσουν οι αιτήσεις συνταξιοδότησης που κατατέθηκαν το 2010 και να κριθούν με το νέο σύστημα. Το αρνηθήκαμε. Αρνηθήκαμε την περικοπή του δέκατου τρίτου και του δέκατου τέταρτου μισθού στον ιδιωτικό τομέα. Ως δανειζόμενοι αρνηθήκαμε. Όμως και η άλλη πλευρά, ειδικά όταν είναι η δανειστριά πλευρά έχει απόψεις για τη συμφωνία που θα κάνει μαζί της για να δανειστεί, έξω από τις αγορές. Αυτήν την απότομη και βίαιη προσαρμογή, όπως την περικοπή της δέκατης τρίτης και δέκατης τέταρτης σύνταξης, τις δεχθήκαμε στο πλαίσιο αυτού του συμβιβασμού. Δεν τις προτείναμε εμείς. Έχουμε πάρει απόσταση από την πρώτη στιγμή και έχουμε πει ότι εάν τα καταφέρουμε, εάν ορθοποδήσουμε, εάν η χώρα ξαναβρεί τον δρόμο της αξιοπιστίας, εάν μας πιστεύουν, διότι δεν μας πιστεύουν, λόγω της άθλιας διακυβέρνησης σε ό,τι αφορά τους αριθμούς, σε ό,τι αφορά την παροχή στοιχείων –δεν μπορεί να είναι Δευτέρα και εσύ να λες ότι είναι Τρίτη, δεν μπορεί οι δαπάνες να είναι είκοσι και να λες ότι είναι δέκα, πρέπει να λες αυτό που είναι- όταν η χώρα ξαναέλθει εκεί, τότε έχουμε πολλές δυνατότητες να άρουμε πολλές από τις αδικίες και να τις εξομαλύνουμε.

Πάντως, πέραν αυτών των αρνητικών που τα ομολογώ, τα δέχομαι, έτσι είναι, ποιος θα κοροϊδέψει παραποιώντας την αλήθεια, ποιόν; Δεν νομίζω ότι έχουμε τέτοιες πολυτέλειες σήμερα στην Ελλάδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Έχουμε μία σειρά από μέτρα, αλλά δεν έχω το χρόνο, θα τα αναπτύξω αύριο. Θα μου επιτρέψει η κ. Νικολαΐδου να τα δώσω με τίτλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Μιλάτε ήδη δέκα λεπτά...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κύριε συνάδελφε, μη διαμαρτύρεστε κοινοβουλευτική διαδικασία κάνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε. Έχετε και δευτερολογία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν διαμαρτύρομαι. Θα

με ακούσετε όμως και εσείς.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Θα χαρώ πάρα πολύ να μιλήσετε. Σας περίμενα άλλωστε από το πρωί να έρθετε για να μιλήσουμε, για να σεβαστώ και εσάς και την παράταξή σας.

Εν πάση περιπτώσει, για να μη σας χαλάσω το χατίρι, εγώ ολοκληρώνω λέγοντας το εξής. Χωρίζουμε τη σύνταξη σε βασική και ανταποδοτική. Ο καθένας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ξέρει δικαιώματα και υποχρεώσεις. Τί χρωστάει το κράτος. Όχι με το μάτι και κατά τις δυνατότητες του Υπουργού Οικονομικών. Ποια είναι η οφειλή του. Δεύτερον, τι οφείλει ο εργοδότης και τι ο εργαζόμενος. Και αυτό που λέει η Νέα Δημοκρατία ότι αποθαρρύνουμε την ένταξη στο σύστημα, είναι λάθος. Εμείς με αυτό το σύστημα κάνουμε φύλακα του ενσήμου τον εργαζόμενο, καθότι πρέπει να συμπληρώσει χρόνια ασφάλισης και μην αναφέρεστε στα παραδείγματα των δεκαπέντε ετών ασφάλισης που στα εξήντα πέντε οδηγούν ένα στην σύνταξη. Τα άλλα χρόνια τι τα έκανε; Επειδή δεν του εχρειάζοντο, τα διέθετε με τον εργοδότη όπως ήθελε. Πρέπει με αυτά να τελειώνουμε γιατί δεν γίνεται αλλιώς, δεν έχουμε την πολυτέλεια να περιμένουμε άλλο. Φύλακας του ενσήμου του είναι ο εργαζόμενος και μάλιστα και με τις αναγνωρίσεις πλασματικού χρόνου, τις οποίες κάναμε και θα τις αναπτύξουμε αύριο με πιο συγκεκριμένους όρους, δώσαμε πάρα πολλές δυνατότητες και καταφέραμε να έχει όρους κοινωνικής δικαιοσύνης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Υπουργέ, έχει εξαντληθεί ο χρόνος σας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Πουθενά δεν είναι κεφαλαιοπονητικό. Όποιος το λέει αυτό ή έχει πολιτικές εμμονές ή σφάλει επειδή δεν καταλαβαίνει. Κεφαλαιοπονητικά στοιχεία το σύστημα αυτό δεν έχει, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ούτε και τα κεφάλαια υπάρχουν για να υπάρξουν κεφαλαιοπονητικά συστήματα. Δουλεύουμε με τα προβλήματά μας. Δεν δουλεύουμε με τις αυθαιρέσιες του μυαλού μας. Έχουμε αύξηση της αναλογίας από τους φορείς της κοινωνικής ασφάλισης με κριτήρια αντικειμενικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Είπατε ότι ολοκληρώνατε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Τελείωσα.

Έχουμε διαχωρισμό υπηρεσιών υγείας με υπηρεσίες συνταξιοδότησης. Συντάξεις με υπηρεσίες πρόνοιας. Έχουμε το εργόσημο, που στοχεύει να ασφαλίσει την περιστασιακή εργασία. Έχουμε τελικά ένα δημόσιο σύστημα υποχρεωτικό, καθολικό, βιώσιμο, δικαιότερο από το προηγούμενο και διαφανές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστούμε. Παρακαλώ, θα συνεχίσετε στη δευτερολογία σας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με αυτήν τη μεγάλη διαρθρωτική αλλαγή, με αυτήν την αλλαγή, που το πολιτικό σύστημα της χώρας δίστασε να την κάνει εδώ και δεκαετίες, εξασφαλίζουμε τους συνταξιούχους, εξασφαλίζουμε την επόμενη γενιά. Δεν τη χρεώνουμε κι άλλο. Δουλεύουμε για αυτήν. Και προσπαθούμε, επειδή το θέμα απέκτησε λόγω αβελτηρίας τεράστιες δημοσιονομικές διαστάσεις, με την αλλαγή του ασφαλιστικού να επαναφέρουμε και την Ελλάδα και από δημοσιονομικής πλευράς στο δρόμο της ανάπτυξης, της αξιοπιστίας και της ευημερίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Δεν βοηθάτε καθόλου τη διαδικασία, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Καλούμε την Εθνική Αντιπροσωπεία μετά την επεξεργασία να στηρίξει αυτήν την προσπάθεια. Θα βοηθήσει και τους ασφαλισμένους, και τους συνταξιούχους και τον τόπο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χωρίς φωνή διαμαρτυρία μου από το έδρανο του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου δεν είχε να κάνει με τον κύριο Υπουργό, ο οποίος μίλησε διπλάσιο χρόνο. Αντιθέτως, θέλω να σας πω ότι το χάρηκα γιατί είπε πολλά πράγματα για τα οποία, βεβαίως, θα πάρει απαντήσεις ή διαφορετικές θέσεις ή και συμφωνίες.

Έχει να κάνει, όμως, με το Προεδρείο της Βουλής και με την τήρηση της κοινοβουλευτικής διαδικασίας, για την οποία θα μου επιτρέψετε, κυρία Πρόεδρε, να βάλω έναν αστερίσκο, διότι αυτό το οποίο έγινε σήμερα παρακαλώ πάρα πολύ να γίνει με όλους τους συναδέλφους ανεξαιρέτως και αυτό που έγινε και χθες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Δυστυχώς δεν γίνεται πρώτη φορά, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Έχει κανόνες το Κοινοβούλιο και πρέπει να τους τηρούμε για να μπορούμε να συμφωνούμε σε αυτήν την Αίθουσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχετε ψηφίσει και έναν Κανονισμό, να συμπληρώσω εγώ, αλλά δεν τον σέβεστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ, κυρία Πρόεδρε, τον σέβομαι πάντα. Εν πάση περιπτώσει, δεν είναι το ζητούμενο της σημερινής ημέρας.

Κύριε Υπουργέ, είπατε ξεκινώντας την ομιλία σας ότι έχετε την τιμή να εισαγάγετε το νέο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας. Θα μου επιτρέψετε να σας πω με απόλυτο σεβασμό στο πρόσωπό σας και στο κυβερνητικό κόμμα και στην Κυβέρνηση ότι αυτό δεν είναι τιμή.

Και δεν είναι τιμή, διότι αυτό το οποίο εισαγάγατε είναι η απόλυτη κατεδάφιση του κοινωνικού κράτους. Είναι η ενυπόγραφη διά των μελών του Υπουργικού Συμβουλίου κατασπατάληση των κοινωνικών πόρων της χώρας. Είναι η βαθιά υπόκλιση σε ένα ασφαλιστικό σύστημα, το οποίο προσομοιάζει με ιδιωτική ασφαλιστική εταιρεία, η οποία όταν πέφτει έξω, δεν μπορεί να πληρώνει, αλλά όταν έχει λεφτά, μπορεί και να δώσει κάτι παραπάνω. Ασφαλώς και δεν είναι κεφαλαιοπιοητικό, αλλά προσομοιάζει με κεφαλαιοπιοητικό, διότι αυτό μας λέτε.

Είναι πολιτική απόφαση, κύριε Υπουργέ, για μια κυβέρνηση να αποφασίσει ότι μπορεί να είναι σε ένα βαθμό ελλειμματικό το ασφαλιστικό σύστημα, για να μπορεί να δώσει από τον διαμοιραζόμενο πλούτο που παράγει αυτή η χώρα κάτι στους συνταξιούχους. Αυτό δεν το ακούσαμε, ή αν το ακούσαμε δεν το καταλάβαμε. Ή αν, εν πάση περιπτώσει, δεν το καταλάβαμε, παρακαλούμε πάρα πολύ να μας πείτε σε ποιο σημείο, σε ποιο βαθμό, σε ποιο ποσοστό, για πόσα δισεκατομμύρια ευρώ είναι διατεθειμένη η Κυβέρνηση η δικιά σας για το ελληνικό κράτος να πει: «Ναι, βρε παιδί μου, θα τσοντάσουμε και τόσα δισεκατομμύρια από το δημόσιο προϋπολογισμό για να στηρίξουμε τους χαμηλοσυνταξιούχους των 700 ευρώ που τους το κάνατε 550». Διότι αυτό κάνατε. Βεβαίως το διανθήσατε και το προσομοιάσατε με ένα σύστημα διάσωσης του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας.

Εμείς δεν είπαμε ποτέ πως δεν είχαμε προβλήματα. Τα λέγαμε πολλά χρόνια. Όταν τα εκατόν εξήντα πέντε ασφαλιστικά ταμεία, τα κάναμε πέντε, κύριε Υπουργέ, το δικό σας κόμμα με πρωτοστατούντα και πρωταγωνιστή το σημερινό αξιότιμο Πρωθυπουργό, ήταν έξω από τη Βουλή. Υπάρχουν και φωτογραφίες. Και εσείς προσωπικά στην ομιλία τον Μάρτιο του 2008 –τρεις γραμμές θα σας διαβάσω- λέγατε: «Όποιος μιλάει για σπατάλη του ασφαλιστικού συστήματος που προκύπτει, επειδή κάποιες κοινωνικές ομάδες κατοχύρωσαν δικαιώματα στην πορεία των αγώνων τους, αυτός είναι αλαζών, αλλά και θέλει να συσκοτίσει την πραγματικότητα σε σχέση με το πρόβλημα».

Ποιος είναι ο αλαζών, λοιπόν, κύριε Υπουργέ; Μας είπατε πριν ότι άλλο είναι το σηκωμένο χέρι των αγώνων και άλλο τα δανεικά. Ποιος είναι ο αλαζών και ποιος είναι αυτός που θέλει να συσκοτίσει; Αυτός που παίρνει 700 ευρώ;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Αυτός που άφησε δύο χρόνια...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είναι αλαζών αυτός ο οποίος του λέει, κύριε Υπουργέ, ότι τώρα θα γίνει ο υπολογισμός της σύνταξης με το 64%, που δεν είναι 64%, διότι αφορά το σύνολο του εργασιακού βίου και ξεκινάει για την πρώτη δεκαετία με 0,8% και φτάνει στο 1,5% και ακόμα δεν υπάρχει απάντηση αν είναι 64% ή 52%; Ποιος είναι, λοιπόν, ο αλαζών;

Εμείς είμαστε οι αλαζόνες που σας λέμε ότι κατεδαφίζετε το κοινωνικό πρότυπο της χώρας; Είναι αλαζόνες οι εργαζόμενοι, οι οποίοι διαμαρτύρονται για το γεγονός ότι δεν μπορούν να ζήσουν, διότι αυτό κάνετε; Ή είναι αλαζόνες αυτοί που το εισηγούνται; Διότι σας υπενθυμίζω ότι, όταν τα λέγατε αυτά στο νόμο Πετραλιά, δεν υπήρχε τίποτα από τα οικονομικά μέτρα τα οποία σήμερα εισάγετε. Τι έγινε, λοιπόν, μέσα σε αυτήν τη διετία, διότι αυτά τα λέγατε το Μάρτιο του 2008; Και το γνωρίζω αυτό γιατί, όπως θυμάστε, ήμουν εισηγητής του νομοσχεδίου για λογαριασμό της τότε πλειοψηφίας. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Μας μιλήσατε για κουτοπονηρίες. Θα σας πω εγώ ποιες είναι οι κουτοπονηρίες. Οι κουτοπονηρίες είναι οι δεσμεύσεις πριν ακόμα από το Δεκέμβρη, πριν ψηφίσετε τον προϋπολογισμό ότι στο ασφαλιστικό σύστημα δεν θα αλλάξει τίποτα. Δεν θα αλλάξουν τα όρια ηλικίας, δεν θα αλλάξει η εισφορά των εργαζομένων και δεν θα αλλάξει το ύψος των συντάξεων. Αυτά ήταν κουτοπονηρίες και αυτά τα λένε οι πολίτες έξω. Αυτά ήταν κουτοπονηρίες και επανεληφθήσαν πριν το μνημόνιο, πριν την είσοδο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και πριν διαπραγματευτείτε το Μάιο. Αυτά ήταν οι κουτοπονηρίες.

Μας είπατε, λοιπόν, εδώ και κατηγορήσατε τη Νέα Δημοκρατία ότι όταν ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας, ο Πρόεδρος Αντώνης Σαμαράς, ήταν στο Λαϊκό Κόμμα παρακαλούσε τους εταίρους, που είχαν τη δύναμη στην Ευρώπη του Λαϊκού Κόμματος, να στηρίξουν τη χώρα. Αυτό έπρεπε να κάνει. Υποθέτω ότι δεν το κατηγορείται. Όμως, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι στο Λαϊκό Κόμμα της Ευρώπης, κύριε Υπουργέ, είναι όλοι αυτοί με τους οποίους οφείλει η χώρα να διαπραγματευτεί ως Πρωθυπουργοί, αλλά δεν είναι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Διότι όταν η Νέα Δημοκρατία διά του Αντώνη Σαμαρά έλεγε «Ευρωπαϊκή λύση, να πονέσουμε και ενδεχομένως να πάρουμε σκληρά μέτρα, αλλά όχι Διεθνές Νομισματικό Ταμείο» εσείς είχατε ήδη προαποφασίσει.

Πριν από τον Οκτώβρη –μόλις ανέλαβε- αναφέρονται δηλώσεις του κ. Σαχινίδη ότι έχουμε αποφασίσει Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Εσείς ανοίξατε διά στόματος Πρωθυπουργού τη χαράμδα στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και το πήρε βέβαια η Ευρώπη διά της κ. Μέρκελ και μας το φόρεσε «καπέλο». Αυτές είναι κουτοπονηρίες, κύριε Υπουργέ. Μην ψάχνετε κουτοπονηρίες από μας ή από μέλη του ελληνικού Κοινοβουλίου ή από εργαζόμενους, εκπροσώπους και συνδικαλιστές στην τηλεόραση. Οι κουτοπονηρίες είναι εδώ σε αυτήν την Αίθουσα και σε αυτήν την Αίθουσα ανταγωνιζόμαστε.

Μη διαμαρτύρεστε αν ήμασταν λιγότερο σκληρότεροι ή χλιαρότεροι στην αρμόδια επιτροπή στην οποία συζητήσατε. Εδώ στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου τώρα φαίνονται οι δυνάμεις οι πραγματικές, αυτές οι απόψεις οι οποίες εκφράζονται διά στόματος του καθενός από μας, διά των Υπουργών, διά του Πρωθυπουργού –που από ό,τι μαθαίνω θα μιλήσει το απόγευμα- διά των μελών του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Επαίρεστε, κύριε Υπουργέ, ότι κάνατε ένα καλό debate και ανταγωνισμό με την τρόικα και μπορέσατε να διασφαλίσετε τη διάσωση του δέκατου τρίτου και δέκατου τέταρτου μισθού στον ιδιωτικό τομέα. Πράγματι φαίνεται ότι το κάνατε. Στη θέση, όμως, αυτή ξέρετε τι κάνατε; Κάνατε τρία πράγματα. Πρώτον, διπλασιάσατε τις απολύσεις. Δεύτερον, δώσατε τη δυνατότητα για εύκολο και φθηνό δυναμικό με απόλυτα αντισυνταγματική διάσταση, για τα πρώτα πέντε χρόνια να παίρνετε με το 80% της συλλογικής σύμβασης εργασίας. Και τρίτον, επειδή μειώσατε και τις αποζημιώσεις θεαματικά, κατορθώσατε να δώσετε σε αυτούς που κάποτε πολεμούσατε, τους μεγάλους εργοδότες, τη δυνατότητα να πετάξουν τους πενηντάρηδες και τους πενηνταπεντάρηδες έξω από την αγορά χωρίς να έχουν το δικαίωμα της σύνταξης με το δικό σας ασφαλιστικό και να πάρουν φθηνά εργατικά χέρια, για να διασώσετε τον ανταγωνισμό και την αντα-

γωνιστικότητα της χώρας.

Σας ερωτώ, κύριε Υπουργέ και ερωτώ την Κυβέρνηση: Εκεί είναι το έλλειμμα της ανταγωνιστικότητας της χώρας; Μα αν είναι αυτό, η Γερμανία πώς είναι πιο ανταγωνιστική στα προϊόντα, όταν έχει εισαγόμενο μισθό στη βιομηχανία της 40% πάνω από το βασικό μισθό του Έλληνα εργάτη; Άρα, δεν βρίσκεται εκεί ο ανταγωνισμός. Βρίσκεται κάπου αλλού; Στην καινοτομία, που δεν έχει προχωρήσει, στο βάρος του κράτους από τους έμμεσους φόρους και την αυξημένη φορολογία πάνω από το 40%, στις έκτακτες εισφορές, όταν το κράτος μπαίνει μέσα γιατί σπαταλάει δεξιά και αριστερά, που αναγκαστικά πρέπει να το κάνει, αλλά εφάπαξ γίνεται το χρόνο και έτσι διογκώνεται το κοστολόγιο της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής βιομηχανίας.

Αυτά έπρεπε να λύσει η Κυβέρνησή σας. Δεν είναι δικό σας θέμα, αλλά επειδή η Κυβέρνηση δεν μπορεί να τα λύσει, είτε γιατί δεν τα πιστεύει, είτε γιατί δεν μπορεί να τα ανακαλύψει, είτε γιατί δεν έχει το σθένος να τα βάλει με αυτούς τους ανθρώπους, φόρτωσε σε σας το δύσκολο έργο να κάνετε τη σύνταξη των 700 ευρώ, 550 ευρώ και αυτό το λέτε σωτηρία του ασφαλιστικού συστήματος.

Η συνταγή, λοιπόν, δεν είναι απλώς λανθασμένη, είναι εγκληματική. Είναι αποτρόπαιο έγκλημα εναντίον του κοινωνικού κράτους. Μας φέρατε και μια αναλογιστική μελέτη και διαμαρτύρεστε γιατί εμείς προσπαθούμε να της μειώσουμε την αξία. Δεν της μειώνουμε καθόλου. Είναι πολύ καλή η αναλογιστική σας μελέτη. Είναι εγκεκριμένη από το ILO. Είναι εξαιρετικά σοβαρή. Είναι, όπως έπρεπε να είναι, αλλά είναι με λάθος στοιχεία.

Είναι με στοιχεία που δεν συμπεριλαμβάνονται στο νομοσχέδιο. Είναι με τα άλλα, αυτά που θέλατε να κάνετε αλλά δεν μπορείτε να τα κάνετε. Δηλαδή είναι σαν να σας κάνουμε το ερώτημα «Θέλω να πάω μέχρι τη Θεσσαλονίκη. Έχω ένα αυτοκίνητο Mercedes. Πόση βενζίνη θα κάψω;». Και απαντάτε εσείς με τη μελέτη που κάνετε «Αν είχατε Fiat, θα καίγατε 30 ευρώ». Αυτή είναι η αναλογιστική σας μελέτη.

Τι λέει η αναλογιστική σας μελέτη; Λέει ότι με εκείνα τα δεδομένα που το δώσατε, χωρίς δεκαπενταετία, με διαφορετικό τρόπο αναπλήρωσης, τότε το ποσοστό του ΑΕΠ το οποίο θα ήταν έξοδο του ασφαλιστικού συστήματος το 2030 θα είναι μειωμένο κατά 0,6 και εσείς αποφασίσατε να πάρετε άλλα μέτρα για να μην είναι 0,6. Αλλά δεν ξέρετε πόσο θα είναι. Δεν μπορείτε να μας το πείτε. Γι' αυτό παραγγείλατε καινούργια και θα μας τη φέρετε τον Αύγουστο. Και έρχεστε εδώ και μας το λέτε μετά από οκτώ μήνες διακυβέρνηση. Φέρνετε την πιο σκληρή απόφαση για το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Διαμαρτύρομαι, κυρία Πρόεδρε! Προσβάλλει τη λογική!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μη με διακόπτετε κύριε Υπουργέ. Να διαμαρτύρεστε όσο θέλετε. Εδώ θα απαντήσετε αλλά θα με αφήσετε να ολοκληρώσω και θα με προστατεύσει και το Προεδρείο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Μη διακόπτετε κύριε Υπουργέ. Ζητήστε το λόγο να μιλήσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εκτός του γεγονότος ότι δεν θέλετε να συζητήσουμε σε ένα στρογγυλό τραπέζι, δεν θέλετε και να ακούσετε.

Άκουσα πριν φωνές στη Βουλή από εδώ και πέρα να ξεκινήσει η συζήτηση για το ασφαλιστικό σύστημα και ότι πρέπει να καθίσουμε σε ένα τραπέζι όλες οι πολιτικές δυνάμεις και να αποφασίσουμε. Πολύ σωστό. Εσείς όμως, κύριε Υπουργέ, ως Κυβέρνηση –στο πρόσωπό σας την Κυβέρνηση βλέπω– αρνήθηκατε τη συζήτηση σε επίπεδο Προέδρου Δημοκρατίας πριν πάτε να υπογράψετε το μνημόνιο. Και χειροκροτείτε τώρα αυτές τις προτάσεις;

Με ποιους να συζητήσουμε; Με τους ανθρώπους που αποφασίζουν για τους πολίτες χωρίς τις πολιτικές δυνάμεις του τόπου; Και έρχονται μετά και μας κατηγορούν ότι τάχα εμείς είμαστε λαϊκιστές γιατί εμείς πιστεύουμε ότι δεν θα βάζαμε από τη χαράμαδα το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και θα διαπραγματευόμασταν καλύτερα; Αυτό λέμε και τώρα. Καλύτερα θα πηγαίναμε τα πράγματα από εσάς. Και θα τα πηγαίναμε καλύτερα γιατί

πρώτον εμείς το έλλειμμα του 9% του 2009 δεν θα το κάναμε 13%. Εσείς το κάνατε. Φορτώσατε ακόμα και έσοδα του 2009 στο 2010 αλλά και έσοδα του 2010 στο 2009, όπως είναι τα χρέη των νοσοκομείων που, πράγματι, υπήρχαν και κακώς ενδεχομένως υπήρχαν και που ακόμα και τώρα που είναι στα μέσα του 2010 δεν τα έχετε πληρώσει. Αυτή είναι η δημιουργική λογιστική του Τιτανικού τον οποίο εσείς ανακαλύψατε για να δικαιολογήσετε τα προαποφασισμένα σας. Αυτά έκανε η Κυβέρνησή σας, κύριε Υπουργέ, και φόρτωσε σε εσάς το δύσκολο έργο.

Εγώ όμως θα σας πω κάτι ίσως λίγο διαφορετικό απ' αυτά που έχετε ακούσει. Ως μέλος του ελληνικού Κοινοβουλίου προβληματίστηκα. Δεν έχει σημασία που είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Έχω και εγώ τη δική μου βουλευτική συνείδηση. Και όλοι προβληματίστηκα αν πρέπει να στηρίζουμε τα δύσκολα. Γιατί, πράγματι, κάποια απ' αυτά θα τα στηρίξουμε. Τα αντικίνητρα εξόδου από την εργασία, τα βαρέα και ανθυγιεινά θα τα στηρίξουμε, γιατί πρέπει να τα στηρίξουμε, γιατί ήταν και δικές μας θέσεις όταν εσείς μας λιοδορούσατε σ' αυτήν την Αίθουσα και σε όλη την Ελλάδα. Το κάνατε. Τώρα το φέρατε ανάποδα. Δεν πειράζει. Ας είναι.

Θέλω όμως ένα ελαφρυντικό για να στηρίξω αυτό το ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Θέλω πολλά ελαφρυντικά. Αλλά θέλω ένα κυρίαρχο ελαφρυντικό να πιαστώ από κάπου. Δώστε μου, λοιπόν, μια ενέργεια της Κυβέρνησης που μείωσε τη σπατάλη του κράτους, συγχώνευσε υπηρεσίες, ξενοίκιασε κτήρια. Όχι απέλυσε εργαζόμενους. Αυτό το ξέρετε. Τους χαρακτηρίζετε κομματικά εγκάθετους και τους απολύετε. Πείτε μου όμως πού μειώσατε τις σπατάλες να πιαστώ και εγώ. Θέλω μια χειρολαβή. Αναζητώ μια αυξημένη κοινωνική μέριμνα αυτούς τους οκτώ μήνες. Να μου δείξετε ότι επιθυμείτε με κάποιο τρόπο να αυξήσετε την ένταση του κοινωνικού κράτους για τους χαμηλόμισθους, τους χαμηλοσυνταξιούχους, τους αδύναμους αυτού του τόπου. Να μου την πείτε για να πιαστώ από μια χειρολαβή να σας ψηφίσω. Θέλω ένα λόγο για τον οποίο πρέπει να ψηφίσω δύο συντάξεις σ' αυτήν την Αίθουσα, κύριε Υπουργέ, μια κοινή για όλους, πενιχρή, των 360 ευρώ –κυμαίνεται και αυτή αν ανέβει το ΑΕΠ, αν κατέβει ο δείκτης καταναλωτή– και μια άλλη για την οποία δεν εγγυάστε. Θέλω να μου τα πείτε αυτά. Να μου δώσετε τη δυνατότητα να το στηρίξω. Να πω «ναι, βρε αδερφέ σαν μέλος του ελληνικού Κοινοβουλίου παίρνω μια δύσκολη απόφαση, αλλά εν πάση περιπτώσει έχω κάτι στα χέρια μου».

Μην έρθει το απόγευμα ο Πρωθυπουργός να πει ότι θα κάνει για τις μανάδες που θα δουλεύουν αλλά δεκαπέντε χρόνια παιδικούς σταθμούς αύριο το πρωί. Τα έχουμε ακούσει αυτά σε αυτόν τον τόπο. Ελπίζω ότι δεν θα κάνει αυτό το λάθος.

Θέλω να μου πείτε ένα λόγο για τον οποίο πρέπει να ποδοπατήσω το Σύνταγμα, για την απεριόριστη αντισυνταγματικότητα την οποία εξάλλου και εσείς υπονοήσατε στην συνέντευξη. Διότι ως συνταγματολόγος και Υπουργός δεν δικαιούστε να λέτε «εντάξει βρε παιδί μου, αν κάτι καταπέσει σ' το δικαστήριο ή το Ευρωπαϊκό, θα το δεχθούμε». Υπάρχει Υπουργός που νομοθετεί εν γνώσει του ότι μπορεί αυτό να καταπέσει; Και ζητάτε από τα μέλη του ελληνικού Κοινοβουλίου αυτό να το ψηφίσουμε έξω από τη σκληρότητα, έξω από τα νούμερα, έξω από την αγωνία και την ανασφάλεια των πολιτών; Ξέρουμε να παίρνομε δύσκολες αποφάσεις. Αλλά να ψηφίσουμε κάτι που ο Υπουργός μας λέει ότι μπορεί και να καταπέσει εγώ πρώτη φορά το ακούω. Συγχωρέστε με. Έξι χρόνια και κάτι έχω σ' αυτήν την Αίθουσα. Δεν έχω παραπάνω. Αλλά είναι αρκετά για να πω ότι πρώτη φορά το ακούω.

Πείτε μου, κύριε Υπουργέ, που κάνατε οκτώ μήνες για την εισφοροδιαφυγή και την εισφοροαποφυγή. Κάνατε καμμία μετάταξη στο ΣΕΠΕ; Το έχουμε πει και άλλη φορά σ' αυτήν την Αίθουσα. Καμμία απόσπαση; Κανέναν έλεγχο; Κάνατε κάτι που να μου πείτε ότι ναι βρε αδερφέ τους πίεσαμε να πάρουμε τα λεφτά που μας χρωστάνε; Πέντε δισεκατομμύρια είναι. Δεν κάνατε. Ή αν κάνατε, να μας την πείτε. Εμείς αυτά περιμένουμε, να δώσουμε απλόχερα τη στήριξη μας σε πιο σκληρά μέτρα, σε περισσότερα άρθρα. Να το κάνετε όμως. Μην έρχεστε εδώ και μας λέτε ότι αγωνιστήκαμε και πετύχαμε και πέντε ψίχουλα αλλά μας φόρεσαν το καπέλο από πάνω, γιατί το καπέλο το παραγγείλατε εσείς.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, τα κάνετε αυτά ως αρμόδιος Υπουργός την ώρα που η Κυβέρνησή σας έχει αποφασίσει μέσα στην τριετία 40% εσωτερική υποτίμηση αξιών. Μόνο 15% είναι ο πληθωρισμός που θα τρέχει με 5% κάθε χρόνο. Δεν πιστεύω να αμφισβάλσετε. Εξάλλου ετοιμάζετε στις αρχές του 2011 νέα αύξηση του ΦΠΑ σε ορισμένα προϊόντα. Επομένως 15% είναι μόνο ο πληθωρισμός. Άλλο 15% με 20% είναι η μείωση των μισθών των δημοσίων υπαλλήλων που είναι πολλοί –κακώς- αλλά γι' αυτόν το λόγο έχουν και πολύ μεγάλη αξία σε ό,τι αφορά την αγορά. Άλλο ένα 7% με 12%, 15% είναι η μείωση των χαμηλών συντάξεων και των μεγαλύτερων ακόμα παραπάνω. Την ώρα, λοιπόν, που εσείς οδηγείτε ως Κυβέρνηση τη χώρα σε απόλυτη εσωτερική υποτίμηση της τάξεως του 40% στην τριετία, μειώνετε τις συντάξεις. Αν αυτό λέγατε οικονομικό πρόβλημα, εγώ κύριε Υπουργέ, το πτυχίο της Ιατρικής θα το σκίσω και θα πάω να σπουδάσω οικονομικά εκεί που θα με στείλετε εσείς. Αλλά είναι απλά μαθηματικά, είναι απλά νούμερα και αριθμοί, κύριοι συνάδελφοι, και μη χαμογελάτε γιατί θα πάτε στην περιφέρειά σας να τα εξηγήσετε αυτά και είναι δυσκολεξήγητα, ενώ αντιθέτως αν είχατε επιλέξει έναν άλλο δρόμο που θα έλεγε ότι μπορούμε να καθίσουμε και να συζητήσουμε από πριν και να πάρουμε μαζί τις αποφάσεις και να βγούμε αγκαλιασμένοι έξω στο λαό, θα ήταν εξαιρετικά διαφορετικά.

Κλείνω λέγοντάς σας το εξής. Είναι εξαιρετικά οξύμωρο ένα σοσιαλιστικό κόμμα να βάζει την ταφόπλακα του κοινωνικού κράτους. Το κάνατε και το κάνατε κατά ένα τρόπο εξαιρετικά προκλητικό προς τις κοινωνικές δυνάμεις.

Και μια τελευταία κουβέντα γι' αυτούς που στήριξαν το μνημόνιο σε αυτήν την Αίθουσα με απόλυτο σεβασμό στην ψήφους. Όταν το στήριξαν το μνημόνιο σε αυτήν την Αίθουσα αυτοί που το ψήφισαν, ψήφισαν και τις λεπτομέρειές του, ψήφισαν, δηλαδή, αυτά που περιλαμβάνονται στο 50% αυτού του ασφαλιστικού νομοσχεδίου. Γιατί το άλλο 50% δεν βρίσκεται στο μνημόνιο. Τους καλώ, λοιπόν, τουλάχιστον αυτό που δεν ήταν στο μνημόνιο να το καταψηφίσουν.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Καρατζαφέρης και αμέσως μετά ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Παπουτσής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Μιλάμε για οικονομία και πρέπει να προσπαθήσουμε για οικονομία, αλλά, βεβαίως, δεν πρέπει να χαλάμε μια περιουσία για κουρτίνες στο υπουργικό μας γραφείο! Δεν μπορώ να ακούω για οικονομία και ταυτοχρόνως περνώντας από ένα Υπουργείο για μερικούς μήνες να χαλάμε σχεδόν όσο ένα διαμέρισμα για να βάλουμε κουρτίνες.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει, πριν απ' όλα, να δούμε τι φταίει και κόβουμε στη μέση τα όνειρα, τις ελπίδες, τις προσδοκίες, τη ζωή στην ουσία των Ελλήνων. Τι φταίει; Τι έγινε; Προφανώς φταίνει αυτοί που κυβέρνησαν όλα τα χρόνια της Μεταπολίτευσης. Και θα ήθελα να κάνω μια μικρή ιστορική διαδρομή και δέχομαι ενστάσεις.

Το 1953, με τη γενναία απόφαση του Μαρκεζίνη για υποτίμηση της δραχμής, η οικονομία άντεξε είκοσι χρόνια και άντεξε και σε δύσκολες περιόδους της χώρας. Δεν μιλάω για την πρώτη χρυσή οκταετία του Καραμανλή, μιλάω για την αναστάτωση του δημοσίου βίου το 1963-1967, που ξέρετε, μιλάω για την ανώμαλη κατάσταση του 1967-1974. Όμως είχαν μπει στέρρες βάσεις, με τις οποίες άντεξε η οικονομία όλες τις δοκιμασίες της δημοκρατίας.

Από εκεί και μετά ήρθατε εσείς, τα δύο μεγάλα κόμματα, με μεγάλες πλειοψηφίες. Τι κάνατε; Από τότε και μετά, συνεχώς, αδιαλείπτως, φορτώνατε την Ελλάδα χρέη. Όλες οι κυβερνήσεις το κάνατε. Το «ρεκόρ Γκίνες» βέβαια είναι ρεκόρ της Κυβέρνησης του κ. Κώστα Καραμανλή.

Για να ξέρουν καλά οι συνάδελφοι νεοδημοκράτες, θα σας πω το εξής. Όσο χρέος φορτώθηκε η Ελλάδα από την εποχή του Καποδίστρια, με το θλιβερό πόλεμο του '97, με το μεγάλο πόλεμο που διπλασίασε την Ελλάδα του '12- '13, με την καταστροφή της Σμύρνης, με τον πόλεμο του '40, με την αναστήλωση της χώρας

μετά την τραγική δεκαετία του '40, όλα αυτά δημιούργησαν χρέος 130 δισεκατομμυρίων μέχρι το 1990. Όλα αυτά τα χρόνια δηλαδή 130 δισεκατομμύρια η Ελλάδα. Τα πεντέμισι χρόνια Καραμανλή, άλλα 130 δισεκατομμύρια. Μόνο σε πεντέμισι χρόνια! Αυτά λένε τα νούμερα. Και ήρθε η Ελλάδα και γονάτισε!

Έρχεται η Κυβέρνηση του κ. Παπανδρέου, η οποία ίσως να μην είχε συνειδητοποιήσει επαρκώς το τι έρχεται, για να κουβαλήσει. Ο Καραμανλής, για τον οποίο πολλοί λένε πολλά, το μόνο που δεν είναι, δεν είναι βλαξ. Αντελήφθη πως έχουν τα πράγματα και το έβαλε στα πόδια. Σου λέει «αμάν! δεν αντέχω εγώ να φορτωθώ αυτό το φορτίο!» και εξηφανίσθη.

Έρχεται λοιπόν ο Παπανδρέου με μια νέα Κυβέρνηση με αμήνους, με ανθρώπους που δεν είχαν δοκιμαστεί, πολλοί εκ των οποίων δεν είχαν μάθει στη ζωή πώς τη 1 δραχμή να την κάνουν 2 ή το 1 ευρώ 2 και έτσι μπαίνει σε μια τεράστια δοκιμασία.

Σου λέει λοιπόν ο Παπανδρέου: «Για να σωθεί το πράγμα χρειάζονται άγρια μέτρα, βάρβαρα μέτρα. Εγώ να τα πάρω, ο σοσιαλιστής και μάλιστα Πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς; Όχι. Θα πάω να τα «φορτώσω» σ' ένα μηχανισμό» που επινοήθηκε, την τρόικα.

Και τώρα έρχεται η τρόικα και φορτώνεται τα πάντα, η «κακία τρόικα» που μας λέει αυτό και εκείνο, δημιουργώντας ένα άλλοθι σε Βουλευτές, όπως εσείς, του ΠΑΣΟΚ για να πείτε σήμερα: «Δεν είναι δικό μας πρόγραμμα αυτό. Δεν είμαι εγώ αυτήν τη στιγμή επίορκος στον ελληνικό λαό που του υπεσχέθη άλλα. Η τρόικα είναι και εγώ αναγκάζομαι να ακολουθήσω την τρόικα». Αυτό είναι το ωραίο άλλοθι.

Ψεύδος! Είναι ψεύδος, κύριε Υπουργέ. Δικό σας το πρόγραμμα, αλλά έχετε την αδυναμία και το φόβο και προσπαθείτε να το χρεώσετε στην τρόικα.

Ανασύρω την εφημερίδα «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ» του 1997, με τον τίτλο: «Αιφνιδιάζει το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας για ταμεία και όριο ηλικίας. Σύνταξη στα εξήντα επτά». Εδώ μέσα στην «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ» του 1997 έχει το πρόγραμμα που παρουσιάζετε το 2010 ως εντολή της τρόικας. Ήταν το δικό σας πρόγραμμα. Αναγράφεται κατά λέξη, ακριβώς! Φοβηθήκατε τότε, ως ΠΑΣΟΚ, να το κάνατε και επειδή ξέρατε ότι το ίδιο θα συμβεί και σήμερα με τις αντιδράσεις, το φορτώνετε στην τρόικα. Άρα ήταν μια δική σας απόφαση. Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όλα αυτά τα χρόνια οι κυβερνήσεις είχαν βουλευτεί. Πρώτα – πρώτα, εύκολοι στην παροχολογία. Δίνετε όλοι. Όποιος εκβίαζε, έπαιρνε. Είχε δημιουργηθεί και ένας κομματικός συνδικαλισμός εργατοπατέρων, όχι όλων, αλλά κάποιων βολεμένων στο να μη δουλεύουν και να εισπράττουν.

Κάποιοι εξ αυτών δημιούργησαν και πολύ μεγάλες περιουσίες, μεγαλύτερες κάποιων πολιτικών –αυτή είναι η αλήθεια– και οι οποίοι είχαν ένα ρόλο του τύπου «εμείς εξασφαλίζουμε το κάτι τι για σας τους εργαζόμενους από την κυβέρνηση». Έτσι λοιπόν ήταν όλοι ευχαριστημένοι. Οι κυβερνώντες έκαναν τις δουλειές τους –και καλές δουλειές, κύριε Υπουργέ, σύννομες και μη σύννομες– οι συνδικαλιστές είχαν το «άβατο» και βεβαίως το κράτος χρεωνόταν, χρεωνόταν, χρεωνόταν και φτάσαμε εδώ. Αυτό ήταν το «αλαλούμ» της Μεταπολίτευσης.

Έρχεται ο κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής –της δευτέρας περιόδου, που δεν έμοιαζε καθόλου με τον Καραμανλή της πρώτης περιόδου– με το «σύνδρομο Μιτεράν» και μόλις έρχεται, η πρώτη δουλειά που κάνει είναι να κρατικοποιήσει τα πάντα. Ο Καραμανλής έκανε πολλαπλάσιες κρατικοποιήσεις από ό,τι ο «άγριος» σοσιαλιστής του 1981 –γιατί βεβαίως μετά ημέρεψε– ο Παπανδρέου.

Πήρε τις μισές τράπεζες. Έκανε κρατικοποίηση με το έτσι θέλω. Κρατικοποιήθηκε το Χίλτον. Κρατικοποιήθηκαν τα ναυπηγεία, οι ασφάλειες, τα λεωφορεία. Αυτά που κρατικοποιήθηκαν και τα πήρε ακριβιά το κράτος –όπως την Ολυμπιακή– ύστερα από δέκα πέντε χρόνια άρχισε το κράτος να τα πουλάει.

Ήρθε λοιπόν η δεύτερη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, με

το μόνο μη «σέμπρο» αρχηγό της και άρχισε τότε να πουλάει. Ήρθατε και εσείς με την κυβέρνηση Σημίτη και πουλήσατε. «Σου χαρίζω αυτήν την τράπεζα», γιατί για χάρισμα επρόκειτο. Χαρίστηκε η Ιονική, η Πειραιώς. Αυτή είναι η ουσία.

Άντε λοιπόν το κράτος να πουλάει φτηνά αυτό που είχε αγοράσει ακριβά και το οποίο είχε φορτώσει με υπερτετραπλάσιο προσωπικό. Ή αυτά είναι ψέματα; Ή υπάρχει καμμία ΔΕΚΟ σήμερα στην Ελλάδα που να λειτουργεί με το κανονικό προσωπικό; Τρεις και τέσσερις φορές επάνω. Άντε να βάλουμε τον έναν, τον άλλον, άντε να τακτοποιήσουμε κ.λπ.. Για μια περίοδο στους δέκα υπαλλήλους της Ολυμπιακής, οι οκτώ ήταν από την Λιβαδειά! Ήταν ρεκόρ. Γελάτε, κύριε Υπουργέ, αλλά είναι η αλήθεια και το ξέρετε. Είναι η αλήθεια. Γέμισαν!

Σας λέω λοιπόν ότι μπορώ εγώ να λειτουργήσω την κρατική τηλεόραση λόγω επαγγέλματος με το 1/5 της συνθέσεως. Πώς θα αντέξει; Φορτώστε την λοιπόν. Η εύκολη λύση. Βάλτε και εδώ, βάλτε και εκεί, βάλτε στην Ολυμπιακή «κώλωσε» η Ολυμπιακή, την χάρισαν οι προηγούμενοι από εσάς. Τώρα το ίδιο πράγμα πάει να γίνει και με τον ΟΣΕ. Αυτή είναι η συνταγή. Δεν μπορούμε να τα βγάλουμε πέρα, χρεωμένη είναι, χάρισέ την και όποιος Βγερόπουλος βρεθεί και την πάρει.

Καταστρέψατε τη χώρα! Τα δύο κόμματα καταστρέψατε τη χώρα! Αυτή είναι η αλήθεια! Και ήρθαμε λοιπόν την παραμονή της 19ης Μαΐου σ' ένα μεγάλο δίλημμα, μ' ένα πιστόλι στον κρόταφο: Ή υπογράφουμε για να πάρουμε λεφτά ή καταστρέφεται η Ελλάδα. Το δίλημμα ήταν αμειλικτό. Ή θα ψηφίσω υπέρ των κερδοσκοπών που έκαναν παιχνίδι στην Ελλάδα για να πτωχεύσει ή θα έλεγα στην Ελλάδα «ζήσε έστω και σε κόμα».

Αυτό ήταν το δίλημμα, γιατί αν κάναμε και εμείς αυτό που έκαναν κάποια άλλα κόμματα, και άλλοι ενέντα Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ έλεγαν «όχι», δεν θα υπήρχε σήμερα η Ελλάδα. Δεν ξέρω αν θα υπήρχε καν το Κοινοβούλιο. Θα είχαμε πτωχεύσει. Δεν θα πληρώνονταν οι συντάξεις, οι μισθοί. Φανταστείτε τι θα γίνονταν.

Τώρα, όμως, εδω που είμαστε, πρέπει να αναζητήσουμε λύση. Λύση μέσα από την τρόικα δεν υπάρχει. Ήταν η ανάγκη της στιγμής που μας οδήγησε, η ακράτεια της Νέας Δημοκρατίας αυτά τα πεντέμισι χρόνια και το παιχνίδι του ΠΑΣΟΚ να μην αναλάβει ευθύνες δικές του, αλλά να τα χρεώσει στην τρόικα.

Αυτό που μπορεί να γίνει τώρα είναι αυτό που σας είπα πριν από δέκα πέντε ημέρες. Χαίρομαι που ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας το υιοθέτησε και το είπε στο συνέδριό του. Βέβαια χρωστάει, αν θέλετε, τα πνευματικά δικαιώματα! Αυτό είναι το εξής: Να βρούμε χρήματα, τα κεφάλαια εκείνα που έχουμε δανειστεί. Να πούμε «ευχαριστούμε, δεν θέλουμε άλλο». Να έχουμε όμως εμείς την ευθύνη πως θα βγάλουμε τη χώρα απ' αυτήν την κατάσταση.

Θα είμαστε υποταγμένοι στην τρόικα για πολλά χρόνια. Δεν υπάρχει πουθενά ίχνος ανάπτυξης. Η τρόικα δεν μιλάει για ανάπτυξη, να βρεθούν οι πόροι να λύσουμε το πρόβλημά μας. Η τρόικα θέλει να κάνει διαχείριση του χρέους που έχει η χώρα μας προς τις χώρες και τις τράπεζές τους. Περί αυτού πρόκειται. Είναι τελείως διαφορετικά πράγματα.

Κάναμε χρήση. Δεν μπορούσαμε να κάνουμε διαφορετικά, γιατί εσείς με την πολιτική σας φέρατε το αδιέξοδο, ώστε να μην μπορούμε να έχουμε άλλη επιλογή. Τώρα όμως να ψάξουμε να βρούμε επιλογή. Υπάρχουν κεφάλαια. Υπάρχουν διαθέσιμα.

Ξέρετε πολύ καλά ότι προχθές είχε έρθει εκπρόσωπος του Πούτιν. Είδε τον Πρωθυπουργό στο Μέγαρο Μαξίμου. Του το είπα εγώ. Προσπαθήσαμε εμείς, , κουρασθήκαμε. Τώρα, βέβαια, ανακαλύψαμε εμείς το δρόμο της Μόσχας, τώρα που κάποιοι άλλοι τον έχουν ξεχάσει. Είπαν να κάνουμε μια πολιτική clearing, μια πολιτική δηλαδή του 1960-1970, να δώσουμε πορτοκάλια και λάδι και να πάρουμε πράγματα που μας χρειάζονται. Είναι μια προσπάθεια.

Φωνάζαμε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα «Μην πετάτε τους Κινέζους στη θάλασσα στον Πειραιά, θα τους χρειαστούμε». Να, λοιπόν –γιατί εσείς το λέγατε και το ΠΑΣΟΚ το έλεγε τότε, μετά το ανακαλύψατε ότι είναι χρήσιμοι οι Κινέζοι- που υπάρχει μια δίοδος και εκεί.

Υπάρχει διοδος, κύριε Υπουργέ, από ιδιωτικά funds. Τα ξέρετε. Ένας ενεφανίσθη εδώ, τον θυμάστε, πήγε στην Κυβέρνησή σας,

και προσέφερε με 3,5%. Σας έφερα εγώ εδώ Υπουργό Εξωτερικών από χώρα της Μέσης Ανατολής που πρόσφερε 10 δισεκατομμύρια με 3% για δέκα χρόνια και εσείς ποιήσατε τη νήσσα. Υπάρχουν και θα υπάρξουν και άλλες λύσεις. Αυτό ας το έχουμε στο μυαλό μας. Γιατί δεν μπορούμε να περπατάμε, να ζούμε και να λέμε «αύριο τι άλλο θα πει η τρόικα» ή τι άλλο θα σοφιστείτε εσείς να βάλετε στο στόμα της τρόικα. Δεν πάει άλλο.

Και για να εξηγηθούμε. Δεν μπορείτε να τα βγάλετε πέρα. Δεν λέω ότι είστε ανίκανοι. Και διάθεση υπάρχει και όρεξη υπάρχει. Δεν ξέρετε όμως, δεν γνωρίζετε. Χρειάζεται να υπάρξει μια οικονομικής αντίληψης κυβέρνηση. Και κάτι σήμερα «έπιασα» από τη Νέα Δημοκρατία, ότι δηλαδή προστρέχει προς μια τέτοια αντίληψη. Και μακάρι να είναι αυτό. Τι προτείνω; Ποιος είναι ο καλύτερος σήμερα να αναλάβει την κουβέντα με τον Τρισέ; Ποιος είναι ο καλύτερος σήμερα να αναλάβει την ευθύνη της εξωτερικής πολιτικής; Ποιος είναι; Να καθίσουμε κάτω να τον βρούμε και να του το χρεώσουμε. Εμείς δεν συμμετέχουμε σε ένα τέτοιο σχήμα, γιατί εμείς δεν έχουμε αχθοφορήσει τίποτα απ' όλο αυτό το βάρος της Ελλάδας. Δεχόμαστε, όμως, να στηρίξουμε μια τέτοια αντιλήψης κυβέρνηση, γιατί το πρόβλημα είναι τεράστιο και οι άνθρωποι που το χειρίζονται δεν είναι οι επαρκέστεροι. Πάρα πολύ απλά.

Στην ουσία: Εμείς διαφωνούμε με το νομοσχέδιο και δεν θα το ψηφίσουμε. Είναι ένα κακέκτυπο πολλών από τις ιδέες που έχουμε στο δικό μας πρόγραμμα. Εμείς, όμως, λέμε το εξής: Το κεφάλαιο «ένσημα» έχει συμπληρώσει ηλικία περισσότερη των εβδομήντα ετών. Πρωτοξεκίνησαν επί Μεταξά. Από τότε έχουν ξεκινήσει. Τελείωσε η υπόθεση. Ακόμα ένσημα; Εμείς λέμε ότι δεν μπορεί το ένσημα να υπάρχει σήμερα. Δηλαδή, εάν δεν συμπληρώσει κάποιος τον αριθμό, τότε δεν έχει γιατρό, δεν έχει φάρμακα, δεν έχει σύνταξη; Εάν κάποιος είναι άνεργος και δεν έχει δουλειά, δεν έχει ένσημα, τότε δεν του κάνουμε το πόδι καλά, εάν σπάσει το πόδι του;

Και λέτε μέσα, κύριε Υπουργέ –προσέξτε το σχήμα το οξύμωρο και το αντιφατικό, ιδιαίτερα εσείς οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ- για ανωτάτη σύνταξη μέχρι δεκαπέντε χιλιάδες ένσημα. Το λέτε μέσα στον πίνακά σας, στο νόμο σας. Μα, δεκαπέντε χιλιάδες ένσημα με τριακόσια ένσημα το χρόνο, σημαίνει πενήντα χρόνια δουλειάς. Και αν είσαι σε παραμεθόρια περιοχή, όπου δεν υπάρχουν δουλειές και έχεις εκατόν πενήντα ένσημα το χρόνο, αυτό σημαίνει εκατό χρόνια δουλειάς! Έλεος! Δεν τα προσέχετε αυτά τα πράγματα; Πώς μπορούμε να παρακολουθήσουμε αυτήν τη λογική; Αυτήν τη στιγμή έχετε περίπου δυο εκατομμύρια οκτακόσιες χιλιάδες εργαζόμενους, οι οποίοι πρέπει να πληρώσουν το φάρμακο και το γιατρό για εννιάμισι εκατομμύρια Ελλήνων, δύο εκατομμύρια μετανάστες και περίπου δεκατέσσερα εκατομμύρια τουρίστες. Έρχεται ο τουρίστας το καλοκαίρι και σπάει το πόδι του. Δεν θα του το κάνουμε καλά;

Εμείς τι λέμε; Καταργήστε τα ένσημα. Και έτσι δίνουμε αύξηση στο μισθό του εργαζόμενου. Αυτός δηλαδή, ο οποίος παίρνει 800 ευρώ και δίνει άλλα διακόσια ένσημα δικά του, του τα δίνουμε αύξηση στο μισθό του για να μπορέσει να πάει να αγοράσει ένα ποικάμισο και έτσι το κράτος να πάρει το ΦΠΑ 23%. Εμείς λέμε: στον κύκλο εργασιών. Στο μουσικά, που θα πάρει ο τουρίστας, θα υπάρχει το ειδικό τέλος που έχουμε υπολογίσει. Μπορεί να είναι και κάτω από το 4%. Ο λαθρομετανάστης, που θα αγοράσει ένα παντελόνι, θα πληρώσει και αυτός το ειδικό τέλος. Από τον κύκλο εργασιών, λοιπόν, για να τελειώνει η υπόθεση. Να γίνει μια νομοποίηση όλων των ταμείων σε ένα φορέα. Το ίδιο πονάει ο σκληροκοιδητής των δημόσιο υπάλληλο, το ίδιο για τον αγρότη, για τον εργάτη. Δεν πονάει διαφορετικά ο σκληροκοιδητής. Η ίδια εγχείρηση θα γίνει. Ένας φορές, λοιπόν, προς όλους. Αυτό λέμε εμείς. Και όχι ένσημα, αυτή είναι παλιά συνταγή. Βιώσιμη σύνταξη για όλους τους Έλληνες, ανεξαρτήτως εάν έχει ή δεν έχει δουλέψει στη ζωή του. Προσωπική σύνταξη. Τη δικιά του σύνταξη, που θα πάρει ο καθένας μόλις γίνει εξήντα πέντε ετών. Εσείς λέτε εξήντα πέντε ετών. Εξήντα πέντε ετών λέμε κι εμείς.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Ταυτοχρόνως όμως, κύριε Υπουργέ, θα υπάρχει και μια δεύτερη σύνταξη αναλόγως των φορολογικών δηλώσεων που έχει ο

καθένας. Τι φορολογικές δηλώσεις μου έκανες όλα αυτά τα χρόνια; Μου έκανες καλές φορολογικές δηλώσεις; Θα πάρεις ένα πριμ. Δεν έκανες καλές φορολογικές δηλώσεις; Δεν δούλεψες ποτέ στη ζωή σου; Θα πάρεις τη βιώσιμη σύνταξη που υποχρεώνεται να σου δώσει το κράτος. Και θα υπάρχει και μια τρίτη σύνταξη, που θα είναι από το μέρισμα της συμμετοχής του κάθε ταμείου στον ενιαίο φορέα: Τόσο των μηχανικών, τόσο των γιατρών. Για όλα αυτά τα κεφάλαια εμείς βλέπουμε να γίνεται μια Τράπεζα Εθνικής Ασφάλισης, η οποία, βεβαίως, θα είναι κερδοφόρος, γιατί όλοι θα πηγαίνουν τις καταθέσεις τους εκεί, επειδή όλοι θα έχουν να πάρουν το δικό τους τίμημα. Να υπάρχουν τρεις συντάξεις για τον κάθε Έλληνα. Αυτό βλέπουμε. Χωρίς ένσημα, χωρίς διακρίσεις: ιδιωτικός ή δημόσιος τομέας.

Άκουσα ότι μειώσατε λίγο την εξαγορά της θητείας. Ωραία. Γιατί υπάρχει διαφορά μεταξύ δημοσίου και ιδιωτικού τομέα; Γιατί στο δημόσιο εξαγοράζεις το 1/3 από ό, τι στον ιδιωτικό τομέα. Ο ιδιωτικός τομέας, δηλαδή, έχει την ανασφάλεια της απόλυσης και έρχεται και εξαγοράζει τρεις φορές παραπάνω απ' ό, τι ο ασφαλισμένος του δημοσίου τομέα. Δεν είναι σχήματα οξείμωρα και αντιφατικά αυτά; Πείτε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ: τόσο η εξαγορά για κάθε μήνα ανεξαρτήτως, είτε πρόκειται για το δημόσιο είτε πρόκειται για τον ιδιωτικό τομέα. Δεν μπορεί η θητεία του δημοσίου υπαλλήλου, να κοστίζει φθηνότερα από ό, τι η θητεία του υπαλλήλου στον ιδιωτικό τομέα.

Εμείς πιστεύουμε ότι όλα αυτά πρέπει να γίνουν. Και πρέπει να γίνουν τομείς. Έχουμε αποφασίσει να πιστέψουμε και να στηρίξουμε ορισμένα πράγματα. Ελάτε, λοιπόν, σε αυτό που λέμε: στην αρχή του επταπλασίου. Δηλαδή, δεν μπορεί κανένας μισθός στο δημόσιο να είναι επτά φορές παραπάνω από τον κατώτατο μισθό. Εάν ο κατώτατος μισθός είναι 700 ευρώ, ουδείς στην Ελλάδα δεν μπορεί να παίρνει πάνω από 4.900 ευρώ. Δεν μπορεί να έχουμε μισθούς της τάξεως των 560 ευρώ και ταυτοχρόνως να έχουμε σε ΔΕΚΟ μισθούς 13.000 ευρώ. Εσείς βάλατε από το παρόν να μπορούν να παίρνουν μέχρι 12.000 ευρώ. Αυτό, λοιπόν, είναι αδιανόητο. Εάν δεν κλείσουμε την ψαλίδα, εάν δεν γίνει η αναδιανομή, να περιμένετε τα χειρότερα.

Και θέλω να ελπίζω, κύριε Υπουργέ, ότι δεν θα χρειαστεί το Σεπτέμβριο να αντιμετωπίσουμε έκρυθμες καταστάσεις. Και σήμερα άκουσα για πρώτη φορά και τους φόβους του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Θέλω να ελπίζω, λοιπόν, ότι δεν θα υπάρξει αυτό το ενδεχόμενο. Και πρέπει να προσέξετε, κύριε Υπουργέ, γιατί νομίζω ότι χρειάζεται περισσότερη γενναιότητα. Δεν δείξατε γενναιότητα με το να φέρνεται αυτό το νομοσχέδιο την τελευταία εβδομάδα πριν κλείσει η Βουλή, Ιούλιο μήνα, όπου τα πράγματα είναι ράθυμα, όπου δεν μπορούν να γίνουν οι κινητοποιήσεις που θα μπορούσαν να έχουν γίνει. Αυτό δεν δείχνει πολιτική ανδρεία. Θέλω να πιστέψω, λοιπόν, ότι έχετε τα περιθώρια να επιστρατεύσετε την πολιτική σας ανδρεία και να αντιμετωπίσετε τα πράγματα με τρόπο που δεν θα θίγει την τιμή, την αξιοπρέπεια και τη ζωή του Έλληνα πολίτη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Καρατζαφέρη.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο για μια σύντομη παρέμβαση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Έχετε το λόγο, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κύριοι συνάδελφοι, πολιτική απάντηση επί του θέματος θα δώσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Παπουτσής. Ζητώ το λόγο για ένα θέμα κυβερνητικής πολιτικής.

Κύριε Πρόεδρε, παρακολουθώ με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον όλες τις τοποθετήσεις σας. Παρεμβαίνω για να δώσω μια διευκρίνιση. Κρίνατε θετικά –και αυτό για εμάς είναι πολύ καλό– τη μείωση της εξαγοράς πλασματικού χρόνου εργασίας και κάνατε την αντίτιξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, ο οποίος είναι τρεις φορές ακριβότερος από το δημόσιο. Η παρέμβαση που κάνουμε αφορά τη μείωση της εξαγοράς στον ιδιωτικό τομέα μέχρι και 50%, ούτως ώστε να έρθει πολύ κοντά ο ιδιωτικός στο δημόσιο τομέα. Κινηθήκαμε, δηλαδή, στην κατεύθυνση που και εσείς λέτε.

Σε ό,τι αφορά τώρα την πολύ γενικότερη παρατήρησή σας: Εγώ υπήρξα μέλος της κυβέρνησης Σημίτη και θυμάμαι τη χώρα να απολαμβάνει διεθνούς αξιοπιστίας, θυμάμαι να έχει αναλάβει τα σημαντικότερα εγχειρήματα για εκείνη την εποχή –τους Ολυμπιακούς Αγώνες, την πολύ σημαντική Προεδρεία εν μέσω του άδικου πολέμου στο Ιράκ– θυμάμαι την Ελλάδα στο δρόμο της ανάπτυξης. Είμαι μέλος της Κυβέρνησης του Γιώργου Παπανδρέου, γιατί πιστεύω, κύριε Πρόεδρε –και σας το λέω ειλικρινά αυτό– ότι ο Γιώργος Παπανδρέου θα βγάλει τη χώρα από το λαγούμι που βρίσκεται αυτήν τη στιγμή, θα την επαναφέρει στο δρόμο της ευημερίας. Γι' αυτό παλεύουμε μαζί του να ανατάξουμε τη χώρα και να επαναφέρουμε τον Έλληνα πολίτη στην ευημερία.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο για ένα λεπτό να απαντήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, έχετε το λόγο για ένα λεπτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Υπουργέ, κι εγώ θυμάμαι μία χώρα που δεν είχε ούτε 1% ανεργία. Θυμάμαι, μικρότερος, που ο πατέρας μου ήθελε να φτιάξει ένα σπίτι και πηγαίναμε και παρακαλούσαμε στο Δημαρχείο να έρθει εργάτης και έγραφε η ταμπέλα «μη ενοχλείτε, μεροκάματο 1.000». Δεν υπήρχε καθόλου ανεργία. Σήμερα η ανεργία –εσείς το είπατε– πάει στο 20%. Θυμάμαι μία Ελλάδα, που δεν ήταν γεμάτη δάνεια. Θυμάμαι μία Ελλάδα, που ζούσε χωρίς πιστωτικές κάρτες. Αυτό θυμάμαι. Την καταντήσατε φτωχή και μίζερη οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Παπουτσής για δώδεκα λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελικά αποδεικνύεται ότι είναι πολύ εύκολη η αναψηλάφηση των υποθέσεων του παρελθόντος όταν είμαστε σε θέση εκ του ασφαλούς και με την άνεση των επικοινωνιακών αλμάτων για να αποφύγουμε την ανάληψη της ευθύνης για το σήμερα και το αύριο του τόπου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε μόλις προηγουμένως τον Πρόεδρο κ. Καρατζαφέρη ο οποίος μιλά πάντοτε με ενδιαφέροντα πολιτικό λόγο, αλλά πού κατέληξε; «Να προχωρήσετε εσείς που έχετε την ευθύνη, οι του δικομματισμού, σε μια κυβέρνηση εθνικής ενότητας για να τα βγάλετε πέρα και εμείς εκ του ασφαλούς να κρίνουμε τα πράγματα». Δηλαδή φαίνεται ότι τώρα που «πήραμε τα ηνία» στην «πολυκατοικία» και αρχίζει και αλλάζει ο συσχετισμός των δυνάμεων, να διώξουμε και τη Νέα Δημοκρατία από την «πολυκατοικία» για να παραμείνουμε εμείς μόνοι μας. Ωραία τακτική!

Από τη Νέα Δημοκρατία ακούσαμε τον κ. Μαρκόπουλο. Η Νέα Δημοκρατία με κροκοδείλια δάκρυα διαρρηγγύει τα ιμάτιά της για την κοινωνική ασφάλιση την οποία οδήγησε στην πλήρη απαξίωση όχι γενικά και αόριστα αλλά με συνειδητή πολιτική επιλογή, οδηγώντας ουσιαστικά την κοινωνία στην αγκαλιά της ιδιωτικής ασφάλισης, γιατί αυτός ήταν ο στόχος σας.

Η Νέα Δημοκρατία αναφερόμενη στο μνημόνιο μέμφεται την Κυβέρνηση ότι έχει περιοριστεί –λέει– η ανεξαρτησία μας σ' ό,τι αφορά ορισμένες οικονομικές επιλογές, αλλά την ίδια στιγμή αποσιωπούν ότι παραλάβαμε τη χώρα σε αυστηρή επιτήρηση και μάλιστα για δεύτερη φορά στο ανώτερο στάδιο της επιτήρησης που προβλέπει η συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, φυσικά με ευθύνη δική σας. Προσποιούνται πως ξεχνούν ότι η Νέα Δημοκρατία φέρει την απόλυτη ευθύνη για τη σημερινή κατάσταση.

Από την άλλη πλευρά η Αντιπολίτευση αναφερόμενη στο μνημόνιο και η Νέα Δημοκρατία και ο κ. Καρατζαφέρης μόλις προηγουμένως και οι συνάδελφοι του ΚΚΕ και οι συνάδελφοι του Συνασπισμού, αλλά δυστυχώς και ορισμένοι εντός και εκτός της Ελλάδος –επιτρέψτε μου να πω ότι αυτό είναι προσβολή στον ελληνικό λαό– επιχειρούν να εμφανίσουν τους Υπουργούς μας ως εντολοδόχους των Βρυξελλών, ως απλούς εκτελεστές του μνη-

μονίου. Επιχειρούν να εμφανίσουν το ίδιο το μνημόνιο ως ένα δογματικό ιδεολογικό μανιφέστο, κάτι σαν ένα «κόκκινο βιβλίο του Μάο».

Ε, λοιπόν, ως εδώ η παραφιλολογία. Η Ελλάδα δεν είναι χώρα υπό κατοχή. Η Ελλάδα δεν είναι κράτος περιορισμένης κυριαρχίας. Η χώρα έχει Κυβέρνηση εκλεγμένη δημοκρατικά, την Κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου και του ΠΑΣΟΚ με την εμπιστοσύνη του λαού και της πλειοψηφίας της Βουλής. Έχουμε αναλάβει την ευθύνη για τη σωτηρία της χώρας και δίνουμε σάρκα και οστά στις ελπίδες του λαού για τη ζωή του, για τη βελτίωση της ζωής του σήμερα, για ένα καλύτερο αύριο για τις νέες γενιές. Διεκδικήσαμε και πετύχαμε τον ευρωπαϊκό μηχανισμό στήριξης που δεν υπήρχε, αλλά η Ελλάδα παραμένει και σήμερα ένα από τα μέλη της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, δηλαδή του ισχυρού πυρήνα των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμμετέχοντας αποφασιστικά και ουσιαστικά στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι.

Η πραγματικότητα είναι ότι το μνημόνιο αποτελεί ένα ασφυκτικό πλαίσιο με συγκεκριμένες πολιτικές δεσμεύσεις. Όσο όμως επιτυγχάνουμε τους στόχους, όσο υλοποιούμε αυτές τις δεσμεύσεις, τόσο θα ενισχύουμε την αξιοπιστία της χώρας, τόσο θα δυναμώνουμε τα επιχειρήματα της Κυβέρνησης για μια ενδεχόμενη επαναδιαπραγμάτευση του πλαισίου και του χρονοδιαγράμματος εφαρμογής του, τόσο θα φέρνουμε την Ελλάδα πιο κοντά στην έξοδο από την ύφεση, στην έξοδο από την κρίση, στην έξοδο από την επιτήρηση. Δεν δεχόμαστε από εκείνους που οδήγησαν τη χώρα στη χρεοκοπία να γεμίζουν με φόβο και αγωνία την ψυχή και τη σκέψη των πολιτών, να εγκλωβίζουν την Ελλάδα, να εγκλωβίζουν την οικονομία και την κοινωνία στη μιζέρια και στην απαισιοδοξία. Εμείς είμαστε αποφασισμένοι να πετύχουμε και καλούμε σ' αυτήν την εθνική προσπάθεια όλους τους Έλληνες πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας συνειδητοποιήσουμε όλοι αυτό που ανέλυσε πάρα πολύ καθαρά στην εισήγησή του ο εισηγητής μας και συνάδελφος κ. Ηλίας Μόσιαλος ότι η δημοσιονομική κρίση είναι αποτέλεσμα της στρεβλής αναπτυξιακής και παραγωγικής διαδικασίας των προηγούμενων χρόνων. Θα συμφωνήσω με όλους σας και με τον κ. Καρατζαφέρη που μίλησε μόλις προηγουμένως ότι φυσικά είναι αποτέλεσμα και των αντίστοιχων πολιτικών επιλογών.

Σήμερα όμως γυρνάμε σελίδα με πλήρη συνείδηση. Αφήνουμε πίσω μας μια ολόκληρη εποχή για ολόκληρο τον ελληνικό λαό και για τον πολιτικό κόσμο της χώρας. Απορρίπτουμε και αφήνουμε πίσω μας τις πολιτικές επιλογές, τις παθογένειες και τις αρρυθμίες του κράτους και της οικονομίας που μας οδήγησαν στα μεγάλα σημερινά οικονομικά και κοινωνικά αδιέξοδα. Ζούμε το τέλος της εποχής του «αχαδελφισμού», της ψεύτικης ευδαιμονίας, της εποχής των μικρών και μεγάλων μύθων για όλους μας, γιατί είναι μύθος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να περιμένεις να επιβιώσει το κοινωνικό κράτος όταν όλοι μας αδιαφορούμε για τη φοροδιαφυγή και την εισφοροδιαφυγή. Είναι μύθος να περιμένεις να επιβιώσει το κοινωνικό κράτος όταν αδιαφορούμε για την κακοδιαχείριση, για τη λεηλασία των δημοσίων ταμείων, για την εκτεταμένη κλοπή στο εθνικό σύστημα υγείας, όταν βάζουμε ενέχουρο για τη δική μας ευδαιμονία τη ζωή των νέων ανθρώπων και των μελλοντικών γενεών. Ας δεσμευτούμε, λοιπόν, όλοι έτσι ώστε να μην ξαναβρεθεί η χώρα μας σ' αυτήν τη θέση, να προχωρήσουμε αποφασιστικά, να εξαφανίσουμε τις εστίες της παθογένειας που μας οδήγησαν στα πρόθυρα της χρεοκοπίας.

Ναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ελπίδα. Θα βγούμε από τη δίνη της κρίσης. Ένα είναι σίγουρο: Δεν είναι εύκολος ο δρόμος για τη σωτηρία της χώρας. Μας περιμένουν δοκιμασίες, πολλές δοκιμασίες και δεν υπάρχει αμφιβολία ότι θα είναι βίαιες οι αλλαγές στη ζωή όλων μας, όχι κάποιων από μας, γι' αυτό και είναι δικαιολογημένη η αγωνία και η αντίδραση των πολιτών, όπως είναι δικαιολογημένη η ισχυρή απαίτηση του λαού για δίκαιη αναδιανομή και κοινωνική δικαιοσύνη για να μην πληρώσουν το κόστος οι χαμηλόμισθοι και οι χαμηλοσυνταξιούχοι. Γι' αυτό η Κυβέρνηση έχει υποχρέωση να ανταποκριθεί.

Προς αυτήν την κατεύθυνση εργαζόμαστε συστηματικά εδώ και τόσο καιρό επίπονα και επίμονα τόσο ο Υπουργός κ. Ανδρέας Λο-

βέρδος όσο και ο Υφυπουργός κ. Γιώργος Κουτρουμάνης. Αναφέρομαι στις βελτιώσεις του νομοσχεδίου που ήδη έκανε χθες ο Υπουργός ή ακόμα και σε άλλες που ενδεχομένως θα προκύψουν μετά από τη συζήτηση στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Αναφέρομαι όμως και στο πλαίσιο της γενικότερης οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής της Κυβέρνησης με τα κοινωνικά αντισταθμίματα στα οποία αναφέρθηκε και ο κ. Πρωτόπαπας πριν από λίγο, όπως επίσης και στις ειδικές πρόνοιες που έχουμε υποχρέωση να προβλέψουμε. Κυρίως όμως αναφέρομαι στην επιλογή του Πρωθυπουργού για ένα ισχυρό δίκτυο κοινωνικής προστασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία είναι η αλήθεια, μία είναι η ουσία: Δεν υπάρχει αναδιανομή με δανεικά, γι' αυτό επιμένω εδώ και τόσο καιρό για την πολύπλευρη υποστήριξη της ανάπτυξης χωρίς νέες καθυστερήσεις, με σύγχρονες επιλογές για την οργάνωση της παραγωγής, για την οργάνωση της αγοράς, για την οργάνωση των υπηρεσιών. Χρειάζονται ριζικές αλλαγές, χρειάζεται συναίνεση και ενεργός συμμετοχή των υγιών δυνάμεων της κοινωνίας γιατί η ζωή όλων μας αλλάζει. Με επιλογή μας αλλάζει, με αναγκαία επιλογή, με υποχρεωτική επιλογή, θα έλεγα. Αλλά προσοχή: Κανείς από μας δεν δανείζει τη ζωή του σε κανέναν και κυρίως κανείς δεν δανείζει τη ζωή του μόνο και μόνο για τα μάτια της τρόικας, για έναν καλό λόγο των αγορών, για έναν καλό λόγο των Βρυξελλών. Έχουμε πλήρη συνείδηση ότι χιλιάδες άνθρωποι –όχι αριθμοί αλλά άνθρωποι νέοι, άνθρωποι ηλικιωμένοι, οικογένειες- υποβάλλονται σε οδυνηρές θυσίες και απαιτούν να υπάρξει αποτέλεσμα και αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε ούτε για μια στιγμή, όπως και κανείς δεν έχει το δικαίωμα να ξεχνάει ή να αδιαφορεί για την αγωνία των εργαζομένων. Πρέπει να κάνουμε το παν για να έχουμε αποτελέσματα σήμερα.

Και αυτή η Κυβέρνηση κάνει το παν για να έχουμε αποτελέσματα σήμερα, με μεταρρυθμίσεις που θα αμβλύνουν τις ανισότητες, που θα στηρίζουν το κοινωνικό κράτος, που θα εγγυώνται την κοινωνική αλληλεγγύη.

Ο Γιώργος Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ έχουμε τεθεί επικεφαλής μιας μεγάλης εθνικής προσπάθειας. Έχουμε αναλάβει την ευθύνη να γυρίσουμε σελίδα και δεν υπάρχουν περιθώρια για πεισχυρίσματα. Δεν υπάρχει περιθώριο αποτυχίας. Είναι αδήριτη η ανάγκη, η αναγκαιότητα της εποχής μας, είναι κορυφαία προτεραιότητα για την Κυβέρνηση, η δημιουργία ενός σύγχρονου ασφαλιστικού συστήματος δικαίου, δημόσιου και καθολικού, με την εγγύηση της ομαλής ροής των εισφορών, με αποτελεσματική διαχείριση των εσόδων, με ορθολογική και χρηστή διαχείριση των δαπανών, με πλήρη διαφάνεια για τον κρατικό προϋπολογισμό, για τα ασφαλιστικά ταμεία, για τους ασφαλισμένους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα η αλήθεια είναι σκληρή και οι αριθμοί αμείλικτοι. Δεν έχουμε το δικαίωμα να υποθηκεύσουμε το μέλλον των ασφαλισμένων στις επόμενες δεκαετίες. Δεν έχουμε το δικαίωμα να πορευθούμε στο δρόμο που χάραξε η Νέα Δημοκρατία, χωρίς αναλογιστικές μελέτες στο ασφαλιστικό, χωρίς κρατική χρηματοδότηση, μοιράζοντας αφειδώς υποσχέσεις και χρήμα από τα δανεικά. Αναρίθμητες στρεβλώσεις που θα οδηγούσαν μοιραία στην κατάρρευση. Και με μνημόνιο και χωρίς μνημόνιο έπρεπε να προχωρήσουμε στις αλλαγές.

Κι όταν μιλάμε για κατάρρευση, μιλάμε για κατάρρευση ολόκληρου του συστήματος. Γι' αυτό και δεν ακούγονται καλά οι διαμαρτυρίες για ορισμένα προνόμια που θίγονται, γιατί ο θεσμός της κοινωνικής ασφάλισης δεν προσφέρεται για την κατοχύρωση προνομίων, ιδιαίτερα τώρα, στην κατάσταση που βρίσκεται η χώρα, στην κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, τη στιγμή που οι κοινωνικές αντιθέσεις οξύνονται, τη στιγμή που ολόκληρες κοινωνικές και επαγγελματικές ομάδες κινδυνεύουν. Και κινδυνεύουν να μείνουν χωρίς καμία κοινωνική προστασία και ασφάλιση.

Ε, λοιπόν, εμείς αυτό δεν θα το επιτρέψουμε. Ο ρόλος του κράτους δεν είναι ν' αφήνει τα πράγματα στην τύχη τους. Η καρδιά του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης ενέχει την έννοια της αλληλεγγύης. Αλληλεγγύης μεταξύ των γενεών, αλληλεγγύης μεταξύ διαφορετικών κοινωνικών και επαγγελματικών ομάδων. Είναι ένα συμβόλαιο γενεών και κοινωνικών τάξεων.

Γι' αυτό προχωρούμε σε δομικές αλλαγές, αλλαγές που εξασφαλίζουν τα κεφάλαια των ταμείων, τη δυνατότητα του κεφαλαίου αυτού να εξυπηρετεί στο μέλλον καθολικά την καταβολή

των συντάξεων και τις προνοιακές υπηρεσίες.

Τα πολλά ταμεία και οι ποικίλες παροχές, οδήγησαν σε κραυγαλέες ανισότητες την ασφαλιστική κάλυψη, άλλο αν εξυπηρετήσαν την εποχή εκείνη.

Χρειαζόμαστε, όμως, τώρα, άμεσα αλλαγή φιλοσοφίας. Χρειαζόμαστε μετάβαση σ' ένα σύστημα μ' έναν ενιαίο κρατικό φορέα, με παροχή καθολικής και ομοιόμορφης προστασίας για όλους.

Από αυτήν την άποψη, η ενοποίηση των ταμείων υπηρετεί την αρχή της αλληλεγγύης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γύρω μας υπάρχουν τα συντρίμια μιας αδιέξοδης, φαύλης και ταξικά αντιλαϊκής πολιτικής χρόνων. Η σκληρή αλήθεια είναι ότι δεν έχουμε σήμερα τους πόρους, για να χτίσουμε μια νέα Ελλάδα από τη μια στιγμή στην άλλη. Έχουμε, όμως, την πολιτική βούληση κι έχουμε τη στήριξη από τις υγιείς δυνάμεις της χώρας. Και είμαστε αποφασισμένοι να αγωνιστούμε. Είμαστε αποφασισμένοι να πετύχουμε, αλλάζοντας τον παραγωγικό κύκλο της χώρας, δίνοντας προτεραιότητα στην έξυπνη ανάπτυξη και στη δημιουργικότητα, εγκαταλείποντας και αλλάζοντας τις παλιές δομές που μας κρατούν καθηλωμένους. Έτσι θα δώσουμε και θα εγγυηθούμε την προοπτική για τη νέα γενιά.

Αυτά είναι τα πραγματικά διακυβεύματα του μέλλοντος για την ανάπτυξη και για το εθνικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης.

Δεν είναι, λοιπόν, μόνο η ψήφος μας σήμερα στο νομοσχέδιο που παρουσιάζει το Υπουργείο για την αναμόρφωση του συστήματος ασφάλισης. Είναι ταυτόχρονα και η εκδήλωση της επιλογής μας, για να προχωρήσει η χώρα μπροστά και να δημιουργήσουμε γερά θεμέλια για την ελληνική κοινωνία του μέλλοντος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε κι εμείς τον κ. Παπουτσή.

Το λόγο έχει η Γενική Γραμματέας και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΚΚΕ κ. Αλέκα Παπαρήγα για δεκαπέντε λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Ομολογώ, πολλές φορές έχω αναρωτηθεί, αν η ανάλυση που κάνετε για την αιτία και τους παράγοντες της κρίσης οφείλεται σε πολιτική αμάθεια, ημιμάθεια, ανορθολογισμό ή συνιστά πολιτική κοροϊδία του λαού. Και καταλήγω στο δεύτερο.

Είναι αδύνατον να φανταστεί κανείς ότι σε συνθήκες κρίσης του καπιταλισμού, που μάλιστα χτυπά τις ισχυρές ιμπεριαλιστικές χώρες –σε ένα βαθμό εκδηλώθηκε ανισόμετρα, αλλά τώρα είναι συγχρονισμένη- μπορεί να γίνεται λόγος εδώ στην Ελλάδα για την κρίση, στον τρόπο που διαχειρίστηκε η Νέα Δημοκρατία ή η Νέα Δημοκρατία να ισχυρίζεται ότι θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν τα ζητήματα αν το ΠΑΣΟΚ, μόλις γινόταν κυβέρνηση, έκανε την άλφα ή τη βήτα κίνηση σκοπιμότητας.

Κοροϊδεύετε κυριολεκτικά τον κόσμο, για να του πλάσαρετε αυτά τα συγκεκριμένα μέτρα. Διότι –απαντήστε- ποιες είναι οι αιτίες της κρίσης στις Ηνωμένες Πολιτείες, στη Μεγάλη Βρετανία, στην Ισπανία, στην Πορτογαλία, προηγούμενα στην Ιρλανδία, στην Ισλανδία πιο πριν, στην Ιταλία; Διότι λίγο – πολύ στο ίδιο καζάνι βράζουν όλες οι χώρες. Είχαν όλες έναν Παπανδρέου κι έναν Καραμανλή ή ένα Σημίτη, ή, αν θέλετε, είχαν μεγάλη Δημόσια Διοίκηση, όπως λέτε εσείς, ή έγιναν τα άλφα, τα βήτα, τα γάμμα ρουσφέτια ή οι μίζες και τα σκάνδαλα; Όχι ότι κι εκεί είναι αθώοι και δεν γίνονται σκάνδαλα. Κάθε τρεις και λίγο κάτι βγαίνει.

Ελικρινά, όμως, δεν μπορείτε να κοροϊδεύετε τον κόσμο.

Με αυτήν την έννοια, είστε άκρως επικίνδυνοι.

Κι αν θέλετε, όσο μπόρεσα να μελετήσω αυτά που είπε ο κ. Σαμαράς το πρωί, δεν βρίσκω γιατί σηκώνει τόσο πολύ τη φασαρία απέναντι στο ΠΑΣΟΚ. Θα βρει, λέει, τρόπο εξόδου από το μνημόνιο ή ανατροπής του μνημονίου. Και όλα αυτά που είπε; Άντε και οι μορφές ανανεώσιμης ενέργειας, τα ΣΔΙΤ κλπ. Τα ίδια πάνω – κάτω. Δεν είπε, ξέρετε, να πάρω πίσω το ασφαλιστικό, θα πάρω πίσω το εργασιακό, θα καταργήσω τους συγκεκριμένους νόμους, που ψηφίζει η Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ.

Άρα, και τα δύο κόμματα έχετε κάτι το κοινό. Η διέξοδος από την κρίση πριν απ' όλα πρέπει να ταΐσει, κυριολεκτικά, με πάμφθην εργατική δύναμη τους επιχειρηματίες. Και όχι μόνο αυτό. Όποια δημόσια περιουσία έχει μείνει στην Ελλάδα, υποθηκευμένη ή μη, να παραδοθεί και μάλιστα σε όσο γίνεται χαμηλή τιμή –εμείς δεν βάζουμε διατίμηση, βέβαια, στη δημόσια περιουσία- στους επιχειρηματίες. Έλληνες, ξένους κ.λπ. δεν έχει τόσο μεγάλη σημασία.

Αυτή είναι η ουσία.

Πραγματικά στο ΠΑΣΟΚ έπεσε ο κλήρος να περάσει στην ιστορία σαν ο νεκροθάφτης, κυριολεκτικά, του λείψανου του ασφαλιστικού συστήματος, γιατί από το 1991 και μετά αρχίζει σιγά – σιγά να ξηλώνεται. Με πιο αργό ρυθμό, με δυσκολίες, με καθυστέρηση. Και την καθυστέρησή του τη δημιουργήσε η λαϊκή δυσσέσκεια, η αγανάκτηση, το κίνημα, ο φόβος της κάλπης. Αυτό δεν πρόκειται να φύγει από την ιστορία.

Θα ήθελα, όμως, να σταθώ και σε μία άλλη πλευρά. Για εμάς δεν είναι το ασφαλιστικό. Είναι όλο. Το εργασιακό, το αναπτυξιακό, το φορολογικό κ.λπ..

Υπάρχει, όμως, κι ένα πάρα πολύ σοβαρό ζήτημα που επιβεβαιώνει όχι τους φόβους μας, αλλά τις προβλέψεις μας ότι θα έρθουν κι άλλα μέτρα. Μπορεί να μην έρθουν μέσα στο 2010. Αυτό δεν μπορούμε να το υπογράψουμε. Θα έρθουν το 2011, θα έρθουν το 2012 και πάει λέγοντας.

Και πάτε να προλάβετε, πάτε να τσακίσετε τώρα –σου λείει, αφού μας έλαχε να περάσουμε όλα τα μέτρα μαζί και όχι σιγά-σιγά- το κίνημα.

Υπάρχουν, λοιπόν, τρία ζητήματα που θα ήθελα να τα σχολιάσω, τα οποία έχουν άμεση σχέση με την αντίσταση που υπάρχει μέχρι σήμερα και κυρίως, με αυτήν που θα ξεσπάσει τους επόμενους μήνες.

Το πρώτο πράγμα είναι ο αντικομμουνισμός. Και να το ξεκαθαρίσω: Την αντικΚΕ επίθεση τη θεωρούμε απολύτως φυσιολογική. Τον αντικΚΕ πόλεμο απέναντί μας τον θεωρούμε απολύτως φυσιολογικό. Κι αν θέλετε, στάδιο δόξης λαμπρό για αντιπαράθεση με επιχειρήματα. Και είναι απολύτως φυσικός ο αντικΚΕ πόλεμος. Αλίμονο αν δεν γίνεται σε συνθήκες κρίσης και τέτοιων μέτρων. Θα ψαχνόμαστε. Άλλο πράγμα αυτό και άλλο ο αντικομμουνισμός.

Θα σας το πω και καθαρά: Ευτυχώς υπάρχουν άνθρωποι μέσα στις γραμμές σας και μέχρι εκεί που δεν μπορείτε να φανταστείτε, που δεν είναι κομμουνιστές, που διαφωνούν και με μορφές πάλης που ακολουθούμε εμείς, αλλά δεν ξέρουν τι σημαίνει αντικομμουνισμός για την πολιτική ζωή του τόπου. Συσκέψεις παρασκευάζονται, με ποιες μεθόδους θα χτυπηθεί το ΚΚΕ και μάλιστα μπροστά στις εκλογές, λέτε κι εμείς τα ακουμπάμε όλα στην κάλπη. Όχι ότι δεν μας ενδιαφέρει, αλλά δεν πρόκειται να κάνουμε πίσω για την κάλπη.

Εσείς αναβάλατε τα αντιλαϊκά μέτρα για την κάλπη. Εμείς δεν πρόκειται να αναβάλουμε τον αγώνα και την αντίσταση για την κάλπη. Άλλωστε, αυτό που έχουμε να δώσουμε στο λαό είναι η προσπάθειά μας, για να ενισχυθεί το κίνημα και όχι μόνο να αποκρούσει, αλλά και να διεκδικήσει. Αυτό έχουμε να καταθέσουμε στον ελληνικό λαό, ούτε ρουσφέτια ούτε τίποτα άλλο ούτε απειλές ούτε τρομοκρατία ούτε τίποτα ούτε και θέλωμε.

Ξέρουμε πάρα πολύ καλά τι ετοιμάζεται. Μπορεί εσείς να μην ξέρετε, δεν σας το φορτώνω, αυτά είναι σε πιο κλειστά κυκλώματα. Ξέρουμε πάρα πολύ καλά και συγκεκριμένα και πώς θα γίνει η επίθεση. Όχι εναντίον εμού προσωπικά, εναντίον του ΚΚΕ. Μιλάμε για αντικομμουνισμό. Να ξέρετε το εξής: Δεν πρόκειται να φοβηθούμε. Ξέρουμε και ποιο παίρνουν μέρος, άμα θέλετε να μάθετε. Είμαστε έτοιμοι και να σας απαντήσουμε στο παρά πέντε και στο και πέντε.

Το κυριότερο, όμως, δεν είναι αυτό, μαθημένα τα βουνά από τα χιόνια. Το κυριότερο είναι ότι αυτό είναι μάρτυρας ότι έρχονται καινούργια μέτρα και ότι θέλετε να τσακίσετε το κίνημα. Μάλιστα, εγκαλείτε και καλείτε και τα άλλα κόμματα να πάρουν μέρος σε αυτό.

Δεύτερον και το πιο σοβαρότατο από τον αντικομμουνισμό. Όλο το σκεπτικό σας είναι -και εδώ έχει συνδράμει και ο προβληματισμός της Νέας Δημοκρατίας εδώ και αρκετά χρόνια ή αν

θέλετε ορισμένων στελεχών της Νέας Δημοκρατίας, διότι δεν είμαι βέβαιη αν είχαν συνολικά γίνει αποδεκτά στη Νέα Δημοκρατία, αλλά αυτοί που συνήθως είναι οι γεννητόρες των ανανεωτικών ιδεών- ότι εξελίσσεται ένα πολιτικό σύστημα που θέλει και ανέχεται κρατικά κόμματα.

Να σας πω κάτι; Όταν το 1989 καθιερώθηκε η κρατική επιχορήγηση, ενδεχομένως και εμείς δεν είχαμε συνειδητοποιήσει που οδηγούσε ή και αυτοί που το πρότειναν, δεν λέω ότι είχαν φτάσει μέχρι τέλους τη σκέψη, μπορεί να έγινε μετά. Κρατικό κόμμα δεν πρόκειται να γίνουμε. Όχι, δεν πρόκειται να γίνουμε κόμμα του συστήματος, αλλά και κρατικό κόμμα, όπου μέσω της κρατικής επιχορήγησης θα κάνετε εκβιασμούς ή μέσω όλων αυτών των μέτρων. Αυτά τώρα που βγήκαν στο φως της δημοσιότητας για το πώς θα γίνουν οι τοπικές εκλογές.

Πάτε να κάνετε κρατικά κόμματα, όπως είναι τα κόμματα στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου πραγματικά θα δημοσιεύονται όλες οι χορηγήσεις και θα εξοικειώσετε και την κοινή γνώμη ο τάδε εφοπλιστής, ο τάδε βιομήχανος να δίνει λεφτά στα κόμματα ή στο κόμμα ή στα κόμματά του, αλλά να θεωρείται ότι είναι τίμιο ή ηθικό, γιατί είναι φανερό και προφανές. Άρα, δεν υπάρχει μαύρο πολιτικό χρήμα. Υπάρχει διαφάνεια.

Να γίνονται εκστρατείες και να έχεις τη λίστα και να λες: Τόσα πήρα από εκεί, τόσα πήρα από εκεί. Αυτό πάτε να κάνετε. Δηλαδή, η σαπίλα του συστήματος δεν φεύγει. Αν θέλετε οι σάπιοι άνθρωποι, όπου και να βρίσκονται και σε όποιο κόμμα και να βρίσκονται, θα βρουν τρόπο. Η εγκληματικότητα μεγαλώνει, ανεβαίνουν καινούργια όπλα κατά της εγκληματικότητας και η εγκληματικότητα ανεβαίνει, δεν μειώνεται. Η σαπίλα του συστήματος δεν κρύβεται με τίποτα. Ξαναλέω, τα σάπια κόμματα ή τα σάπια πρόσωπα κομμάτων δεν πρόκειται να εξαφανιστούν, να μειωθούν μπορεί, αλλά δεν είναι εκεί το θέμα.

Σας λέω καθαρά. Εμείς κρατικό πολιτικό κόμμα δεν πρόκειται να γίνουμε. Αυτό πάρτε το χαμπάρι με ό,τι συνεπάγεται αυτό. Αυτό είναι πάρα πολύ σοβαρό, διότι κρατικό πολιτικό κόμμα σημαίνει ότι χάνει τη δυνατότητα επαφής με τα κόμματα και η βάση του κάθε κόμματος.

Εσάς σας ενδιαφέρει η βάση των κομμάτων μια φορά στα τρία χρόνια να ψηφίζει Αρχηγούς. Να πηγαίνουν, να ψηφίζουν Αρχηγούς και κάτι κάνανε. Και ακούνητους Αρχηγούς, γιατί σε ψηφίζουν και στις γειτονιές και στις ρούγες. Εν πάση περιπτώσει δικαίωμά του, το κάθε κόμμα, όπως θέλει να ψηφίζει ο καθένας.

Θέλετε κρατικά κόμματα, μηχανισμούς, οι οποίοι βεβαίως θα είναι έντιμοι. Γιατί να μην είναι έντιμοι; Γιατί να πρέπει τα golden boys αυτών των κομμάτων να πάρουν μαύρο χρήμα; Δεν χρειάζεται. Έχουν άλλους τρόπους ενσωμάτωσης του λαού. Αυτό είναι πάρα πολύ σοβαρό.

Τρίτο θέμα. Πραγματικά, ειλικρινά σας λέω -δεν ξέρω, μπορεί να φταίει και η νοοτροπία μου- κουράστηκα να ακούω το εξής πράγμα. Ο Πρωθυπουργός ο κ. Παπανδρέου, όπου και αν πάει, ό,τι και αν πει, λέει ότι τελικά όλα τα προβλήματα λύνονται - δεν χρειάζονται παντού οικονομικά μέσα- με αλλαγή νοοτροπίας και αντίληψης.

Λέει για τα ναρκωτικά προχθές, γι' αυτό το μεγάλο πρόβλημα που έχει γίνει μαστίγα, που μπαίνουν στα σχολεία σήμερα και μωρίζεις χασίς - αυτό είναι- πάει και λέει: Θα κάνουμε προγράμματα. Αλλά ξέρετε; Δεν έχουμε τώρα πολλά οικονομικά, είναι η κρίση, αλλά ας αλλάξουμε αντίληψη. Δεν ξέρω τι θα πει αλλάζω αντίληψη. Από τις γλάστρες στα σπίτια και το χασίς τώρα τι αλλαγή αντίληψης να κάνουμε; Δηλαδή, οι μεθαδόνες και τα λοιπά, τα υποκατάστατα. Το θέμα των υποκατάστατων δεν είναι μόνο ότι προβάλλεται στο θέμα των ναρκωτικών σαν μια άλλη άποψη -με την οποία δεν συμφωνούμε, βεβαίως- αλλά τα υποκατάστατα είναι παντού.

Ανεργία ή θα δουλεύεις δύο μέρες την εβδομάδα, τρεις μήνες το χρόνο. Θα συντριβούν τα ταμεία, θα διαλυθούν ή θα δουλεύεις μέχρι τα εβδομήντα. Γιατί όπως είδατε η Κομισιόν το πάει τώρα μέχρι τα εβδομήντα. Μέχρι το 2060, θα καταρρεύσει το ασφαλιστικό σύστημα. Σιγά! Εδώ δεν βγήκατε να πείτε ότι θα υπάρχει κρίση του καπιταλισμού ένα χρόνο πριν και ανακαλύψατε ότι το 2060 θα έχει κρίση στα ασφαλιστικά ταμεία; Εδώ δεν ξέρουμε, αν θα υπάρχει Ευρωπαϊκή Ένωση το 2060 και μακάρι να μην

υπάρχει. Πώς το βγάλατε αυτό; Πώς το ανακαλύψατε ότι το 2060 θα αδειάσουν τα ταμεία και πρέπει από τώρα να δουλεύουμε μέχρι τα εβδομήντα; Μετά από πενήντα χρόνια κάνετε πρόβλεψη; Σοβαρά;

Να αλλάξουμε αντίληψη. Τι σημαίνει να αλλάξουμε αντίληψη; Ναι, βεβαίως η ζωή επιβάλλει να αλλάξεις αντίληψεις, αλλά αν θέλετε για εμάς αλλαγμένη αντίληψη είναι να παίρνει σύνταξη στα εξήντα ο άνδρας και στα πενήντα πέντε η γυναίκα. Να μας αποδείξετε ότι αυτό είναι ζημιά. Γιατί είναι ζημιά; Η παραγωγικότητα της εργασίας έχει πάει στα ύψη. Όταν το 1876 πάλευαν για οκτώωρο, γιατί τώρα δεν μπορούμε να παλεύουμε για επτάωρο; Σας το έχουμε πει δέκα χιλιάδες φορές. Δεν είναι καμμία καινούργια ανακάλυψη από τη μεριά μας.

Με συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά η νέα αντίληψη λέει ότι και ογδόντα χρονών να είσαι και στο καροτσάκι να είσαι πρέπει να κάνεις τουρισμό, διακοπές και τουρισμό. Τώρα, δεν μπορεί να κάνει ούτε η μάνα με τα μικρά παιδιά. Ένα μήνα; Ποιος θα κάνει;

Δεν κατάλαβα, γιατί πρέπει να προσκυνάμε τους τουρίστες που έρχονται απ' έξω -δεν είμαστε αντίθετοι με τους τουρίστες, εργαζόμενοι είναι και αυτοί- και δεν νοιαζόμαστε πόσες κρουαζιέρες στα ελληνικά νησιά κάνει η ελληνική οικογένεια; Γιατί, δηλαδή, εμείς οι υπόλοιποι δεν έχουμε ανάγκη από κρουαζιέρες; Πόσα ταξίδια κάνει ο εργάτης ο απλός, ο αδύναμος που λέτε εσείς; Μπορεί να κάνει ταξίδι στο εξωτερικό; Γιατί αυτός δεν πρέπει να πάει να γνωρίσει άλλες χώρες; Την Ισπανία, την Αφρική και δεν ξέρω αλλού πού; Δεν είναι μέσα στη σύγχρονη αντίληψη το να κάνω διεθνή τουρισμό; Πρέπει να πηγαίνω πενήντα χρόνια στο χωριό μου, γιατί δεν μπορώ να πάω αλλού;

Δεν κατάλαβα, δηλαδή, αυτές οι νέες αντιλήψεις που πρέπει να αλλάξουμε είναι να ζούμε στα κάτεργα; Να θεωρούμε, δηλαδή, το δικαίωμα κόστος και να ζητάμε βοήθεια για τους αδύναμους; Θα δώσουμε, λέει, βοήθεια στους αδύναμους.

Θα κάνουμε παιδικούς σταθμούς για τις μητέρες. Πρώτα-πρώτα έχεις άνεργες γυναίκες. Πού είναι οι παιδικοί σταθμοί; Πού θα τους κάνετε; Στο Δήμο της Αθήνας -και τα δημοσιεύουν δικές σας εφημερίδες, δηλαδή δικές σας, όχι κομματικές, αλλά φιλικές προς εσάς- δέχονται τα τελευταία χρόνια λιγότερα παιδιά, γιατί έδιωξαν το προσωπικό, γιατί δεν είχαν έσοδα.

Θέλετε να κάνετε δωρεάν παιδικούς σταθμούς. Χαίρω πολύ, να τους πληρώνουμε στους δήμους; Να κάνετε δωρεάν. Το πρώτο πράγμα είναι να κάνετε μαζικές προσλήψεις για τους παιδικούς σταθμούς. Βρείτε χώρο πού θα τους στεγάσετε. Κάντε και κοντέινερ, προσωρινά άμα δεν έχετε κτήρια. Όχι έτσι, δεν θέλουμε βοήθεια στους αδύναμους. Θέλετε να μετακινήσετε την πάλη στη βοήθεια στους αδύνατους. Όχι. Θέλουμε τα δικαιώματα του δυνατού λαού. Αυτό θέλουμε.

Τέλος, εμείς κάναμε την εξής εκτίμηση και γι' αυτό λέμε ότι θα έρθουν κι άλλα, κι άλλα. Τα μέτρα που παίρνετε και εδώ και η Ευρώπη κ.λπ., δεν είναι μέτρα για την αντιμετώπιση τόσο της κρίσης, γιατί δεν μπορεί κανείς να φανταστεί ότι η κρίση θα αντιμετωπιστεί τώρα με μέτρα που οικονομικά θα λειτουργήσουν μετά από χρόνια. Παίρνετε μέτρα για πιο φθηνό και εκμεταλλεύσιμο εργατικό δυναμικό την περίοδο της ανάκαμψης. Θέλετε να τα έχετε έτοιμα. Διότι, δεν μπορεί κανείς να φανταστεί ότι το ασφαλιστικό θα σωθεί μέχρι το τέλος του χρόνου. Ένα αυτό.

Δεύτερον, να βάλω το εξής ζήτημα. Από τη δική σας τη σκοπιά, δεν ξεκινάμε από τη συνολική αντίληψη τη δική μας, θα έχουμε, λέει, ανάπτυξη.

Προς τα πού κατευθύνονται οι επενδύσεις είτε των κοινοτικών ποσών είτε των τραπεζών; Προς τα πού κατευθύνονται; Στα φωτοβολταϊκά, στα οποία όμως θα εγκατασταθούν μεγάλες εταιρείες. Για πάτε στη Θεσσαλία, που ξεκίνησαν οι αγρότες να ετοιμάζουν τα φωτοβολταϊκά στα σπίτια τους και τώρα έρχονται οι άλλοι με τα 50, 60, 100 και 200 MW και ζητάνε για ένα κομμάτι ψωμί να νοικιάσουν τα χωράφια για τρία και τέσσερα χρόνια. Αυτό όσον αφορά αυτό που είπατε, ότι θα γίνει ατομική μονάδα για τα φωτοβολταϊκά. Ένα αυτό.

Πηγαίνουν και στον αγροτουρισμό. Και εγώ σας λέω το εξής: στον τουρισμό η Ελλάδα με βάση συγκεκριμένα στοιχεία έχει κρεβάτια περισσότερα από το μεγαλύτερο αριθμό τουριστών που μπορεί να φέρει. Είναι ανισόμετρα κατανομημένα βεβαίως. Η

Αττική δεν είχε πολλά κρεβάτια. Η Αττική δεν είχε πολλά κρεβάτια, γιατί από την Αττική φεύγανε. Έβλεπαν Ακρόπολη στην Αθήνα μόνο. Τώρα προσπαθείτε να κάνετε τον συνεδριακό τουρισμό εδώ. Πόσα κρεβάτια θα γεμίσουμε και με τις καλύτερες συνθήκες;

Οι Αμερικανοί αυτήν τη στιγμή κάνουν τεράστιες επενδύσεις στα παράλια της Αλβανίας και το ξέρετε. Ήδη φεύγουν Αλβανοί, για να πάνε να δουλέψουν στις οικοδομές. Και σε λίγα χρόνια οι τουρ operators εκεί θα πηγαίνουν τους τουρίστες. Η Κέρκυρα, τα Ιόνια Νησιά, η Ήπειρος κ.λπ., δεν πρόκειται να δουν τίποτα. Γιατί, αν θέλετε, να είναι ο καινούργιος τουριστικός τόπος. Την Ελλάδα την έχουν χορτάσει, σαράντα-πενήντα χρόνια αύξηση του τουρισμού. Ναι, είμαστε υπέρ της τουριστικής ανάπτυξης, όχι υπέρ των ξενοδοχειακών συγκροτημάτων, αλλά δεν μπορεί να είναι μόλις.

Πού, λοιπόν, κάνετε επενδύσεις; Τουρισμό, φωτοβολταϊκά, σε κάτι δρόμους από δω κι από κει. Και πού πάνε τα περισσότερα χρήματα; Στο εμπόριο. Πού πάει η μεταποίηση; Εμείς, να το ξεκαθαρίσουμε, δεν είμαστε υπέρ του να ενισχύσουμε την καπιταλιστική ανάπτυξη, γιατί είναι φαύλος κύκλος. Αλλά σας απαντάμε σε αυτό που λέτε για το μοντέλο το παραγωγικό.

Και ο άλλος δεν καταλαβαίνει. Και δημιουργείτε αυταπάτες για θέσεις εργασίας. Ποιος θα είναι οι θέσεις εργασίας; Λιγότερες θέσεις εργασίας θα δημιουργηθούν, πολύ λιγότερες απ' όσες χάνονται.

Οι επενδύσεις πάνε εκεί: εμπόριο, τουρισμός και φωτοβολταϊκά. Και έχεις έντεκα κλάδους μεταποίησης που είναι κάτω από τη δεκαετία του '80 και μετά και έχουν συντριβεί και συνολικά δεν υπάρχει κλάδος της βιομηχανίας σήμερα που είναι σε καλή κατάσταση.

Και ολοκληρώνω λέγοντας: εμείς είμαστε εναντίον των καπιταλιστών, όχι εναντίον της πολιτικής που αναπτύσσει την παραγωγική βάση της χώρας και δίνει ώθηση σε όλες τις αναπτυξιακές δυνατότητες, ούτως ώστε η Ελλάδα όχι να απομονωθεί από το σύγχρονο κόσμο, αλλά να μπορεί να απαλλαγεί από τη μεγάλη εξάρτηση που έχει από ανισότιμες οικονομικές συμφωνίες, από συμφωνίες με πολυεθνικές, και στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εκτός.

Όταν εδώ πέρα έχουμε γιαούρτια παραγωγής 100% ξένου γάλακτος, θα μου πείτε τώρα ότι όλα πάνε ωραία και καλά; Και η όποια επιδότηση γίνεται και ανάπτυξη είναι σε οριζόντια βάση, κατ' επιχείρηση, όχι καθετοποιημένη ανάπτυξη. Και πείτε μου, η καθετοποιημένη ανάπτυξη είναι ξεπερασμένη και αυτή σαν αντίληψη;

Επομένως, συντριβετε το ασφαλιστικό, για να μπορέσετε να έχετε φτηνή εργατική δύναμη σε μια Ελλάδα με μεγάλη ανεργία και να πέσει ακόμη πιο πολύ η αξία της εργατικής δύναμης, η τιμή της. Δυστυχώς, λέω η τιμή της, γιατί εμπόρευμα έχει γίνει η εργατική δύναμη. Να πέσει η τιμή της ακόμα παραπάνω. Σε άλλες περιόδους αύξανε η τιμή, σε περιόδους ανάκαμψης του κινήματος ή κάποιας συγκυρίας συγκεκριμένης. Τώρα πέφτει.

Μ' αυτή την έννοια δεν έχουμε καμμία πρόθεση να συμφωνήσουμε με το ασφαλιστικό. Όχι απλώς το καταψήφίζουμε, αλλά πραγματικά θα περάσετε στην ιστορία, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν παραλάβατε ένα ασφαλιστικό έτοιμο φρούτο να το καταστρέψετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Παπαρήγα.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όπως είπα και χθες, η Κυβέρνηση με το νομοσχέδιο που έφερε, επιχειρεί να ολοκληρώσει ένα νέο Ιουλιανό πραξικόπημα, ένα πραξικόπημα κοινωνικό, ένα πραξικόπημα αντεργατικό, ένα πραξικόπημα αντιασφαλιστικό, ένα πραξικόπημα που στην ουσία καταλύει το Σύνταγμα της χώρας. Γιατί περί αυτού πρόκειται το νομοσχέδιό της.

Και επιτρέψτε μου να πω ότι αυτό το Ιουλιανό πραξικόπημα μπορεί να είναι διαφορετικό στη μορφή με το Ιουλιανό πραξικόπημα του 1965, αλλά πολύ φοβούμαι ότι θα είναι πολύ χειρότερο στις προεκτάσεις του από εκείνο το πραξικόπημα.

Διότι με αυτό το τερατούργημα, το οποίο είναι ένα νομοσχέδιο που περιέχει δύο εκτρώματα στη συσκευασία του ενός, ένα εργασιακό και ένα αντιασφαλιστικό, με αυτό λοιπόν το νομοσχέδιο πηγαίνουμε στην εργασία χωρίς δικαιώματα και σε μισθούς πείνας, μισθούς τριτοκοσμικούς και δεύτερον πάμε σε γεράματα χωρίς σύνταξη. Σκοτώνουν τα άλογα, όταν γεράσουν. Αυτοί είναι οι δύο άξονες αυτού του νομοσχεδίου: πάμφθηνη, εξαθλιωμένη εργατική δύναμη και γεράματα στην ουσία χωρίς σύνταξη, με ένα απλό προνοιακό επίδομα.

Αν αυτοί είναι οι στόχοι σας, κύριε Υπουργέ, τους έχετε επιτύχει απολύτως και πλήρως. Αυτό το νομοσχέδιο είναι κομμένο και ραμμένο σε αυτές τις δύο κατευθύνσεις.

Και επειδή θέλω να είμαι και συγκεκριμένος, επί της αρχής βεβαίως, αλλά συγκεκριμένος σε ορισμένα θέματα: κύριε Υπουργέ, είχαμε συντάξεις, οι οποίες ήταν παχυλές μέχρι τώρα; Διότι όταν σας ακούει κανείς να μιλάτε καμμία φορά ή και να μιλάνε και διάφοροι εκπρόσωποι του κατεστημένου, είναι σα να ακούμε για μια χώρα η οποία έδινε αφειδώς συντάξεις και συντάξεις πανύψηλες, με τις οποίες στα γεράματα ζούσαν πανευτυχώς οι άνθρωποι. Αυτή ήταν η εικόνα της σημερινής Ελλάδας;

Κύριε Υπουργέ, δεν ξέρετε ότι το 70% των συντάξεων που εδίδοντο ήταν κάτω από 600 ευρώ; Αυτές ήταν οι συντάξεις στην Ελλάδα. Η σύνταξη κάτω από 600 ευρώ ήταν μια παχυλή σύνταξη; Μπορούσαν να επιβιώσουν οι άνθρωποι, οι γέροι; Μπορούσαν να επιβιώσουν με σύνταξη κάτω από 600 ευρώ;

Τι χρειαζόταν αυτό το ασφαλιστικό σύστημα; Αυτό το ασφαλιστικό σύστημα χρειαζόταν αναβάθμιση. Χρειαζόταν οι συντάξεις να γίνουν ανθρώπινες, να γίνουν αξιοπρεπείς. Τι κάνετε εδώ με το νομοσχέδιό σας; Ληηλασία των συντάξεων. Ληηλασία των συντάξεων όλων των κατηγοριών, όχι μόνο των δήθεν υψηλοσυνταξιούχων, αλλά κυρίως των χαμηλοσυνταξιούχων.

Χωρίζετε τη σύνταξη στη βασική και την αναλογική. Ποια είναι η βασική σύνταξη, για την οποία μας μιλάτε εδώ; Είναι η σύνταξη των 360 ευρώ. Ποιοι παίρνουν μέχρι τώρα 360 ευρώ, που το θεωρείτε κατάκτηση ότι το θεμελιώνετε δήθεν με το νομοσχέδιό σας;

Υπήρχε αυτή η θεμελίωση, κύριε Υπουργέ: 360 ευρώ είναι το προνοιακό επίδομα, είναι αυτό το επίδομα που εδίδετο μέχρι τώρα στους άπορους. Όποιος δεν είχε δυνατότητα να πάρει μια κανονική σύνταξη, όποιος ήταν άπορος όπως στοιχειοθετείτε την απορία και με το νομοσχέδιό σας, πήγαινε και έπαιρνε το προνοιακό επίδομα του ΟΓΑ. Και θεωρείτε κατάκτηση ότι μας το επαναφέρετε και πάτε όλες τις συντάξεις να τις κατευθύνετε στη βασική σύνταξη, στα 360 ευρώ; Γιατί αυτό κάνετε.

Λέτε, λοιπόν, βασική σύνταξη και αναλογική σύνταξη. Και οι υπολογισμοί για την αναλογική σύνταξη είναι σφαγείο, κυριολεκτικά σφαγείο. Το ποσοστό αναπλήρωσης μετά τη διόρθωση που κάνατε, γι' αυτόν που έχει τριαντακονταπενταετία είναι 45%. Είναι 45% συν τη βασική σύνταξη των 360 ευρώ. Δηλαδή, ληηλασία των συντάξεων. Πάτε σε χαμηλότερες συντάξεις απ' αυτές που υπήρχαν μέχρι τώρα, που ήταν συντάξεις πείνας και πείνας.

Αυτό είναι το κατόρθωμά σας. Και θα πάμε σε κατώτατη σύνταξη με το νομοσχέδιό σας, η οποία είναι ακόμα χαμηλότερη από τη σημερινή κατώτατη σύνταξη. Και υποτίθεται ότι για την προφυλάξετε από το νέο σύστημα υπολογισμού που κάνετε, το οποίο καταβαρυνώνει τους χαμηλοσυνταξιούχους, βάζετε ως κατώτατη σύνταξη τα δεκαπέντε ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη, το οποίο είναι 465 ευρώ στην ουσία, χαμηλότερη από την κατώτατη σύνταξη που έχουμε ως τώρα.

Αυτά είναι τα κατορθώματά σας. Ληηλατείτε, κυρίως, τις κατώτερες συντάξεις και διαμορφώνετε συνθήκες για να κατευθυνθούν όλες οι συντάξεις στο προνοιακό επίδομα, το οποίο το λέτε τώρα «βασική σύνταξη στα 360 ευρώ».

Και τι κάνετε, επίσης, με την αναπροσαρμογή των συντάξεων, κύριε Υπουργέ; Καταλύετε το Σύνταγμα. Είναι δυνατόν η αναπροσαρμογή των συντάξεων, όπως λέτε –δεν λέτε «αύξηση», λέτε «αναπροσαρμογή» των συντάξεων– να γίνεται με υπουργικές αποφάσεις; Είναι δυνατόν να γίνεται αυτό;

Πώς λέτε ότι η υπουργική απόφαση θα λαμβάνεται; Με ένα συντελεστή που θα υπολογίζει το 50% της αύξησης του ΑΕΠ και το 50% του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή. Ποιος θα τον καθορίζει

αυτόν το συντελεστή; Ο εκάστοτε Υπουργός. Με τι κριτήρια; Καθένα. Εάν έχουμε πτώση του ΑΕΠ, όπως έχουμε τώρα που μπορεί να φτάσει και κάτω από 4%, ξέρετε πού θα πηγαίνουμε με τον περίφημο συντελεστή και την αοριστία σας με υπουργικές αποφάσεις; Σε αρνητική αύξηση των συντάξεων, δηλαδή σε μείωση των συντάξεων, η οποία μπορεί βεβαίως και σε πολύ καλές περιόδους να γίνεται, αφού το συντελεστή απροσδιοριστως και αοριστως θα τον καθορίζει ο εκάστοτε Υπουργός με υπουργική απόφαση.

Ξέρετε πού οδηγείτε τις συντάξεις; Τις οδηγείτε κυριολεκτικά στον πάτο. Οδηγείτε τις συντάξεις σιγά-σιγά να χάνουν κάθε αγοραστική αξία και στο τέλος να είναι συντάξεις άνευ αντικρίσματος, κάτω και από επιδόματα.

Θα μου πείτε, πώς προεξοφλείς τι θα γίνει; Το προεξοφλώ από τις διαδικασίες τις οποίες θέτετε με το νομοσχέδιο σας, διαδικασίες οι οποίες δεν έχουν καμία αντικειμενική βάση προσδιορισμού και αφήνουν ανοικτά όλα τα ενδεχόμενα.

Και ακόμη χειρότερα, αυτά τα οποία καταγράφετε, τα οποία είναι νεοαποικιακά και θυμίζουν μπανανία, με το άρθρο 11 παράγραφος 2, δείχνουν μια πρόθεση να οδηγήσετε τα πράγματα σε ακραία εξαθλίωση.

Πώς είναι δυνατόν να δεσμεύετε τη χώρα, κύριε Υπουργέ, ότι θα είναι υπό την κηδεμονία του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου για πενήντα χρόνια, μέχρι το 2060 και δεν θα επιτρέπεται αύξηση των ασφαλιστικών παροχών πάνω από 2,5% του ΑΕΠ, με έτος αναφοράς το 2009; Ξέρετε τι σημαίνει αυτό στην πράξη; Έχετε κάνει τους υπολογισμούς; Γιατί δεν μας φέρνετε τους υπολογισμούς; Ότι δεν θα υπάρχουν ασφαλιστικές δαπάνες το 2060, προκειμένου να ικανοποιήσετε τη νεοαποικιοκρατία την οποία έχετε επιβάλλει στη χώρα με το 2,5%. Το 2,5% με τις δαπάνες του 2009 είναι ασήμαντη αύξηση σε μια πενήνταετία, για να στηρίξει το ασφαλιστικό σύστημα.

Προβλέπετε πάλι ότι προκειμένου να προσαρμόζονται οι συντάξεις σε αυτές τις δεσμεύσεις πενήνταετίας που έχετε αναλάβει, με νόμο θα ρυθμίζονται, έτσι ώστε να τηρείται το όριο του 2,5% αύξησης του ΑΕΠ με βάση το 2009. Αυτό, όμως, ο ειδικός νόμος, σημαίνει τον ειδικό σφαγιασμό κάθε συνταξιοδότης στο μέλλον.

Και ακόμη χειρότερα, φτάνετε στο σημείο να καθορίζετε άνευ νόμου, με υπουργική εξουσιοδότηση κάθε φορά τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης με βάση το προσδόκιμο ζωής, το οποίο θα το καθορίζει η ΕΛΣΤΑΤ, η Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία που φροντίσατε να βάλετε στέλεχος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου επικεφαλής. Δηλαδή, το προσδόκιμο της ζωής θα το καθορίζει η «EUROSTAT» και η «ΕΛΣΤΑΤ» και με βάση το προσδόκιμο ζωής ανά τριετία εσείς θα λαμβάνετε υπουργική απόφαση και θα αυξάνετε τα γενικά όρια ηλικίας συνταξιοδότησης από τα 65 στα 67, στα 69, στα 70, στα 80, στα 90, αυθαίρετα, όσο θέλετε.

Διαλύετε το Σύνταγμα. Καταλύετε κάθε έννοια κοινοβουλευτικής τάξης. Δεν υπάρχει αντιπροσωπευτική δημοκρατία με αυτά που κάνετε για να διαλύσετε το συνταξιοδοτικό σύστημα. Διαλύετε τη συνταξιοδοτική προοπτική των Ελλήνων. Καταργείτε στην ουσία κάθε εγγύηση για τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης με νεοεφευρήματα περί προσδόκιμου ορίου ζωής, τα οποία, με συγχωρείτε, αλλά καθεστώςά άλλου τύπου μονάχα θα μπορούσαν να τα έχουν διανοηθεί και φανταστεί να τα θέσουν σε νομοθετική βάση.

Αυτά, δυστυχώς, όμως, είναι τα αίτια, τα οποία γίνονται με το νομοσχέδιό σας. Και αντί να μας πείτε κάτι για αυτά τα αίτια, να έχετε να επιχειρηματολογήσετε επ' αυτών, προσπαθείτε με άοριστες επικλήσεις και επιθέσεις στην Αριστερά να αντιμετωπίσετε τα επιχειρήματα. Δεν αντιμετωπίζονται έτσι, όμως, τα επιχειρήματα.

Μας λέτε ότι εμείς υποστηρίζουμε το υπάρχον σύστημα, ότι δήθεν αυτό το σύστημα είναι διανεμητικό και το στηρίζουμε εμείς. Εμείς το στηρίζουμε αυτό το σύστημα; Εσείς το κατασκευάσατε το σημερινό σύστημα. Εμείς καταψηφίσαμε και τους νόμους Σιούφα και το νόμο Ρέππα και το νόμο Πετραλιά. Καταψηφίζουμε και το δικό σας σήμερα νόμο και ζητούμε την απόσυρσή του. Ποιος στηρίζει, λοιπόν, το σημερινό σύστημα;

Αλλά κάθε φορά χρησιμοποιείτε ο ένας το σύστημα που κατα-

σκεύασε ο άλλος, από το κακό στο χειρότερο και το επικαλείστε όχι για να το βελτιώσετε, όχι για να ορθώσετε το ασφαλιστικό σύστημα με κοινωνική προοπτική, αλλά για να το αποδομήσετε. Και αυτή την ώρα ερχόσαστε εσείς και του δίνετε τη χαριστική βολή.

Και δίνετε και τη χαριστική βολή, επιτρέψτε μου να πω, στις εργασιακές σχέσεις, γιατί αυτά που κάνατε δεν τόλμησε να τα κάνει κανένα καθεστώς, όσο σκληρό και απάνθρωπο και αν πέρασε από τη χώρα εδώ και ενενήντα χρόνια, από το ν.2112/1920. Κανένα καθεστώς δεν τόλμησε να θέξει το θέμα των αποζημιώσεων και το θέμα των απολύσεων. Κανένα καθεστώς!

Και ερχόσαστε αυτήν τη στιγμή και λέτε: «Απελευθερώνουμε στην ουσία τις απολύσεις. Καταργούμε στην ουσία τις αποζημιώσεις για απολύσεις. Καταργούμε τις συλλογικές συμβάσεις», γιατί αυτό κάνετε. Καταργείτε τις συλλογικές συμβάσεις, όχι μόνο με τη διάταξη για τους νέους που μπαίνουν στη δουλειά με το 85% και βάζετε στον ΟΑΕΔ, που τον ληστεύετε, με το 10% που του παίρνετε από το ΙΚΑ και δεν θα έχει καθόλου πόρους. Και μας κοροιδεύετε εδώ ότι θα επιδοτείται μέσω του ΑΕΠ –κακώς βεβαίως- αλλά ούτε έτσι θα γίνεται επιδότηση.

Και καταργείτε την εθνική συλλογική σύμβαση, όπως έχετε καταργήσει τις συμβάσεις με τον προηγούμενο νόμο που ψηφίσατε, ο οποίος τι λέει; Ότι σε κάθε επιχείρηση με είκοσι άτομα και πάνω θα συστήνεται ένα σωματείο, θα φτιάχνει μία επιχειρησιακή σύμβαση και θα μπορεί να πληρώνει ο εργοδότης ακόμα και με 200 ευρώ. Τα 200 ευρώ δεν τα αποκλείετε, ούτε και αυτό, αρκεί να το συνομολογήσουν σε μια επιχείρηση οι εργαζόμενοι.

Μισθοί Κίνας είναι το μέλλον, το οποίο χαράσσετε στην Ελλάδα, αλλά αυτό το μέλλον είναι καταστροφικό για τη χώρα, είναι επικίνδυνο για τη χώρα. Τη χώρα την οδηγείτε σε γενική οικονομική καταστροφή με το δρόμο που ακολουθείτε.

Και μας λέτε ότι δεν υπάρχει εναλλακτική λύση σε αυτόν το δρόμο. Υπάρχει εναλλακτική λύση όχι στον αποικιοκρατικό δρόμο, όχι στο δρόμο μπανανία, όχι στο δρόμο του προτεκτοράτου της χώρας, όχι σε μια Κυβέρνηση, η οποία υπηρετεί τα συμφέροντα του εγχώριου και ξένου διεθνούς χρηματιστηριακού κεφαλαίου.

Υπάρχει εναλλακτική λύση και για το χρέος και για μια εναλλακτική προοπτική για τη χώρα. Και αυτή η εναλλακτική λύση θα έρθει μέσα από την εξέγερση του ελληνικού λαού, την οποία δεν θα μπορέσετε να αποφύγετε, όσο και αν είναι μουδιασμένα τα πράγματα, όσο και αν νομίζετε ότι οι κινητοποιήσεις αυτές που γίνονται μπορεί να σας δίνουν το περιθώριο να κινείστε σχετικά άνετα και να φέρνετε μέσα στον Ιούλιο τέτοια εκτρώματα, υποτίθεται για να τα ψηφίσετε στη Βουλή. Μπορεί να το κάνετε αυτό, αλλά μέχρι ενός ορισμένου σημείου, διότι τα πράγματα έχουν εκτραχυνθεί πλέον, είναι εκτός ελέγχου.

Και αυτή η εναλλακτική λύση την οποία προτείνουμε με επαναδιαπραγμάτευση του χρέους, με ρύθμιση του εσωτερικού χρέους, με εθνικοποίηση του τραπεζικού συστήματος, που είναι μέτρα αφετηρίας για μια προοδευτική εναλλακτική απάντηση, μπορεί να διασφαλίσει αυτήν την ώρα το μέλλον της χώρας, την επιβίωση του έθνους, την επιβίωση του ελληνικού λαού, γιατί εδώ έχουμε φτάσει, να διακυβεύονται αυτά τα ύψιστα αγαθά.

Οι συντάξεις πείνας και εξαθλίωσης, οι εργασιακές σχέσεις δουλείας και δουλοπρέπειας δεν πρόκειται να περάσουν. Δεν θα γίνουν ανεκτές από τον ελληνικό λαό. Αυτός ο λαός έχει μεγάλες αγωνιστικές παραδόσεις για τη δημοκρατία, για την ελευθερία, για το σοσιαλισμό. Αυτές τις παραδόσεις θα τις συνεχίσει, ιδιαίτερα η νέα γενιά και θα πάρει τη σκυτάλη μιας πολύ μεγάλης αλλαγής σ' αυτήν τη χώρα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Λαφαζάνη.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης για δέκα λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ και τον κ. Ροντούλη για την παραχώρηση της θέσης του.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, στη σημερινή κρίσιμη συζήτηση δεν υπάρχει κανένα απολύτως περιθώριο για ανεύθυνες

προσεγγίσεις, για μικροκομματική δημαγωγία.

Πιστεύω βαθιά και εγώ, όπως όλη η Κυβέρνηση, ότι αυτό που διακυβεύεται στην πραγματικότητα δεν είναι τίποτα λιγότερο από το μέλλον της χώρας, το μέλλον κάθε ελληνικής οικογένειας και τελικά το μέλλον κάθε νέου ανθρώπου σε αντίθεση με αυτό που ακούσαμε προηγουμένως.

Μια είναι η αλήθεια που οδηγεί σε αναπόφευκτα συμπεράσματα. Αν συνεχίζαμε έτσι, αν δεν παρέμβουμε τώρα στο ασφαλιστικό με τον πιο δραστικό τρόπο είναι ζήτημα ημερών και μηνών έως ελάχιστων ετών – όπως τεκμηριωμένα απέδειξε κατ' επανάληψη ο Υπουργός Εργασίας κ. Λοβέρδος και η πολιτική ηγεσία να μην υπάρχει ασφαλιστικό σύστημα, να μην υπάρχει, δηλαδή, κοινωνικό κράτος πρόνοιας. Να μην υπάρχει πια καν για τα παιδιά μας ένα στοιχειώδες δίκτυο ασφαλείας που προστατεύει από την απόγνωση του περιθωρίου, από την απόλυτη ανασφάλεια, από την απόλυτη ανέχεια.

Αυτά αν -ω μη γένοιτο- επισυμβούν, δεν θα αφορούν τους κατέχοντες, δεν θα αφορούν όσους έχουν εναλλακτικές λύσεις. Θα αφορούν όσους βασίζονται στο δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα, δηλαδή, τη συντριπτική πλειοψηφία των ιδιωτικών και δημοσίων υπαλλήλων.

Κατά τη γνώμη μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ήταν στραβός ο γιάλος. Στραβά και αμέριμνα αρμενίζαμε και αρμενίζαμε στραβά για πολλά χρόνια.

Σήμερα νομίζω ότι είναι η ώρα να πούμε αλήθειες. Και μια αλήθεια –ίσως η πιο μεγάλη αλήθεια- είναι ότι η προηγούμενη γενιά, οι δικοί μας, δηλαδή, γονείς δεν ανέλαβαν σε ό,τι τους αφορούσε στο ασφαλιστικό τις ευθύνες που τους αναλογούσαν. Και αυτό αφορά όλες τις κυβερνήσεις, του ΠΑΣΟΚ εννοείται συμπεριλαμβανομένων.

Μετά βεβαίως ήρθε η εγκληματική διακυβέρνηση των τελευταίων έξι ετών της Νέας Δημοκρατίας να ρίξει τελειωτικά το λεηλατημένο καράβι του ασφαλιστικού στα βράχια, εγκαταλείποντάς το την ώρα που βούλιαζε. Όμως, τώρα δεν είναι ώρα να μιλάμε για τη Νέα Δημοκρατία πραγματικά.

Δεν έχει κανένα νόημα καμμία συζήτηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για το ασφαλιστικό, αν δεν συνειδητοποιήσουμε ποιο είναι το αληθινό, ποιο είναι το πραγματικό πρόβλημα, τι είναι αυτό το οποίο διακυβεύεται, τι κρίνεται, τι είναι αυτό στο οποίο απαντούμε σήμερα.

Το ιστορικό με άλλα λόγια, το ηθικό και το πολιτικό δίλημμα –κατά τη γνώμη μου- είναι το εξής: Θα πληρώσουμε εμείς –ναι, γιατί περί αυτού πρόκειται- τα σπασμένα τα δικά μας και των προηγούμενων γενιών ή θα τα πετάξουμε στην επόμενη γενιά εν γνώσει μας ότι δεν μπορεί αυτά τα βάρη να τα αντέξει, αυτά τα σπασμένα να τα πληρώσει; Τι είναι πιο δίκαιο; Να αναλάβουμε εμείς τώρα για λογαριασμό της δικής μας γενιάς και για λογαριασμό των γονιών μας να επωμιστούμε το δυσβάσταχτο, πράγματι, βάρος του ασφαλιστικού ή να το αφήσουμε –πού αλλού;- μόνο στις πλάτες των παιδιών μας γνωρίζοντας ότι αυτό δεν αντέχεται πια, γνωρίζοντας ότι θα τους γονατίσει, γνωρίζοντας ότι θα τους λυγίσει, αφήνοντάς τους, δηλαδή, να υποστούν την κατάρρευση; Αυτό είναι στην πραγματικότητα το μοναδικό, το καίριο, το κρίσιμο δίλημμα επί του οποίου τοποθετούμαστε σε σχέση με το συγκεκριμένο ασφαλιστικό νομοσχέδιο.

Η απάντηση για μας, για το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα είναι μια και αυτή είναι να ανταποκριθούμε στην πεμπτούσια των αξιών μας της ίδιας της πολιτικής μας ύπαρξης. Και αυτή δεν είναι άλλη από την ευθύνη της αλληλεγγύης. Και αλληλεγγύη δεν υπάρχει μόνο ως αλληλεγγύη ανάμεσα σε κοινωνικές ομάδες. Είναι και οφείλει –πάντα και πρωτίστως- να είναι αλληλεγγύη των γενεών.

Δεν θα επιτρέψουμε να παραμείνουμε η δάνεια γενιά των εχόντων και κατεχόντων, γιατί δάνεια γενιά εχόντων και κατεχόντων είμαστε. Δάνεια, γιατί είμαστε σε βάρος της γενιάς των παιδιών μας, καταδικάζοντας έτσι αυτήν τη γενιά των παιδιών μας να γίνει –τί άλλο;- η «γενιά της εξαθλίωσης».

Υπό την παραπάνω οπτική γωνία, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, τίποτε άλλο δεν είναι το ασφαλιστικό, που σήμερα ψηφίζουμε από την εκπλήρωση χρέους δικαιοσύνης απέναντι στην επόμενη γενιά. Δεν είναι τίποτε άλλο από την ανάληψη της ευ-

θύνης της αλληλεγγύης απέναντι στα ίδια μας, τα δικά μας παιδιά. Όλα τα άλλα είναι συγκεκριμένες, ενδιαφέρουσες πολιτικές προσεγγίσεις. Η πραγματικότητα, όμως, έχει να κάνει με αυτό καθ' εαυτό το ένα και μείζον ερώτημα: Τα πραγματικά σπασμένα των τελευταίων δεκαετιών του ασφαλιστικού συστήματος τα πληρώνουμε εμείς ή τα παιδιά μας; Τρίτος δεν υπάρχει.

Δεν είναι, λοιπόν, τίποτε άλλο από την ανάληψη της ευθύνης της αλληλεγγύης απέναντι στα ίδια μας τα παιδιά αυτό το ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Αυτό που κάνουμε σηματοδοτεί ότι για πρώτη φορά –ναι, για πρώτη φορά- γονείς κάνουν βάρη στις πλάτες τους, αφαιρώντάς τα από τις πλάτες των παιδιών τους.

Όπως κατ' επανάληψη έχει πει ο Υπουργός Εργασίας, ο συνάδελφος ο Ανδρέας Λοβέρδος, βεβαίως δεν υπάρχει την ίδια στιγμή καμμία αμφιβολία ότι τα ασφυκτικά χρονικά περιθώρια, στα οποία μας καταδίκασε η βίαιη ενδεχόμενη κατάρρευση του ασφαλιστικού, μάς έχουν οδηγήσει σε έναν επιμερισμό των βαρών που και εμείς δεν θέλαμε ή που δεν αποφεύγει αδικίες.

Ξέρουμε ότι οι εργαζόμενοι επωμίζονται πάλι δυσανάλογα βάρη, γιατί οι κατεπείγουσες διορίες δεν αφήνουν δυστυχώς άλλα περιθώρια. Για το λόγο αυτό, μαζί και με τον ασφαλιστικό νόμο που υιοθετούμε αναλαμβάνουμε και την πολιτική δέσμευση για μια ακόμη φορά να αποκαταστήσουμε αμέσως μόλις αυτό καταστεί εφικτό κάθε αδικία, κάθε άνιση κατανομή των βαρών. Στο τέλος πρέπει να είναι όλοι βέβαιοι ότι καθένας θα πληρώσει ακριβώς δίκαια. Ανάλογα με τις ευθύνες του ο καθένας θα συμβάλλει ταυτόχρονα ανάλογα με τις δυνατότητές του.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, συμπερασματικά: Όποιος λέει «όχι» σ' αυτό το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, στην ανάγκη αντιμετώπισης αυτής της βόμβας στα θεμέλια της ελληνικής κοινωνίας, σήμερα στην πραγματικότητα επιλέγει συνειδητά να αφήσει το ασφαλιστικό να καταρρεύσει στα χέρια των παιδιών μας. Συνειδητά εκθέτει σε κίνδυνο της κοινωνικής και οικονομικής εξαθλίωσης τα πιο αδύναμα, στην πραγματικότητα, από τα παιδιά μας, την αυριανή γενιά. Γιατί πια κανείς δεν δικαιούται να παριστάνει –το πιστεύω βαθιά αυτό- ότι η σκυτάλη της ανευθυνότητας του ασφαλιστικού μπορεί να συνεχίσει να παραδίδεται από γενιά σε γενιά, διότι φτάσαμε στο σημείο μηδέν, στο «τέρμα τα ψέματα».

Με βάση το σκεπτικό που σας ανέπτυξα, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, με βάση το πραγματικό –κατά τη γνώμη μου- ιστορικό δίλημμα πρέπει να επισημάνω ότι υπάρχει και κάτι χειρότερο απ' όλα αυτά.

Υπάρχει ορισμένες φορές –και δεν μπορεί κανείς να μην το υπογραμμίσει αυτό- μια απύθμενη υποκρισία υπό την παραπάνω έννοια που συνοδεύεται με κομπορρημοσύνη από όσους λένε βγάζοντας πύρινους λόγους ότι δήθεν δεν θα υποκύψουν στον κ. Τρισέ, τον κ. Όλι Ρεν, τον κ. Στρος Καν και ότι δεν θα υποταχθούν στις υποταγές δήθεν της τρόικας.

Για εμάς όμως –και επιτρέψτέ μου αυτήν την προσωπική αναφορά- και για εμένα προσωπικά υπάρχει μια άλλη τρόικα που δεν με αφήνει ούτε στιγμή να ξεχνάω τις ευθύνες μου απέναντι στον τόπο και το αύριο. Υπάρχει μια άλλη τρόικα πιο αυστηρή, πιο πεστική που στην πραγματικότητα δεν μας –και δεν με- αφήνει ούτε λεπτό να διανοηθούμε –και να διανοηθώ- ότι θα αφήσουμε για άλλους, δηλαδή, για τα παιδιά μας από που είναι το χρέος μας σήμερα. Αυτή η τρόικα είναι τα παιδιά μας, είναι τα δικά μου παιδιά, τα τρία μου συγκεκριμένα παιδιά. Αυτήν την τρόικα του χρέους της ευθύνης και της ελπίδας την έχει ο καθένας μας στην οικογένειά του. Την έχει η Κυβέρνηση οδηγώ της. Γι' αυτήν θα κάνουμε το παν όσο δύσκολο και αν είναι και θα τα καταφέρουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Το λόγο έχει ο κ. Ροντούλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, για έξι λεπτά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν μπω στην ουσία του νομοσχεδίου, επιτρέψτε μου να πω ότι είμαι ευτυχής που κατετέθησαν προτάσεις ονομαστικής ψηφοφορίας από κόμματα της Αντιπολιτευσίας, κάτι για το οποίο είχαμε δεσμευθεί και εμείς στις επιτροπές που έγιναν.

Τίθεται, λοιπόν, το ερώτημα: Γιατί δεν κατέθεσε ανάλογη πρόταση ονομαστικής ψηφοφορίας και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός; Οφείλω μια απάντηση. Διότι για εμάς πρωτεύει, αγαπητοί συνάδελφοι, το εθνικό συμφέρον. Πρωτεύει το εθνικό καθήκον και όταν γίνεται μια εθνική προσπάθεια θέλουμε να είμαστε παρόντες και όχι απόντες.

Τουτέστιν, αυτές τις ημέρες γίνεται μια προσπάθεια στον ΟΑΣΕ, που αφορά όχι εμάς ως κόμμα, αλλά αφορά την Ελλάδα μέσω του κ. Ευθυμίου, του συναδέλφου από το ΠΑΣΟΚ, ενός άλλου κόμματος δηλαδή και για να συνδράμουμε αυτήν την εθνική προσπάθεια, Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού βρίσκεται στο Όσλο, με αποτέλεσμα να μην έχουμε τον κρίσιμο αριθμό των δεκαπέντε Βουλευτών που απαιτείται, για να καταθέσει κάποιο κόμμα πρόταση ονομαστικής ψηφοφορίας.

Κύριε Υφυπουργέ, έρχομαι τώρα στα του νομοσχεδίου. Ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού πριν από μια περίπτωση ώρα σας απηύθυνε μια πρόσκληση-πρόκληση. Δηλαδή, είτε –και αυτό θέλω να το λάβετε πολύ σοβαρά υπ’ όψιν- ότι είναι θετική ενέργεια η μείωση του ποσού της εξαγοράς για τα χρόνια της στρατιωτικής θητείας. Υπάρχει, όμως, μια ανισότητα μεταξύ του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα. Θεωρούμε, λοιπόν, ότι έχετε ακόμα επαρκή χρόνο, προκειμένου να επέλθει –γιατί κινείστε ήδη προς αυτήν την κατεύθυνση, κάντε ένα ακόμα βήμα- πλήρης εξομείωση στα χρήματα που απαιτούνται για την εξαγορά του χρόνου θητείας τόσο ενός εργαζόμενου στον ιδιωτικό τομέα όσο και ενός δημοσίου υπαλλήλου. Κάντε το, θα έχει πολύ θετικό αντίκτυπο στην κοινωνία. Ήδη, κινείστε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Αυτό που θέλω να επισημάνω και είναι πολύ σημαντικό, είναι το εξής: Νομίζω ότι είστε κυνικά ψεύτες, κύριε Υφυπουργέ, και θα σας δώσω ένα κραυγαλέο παράδειγμα. Ο ίδιος ο Υπουργός μέσα σ’ αυτήν εδώ την Αίθουσα είχε υποσχεθεί μετ’ επιτάσεως, μάλιστα, στον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού ότι θα εδίδετο ένα επιπρόσθετο ποσό των 200 ευρώ στο επίδομα του χαμηλοσυνταξιούχου που αντικατέστησε τη δέκατη τρίτη και τη δεκάτη τετάρτη σύνταξη που έχετε κόψει. Η δεσμεύτη αυτή, αγαπητοί συνάδελφοι, ανελήφθη δις εντός Βουλής. Έχουμε τα Πρακτικά.

Και τι έγινε, λοιπόν; Το ξεχάσατε. Έρχεστε και λέτε: «Θα δούμε εάν θα το κάνουμε». Το προηγουμένο διάστημα, όμως, άλλα λέγατε. Φθάσατε, μάλιστα, στο σημείο, αγαπητέ κύριε Υφυπουργέ, να δηλώνετε ότι την Πέμπτη ήρθε η τροπολογία, την Παρασκευή την αποσύρατε, γιατί –άκουσον, άκουσον!- εκ παραδρομής συνέβη το γεγονός. Δηλαδή, για να το καταλάβω, νομοθετείτε στο γόνατο; Για ένα τόσο σημαντικό θέμα που αφορά χιλιάδες ανθρώπους, φέρνετε τροπολογία την οποία μετά από μια μέρα εσείς οι ίδιοι που τη φέρατε, την αποσύρατε; Αυτά, αν δεν είναι καραγκιοζιλίκια, τι είναι;

Όμως, τώρα θα σας πω το μεγαλύτερο καραγκιοζιλίκι, το οποίο και θα καταθέσω στα Πρακτικά. Συνέντευξη του κ. Λοβέρδου, ο οποίος είναι απών από την Αίθουσα. Λέει ο κ. Λοβέρδος – και θα το καταθέσω, για να το δείτε- γι’ αυτό το ζήτημα: «Συνεννοήθηκα με τον κ. Παπακωνσταντίνου στο σχέδιο νόμου για το ασφαλιστικό που θα καταθέσω στη Βουλή την επόμενη εβδομάδα, ώστε να προβλεφθεί ότι στο δώρο των συντάξεων μέχρι 700 ευρώ θα προστίθενται 200 ευρώ. Δεσμεύτηκα στη Βουλή ως προς αυτό το θέμα, παίρνοντας το λόγο ύστερα από σχετική αίτηση του Προέδρου του ΛΑΟΣ Γεωργίου Καρατζαφέρη». Τάδε έφη Λοβέρδος. Τώρα πού πάνε αυτές οι δεσμεύσεις σας, μπορείτε να μου πείτε, κύριε Υφυπουργέ; Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αστέριος Ροντούλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και εδώ τώρα ο κ. Λοβέρδος εκθέτει και τον κ. Παπακωνσταντίνου, διότι συνομολογεί ότι υπήρξε συμφωνία δύο κορυφαίων Υπουργών, την οποία γράφει στα παλιά του τα παπούτσια! Αυτό και αν είναι το άκρον άωτον της υποκρισίας!

Πρέπει, λοιπόν, να σας πω μετ’ επιτάσεως ότι έχετε τρελάνει τον κόσμο. Με αυτά που έχετε κάνει, με τις παλινωδίες σας τον έχετε οδηγήσει σε υπερμεγέθη κατανάλωση ψυχοφαρμάκων.

Αυτό έχετε καταφέρει να επιτύχετε. Έχω μετρήσει ότι έχετε ήδη σαράντα τροπολογίες από τότε που ήρθε το νομοσχέδιο στη Βουλή. Σαράντα τροπολογίες! Ο κόσμος τρελάθηκε, δεν ξέρει τι ισχύει. Και δεν φθάνει μόνο αυτό, αλλά ενώ υποτίθεται ότι τα επιτελεία σας κάνουν μια εργώδη ρουσφετολογικία, υπάρχουν μέσα στο νομοσχέδιο –τα έχω μετρήσει, επίσης- τριάντα προβλέψεις για προεδρικά διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις. Δηλαδή, έπεται και συνέχεια!

Άρα, λοιπόν, δύο τινά συμβαίνουν: Ή κοροϊδεύετε τον κόσμο ή έστε ανίκανοι! Διαλέξτε και πάρτε. Πάντως, αυτοί που κάνουν πάρτι είναι οι εταιρείες ψυχοφαρμάκων. Εκεί έχετε κατανήσει τον ελληνικό λαό!

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ροντούλη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Αχαΐας της Νέας Δημοκρατίας κ. Μιχαήλ Μπεκιρής.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Κυρία και κύριοι Βουλευτές, με τη νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης για το ασφαλιστικό ανατρέπεται εκ βάθρων η φιλοσοφία του κοινωνικού χαρακτήρα της ασφάλισης, όπως τουλάχιστον την ξέραμε μέχρι σήμερα.

Φθάσαμε ως εδώ, κυρίες και κύριοι, εξαιτίας της κατασπατάλησης των πόρων του ασφαλιστικού συστήματος για δεκαετίες. Φθάσαμε ως εδώ εξαιτίας των ρουσφετολογικών και συντεχνιακών αντιλήψεων, κυρίως της δεκαετίας του '80, όπου ψηφοθηρικές προσεγγίσεις καθόριζαν τη συνταξιοδοτική εύνοια συγκεκριμένων ομάδων. Φθάσαμε εδώ, γιατί όταν η Νέα Δημοκρατία προέβη σε δύο πολύ σημαντικές παρεμβάσεις, μια με το νόμο Σιούφα και μια με το νόμο Πετραλιά που έδωσαν πνοή στο τότε ασφυκτιούν ασφαλιστικό σύστημα, πρωτοβουλιών που οψίμως σήμερα πολλοί παραδέχονται ότι ήταν προς τη σωστή κατεύθυνση, το ΠΑΣΟΚ λυσσαλέα τις πολέμησε, θέτοντας ζήτημα εμπλοκής του Προέδρου της Δημοκρατίας, ενώ ο νυν Πρωθυπουργός με τον μόλις απελευθόντα Υπουργό Εσωτερικών σήκωναν το πανό της ΓΣΕΕ έξω από τη Βουλή.

Παρ’ όλα αυτά, επί των ημερών της Νέας Δημοκρατίας, μεταξύ άλλων, για να μην ξεχνιόμαστε, τα ταμεία ασφαλίσεως συγχωνεύτηκαν από εκατόν τριάντα τρία σε δεκατρία. Ως αποτέλεσμα αυτού επετεύχθη μείωση 12,5% των λειτουργικών δαπανών. Καταγράφηκε και κατανεμήθηκε η κινητή και ακίνητη περιουσία των ταμείων. Δόθηκαν οκτώ εκατομμύρια αριθμοί κοινωνικής ασφάλισης προς την κατεύθυνση της διασταύρωσης των ασφαλιστικών και των ιατροφαρμακευτικών δαπανών και με απώτερο στόχο τον περιορισμό της εισφοροδιαφυγής και των δαπανών υγείας. Αυξήσαμε στα 454 ευρώ το επίδομα ανεργίας και στα 230 ευρώ το ΕΚΑΣ, αυξάνοντας ταυτόχρονα και τον αριθμό των δικαιούχων. Ενισχύσαμε το εισόδημα των συνταξιούχων με την κατάργηση του ΛΑΦΚΑ. Ενισχύσαμε τις γυναίκες, επεκτείνοντας το δικαίωμα αναγνώρισης του πλασματικού χρόνου σε όλους σχεδόν τους φορείς ασφάλισης και προσμέτρησή του τόσο στη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος όσο και στην προσαύξηση του ποσού της σύνταξης.

Από την άλλη, μέσα από τις παλινωδίες, τις διαρροές, τις αντιφάσεις, σε ένα κλίμα γενικευμένης σύγχυσης και πανικού, με μια επικοινωνιακού χαρακτήρα προσέγγιση του θέματος φθάσαμε να συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο, που με απλά λόγια και, μεταξύ άλλων, κόβει δύο συντάξεις, επαναφέρει το ΛΑΦΚΑ από 3% έως 10%, παγώνει τις συντάξεις για τρία χρόνια, αυξάνει τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης.

Το νομοσχέδιο ουσιαστικά αποδομεί το δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος, πλήττοντας καιρίαι τις αδύναμες και οικονομικά ασθενείς κοινωνικές ομάδες. Ουσιαστικά, αντί να παρέχει κίνητρα ασφάλισης, παρέχει αντικίνητρα και ανοίγει το δρόμο για την αθρόα μετακίνηση των εργαζομένων προς την ιδιωτική ασφάλιση, προς την εισφοροαποφυγή ή ακόμη και την αδήλωτη εργασία.

Κύριοι της Κυβέρνησης, εξαναγκάζετε ουσιαστικά τους νέους να φύγουν από τη χώρα, να μεταναστεύσουν. Σε ποια χώρα να ζήσουν; Σε μια χώρα που δεν τους εξασφαλίζει το στοιχειώδες δικαίωμα στην εργασία ή σε μια χώρα που τους λείπει «δώσε μου τις

υψηλές ασφαλιστικές σου εισφορές και εγώ δεν σου εγγυώμαι ότι θα σου δώσω σύνταξη»; Προκαλώντας αγωνία, πανικό και σύγχυση, εξωθείτε χιλιάδες εργαζόμενους στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα να βγουν σήμερα στη σύνταξη. Τώρα είναι, λοιπόν, που τα ασφαλιστικά ταμεία θα εκραγούν.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί κανείς να μην αναφερθεί και στις δύο πρωτοτυπίες του νομοσχεδίου.

Πρώτον, η αναλογιστική μελέτη συνήθως προηγείται και δεν έπεται των όποιων αποφάσεων.

Εν προκειμένω, όμως, η περιορισμένης τεκμηρίωσης μελέτη βασίζεται σε παραδοχές όχι του υπό συζήτηση νομοσχεδίου, αλλά του άλλου που είχε δοθεί για διαβούλευση πριν από το Μάη. Και, δεύτερον, ξεκινάει η συζήτηση του νομοσχεδίου στη Βουλή και αργότερα έρχεται η γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η οποία μάλιστα εισάγει ζητήματα ως προς την αρτιότητα του νομοσχεδίου.

Μέσα σε αυτό το κλίμα, λοιπόν, της προχειρότητας, της σύγχυσης και της ανασφάλειας γεννιούνται εύλογα ερωτήματα τα οποία απαιτούν, έστω και τώρα, απαντήσεις. Γιατί δεν βασιστήκατε στο ν. 3586/2007, αλλά ακολουθείτε άλλους επικίνδυνους και ενδεχομένως αδιαφανείς δρόμους για την αξιοποίηση της περιουσίας των ταμείων; Το ΕΚΑΣ ισχύει; Θα συνεχίσουν να το λαμβάνουν οι οικονομικά ασθενείς συμπολίτες μας; Δεν λέτε τίποτα επ' αυτού; Πού είναι οι προεκλογικές σας υποσχέσεις για την επέκταση του ΕΚΑΣ σε τριακόσιες χιλιάδες άτομα επιπλέον; Πού είναι οι προεκλογικές σας υποσχέσεις για κατώτατη σύνταξη στα 550 ευρώ ατομικά και 950 ευρώ ανά ζευγάρι αγροτών και ανασφάλιστων υπερηλίκων; Η αναγνώριση πλασματικού κόστους, με ένα κόστος που ξεπερνά τα 15.000 ευρώ μπορεί να αποτελέσει επιλογή για κάποιον που δεν πρόκειται να πάρει ούτε 600 ευρώ σύνταξη;

Τι κίνητρα δίνετε σε κάποιον, για να είναι συνεπής στις ασφαλιστικές του υποχρεώσεις, όταν του λέτε ότι «δεν σου εγγυώμαι ένα μέρος της σύνταξης»; Πού είναι οι ηχηρές δεσμεύσεις για τα τρία «δεν» που μέχρι πριν από λίγο καιρό τα τονίζατε και τα διαλαλούσατε παντού; Πού είναι η συνέπειά σας, όταν κατηγορούσατε τη Νέα Δημοκρατία για την ενοποίηση των εκατόν τριάντα τριών ταμείων σε δεκατρία, λόγω προβλημάτων διαχείρισης, όταν εσείς σήμερα προχωράτε σε περαιτέρω ενοποίηση των πέντε;

Ποιος πολίτης, λοιπόν, μπορεί να σας εμπιστευθεί όταν άλλα λέγατε προεκλογικά, άλλα λέγατε μετεκλογικά, άλλα πριν από το μνημόνιο, άλλα μετά το μνημόνιο, άλλα κάνετε σήμερα με το παρόν νομοσχέδιο; Ποιος πολίτης μπορεί να σας εμπιστευθεί, όταν για να περιορίσετε την κοινωνική αγανάκτηση δίνετε στη δημοσιότητα εικονικά παραπλανητικά παραδείγματα συντάξεων; Ποιος πολίτης μπορεί να σας εμπιστευθεί, όταν δεν έχετε ξεκαθαρίσει όχι δημοσίως, αλλά ούτε μέσα σας, ούτε στην Κοινωνικο-βουλευτική Ομάδα, εάν θεωρείτε ότι η συγκεκριμένη ασφαλιστική μεταρρύθμιση είναι προς τη σωστή κατεύθυνση; Είναι αναγκαία και σύμφωνη με τον ιδεολογικό σας προσανατολισμό ή σας επιβλήθηκε, όπως λέτε συνήθως, από τους δανειστές σας;

Δεν μπορεί, λοιπόν, από τη μία να μας λέτε ότι είναι στη σωστή κατεύθυνση και από την άλλη, όταν στριμώχναστε, με περίσσια υποκρισία και μελοδραματικό προσωπείο να μας λέτε ότι τα μέτρα δεν σας επιβλήθηκαν. Δεν σας επιβλήθηκαν, διότι εσείς τα υιοθετείτε και εσείς προσπαθείτε να τα κάνετε πράξη. Η αλήθεια είναι ότι διαπραγματευθήκατε με την τρόικα όντας άοπλοι, όντας αδύναμοι, όντας απροετοίμαστοι, χωρίς αναλογιστικές μελέτες. Διαπραγματευθήκατε ανεπαρκώς για ένα ζήτημα που δεν αφορά μόνο την επιβίωση της ελληνικής οικονομίας, αλλά κυρίως την επιβίωση των Ελληνίδων και των Ελλήνων. Σας λείπει η κοινωνική ευαισθησία που άλλοτε την κουνούσατε ως προεκλογική σας σημαία, ενώ σας περισεύει η πολιτική αστοχία, την οποία έχετε κάνει καθημερινότητα στη διακυβέρνησή σας.

Τα μέτρα αυτά, κύριε Υπουργέ, δεν έχουν καμμία κοινωνική συνείδηση. Η Κυβέρνησή σας εν γνώσει της εγκληματεί γιατί υποβάλλει τον ελληνικό λαό σε θυσίες, χωρίς κανένα απολύτως αντίκρισμα. Ακόμη και αν περάσουν θα είναι αποτελέσματα απάραδερτων εσωτερικών κομματικών ισορροπιών. Ακόμη και αν ψηφισθούν, η κοινωνική αγανάκτηση, οι διοικητικές και οι δικαστικές

προσφυγές θα τα ακυρώσουν στην πράξη. Και κυρίως θα τα ακυρώσουν στην πράξη οι Ελληνίδες και οι Έλληνες που βλέπουν τη μετεκλογική σας δήλωση για «τιτανικό», να την κάνουν πράξη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Μπεκίρη.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής της Β' Πειραιά του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Ανατολάκης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΤΟΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ δεν θα σας κουράσω με νούμερα και αριθμούς. Αποφάσισα μόνο να μιλήσω σήμερα για να εκφράσω την έκπληξή μου γι' αυτά που πάει να κάνει η Κυβέρνηση.

Αυτό εδώ δεν είναι ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Αυτό είναι η καταστροφή και η εξαθλίωση των ασφαλισμένων. Χρησιμοποιείτε το πρόσχημα και το άλλοθι του μνημονίου με την τρόικα, για να περάσετε τα πιο σκληρά αντιλαϊκά μέτρα. Ξέρετε τι θα γίνει σε λίγα χρόνια; Με την ανεργία που υπάρχει στον ιδιωτικό τομέα, ποιος θα μπορέσει να συμπληρώσει σαράντα χρόνια δουλειάς; Θα φτάσουν όλοι εξήντα πέντε χρόνων και θα έχουν δεκαπέντε, είκοσι ή είκοσι πέντε χρόνια δουλειάς το πολύ. Θα έχουμε μια στρατιά περιφερόμενων παππούδων που θα παρακαλάνε όχι να πάρουν σύνταξη, αλλά ένα μικρό επίδομα. Αυτά είναι τα «περήφανα γηρατεία» που έλεγε ο Ανδρέας Παπανδρέου;

Με τις κυβερνήσεις των τελευταίων δεκαετιών καταφέρατε να κάνετε την Ελλάδα ένα απέραντο πτωχοκομείο. Δημιουργήσατε δουλειές, ανάπτυξη; Φτιάξατε εργοστάσια, παραγωγή, για να δουλεύει ο κόσμος; Αφού δεν το κάνατε και δεν το κάνατε έως τώρα, καταδικάζετε τους νέους ανθρώπους, όταν γεράσουν να ζουν με ψίχουλα.

Μιλάτε για πλασματικά έτη ασφάλισης. Μου λέτε σας παρακαλώ, πού θα βρει ο μισθωτός και ο μικρομεσαίος εργαζόμενος τα χρήματα που χρειάζονται για να εξαγοράσει ένσημα; Πόσες χιλιάδες ευρώ πρέπει να έχει κάποιος στην άκρη, για να εξαγοράσει τα χρόνια του στρατού, των σπουδών ή τα χρόνια ανεργίας; Και μη νομίζετε ότι σας κάνω κριτική από τη θέση των προνομιούχων. Ξέρετε πόσοι ποδοσφαιριστές που επί χρόνια έσπαγαν τα πόδια τους στα γήπεδα, έχουν μείνει στη φτώχεια χωρίς σύνταξη λόγω κάποιων προέδρων και κάποιων ομάδων που δεν καλλούσαν τα ένσημά τους; Η Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων Ανωτύμων Ποδοσφαιριστών ζητάει επίμονα να τους δοθεί η δυνατότητα να εξαγοράσουν κάποια χρόνια μπας και πάρουν μια μικρή σύνταξη. Σ' αυτό το νομοσχέδιο, όμως, δεν βλέπουμε καμμία ρύθμιση γι' αυτούς. Υπάρχει μεγάλος αριθμός παλαιών διεθνών ποδοσφαιριστών που έχουν τιμήσει το εθνόσημο και αδυνατούν εντελώς να στοιχειοθετήσουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα.

Καταργείτε τα δώρα Χριστουγέννων, Πάσχα και το επίδομα αδείας που ήταν η μόνη ανάσα των συνταξιούχων. Έχετε σκοπό να τα επαναφέρετε, όταν η Ελλάδα βγει από την κρίση; Και αν πείτε ναι, ποιος θα σας πιστέψει; Πριν ένα χρόνο λέγατε ότι λεφτά υπάρχουν και θα τα βρούμε τα λεφτά. Γι' αυτό σας ψήφισε ο ελληνικός λαός, για να δει μια καλύτερη μέρα και όχι αυτόν τον εφιάλτη. Από το νομοσχέδιό σας φαίνεται ότι η καταργηση της δέκατης τρίτης και δέκατης τέταρτης σύνταξης θα είναι μόνιμη.

Καταργείτε σταδιακά τις ευνοϊκές ρυθμίσεις για τις μητέρες ανηλίκων, αυξάνετε βίαια τα όρια ηλικίας και μάλιστα σε ομάδες που χρειάζονται ειδική κοινωνική προστασία, τις μητέρες ανηλίκων, τους τρίτεκνους, τους πολύτεκνους και άλλους. Έτσι καταδικάζετε ένα ολόκληρο έθνος σε μαρασμό. Είναι αυτή ελληνική πολιτική; Δεν σας νοιάζει ότι έχουμε το μεγαλύτερο δημογραφικό πρόβλημα στον κόσμο; Δεν σας νοιάζει ότι δεν γεννιούνται πλέον Έλληνες και σε λίγο θα πάψουμε να υπάρχουμε;

Λέτε ότι σας το έχει επιβάλλει η τρόικα. Εδώ μέσα, όμως, εκλεχθήκαμε, για να υπηρετήσουμε τον ελληνικό λαό, μόνο αυτόν και κανέναν άλλο. Πριν λίγες ημέρες ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Κ. Μπούτσεκ μας είπε καθαρά ποια είναι η καλύτερη λύση για την οικονομική κρίση που περνάει. Ξέρετε ποια είναι; Η επίλυση του δημογραφικού. Μα, πώς θέλετε να λύσετε το ασφαλιστικό της χώρας, αν δεν λαμβάνετε υπ' όψιν ότι σε λίγα

χρόνια οι συνταξιούχοι θα είναι περισσότεροι από τους εργαζόμενους; Κάνετε τίποτα γι' αυτό; Όχι. Αντιθέτως, καταργείτε όποια ευνοϊκή ρύθμιση υπάρχει για τους πολύτεκνους. Εξισώνετε την άγαμη γυναίκα με την πολύτεκνη και την τρίτεκνη μάνα. Αν θέλατε πραγματικά να λύσετε το πρόβλημα της χώρας, σίγουρα θα είχατε άλλη πολιτική.

Βγείτε σας παρακαλώ έξω στους δρόμους στην Πανεπιστημίου, στην Πατησίων να δείτε πόσοι εκατοντάδες, χιλιάδες μετανάστες, μικροπωλητές δουλεύουν ανασφάλιστοι. Πόσα χρήματα χάνονται από τα ταμεία μας από το παρεμπόριο! Θα μεριμνήσετε να μπουν αυτοί οι άνθρωποι σε κάποιο ταμείο, αφού δεν γνωρίζετε ούτε ποιοι είναι και ούτε πόσοι είναι; Είναι κατάσταση κράτους αυτή; Πόσα χρήματα χάνει η χώρα μας από τα εμβάσματα που στέλνουν στην πατρίδα τους; Από την άλλη βέβαια, ο ελληνικός λαός πληρώνει, για να έχουν αυτοί οι άνθρωποι περιθαλψη στα νοσοκομεία μας και να έχουν σχολεία για τα παιδιά τους, παρά το ότι είναι ανασφάλιστοι. Εάν είχαμε χρήματα, καλά θα κάναμε να πληρώναμε και γι' αυτούς. Τώρα, όμως, που δεν έχουμε είμαστε εμείς οι κακόμοιροι και όχι αυτοί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ δεν είμαι ούτε οικονομολόγος, ούτε εργατολόγος. Καλύτερα, όμως, γιατί θα σας μεταφέρω τη γνώμη του απλού Έλληνα πολίτη. Από τη μια κόβετε τους μισθούς και τις συντάξεις και από την άλλη βλέπει έκπληκτος όλα αυτά τα σκάνδαλα που γίνονται για τις μίζες και τη σπατάλη του δημοσίου χρήματος. Πώς να σας πιστέψει; Αν θέλατε να σας πιστέψει ο κόσμος και ο λαός θα φτιάχνατε ένα ταμείο ενίσχυσης των συντάξεων και να επιστρέφατε εκεί μέσα όλα τα χρήματα από τις μίζες και από τις ρεμούλες.

Μη χρησιμοποιείτε, λοιπόν, το άλλοθι του μνημονίου με την τρόικα, γιατί δεν περνάει. Όσο αναγκαία και αν είναι τα μέτρα, δεν ταιριάζουν σε μια δημοκρατική κοινωνία που σέβεται και θεωράει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Το Σύνταγμα της Ελλάδας επιβάλλει ο καθένας να συνεισφέρει ανάλογα με τις δυνατότητες του. Δεν λέει να πληρώνει πάντα ο απλός λαός και να πλουτίζει μια ομάδα κυβερνώντων και συνδικαλιστών. Άλλωστε εσείς θέλετε να λέγεστε σοσιαλιστές. Σας ρωτώ, όμως; Είναι αυτός σοσιαλισμός; Ελπίζω εδώ, ανάμεσα στους Βουλευτές σας να υπάρχουν κάποιοι ακόμη ιδεολόγοι, σοσιαλιστές -με γιώτα (ι) και όχι με ήτα (η)- γιατί αν υπάρχουν πραγματικά αυτό το άδικο αντιλαϊκό νομοσχέδιο δεν θα περάσει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ανατολάκη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νίκος Μωραΐτης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υφυπουργέ, με την ίδια βαρβαρότητα επιτίθεστε με το νέο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο που προωθείτε στους εργαζόμενους, στους μισθωτούς, στους φτωχούς αγρότες, στους αυτοαπασχολούμενους, στις γυναίκες, στους ανέργους, στη νεολαία. Το σχέδιό σας έχει στόχο τον βομβαρδισμό των λαϊκών δικαιωμάτων. Στο επίκεντρο αυτού του σχεδίου είναι το ολοκληρωτικό γκρέμισμα, η κατεδάφιση της κοινωνικής ασφάλισης, των συντάξεων. Το σχέδιο αυτό είναι έτοιμο εδώ και καιρό. Το έχουν συναποφασίσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, τα κόμματα του κεφαλαίου.

Θέλετε να προστατεύσετε τα κέρδη της πλουτοκρατίας και πώς θα το καταφέρετε αυτό; Υποβάλλοντας σε ατέλειωτες θυσίες τα λαϊκά στρώματα, κατεδαφίζοντας την κοινωνική ασφάλιση, που ήταν πάντα στο στόχαστρο το κεφαλαίου και των κομμάτων του, ιδιαίτερα σε περιόδους οικονομικής κρίσης. Εντάσσεται στη λογική της μείωσης του κόστους εργασίας. Αυτή η βάρβαρη πολιτική θα εφαρμοστεί και μετά την κρίση. Θα έχει την ίδια ένταση και στη φάση ανάκαμψης της οικονομίας προς όφελος πάντα των κερδών του κεφαλαίου.

Το μέγεθος αυτής της αντιλαϊκής πολιτικής φαίνεται από την επίθεση που κάνετε στους πιο αδύναμους οικονομικά. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η αύξηση της εισφοράς των ασφαλισμένων του ΟΓΑ, του αγρότη, κατά 66,7%. Από 1,5% πήγε στο 2,5%. Στην ουσία μεταφέρετε στις πλάτες των αγροτών την υπο-

χρέωση του κράτους, την κρατική εισφορά που υπήρχε μέχρι τώρα στον κλάδο υγείας του ΟΓΑ, παρότι χρειάζεται σήμερα γενναία αύξηση, για να καλυφθούν οι σύγχρονες ανάγκες των φτωχών αγροτών. Θα φτάσουμε πολύ σύντομα να μη δέχονται τα νοσοκομεία ασφαλισμένους του ΟΓΑ, γιατί πολύ απλά ο ΟΓΑ δεν θα έχει πληρώσει τα ασφάλιστρα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Όλα αυτά θα συμπεριλαμβάνονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1. Αφήνεται ανοικτό να γίνεται ακόμη και αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών, των διαφόρων κατηγοριών με υπουργικές αποφάσεις, ύστερα από γνωμοδότηση του διοικητικού συμβουλίου του ΟΓΑ, λες και όλοι αυτοί οι διορισμένοι δεν είναι από την εκάστοτε κυβέρνηση. Λέτε ότι αυτό θα γίνει, εάν δεν αποδώσουν τα μέτρα του μνημονίου.

Εμείς το λέμε καθαρά: Αυτά τα άγρια μέτρα δεν έχουν τελειωμό. Έρχονται και νέα το φθινόπωρο και δεν πρέπει να υπάρχει κανένας εφησυχασμός. Επιβάλλετε εκβιαστικά την εξόφληση των εισφορών του ΟΓΑ, προκειμένου να λάβουν οι αγρότες τις αποζημιώσεις από τον ΕΛΓΑ, δάνεια από την Αγροτική Τράπεζα, εθνικές και κοινωνικές επιδοτήσεις. Είναι η βαρβαρότητα αυτού του μέτρου, γιατί το ξέρετε πολύ καλά ότι σχεδόν το 40% των φτωχών αγροτών είναι ανασφάλιστοι. Ιδιαίτερα σε φτωχικές και άγονες περιοχές αυτό το ποσοστό αγγίζει μέχρι και το 60%.

Εκεί τους οδήγησε η αντιαγροτική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των ελληνικών κυβερνήσεων, στη φτώχεια, στην εξαθλίωση, χωρίς εισόδημα, καταχρεωμένοι στις τράπεζες. Την περίοδο 2000-2008 είχαμε δραματική μείωση του αγροτικού εισοδήματος πάνω από 20% και σε πολλά προϊόντα είχαμε κυριολεκτικά τον αφανισμό των αγροτών. Υπάρχουν απούλητες παραγωγές. Για παράδειγμα σιτοπαραγωγή: είναι γεμάτες οι αποθήκες από την περσινή και φετινή χρονιά. Εξευτελιστικές τιμές και στην κτηνοτροφία με τιμές καθηλωμένες σε όλα τα προϊόντα για τουλάχιστον μια δεκαετία.

Τις τελευταίες μέρες η Αγροτική Τράπεζα ανακοίνωσε το ξεπούλημα της «ΔΩΔΩΝΗΣ», που ήταν το τελευταίο στήριγμα των κτηνοτρόφων, γιατί έτσι επιβάλλει, λέει, το μνημόνιο. Το ανακοίνωσε αυτό ο κ. Διοικητής της ΑΤΕ ο κ. Παντελάκης, αυτού του λησταρχείου στην πραγματικότητα που λέγεται ΑΤΕ, λες και έγινε με χρήματα δικά του και όχι από τον ιδρώτα και το αίμα των κτηνοτρόφων της Ηπείρου και της περιοχής γενικότερα.

Στους εργάτες γης, στους αλιεργάτες, στους εργάτες για τη συσκευασία αγροτικών προϊόντων, αφού πρώτα τους πήγατε από το ΙΚΑ στον ΟΓΑ, κάνοντας ένα δώρο στους επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται στο χώρο -και μάλιστα, ένα μήνα πριν τις εκλογές τους 2004 η τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, που βέβαια διατήρησε σαν κόρη οφθαλμού, μέχρι σήμερα η Νέα Δημοκρατία- σε αυτούς τους εργαζόμενους θα αυξηθούν οι παρακρατήσεις μέχρι και 10%. Αυτό μπορεί να γίνει με υπουργικές αποφάσεις. Προβλέπεται στο άρθρο 22 παράγραφος 2.

Στο άρθρο 22 παράγραφος 5, κάνετε σε αυτούς τους εργαζόμενους μια παραπέρα επίθεση. Καθερώνετε για πρώτη φορά ασφάλιση μηνών, αντί έτους. Αν έχουν λιγότερα μεροκάματα από εκατόν πενήντα, είναι πολύ πιθανόν αύριο να βρεθούν χωρίς ασφάλιση, γιατί διαιρείται το σύνολο από τα μεροκάματα δια του είκοσι πέντε και βγαίνουν στην κυριολεξία μήνες ασφάλισης.

Στους φτωχομεσαίους αγρότες κάνετε μια παραπέρα μετωπική επίθεση. Ακόμα και αυτές τις παροχές φτωχοκομείου, της λεγόμενης βασικής σύνταξης, δεν τις δικαιούται η ραχοκοκαλιά του έθνους, όπως λέγατε παλαιότερα. Και μη μου πείτε ότι παίρνουν τη σύνταξη γήρατος του ΟΓΑ, γιατί είναι ψέμα. Φροντίσατε με δικό σας νόμο από το 2003 να υπάρχουν μειώσεις στις συντάξεις γήρατος και ένας νέος συνταξιούχος, αντί να παίρνει 360 ευρώ, παίρνει 220.

Θα φτάσουμε σε ένα χρονικό σημείο, το 2026, να μην υπάρχουν καν αυτές οι συντάξεις. Θα φτάσουμε, επίσης, να μη δίνονται οι ανταποδοτικές συντάξεις του ΟΓΑ. Ακόμα και αυτήν την αύξηση που δώσατε των 20 ευρώ το 2010, τη δώσατε μετά τον Ιούλη. Βέβαια, πάνε περίπατο οι υποσχέσεις σας για 900 ευρώ σύνταξη το ανδρόγυνο. Κάνετε μια παραπέρα επίθεση στους αγρότες στο άρθρο 1. Δεν μεταβιβάζεται η σύνταξη γήρατος

λόγω θανάτου. Μόνο η ανταποδοτική σύνταξη μεταβιβάζεται και αυτή με προϋποθέσεις.

Μπροστά σ' αυτήν την επίθεση πρέπει να είναι ενιαία η αντίσταση και η αντιμετώπιση του λαϊκού κινήματος, η συμμαχία εργατών, φτωχών αγροτών, αυτοαπασχολούμενων, συνταξιούχων ανέργων, γυναικών και νεολαίας. Μπορούμε να αποκρούσουμε και να ανατρέψουμε αυτήν την αντιλαϊκή πολιτική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Παντελής Οικονόμου.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προνόμιο να έρχεσαι στο Βήμα μετά από ομιλητές της Αντιπολίτευσης και μάλιστα μετά από σειρά ομιλητών της Αντιπολίτευσης και από όλες τις πτέρυγες. Μία εξ αυτών μάλιστα, επειδή ήταν απολύτως ειλικρινής, με έβαλε ενώπιον των ευθυνών μου ως σοσιαλιστή και επειδή ορθογραφώ ακόμα το «σοσιαλιστής», σκέφτηκα τι θα γινόταν, αν καταψήφιζαμε οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, αν η Βουλή δεν ενέκρινε το νομοσχέδιο. Θα είχαμε μια κυβερνητική ανατροπή. Αυτή θα ήταν η συνέπεια. Θα είχαμε μια ανακοπή της χρηματοδότησης της χώρας. Θα είχαμε μία λύση πολύ χειρότερη για τους πολλούς και αδύναμους της κοινωνίας και τελικά και ένα ασφαλιστικό σύστημα που θα επιβαλλόταν και θα ήταν πολύ χειρότερο από αυτό που παρουσιάζεται σήμερα.

Θα είχαμε και κάτι ακόμα χειρότερο. Θα επιβαλλόταν μια κυβέρνηση-μαϊμού στη χώρα, αυτήν την οποία ακούω και την ονοματίζουν μερικοί και εδώ, μέσα στην Αίθουσα, που λένε να γίνει μια κυβέρνηση με προσωπικότητες, με διάφορους κ.λπ.. Λες και δεν έχουν γίνει εκλογές και το πρόβλημα είναι η έλλειψη κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας. Υπάρχει κοινοβουλευτική πλειοψηφία.

Ουσιαστικά, η λύση της καταψήφισης θα ήταν ένα «φιλή της ζωής» σε όλες τις συμμορίες, οι οποίες οδήγησαν στα σημερινά χάγια. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Μπορεί να ακούγεται λίγο θορυβώδες, αλλά είναι ακριβές. Θα ήταν θολά νερά για πειρατές που θέλουν να κάνουν ρεσάλτο πάνω στο καράβι. Εκεί θα οδηγούσε η καταψήφιση, αν συνέβαινε. Και θα οδηγούσε και σε μια μονιμοποίηση της μείωσης της εθνικής κυριαρχίας, που έχει επιβληθεί μετά το μνημόνιο.

Αισθάνομαι ότι σε όλα αυτά οφείλω ένα «όχι». Και επειδή οφείλω σε αυτά ένα «όχι», οφείλω ένα «ναι» στο σχέδιο νόμου. Το λέω επειδή εμείς οι σοσιαλιστές είμαστε ύποπτοι αυτή την περίοδο. «Θα ψηφίσετε; Δεν θα ψηφίσετε; Η ιδεολογία σας κ.λπ.» Ακούω διάφορα τέτοια. Λοιπόν, επειδή είμαστε ύποπτοι πρέπει να είμαστε και πιο καθαροί από όλους. Και πολύ καθαρά σας λέω ότι είμαστε σε μία μάχη μέχρι τελικής πτώσεως, εμείς οι ύποπτοι, με τους καχύποπτους, αυτούς οι οποίοι από μόνοι τους έχουν θεωρήσει τον εαυτό τους ως αστυνόμενο ή ως ανακριτή και γυρίζουν αριστερά και δεξιά και ψάχνουν να βρουν, αν θα ψηφίσουμε, δεν θα ψηφίσουμε, τι θα κάνουμε κ.λπ.. Ποιοι είναι αυτοί; Ποιοι είναι οι καχύποπτοι;

Σήμερα το πρωί είδα στις ειδήσεις –δεν ξέρω αν μεταφέρθηκε σωστά, αλλά πρέπει να μεταφέρθηκε σωστά– ότι ο ΙΟΒΕ εντοπίζει ως υπ' αριθμόν ένα κίνδυνο για την ελληνική οικονομία τη δαιμονοποίηση του μνημονίου. Σε αυτό δεν είμαι ύποπτος. Δηλώνω ένοχος. Εγώ αυτό θεωρώ ότι είναι το χειρότερο, αυτό που λέει ο ΙΟΒΕ. Πράγματι το μνημόνιο είναι ένα πολύ κακό πράγμα και δεν έχω καμμία δυσκολία να το πω. Και αν για τον ΙΟΒΕ είμαι εχθρός της ελληνικής οικονομίας, το αποδέχομαι. Αλλά επειδή δεν το αποδέχομαι έτσι όπως τίθεται, εχθροί είναι μάλλον αυτοί που το λένε. Δεν μας αρέσει ούτε το μνημόνιο ούτε οι συντάκτες του που είναι τριτεγγυητές των δανειστών μας και ούτε η υποθήκευση της ανταγωνιστικότητάς μας με την αχρείαστη αύξηση της έμμεσης φορολογίας που επιβάλλει το μνημόνιο και οδηγεί και σε μια αβάσταχτη ακρίβεια για ανθρώπους που υφίστανται και μείωση των εισοδημάτων τους.

Και τελικά ποιοι είναι όλοι αυτοί οι οποίοι ψάχνουν να δουν, αν είμαστε ύποπτοι; Μας καλούν να ενδώσουμε σε τι και με τι ιδιότητα; Είναι οι δήθεν υπεύθυνοι που άσκησαν ανεύθυνα την εξουσία για πολλά χρόνια, τώρα την τελευταία δεκαετία. Χαμένη δεκαετία δεν ήταν η δεκαετία του '80. Αυτό το λάθος το ακούω συνέχεια και είναι μια προπαγάνδα που δυστυχώς έχουμε τόση εμπιστοσύνη στον ελληνικό λαό που δεν την ανατρέψαμε. Οι επόμενες δεκαετίες ήταν χαμένες. Είναι αυτοί που αρνούνται το mea

culpa και αρνούνται να το πάρουν απόφαση ότι η δική τους συνταξιοδότηση είναι αναπόφευκτη. Έχουν τελειώσει και θα φύγουν, θέλουν-δεν θέλουν.

Και οι διάφοροι δήθεν υπεύθυνοι έχουν το θράσος να ρωτούν «Και εσείς καλά, τι προτείνετε;». Ε, λοιπόν, είναι πολύ απλό και το προτείνουμε να γίνει τώρα. Θέλουμε ένα σχέδιο ελπίδας για την επόμενη μέρα, ένα σχέδιο αποκατάστασης και προόδου, ένα ρεύμα ριζοσπαστισμού το οποίο για να είναι και βιώσιμο πρέπει να έχει αριστερό άρωμα.

Αποκατάσταση και πρόοδος δεν σημαίνει να επιστρέψουμε στα παλιά, στην κατάσταση πριν το μνημόνιο. Αντιθέτως. Παραδείγματος χάριν, για το ασφαλιστικό προσωπικά οραματίζομαι μια νέα σελίδα, μια μεγάλη δημόσια επένδυση με ορίζοντα μιας γενιάς που θα οδηγήσει σε ένα νέο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης για αυτούς που θα μπαίνουν στην εργασία, ένα σύστημα που θα είναι δίκαιο, θα είναι ευέλικτο, θα έχει χαμηλές εισφορές και υψηλές συντάξεις, θα περιγράφει εγγυημένες προνοιακές καλύψεις και στοχευμένα επιδόματα ως υποχρέωση του κράτους και θα κάνει και την οικονομία μας και τα προϊόντα μας πιο ανταγωνιστικά.

Σε ό,τι αφορά τις εργασιακές σχέσεις, οραματίζομαι εργασιακές σχέσεις με μονομερή εύνοια υπέρ των εργαζομένων. Αυτή είναι η έννοια του εργατικού δικαίου. Αλλιώς δεν χρειαζόταν να υπάρχει το εργατικό δίκαιο, εάν δεν ήταν υπέρ των εργαζομένων. Οραματίζομαι δυνατούς μηχανισμούς για την εφαρμογή αυτού του δικαίου και επαρκή κοινωνικό εξοπλισμό για τη στήριξη των δυνάμεων της παραγωγής. Αυτά χρειάζεται η πατρίδα μας.

Η διαφορά μου, λοιπόν, από τους δήθεν υπεύθυνους που με τόση ανευθυνότητα οδήγησαν την κοινωνική οργάνωση σε αυτήν την πρωτοφανή κατάσταση, σε αυτά τα επίπεδα είναι πολύ καθαρή. Η στάση μου απέναντι στα μέτρα που επιβάλλονται σήμερα από την αστοχία πολιτικών του χθες είναι, επίσης, καθαρή και η πρόθεσή μου για την επόμενη μέρα είναι ακόμα πιο καθαρή. Έχω την ελπίδα ότι η προσωπική μου στράτευση σε αυτήν την προσπάθεια υπερπεριέχει και μια προσπάθεια να υιοθετηθεί ευρύτερα από το σοσιαλιστικό κίνημα στην πατρίδα μας στο σύνολό του.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπυρίδων Ταλιαδούρος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: Αποτελεί κοινή παραδοχή ότι ο τόπος μας έχει ανάγκη από μια ασφαλιστική μεταρρύθμιση που να δίνει λύσεις στα προβλήματα του ασφαλιστικού συστήματος εξαλείφοντας τις στρεβλώσεις που υπάρχουν. Η κοινωνική ασφάλιση είναι ένα σύστημα, το οποίο αποτυπώνει το δείκτη συνοχής και ευημερίας κάθε κοινωνίας, κάνοντας πράξη την κοινωνική δικαιοσύνη υπό την έννοια της κοινωνικής παρέμβασης του κράτους για ζητήματα τα οποία αφορούν όλη την κοινωνία. Δυστυχώς, όμως, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο δεν αποτελεί τη λύση που έχει ανάγκη η πατρίδα μας.

Η Νέα Δημοκρατία είχε πάντοτε ως βασική προτεραιότητά της την αναμόρφωση του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος. Στα χρόνια στα οποία ήμασταν κυβέρνηση έγιναν δυο πολύ σημαντικές παρεμβάσεις: ο νόμος ν. 2084/1992 που έφερε ο Δημήτρης Σιούφας και ο ν. 3665/2008 που έγινε επί ημερών της κ. Πετραλιά. Σαφώς και οι νόμοι αυτοί δεν έλυσαν όλα τα προβλήματα του ασφαλιστικού συστήματος, όμως έδωσαν πνοή και προοπτική στο ασφαλιστικό σύστημα και ήταν προς τη σωστή κατεύθυνση. Χαρακτηριστική είναι η μείωση του αριθμού των ταμείων που ήταν πάνω από εκατόν μόνο σε δεκατρία. Και εδώ θα ήθελα να υπενθυμίσω τη μικροπολιτική αντίδραση του ΠΑΣΟΚ ως Αντιπολίτευσης τότε κατά την ψήφιση του σχετικού νόμου με την αποχώρηση των Βουλευτών από το Κοινοβούλιο αντί να μείνουν εδώ και να καταθέσουν συγκεκριμένες προτάσεις που θα βοηθούσαν στην περαιτέρω βελτίωση του νόμου και να είχαν και την τόλμη να πουν μέτρα που δεν είχαν δημαγωγικό χαρακτήρα, αλλά ουσιαστικά και προς την κατεύθυνση της στήριξης του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος.

Και σήμερα συζητούμε ένα νομοσχέδιο που δημιουργεί μια μεγάλη και δυστυχώς, βίαιη κοινωνική ανατροπή. Ανατρέπει την έν-

νοια του κοινωνικού κράτους, παραβιάζει τη βασική ασφαλιστική αρχή της ισορροπίας μεταξύ εισφορών και παροχών και πρωτίστως έχει εισπρακτικό και όχι ασφαλιστικό χαρακτήρα. Οι συντάξεις παγώνουν. Τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης αυξάνουν. Θεσμοθετείται ΛΑΦΚΑ από 3% έως 10%. Περικόπτεται η δέκατη τρίτη και δέκατη τέταρτη σύνταξη, χωρίς να λαμβάνεται ειδική μέριμνα για κοινωνικά ευαίσθητες ομάδες, όπως είναι οι πολύτεκνοι. Ο νέος τρόπος υπολογισμού των συντάξεων στην ουσία είναι ένας μηχανισμός μείωσης, καθώς η μείωση των συντάξεων θα υπερβαίνει το 40% για όλους και η βασική σύνταξη των 360 ευρώ είναι 12 ευρώ την ημέρα. Με τις ρυθμίσεις του συγκεκριμένου νομοσχεδίου αποδομείται ουσιαστικά ο δημόσιος και κοινωνικός χαρακτήρας του ασφαλιστικού συστήματος. Κρίσιμο είναι ότι, όπως διαμορφώνεται το ασφαλιστικό σύστημα, δεν παύει και κίνητρα, για να ενταχθεί κανείς σε αυτό, ενώ υπάρχει ορατός αντίθετος ο κίνδυνος να παρουσιαστούν φαινόμενα εισφοροδιαφυγής και μετακίνησης των εργαζομένων, καθώς και σημαντική αύξηση της αδήλωτης εργασίας.

Για την πραγμάτωση της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης πρέπει να ληφθούν συγκεκριμένα μέτρα που θα έχουν ως στόχο την εξυγίανση του ασφαλιστικού συστήματος, διατηρώντας και όχι πλήττοντας τον κοινωνικό του χαρακτήρα. Ταυτόχρονα, πρέπει να ληφθούν και άλλα μέτρα τα οποία ανακινούνται προς την τόνωση της ανάπτυξης, την τόνωση της απασχόλησης, τα οποία αποτελούν τη βάση του ασφαλιστικού συστήματος, ενώ πρέπει να χτυπηθεί η εισφοροδιαφυγή. Απαραίτητη είναι η περιστολή των υπερόγκων δαπανών υγείας με την αξιοποίηση της νομοθεσίας και των θεσμών που ήδη υπάρχουν όπως είναι η ηλεκτρονική διασταύρωση συνταγών και το ΑΜΚΑ, μέτρα όπως η περικοπή της δέκατης τρίτης και δέκατης τέταρτης σύνταξης και η επιβολή κρατήσεων τρίτου τύπου ΛΑΦΚΑ πρέπει να ανακληθούν, ενώ πρέπει να προωθηθεί η αποδοτική αξιοποίηση της κινητής και ακίνητης περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων για να υπάρξουν έσοδα από εκεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος απαιτείται κοινωνική ευαισθησία και ορθολογική πολιτική. Η βίαιη ανατροπή που επιχειρείται με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο καταργεί ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα και στην ουσία καταλύει τον κοινωνικό χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος. Για αυτούς τους λόγους σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί τη λύση την οποία θα θέλαμε, τη λύση που έχει ανάγκη ο τόπος μας, γιατί όπως είπα και στην αρχή χρειάζεται αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος. Για αυτούς τους λόγους καταψηφίζουμε επί της αρχής αυτό το σχέδιο νόμου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γιώργος Κοντογιάννης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει κανείς μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα σε όποια πτέρυγα και αν ανήκει που να αρνείται την αναγκαιότητα ριζικής αλλαγής του υπάρχοντος συστήματος κοινωνικής ασφάλισης με δεδομένο μάλιστα το τεράστιο δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας. Ουδείς, όμως, μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, όσο ρεαλιστής και πραγματιστής και αν είναι, δεν μπορεί να αρνηθεί ότι οι ρυθμίσεις που φέρνει η Κυβέρνηση συντελούν στη βιαιότερη ανατροπή που έχει επέλθει σε σύστημα ασφάλισης όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά σε οποιαδήποτε χώρα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τις μητέρες, όταν μάλιστα δεν έχουν ληφθεί μέτρα κοινωνικής στήριξης της εργαζόμενης μάνας.

Το νέο ασφαλιστικό σύστημα που δομεί η Κυβέρνηση με τις ρυθμίσεις της φαίνεται να αφορά αποκλειστικά μόνο όσους μπορούν –πόσους άραγε, με δεδομένες τις καταγιστικές και επί τω χείρω αλλαγές στην αγορά εργασίας- να έχουν αδιάλειπτα σαράντα χρόνια εργασίας και ικανοποιητικές αμοιβές, ώστε να διασφαλίζουν μια στοιχειωδώς αξιοπρεπή σύνταξη.

Η συντριπτική πλειοψηφία ωθείται στον κοινωνικό Καιόδα. Οι ρυθμίσεις δεν είναι μόνο άδικες, δυστυχώς είναι και αναποτελεσματικές και αυτό ομολογείται από όλους, ακόμα και από την ΟΚΕ, της οποίας ηγείται ένα κορυφαίο πρώην στέλεχος του ΠΑΣΟΚ, ένας κορυφαίος συνδικαλιστής, ο κ. Πολυζωγόπουλος,

ο οποίος νομίζει ότι είναι και μέλος του Πολιτικού Συμβουλίου.

Τι λέει, λοιπόν, σε γενικές γραμμές η ΟΚΕ; Ότι αγνοούνται οι βασικές αρχές που πρέπει να διέπουν το ασφαλιστικό σύστημα και ότι αντιμετωπίζεται με ρυθμίσεις που περικόπτουν τις παροχές και τα κοινωνικά δικαιώματα, αυξάνοντας με βίαιο τρόπο τα όρια ηλικίας και μάλιστα σε ομάδες που χρήζουν ιδιαίτερης κοινωνικής προστασίας, όταν το ζητούμενο είναι η ενίσχυση του δικαίου κοινωνικού κράτους.

Έχω τη βεβαιότητα ότι η Κυβέρνηση δεν εξάντλησε τα περιθώρια για εξορθολογισμό και νοικοκύρεμα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης πριν καταλήξει στη βίαιη ανατροπή του. Πολύ φοβούμαι ότι αντί να επιδιορθώσουμε την κακοπαθημένη, αν θέλετε, άμαξα –το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης- εκτελούμε τα άλογα που την τραβούν. Διαχρονικά χάθηκε χρόνος, χάθηκαν ευκαιρίες, αλλά και αφέθηκαν στα συρτάκια προτάσεις που στόχευαν στο να κλείσει η χοάνη της κατασπατάλησης των κοινωνικών πόρων των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων.

Μιλάτε για ευθύνες, αλλά προφανώς παραβλέπετε τις δικές σας. Δεν μιλώ μόνο για την παροχή συντάξεων μόνο με τα κομματικά κριτήρια. Μιλώ για τις μεγάλες ευθύνες του «όχι σε όλα». Μιλώ για την απόλυτη άρνησή σας, με επικεφαλής τον σημερινό Πρωθυπουργό, σε κάθε προσπάθεια επίλυσης του προβλήματος.

Κύριε Υπουργέ, λέτε ότι η μείωση των δαπανών δεν θα έσωζε το σύστημα. Είναι απόλυτα σωστή η θέση σας. Όμως η μείωση των δαπανών, η προσπάθεια εξορθολογισμού του συστήματος θα είχε ως αποτέλεσμα λιγότερο βίαιη προσαρμογή. Θα είχε ως αποτέλεσμα λιγότερο άδικο μέτρα.

Σας έχω καταθέσει ορισμένες προτάσεις στην επιτροπή. Θα τις επαναλάβω εν τάχει. Πρώτον, σύνταξη των προϋπολογισμών των ταμείων σε νέα πιο ρεαλιστική βάση, σύμφωνη με τις πραγματικές και όχι τις γραφειοκρατικές ανάγκες. Δεν είναι δυνατόν οι προϋπολογισμοί κάθε έτους να είναι φωτοαντίγραφο του προηγούμενου, με μόνη διαφορά την αύξηση των δαπανών και μάλιστα σε περίοδο κρίσης. Δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν δαπάνες, μέχρι και η αγορά προϊόντων που δεν υπάρχουν πλέον στην αγορά. Σας έχω πει το παράδειγμα επί των ημερών μου για τους πολυγράφους. Υπάρχει δυνατότητα για περιορισμό της σπατάλης και δεν μιλάμε για πέντε με δέκα εκατομμύρια, μιλάμε για εκατοντάδες εκατομμύρια.

Δεύτερον, ολοκλήρωση της διοικητικής και οικονομικής αναδιοργάνωσης των ταμείων με ενιαίους κανόνες και διεθνή λογιστικά πρότυπα. Τρίτον, πλήρη μηχανοργάνωση του συστήματος και ενίσχυση της «ΗΔΙΚΑ Α.Ε.». Τέταρτον, περιστολή των υπερβολικών δαπανών υγείας που βουλιάζουν τα ταμεία.

Προς την κατεύθυνση αυτή στόχευε η πρόταση-μελέτη που είχα υποβάλλει και σε εσάς, αλλά και στην προκάτοχό σας Υπουργό, από την Άνοιξη του 2009, για την εφαρμογή ηλεκτρονικής παρακολούθησης των συνταγογραφήσεων φαρμάκων και ιατρικών συνταγών, αξιοποιώντας τον ΑΜΚΑ και την «ΗΔΙΚΑ».

Το όφελος από τη μελέτη που σας παρέδωσα μπορούσε να προσεγγίσει το 1.000.000.000 ευρώ το χρόνο και με χαρά –ειλικρινά- βλέπω ότι γίνονται βήματα προς αυτήν την κατεύθυνση. Για την ιστορία καταθέτω στα Πρακτικά αυτήν την πρόταση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Κοντογιάννης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα μελέτη, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πέμπτον, ενεργοποίηση της ΥΠΕΔΥΦΚΑ με στόχο τον αποτελεσματικότερο έλεγχο των ιατροφαρμακευτικών δαπανών που σήμερα είναι ανύπαρκτος. Το να ξεodψει κανείς κάποια χρήματα και να ενισχύσει μηχανισμούς, όπως η ΥΠΕΔΥΦΚΑ, δεν είναι σπατάλη, αλλά επένδυση για το μέλλον.

Δεν θα επαναλάβω τα αυτονόητα για την πάταξη της φοροδιαφυγής μέσω της ενίσχυσης των ελέγχων και την αξιοποίηση της κινητής περιουσίας των ταμείων, που θα μπορούσε να δώσει σημαντική ανάσα ζωής στο σύστημα, αλλά θα μπορούσαμε να δούμε και το ζήτημα του κόστους των εισφορών. Μήπως ήταν προτιμότερο να έχουμε φθηνότερες εισφορές και αυστηρότερες ποινές για όσους εισφοροδιαφεύγουν, όπως συμβαίνει στην Κύπρο;

Κύριε Υπουργέ, είναι άδικο για τον ελληνικό λαό να καλείται

μόνο αυτός να σηκώνει τα βάρη της δικής μας ανεπάρκειας να λάβουμε μέτρα που θα γεμίσουν με χρήματα τα ταμεία. Είναι άδικο να προκαλούμε βίαιες ανατροπές, όταν δεν έχουμε καν επιχειρήσει τον εξορθολογισμό του συστήματος στο βαθμό που πρέπει, όταν δεν έχουμε επιχειρήσει να μειώσουμε τις δαπάνες όσο πρέπει.

Η πρόταση που καταθέτετε σε πολλά σημεία είναι άδικη και αποτελεί χρέος μου να μην τη στηρίξω, πλην ορισμένων άρθρων που κινούνται στη λογική του εξορθολογισμού του συστήματος, γιατί δεν μπορεί να παραβλέψει κανείς ορισμένες θετικές διατάξεις, όπως αυτές της διαδοχικής ασφάλισης για τα βαρέα και ανθυγιεινά και για τις αναπηρικές συντάξεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Μερεντίτη.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω ξεκινώντας να τονίσω ότι κανείς –ούτε εμείς, οι κυβερνητικοί Βουλευτές ούτε ο Υπουργός Εργασίας ούτε ο Πρωθυπουργός– δεν είναι ευχαριστημένος μ' αυτά που γίνονται. Είμαστε ιδιαίτερος ανήσυχος, προβληματισμένοι. Αγωνιούμε και τα μέτρα που προσπαθούμε να πάρουμε έχουν να κάνουν με το παρόν και κυρίως με το μέλλον.

Θέλουμε να είμαστε βέβαιοι ότι στο μέλλον οι συνταξιούχοι, οι εργαζόμενοι δεν θα βρεθούν ξανά σ' αυτήν τη δεινή θέση που βρέθηκαν πριν από λίγους μήνες και εξακολουθούν και σήμερα να βρίσκονται οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι. Αυτός είναι ο οδηγός. Αυτή είναι η κύρια μέριμνά μας σε κάθε ενέργεια και κάθε πρωτοβουλία μας, γιατί κανείς, μα κανείς δεν θέλει να κόβει, να αφαιρεί. Αντιθέτως όλοι θα θέλαμε και θέλουμε να είμαστε αρεστοί, δίνοντας και επιδόματα και αυξήσεις.

Γι' αυτό λυπάμαι ειλικρινά, όταν ακούω σ' αυτήν την Αίθουσα φωνές ανεύθυνες πιθανόν ή επιπόλαιες που ασκούν επιπόλαιη, στείρα και καιροσκοπική αντιπολίτευση, ειδικά γι' αυτό το νομοσχέδιο, όταν είναι γνωστό ότι με ευθύνη όλων –για να απαντήσω και σ' αυτούς που μίλησαν πριν από μένα– ευθύνεται η τραγωδία στην οποία έχουμε φτάσει και κυρίως βέβαια τα τελευταία πέντε χρόνια, την τραγωδία της περασμένης κυβέρνησης που δεν μπορούμε με τίποτα να την αγνοήσουμε.

Έτσι παραδόθηκαν τα άγια της ΚΥΣΥ. Διότι η σύνταξη, ο μισθός και τα δικαιώματα γενικώς είναι άγια, ιερά και αυτά χάθηκαν, αυτά δηλαδή που είχαν κατακτήσει οι Έλληνες. Πρέπει να θυμίσουμε εδώ τα ομόλογα, να θυμίσουμε τη μεταρρύθμιση Γιαννίτση, που δεν θα κουραστώ να επαναλάβω ότι αν είχε προχωρήσει –όλοι το δεχόμαστε πλέον– όλα θα ήταν καλύτερα και σίγουρα δεν θα είμαστε σ' αυτήν την κατάσταση που είμαστε σήμερα.

Πρέπει να θυμηθούμε ότι διαχρονικά υπήρχαν υπαναχωρήσεις σε συνεχνίες που δεν έπρεπε, ότι πολλοί σκέφτηκαν να μεταθέσουν το πολιτικό κόστος εις τον επόμενο, στην επόμενη πολιτική κατάσταση, με τη λογική πρόσκαιρα να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα και θα δούμε τι θα γίνει. Και έγινε αυτό, όπως το έχει περιγράψει πολύ καλά, ο Υπουργός, πολλές φορές στις δημόσιες εμφανίσεις του, που να μην υπάρχει δυνατότητα αυτό το σύστημα να συνταξιοδοτήσει τους σημερινούς συνταξιούχους.

Η Ελλάδα βρίσκεται με την πλάτη στον τοίχο. Όλοι, ο ελληνικός λαός και εμείς, εντελλόμαστε στο όνομα των θυσιών που κάνουμε όλοι –και κυρίως ο λαός– να δώσουμε λύσεις και να εξασφαλίσουμε το παρόν, αλλά κυρίως το μέλλον. Όσο μεγάλο και αν είναι αυτό το πολιτικό κόστος έχουμε χρέος να πούμε αληθείες. Αυτό κάνουμε. Και όσο σκληρό και αν είναι, πρέπει να πάρουμε μέτρα.

Αυτό επιτάσσει η συνειδησή μας. Και εγώ το λέω και απαντάω σε όσα ακούγονται δημόσια που μας καλούν να ακούσουμε τη συνειδησή μας. Τη συνειδησή μας ακούμε και είμαστε εδώ με πόνο, με αγωνία και με θέληση να τα καταφέρουμε.

Το ασφαλιστικό είναι ένα κορυφαίο εθνικό θέμα και έτσι πρέπει να αντιμετωπίζεται και όχι σαν ένα ακόμα νομοσχέδιο. Κανείς δεν μπορεί να μη συμμερίζεται τη δικαιολογημένη ανασφάλεια που βιώνει τον τελευταίο καιρό το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας, ανεξαρτήτως κοινωνικής τάξης και οικονομικού επιπέδου.

Η προσδοκία της σύνταξης είναι ιερό πράγμα και πρέπει με κάθε τρόπο να συνεχίσει να ισχύει.

Για να γίνει, όμως, αυτό δυνατό, ρεαλιστικό και υλοποιήσιμο, πρέπει να μπει μια τάξη στο χάος που επικρατεί σήμερα στον τομέα αυτό. Το βασικότερο, πρέπει να εξασφαλιστεί ότι θα υπάρχουν τα χρήματα για να μπορούν αύριο και μεθαύριο όλοι οι Έλληνες να ελπίζουν σε μια αξιοπρεπή σύνταξη. Γιατί αυτό σήμερα δεν είναι πραγματικότητα.

Πρέπει να βάλουμε τέλος μ' αυτόν το Μινώταυρο που κατασπαράζει, όπως ο αρχαίος μυθικός χαρακτήρας, τα όσια και ιερά του καθενός μας. Γιατί φτάσαμε ως εδώ, επειδή ανεχτήκαμε και υποθήκαμε πολλές φορές, φοβούμενοι το πολιτικό κόστος, παράλογες απαιτήσεις συνταξιωτών. Φτάσαμε ως εδώ, γιατί υποχωρήσαμε σε κοινωνικές απαιτήσεις που υπέσκαπταν το μέλλον της Ελλάδας.

Φτάσαμε ως εδώ γιατί το 2001 δεν τολμήσαμε. Και μάλιστα μερικοί ήμασταν και στους δρόμους, για να εμποδίσουμε αυτή τη μεγάλη τότε μεταρρύθμιση. Φτάσαμε ως εδώ γιατί τα χρήματα και η περιουσία των ταμείων δεν αξιοποιήθηκαν σωστά. Και να μην αναφέρω το γνωστό σκάνδαλο των ομολόγων. Φτάσαμε ως εδώ, γιατί στη δημόσια υγεία επιτρέψαμε –και δεν πρέπει να το ξεχνάμε αυτό– στα μικρά ή μεγάλα συμφέροντα να δρουν ανενόχλητα. Φτάσαμε ως εδώ, γιατί αφήσαμε επίορκους γιατρούς και άλλους κρατικούς λειτουργούς να θησαυρίζουν ανενόχλητοι, γράφοντας εικονικές εξετάσεις, προβαίνοντας σε πανάκριβες και ακατάλληλες προμήθειες ή στέλνοντας τους ασθενείς σε ιδιωτικά και δημόσια, αλλά με πανάκριβο κόστος, κέντρα, για να εισπράττουν ό,τι ξέρουμε και ό,τι καταλαβαίνουμε. Και εμείς όλα αυτά τα χρόνια, όλοι –και πρέπει αυτό να το καταλάβουμε– μιλούσαμε για αήθητρα τρακτικά στην υγεία, λες και δεν τα ξέραμε. Και τους αφήναμε να συνεχίζουν ασύδοτοι το καταστροφικό τους παιχνίδι.

Αυτή είναι η κατάσταση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και ο λαός αξιώνει και είναι δίπλα μας –εγώ τουλάχιστον το συναντώ και το εισπράττω στην εκλογική μου περιφέρεια– και στηρίζει κάθε προσπάθεια και κάθε δυνατότητα εξυγίανσης. Και ζητά ανταπόδοση. Και σ' αυτό είναι δίπλα μας. Γιατί δικαιούται κάθε Έλληνας και κάθε Ελληνίδα μια αξιοπρεπή σύνταξη. Αυτή είναι και η λογική του νομοσχεδίου, για το οποίο δίνουμε όλοι μάχη και η ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας, πέρα και έξω από επικοινωνιακά τεχνάσματα. Διότι το ακούσαμε και αυτό. Δεν είναι επικοινωνιακό τεχνάσμα το να τολμάς. Επικοινωνιακό τεχνάσμα είναι το να κρύβεσαι και να θριαμβολογείς όταν, όπου και αν σε παίρνει, πέρα και έξω από τις ευθύνες των ενεργειών σου και των αποφάσεών σου, που φέρνουν καταστροφή και σίγουρα δεν φέρνουν πρόοδο και δεν εξασφάλιζαν τόσα χρόνια τίποτα το αξιοπρεπές για όλους μας.

Για μένα η ουσία του νομοσχεδίου είναι μία: Θυσίες σήμερα για να μπορούμε αύριο να έχουμε όλοι μια αξιοπρεπή σύνταξη, την οποία δικαιούμαστε και κυρίως τη θέλουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Αναστάσιος Κουράκης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο κύριος Υπουργός, στην ομιλία του πριν από λίγο, ανέφερε ότι το μνημόνιο είναι εθνικός συμβιβασμός σωτηρίας.

Κύριε Υπουργέ, δεν ισχύει κανένα από τα τρία. Δεν είναι σωτηρία. Είναι μια απόλυτη κατεδάφιση. Δεν είναι συμβιβασμός. Είναι μια –θα σας ενοχλήσει η λέξη, αλλά έτσι το αισθανόμαστε, είναι πολιτικός όρος– επιλογή υποτέλειας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, παρ' όλο που ισχυρίζεστε ότι πολλά από αυτά τα μέτρα ήταν προαποφασισμένα και από τη δική σας Κυβέρνηση. Και, βεβαίως, δεν είναι εθνικός ο συμβιβασμός. Δεν μπορώ να καταλάβω πώς μερικοί πολιτικοί σχηματισμοί ταυτίζουν τον εαυτό τους με το «εθνικό». Είναι απολύτως ταξικό. Οι αλλαγές στο ασφαλιστικό εξυπηρετούν καθαρά τις δυνάμεις του κεφαλαίου και όχι τον κόσμο της εργασίας. Με το παρόν νομοσχέδιο κάνετε μια επίθεση και στην εργασία και στο ασφαλιστικό. Έχουμε δύο

στη συσκευασία του ενός. Έχουμε μια επίθεση στην εργασία χωρίς δικαιώματα, με μισθούς πείνας και έχουμε γεράματα χωρίς συντάξεις.

Σύμφωνα με την Κυβέρνηση και τις επιλογές σας, η κρίση οφείλεται στους νέους και ιδιαίτερα σε εκείνους τους νέους που δεν έχουν εισέλθει ακόμα στην παραγωγική διαδικασία. Και τιμωρούνται προκαταβολικά, μειώνοντας τους μισθούς τους. Σύμφωνα με την Κυβέρνηση, η κρίση οφείλεται στο γεγονός ότι οι ιδιώτες επιχειρηματίες δεν μπορούσαν να απολύσουν όσους και όποτε ήθελαν. Δηλαδή, η κρίση οφείλεται στο ότι έδιναν αποζημιώσεις, στο ότι υπήρχε διατηρησία για τις παραβιάσεις που έκαναν. Τώρα επιτέλους, μετά το νόμο το δικό σας, θα μπορούν να απολύουν, δίνοντας μικρές αποζημιώσεις και να προσλαμβάνουν με πιο φθηνό μεροκάματο. Τότε η χώρα θα έχει σίγουρα λιγότερα ελλείμματα και χρέη.

Σύμφωνα με την Κυβέρνηση μια άλλη κύρια αιτία για τα ελλείμματα και τα χρέη της χώρας είναι οι συλλογικές συμβάσεις, αυτή η πολύ μεγάλη κατάκτηση του εργατικού κινήματος. Έτσι λοιπόν η Κυβέρνηση αναγκάστηκε, έστω και παραβιάζοντας το Σύνταγμα, να καταργήσει σειρά από συλλογικά δικαιώματα των εργαζομένων και να επαναφέρει το δικαίωμα του εργοδότη να αποφασίζει και να διατάζει. Στην ουσία, δηλαδή, με το ασφαλιστικό αυξάνετε την αυθαιρεσία και τα δικαιώματα του εργοδότη, δηλαδή του κεφαλαίου. Τα καταφέρατε. Έχουμε μια πολύ επιτυχημένη επιστροφή στο Μεσαίωνα. Θα συμφωνήσω μαζί σας ότι όντως επί φεουδαρχίας στην Ελλάδα δεν υπήρχαν ούτε ελλείμματα ούτε χρέη. Πρόκειται για μια πολύ καλή συνταγή. Τα καταφέρατε.

Δεν έχω να πω πολλά πράγματα. Είναι προδήλως γνωστή σε όλο τον ελληνικό λαό η επίθεση που έχετε κάνει ενάντια στη μητρότητα και ενάντια στις γυναίκες. Αυτοί που έχουν χτυπηθεί πιο πολύ από αυτό το νομοσχέδιο και χτυπιούνται είναι οι νέοι, οι γυναίκες και οι ηλικιωμένοι. Η Κυβέρνηση, λοιπόν, βρήκε τους υπεύθυνους της κρίσης και τους εκτέλει.

Στο θεμελιακό ερώτημα τώρα, εάν και κατά πόσο η πληθώρα των αντικοινωνικών μέτρων που προωθείτε είναι μια επιλογή κατ' ανάγκη, εξαιτίας της κρίσης ή μια επιλογή επί ευκαιρία της κρίσης και στο όνομά της, φαίνεται πως η απάντηση είναι ότι η Κυβέρνηση αξιοποιεί την κρίση, για να περάσει μέτρα, όχι γιατί τα ζητάει το μνημόνιο, που η ίδια υπέγραψε, αλλά μέτρα που είχαν προαποφασιστεί, κατά τη δήλωση του κυρίου Υπουργού.

Ποιος ευθύνεται άραγε για την κατάρρευση του ασφαλιστικού; Όλοι γνωρίζουμε ότι η ευθύνη του δικομματισμού, δηλαδή των κυβερνήσεων που κυβέρνησαν τα τελευταία χρόνια και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, είναι τεράστια, διαχρονική και αποκλειστική. Ο δικομματισμός λεηλάτησε τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων με πολλούς τρόπους, όπως τις υποχρεωτικές άτοκες καταθέσεις, τη φούσκα του Χρηματιστηρίου, τα δομημένα ομόλογα. Υπέθαλψε την εσφοροδιαφυγή, αποστερώντας από το σύστημα δεκάδες δισεκατομμύρια ευρώ. Το κράτος αρνήθηκε να καταβάλει τις θεσμοθετημένες υποχρεώσεις του μέσα από την τριμερή χρηματοδότηση. Το ασφαλιστικό σύστημα ήταν για το δικομματισμό παχιά αγελάδα, που την απομυζούσαν, για να στηρίξουν την κερδοφορία των επιχειρήσεων και τη στρεβλή καπιταλιστική ανάπτυξη στη χώρα μας. Και τώρα έρχεται αυτός ο εσμός του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου να εγκαλέσει τους εργαζόμενους, να τους αποδώσει ενοχές για το γεγονός ότι πάλιψαν να υπερασπίσουν τα δικαιώματά τους και να κατεδαφίσουν το ασφαλιστικό σύστημα, στο όνομα μάλιστα της σωτηρίας του συστήματος. Αφού ρήμαξαν στην κυριολεξία το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, τώρα ζητάνε και τα ρέστα. Κι επειδή οι λέξεις έχουν χάσει τελειώς το νόημά τους, όταν ο Πρωθυπουργός αυξάνει στα σαράντα χρόνια τα όρια ασφάλισης, κάτι που πρακτικά οδηγεί τους συνήθως ελαστικά απασχολούμενους ή άνεργους νέους στο να μην πάρουν ποτέ σύνταξη, την ίδια στιγμή αναφέρει προκλητικότερα ότι παίρνει τα μέτρα αυτά, για να διασφαλίσει τις συντάξεις των νέων ανθρώπων.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι το ξεθεμελίωμα του κοινωνικού κράτους και της εργασίας θα έχει συνέπειες όχι μόνο στην ποιότητα της ζωής, αλλά και στη νοσηρότητα και θνησιμότητα. Από μελέτες γνωρίζουμε πως όταν αυξάνεται το ποσοστό της ανεργίας

1%, αυξάνεται ο αριθμός των αυτοκτονιών κατά 3% και πολλαπλασία η νοσηρότητα και η θνησιμότητα. Τους τελευταίους μήνες έχουμε δει μια αύξηση των εισαγωγών στα νοσοκομεία κατά 30%, την ίδια στιγμή που έχουμε μια περικοπή των δαπανών και μια μετατροπή των δημόσιων νοσοκομείων σε πτωχοκομεία. Θα έλεγα ότι η κοινωνική και η εργασιακή κατεδάφιση επιφέρει μια σειρά από κοινωνικές αντιδράσεις, τις οποίες θα βρούμε μπροστά μας. Θα έχουμε μια αύξηση της διαφθοράς στις εφορίες, στα νοσοκομεία με το «φακελάκι», στην πολεοδομία, στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Θα έχουμε διόγκωση του μαύρου χρήματος και αύξηση της εγκληματικότητας. Ταυτόχρονα όμως, θα έχουμε και κοινωνικές εξεγέρσεις και αντίσταση καθημερινά με ευρύτερες συσπειρώσεις.

Θα έλεγα ότι στη νέα εποχή που ζούμε είμαστε υποχρεωμένοι και ως Αριστερά και ως κοινωνία να αυξήσουμε τις μορφές κοινωνικής αλληλεγγύης, ιδίως στα στρώματα, τα οποία πλήττονται περισσότερο. Μέσα από τέτοιες διαδικασίες πιστεύουμε και ελπίζουμε να μπορέσουμε να ανατρέψουμε τα πράγματα, όχι για να γυρίσουμε στην προηγούμενη κατάσταση, που ήταν η κοινωνία των δύο τρίτων ούτε φυσικά να παραμείνουμε σ' αυτήν που φέρνει το νομοσχέδιο, που είναι η κοινωνία του ενός τρίτου. Θέλουμε, όμως, να ανατρέψουμε τα πράγματα, γιατί πιστεύουμε ότι στον κόσμο της εργασίας αξίζει μια καλύτερη κοινωνία, ο σοσιαλισμός. Και γι' αυτό θα παλέψουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ευγενία Τσουμάνη-Σπέντζα.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα δομικά προβλήματα της οικονομίας και της Δημόσιας Διοίκησης, το δυσμενές οικονομικό περιβάλλον και η επιδείνωση των δημογραφικών δεικτών καθιστούν επιτακτική όσο και επείγουσα μία σοβαρή αντιμετώπιση του ασφαλιστικού ζητήματος. Ποιο είναι το ζητούμενο; Ζητούμενο είναι ένα σύστημα, το οποίο θα ικανοποιεί τρία βασικά κριτήρια, το κριτήριο της κοινωνικής δικαιοσύνης και της κοινωνικής αλληλεγγύης, επιφυλάσσοντας ίση μεταχείριση στους ασφαλισμένους, το κριτήριο της βιωσιμότητας και το κριτήριο της διαφάνειας για τη σαφήνεια και την καθάρτητα των όρων συνταξιοδότησης για το σύνολο των ασφαλισμένων. Όλα αυτά είναι αναγκαία να συνθέτουν ένα συγκεκριμένο μοντέλο κοινωνικής ασφάλισης, το οποίο θα κινείται στο πλαίσιο των τριών βασικών πυλώνων των ασφαλιστικών συστημάτων που ισχύουν διεθνώς.

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση αποτυγχάνει να αδράξει αυτήν την ευκαιρία και να προχωρήσει σε μία διαρθρωτική κοινωνική και εξόχως πολιτική μεταρρύθμιση. Αντ' αυτού αρκείται σε μία πράξη δημοσιονομικής προσαρμογής, σε μία μηχανιστική εκτέλεση των σχετικών κατευθύνσεων του μνημονίου κι έτσι όλο το εγχείρημα, κύριε Υπουργέ, παρά τον εξωραϊσμό που προσπαθήσατε να φέρετε στην ομιλία σας, εκτιμώ ότι υποβιβάζεται σ' ένα «εργαλείο» περιορισμού των δαπανών και μόνο.

Η Κυβέρνηση με πολιτική απειρία και επικαλούμενη τη επιχείρημα των δανειστών μας και το ενδεχόμενο δημοσιονομικό αδιέξοδο, τοποθετήθηκε υπό το κράτος πανικού στο κρίσιμο θέμα της βιωσιμότητας του συστήματος. Η τεκμηρίωση των προτεινόμενων αλλαγών είναι ανεπαρκής, δεδομένου ότι και η σχετική αναλογιστική μελέτη δεν προηγήθηκε των αλλαγών, όπως πρέπει στις αναλογιστικές μελέτες, αλλά συνδυάστηκε με τις αλλαγές και μάλιστα μ' ένα προηγούμενο σχέδιο νόμου.

Φοβάμαι ότι η Κυβέρνηση άνοιξε το ζήτημα χωρίς προετοιμασία, ένα στοιχείο απολύτως απαράδεκτο για ένα κόμμα εξουσίας και μάλιστα ένα κόμμα που πολύ επίμονα ζητούσε εκλογές πολύ πριν από τις εκλογές του περασμένου Οκτωβρίου. Έτσι δεν έλαβε υπ' όψιν απαραίτητα δεδομένα που χρειάζονται για τη διαμόρφωση ενός τέτοιου συστήματος, όπως είναι η γήρανση, οι αλλαγές στη δομή της οικογένειας, στην αγορά εργασίας, στην απασχόληση. Επίσης, δεν προχώρησε στις απαραίτητες παρεμβάσεις που θα επέτρεπαν την εξοικονόμηση πόρων για να αντιμετωπιστούν η κρίση χρηματοδότησης και το μακροχρόνιο έλλειμμα του συστήματος. Είμαστε μάρτυρες μιας αδράνειας σ'

ό,τι αφορά την αξιοποίηση των θεσμοθετημένων από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας μηχανισμών για τον εξορθολογισμό των υψηλών δαπανών υγείας, τον περιορισμό της εισφοροδιαφυγής, της αδήλωτης και ανασφάλιστης εργασίας, την αποδοτική αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας, των ασφαλιστικών ταμείων.

Έτσι, αγαπητοί συνάδελφοι, η Κυβέρνηση κατέληξε στη μονοδιάστατη και εμβολωματική επιλογή των παραμετρικών αλλαγών που δεν θα τις αναφέρω γιατί έχουν λεχθεί κατά κόρον- επιφέροντας βίαιες αλλαγές στα όρια ηλικίας, στο χρόνο παραμονής στην εργασία, στα επίπεδα των συντάξεων, θέματα τα οποία μέχρι πρότινος αποτελούσαν «κόκκινες γραμμές» για το κυβερνών κόμμα. Είναι φυσικό οι αλλαγές αυτές να προκαλούν σοβαρές κοινωνικές αναταράξεις, αφού το κράτος δεν εγγυάται πια βασικά μεγέθη των συντάξεων, ανατρέποντας τον δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα του συστήματος.

Παράλληλα για άλλη μία φορά χάθηκε η ευκαιρία μιας ελάχιστης κοινωνικής συναίνεσης μέσα από διάλογο. Ο κοινωνικός διάλογος συμπιέστηκε αφόρητα, κύριε Υπουργέ, λόγω του εγκλωβισμού σε ασφικτικά χρονοδιαγράμματα. Αντίθετα, η σύσταση επιτροπής ειδικών προσέφερε το νομιμοποιητικό άλλοθι, αφού το κύριο μέρος των αλλαγών αποφασίστηκε κεκλεισμένων των θυρών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέραν των ελλείψεων που αποτυγχάνουν να προσδώσουν στο εγχείρημα πραγματική μεταρρυθμιστική διάσταση, το σχέδιο νόμου εμφανίζει και σοβαρές αδυναμίες σε ζητήματα αντισυνταγματικότητας και εισάγει και σοβαρές αμφιβολίες για την τύχη των επικουρικών συντάξεων και την εγγύησή τους.

Θα ήθελα κι εγώ να επισημάνω με τη σειρά μου το θέμα των ορίων ηλικίας των γυναικών και ιδιαίτερα των μητέρων. Είναι κάτι που έχει καταντήσει μονότονο να το λέμε. Το έχουν αναφέρει όλοι οι συνάδελφοι και πολύ ορθά. Ωστόσο, κύριε Υπουργέ, είναι ένα πάρα πολύ σημαντικό θέμα που είμαι βέβαιη ότι γνωρίζετε και αφορά το 52% του πληθυσμού της χώρας μας που αυτήν τη στιγμή βιώνει μεγάλες ανατροπές και δεν υπάρχει δυστυχώς ούτε ένα ίχνος αντισταθμιστικών μέτρων, ούτε καν σε επίπεδο εξαγγελίας από την πλευρά σας, αν όχι σε επίπεδο πράξης. Θα το περμένω από σας, κύριε Υπουργέ. Έχετε στα χέρια σας το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, έχετε 4 δισεκατομμύρια ευρώ. Κάντε τις πολιτικές σας επιλογές. Είναι πολύ μεγάλη η ανάγκη υποστήριξης των γυναικών μ' αυτά τα μέτρα που ανέφερα.

Θα πω λίγα λόγια για τις εργασιακές σχέσεις. Σ' ό,τι αφορά το καθεστώς των εργασιακών σχέσεων θεωρώ κατ'αρχάς ότι η σπουδή της Κυβέρνησης και οι απαιδευτες ρυθμίσεις που προώθησε -καθ' υπέρβαση πολλές φορές των απαιτήσεων του μνημονίου- υποβαθμίζουν τη σημασία του ως βασικού παράγοντα λειτουργίας της αγοράς εργασίας και της οικονομικής ανάπτυξης. Οι επιχειρούμενες αλλαγές υπονομεύουν τη συνταγματικά κατοχυρωμένη αρχή της συλλογικής αυτονομίας και ως εκ τούτου αποδυναμώνουν τον κοινωνικό διάλογο, διακυβεύουν την εργασιακή ειρήνη σε μία ιδιαίτερη περίοδο για τη χώρα μας. Αυτό, κύριε Υπουργέ, όπως και το θέμα της διαιτησίας που συνδέεται με το όλο ζήτημα, νομίζω ότι είναι το μεγαλύτερο κακό, γιατί «δηλητηριάζει» τις εργασιακές σχέσεις για το μέλλον.

Οι παρεμβάσεις στις εργασιακές σχέσεις επιφέρουν ανατροπές με στόχο τη μείωση του εργασιακού κόστους, αλλά είναι αμφίβολα τα οφέλη για την ανταγωνιστικότητα αφού δεν συνδυάζονται με άλλα παράλληλα αναπτυξιακά μέτρα και μάλιστα με μέτρα που περιορίζουν το εργασιακό κόστος, χωρίς όμως να θίγουν την αμοιβή του εργαζόμενου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο χάνεται μία ακόμα ευκαιρία ουσιαστικής μεταρρυθμίσεως στα κρίσιμα θέματα της κοινωνικής ασφάλισης και των εργασιακών σχέσεων και αυτό με κίνδυνο να διαρραγεί η κοινωνική συνοχή και να θεθούν στο περιθώριο χιλιάδες συμπολίτες μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Παναγιώτης Ρήγας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συ-

νάδελφοι, το πολιτικό μας σύστημα έρχεται καθημερινά αντιμέτωπο με προβλήματα και αδιέξοδα που το ίδιο έχει δημιουργήσει, έρχεται καθημερινά αντιμέτωπο με ζωτικούς μύθους που το ίδιο καλλιέργησε, με αγκυλώσεις και στρεβλώσεις που το ίδιο εξέθρεψε, με πολιτικά παράδοξα που συντηρήσαμε τόσα χρόνια και τα οποία ορισμένοι εξακολουθούν να τα θεωρούν ως ακλόνητες σταθερές ενός συστήματος το οποίο καταρρέει.

Αυτήν τη στιγμή, λοιπόν, βρισκόμαστε μπροστά στην ολική κατάρρευση του συστήματος και οι στάσεις που μπορούν να κρατηθούν και οι συμπεριφορές που μπορούν να υιοθετηθούν είναι δύο. Η μία είναι η ανεύθινη στάση, η στάση της φυγής, η στάση του να κλείνουμε τα μάτια μπροστά στο πρόβλημα. Αυτή τη στάση ήδη τη βιώσαμε. Ήταν η πρακτική της προηγούμενης κυβέρνησης. Εγκατέλειψε τη μάχη και έφυγε και όχι μόνο έφυγε, αλλά επανέρχεται σήμερα και κάνει και προτάσεις.

Ακούσαμε σήμερα τις προτάσεις του κ. Σαμαρά για την έξοδο από την κρίση: Αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας κατά τα πρότυπα του Βατοπεδίου, εξυγίανση του ασφαλιστικού συστήματος κατά τα πρότυπα των δομημένων ομολόγων, περιορισμό της σπατάλης κατά τα πρότυπα της «ΑΓΡΟΓΗΣ». Δεν θα πάροουμε!

Η δεύτερη στάση είναι στάση ευθύνης, η στάση του να βρεθούμε εδώ μπροστά και να πούμε την αλήθεια πρώτα στον εαυτό μας και δεύτερον να πούμε την αλήθεια απέναντι στον ελληνικό λαό και να δώσουμε τη μάχη και να τη δώσουμε με τα όπλα που διαθέτουμε, μια μάχη η οποία είναι δύσκολη, είναι επίπονη και τα αποτελέσματά της είναι και επώδυνα, όμως πρέπει να πάρουμε τις αποφάσεις μας και αυτές τις αποφάσεις παίρνει σήμερα η Κυβέρνηση, του Γιώργου Παπανδρέου, σε όλα τα μέτωπα, σε όλα τα επίπεδα.

Αυτήν τη στιγμή, λοιπόν, γίνονται πράγματι βίαιες ανατροπές. Υπάρχει, όμως, πιο βίαιη ανατροπή από το να μην μπορεί να πάρει ο συνταξιούχος σε δύο μήνες τη σύνταξή του; Υπάρχει πιο βίαιη ανατροπή από το να στερήσουμε από τις επόμενες γενιές τη δυνατότητα να έχουν συντάξεις; Υπάρχουν πιο βίαιες ανατροπές από το να βιώσουμε έναν κοινωνικό και πολιτικό «Αρμαγεδδώνα» τα επόμενα χρόνια; Όταν κάποιος κάνει επιλογές, δεν μπορεί να τις κάνει εν κενώ. Θα πρέπει να τις κάνει με βάση την αντικειμενική πραγματικότητα και τα δεδομένα του σήμερα.

Έχοντας, λοιπόν, αυτήν τη στιγμή ταμεία άδεια, έχουμε ένα τεράστιο δημοσιονομικό πρόβλημα κι ένα ασφαλιστικό σύστημα το οποίο καταρρέει, οφείλουμε να παρέμβουμε. Και οι παρεμβάσεις που γίνονται, είναι παρεμβάσεις ουσιαστικές.

Κατ' αρχάς, διασφαλίζουν και ξεκαθαρίζουν την υποχρέωση που έχει το κράτος απέναντι στο ασφαλιστικό σύστημα, να ξέρουμε επιτέλους τι μπορεί το κράτος και τι υποχρεούται να δίνει.

Δεύτερον, θα γνωρίζουμε τι δικαιούται ο πολίτης, ο ασφαλισμένος, ποιο είναι το μίνιμουμ των διασφαλίσεων που του παρέχει σήμερα το κράτος, ο κρατικός προϋπολογισμός και το ασφαλιστικό σύστημα.

Γίνονται επιλογές οι οποίες έχουν ως στόχο να διασφαλίσουν για τα επόμενα χρόνια τη δυνατότητα του Έλληνα να μπορέσει να πάρει σύνταξη, να μπορέσει να ελπίζει ότι τα επόμενα χρόνια δεν θα είναι χρόνια μιας ολοκληρωτικής αδικίας απέναντι στους οικονομικά ασθενέστερους.

Είναι ένα δείγμα αλληλεγγύης γενεών, είναι ένα δείγμα υπευθυνότητας αυτό που σήμερα η Κυβέρνηση εκφράζει μέσα από αυτό το σχέδιο για το ασφαλιστικό σύστημα που καταθέτει.

Βρισκόμαστε κι εμείς ως Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ μπροστά σε μεγάλα διλήμματα, σε μεγάλες πιέσεις. Είμαστε υποχρεωμένοι, όμως, να κρατήσουμε στάση ευθύνης. Δεν μπορώ να ανεχθώ ως υπεύθυνος Έλληνας πολίτης και ως Βουλευτής αυτού του Κοινοβουλίου να ζυμώνεται ο ελληνικός λαός από τις μοιρολογήτρες των πρωινάδικων, από τους κινδυνολόγους οι οποίοι επί χρόνια ολόκληρα, μέσα πάλι από τα τηλεπαράθυρα, έλυναν το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας κι έχουν σήμερα το θράσος να το ξαναλύνουν έτσι, με αυτές τις ανέξοδες προτάσεις. Και μερικοί από αυτούς -γιατί θα πρέπει κάποιες αλήθειες να ακούγονται εδώ στο Βήμα- ίσως προσδοκούν μελλοντική πελατεία μέσα από τις ατέλειες που πιθανόν να έχει το σχέδιο του ασφαλιστικού συστήματος.

Τα ξέρουμε αυτά. Τα έχουμε βιώσει. Κι επιτέλους πρέπει να πούμε την αλήθεια σε κάποιους. Ε δεν μπορούν να εξακολουθούν να διαμορφώνουν πολιτικές αυτοί, γιατί δεν έχουν να δώσουν λογαριασμό σε κανένα, δίνον λογαριασμό μόνο στην πελατεία τους και στο ακροατήριό τους.

Μια υπεύθυνη κυβέρνηση, όμως, έχει άλλο καθήκον. Και το καθήκον της η Κυβέρνηση το ανέλαβε εξ ολοκλήρου. Και το ανέλαβε με υπευθυνότητα απέναντι στον ελληνικό λαό.

Εγώ νιώθω ότι πρέπει να είμαι αλληλέγγυος και απέναντι στον Ανδρέα το Λοβέρδο και απέναντι στον Υφυπουργό και απέναντι στους Γενικούς Γραμματείς και απέναντι σε όλους αυτούς που κόπιασαν όλο αυτό τον καιρό, για να φέρουν μία πρόταση η οποία να δημιουργεί το μικρότερο πρόβλημα, αλλά κυρίως να δημιουργεί ελπίδες για το μέλλον.

Έτσι, λοιπόν, υπεύθυνα λέω «ναι» σε αυτήν την πρόταση. Και δεν έχω κανένα πρόβλημα. Και δεν κρατάω αυτήν τη στάση από το φόβο μη με διαγράψει το κόμμα μου, διότι δεν είναι αυτό το δίλημμά μου. Το θέμα είναι με τη δική μου στάση -και με τη στάση τους οι υπόλοιποι συνάδελφοι- να μη διαγράψω εγώ το μέλλον αυτής της κοινωνίας και το μέλλον αυτών των ασφαλισμένων.

Και θα περιμένω από όλους να κρατήσουν την ίδια στάση, την ίδια υπεύθυνη στάση. Διότι δεν είμαστε εμείς μόνο που έχουμε αυτήν την υποχρέωση. Είναι και οι συνδικαλιστικές ηγεσίες. Είναι και ο πνευματικός κόσμος αυτής της χώρας που δεν μπορεί να δημαγωγεί ανεύθυνα, δεν μπορεί να κρύβεται πίσω από το πρόβλημα. Πρέπει να τοποθετηθεί εδώ και τώρα και να πει «ναι» στο μέλλον αυτής της χώρας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι πολύ σημαντικό να συζητάμε το ασφαλιστικό. Και οπωσδήποτε οι τοποθετήσεις εκ των πραγμάτων θα είναι και πιο έντονες.

Η ουσία του προβλήματος, κύριε Υπουργέ, είναι η εξής: Να ξεκινήσουμε από κάτι στο οποίο όλοι θα συμφωνούμε: Έπρεπε να γίνει κάτι στο ασφαλιστικό; Πιστεύω ότι λίγο - πολύ όλοι θα πουν ότι έπρεπε. Κι έπρεπε να γίνει κάτι όχι μόνο για λόγους κατασπατάλησης, η οποία υπήρξε, όχι για λόγους ότι πλέον ο πληθυσμός γηράσκει και άρα δεν έχουμε την αναλογία την οποία θέλουμε, αλλά και όταν αυξάνεται και το όριο ηλικίας, αντικειμενικά δεν μπορούμε να υπηρετούμε ένα ασφαλιστικό σύστημα το οποίο είχε άλλες δομές, σε άλλες δεκαετίες, με τελείως διαφορετικές ανάγκες.

Οπωσδήποτε, βέβαια, το γεγονός ότι τόσο οι προηγούμενες κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ, όσο και οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας δεν έκαναν τίποτα όλο αυτό το διάστημα, έβλεπαν το πρόβλημα να υπάρχει και κοιτούσαν μόνο με μπαλώματα να το αντιμετωπίσουν, μας έχει οδηγήσει στη σημερινή κατάσταση. Διότι, κύριοι συνάδελφοι, τόσα χρόνια υποχωρούσαμε απέναντι σε αργόσχολους συνδικαλιστές οι οποίοι είχαν ως επάγγελμα μόνο και μόνο να δημιουργούν πρόβλημα στην εύρυθμη λειτουργία της κοινωνίας υπό το πρόσχημα ενός συνδικαλισμού, που αμφιβάλλω, αν οι ίδιοι έβγαλαν ποτέ έστω ένα ευρώ, για να μπορούν να μιλάνε για τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Αποτέλεσμα: Να έχουμε μία εργατική νομοθεσία η οποία τελικά, αν κάποιος τη μελετήσει στη βάση της, είναι ο μεγαλύτερος εχθρός του εργαζομένου, διότι φέρνει σε μία συνεχόμενη ρήξη τον εργαζόμενο με τον εργοδότη.

Άκουσα από αυτό εδώ το Βήμα να αναφέρεται από Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ ότι θα έπρεπε το Εργατικό Δίκαιο να στοχεύει μονομερώς προς το συμφέρον του εργαζομένου. Μα για να υπάρχει εργαζόμενος, πρέπει να υπάρχει και εργοδότης. Και επιτέλους, πρέπει να πούμε μέσα σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα ότι το να πολεμάμε συνεχώς την εργοδοσία, τελικά έχει οδηγήσει στο να έχουμε τα σημερινά προβλήματα.

Κύριε Υπουργέ, αυτήν τη στιγμή φέρνετε ένα ασφαλιστικό νομοσχέδιο που ακόμα και εάν λέγαμε ότι μπορούμε να προσπεράσουμε τις αδικίες που έχει, δεν είναι αυτό το οποίο θα λύσει το

πρόβλημα. Και δεν έχω καταλάβει μεταξύ των τοποθετήσεων των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, εάν τελικά υπερασπίζονται αυτό το νομοσχέδιο ως σωστό ή το υπερασπίζονται ως πίεση του μηνιμνίου. Διότι διαφορετική απάντηση θα δοθεί στην πρώτη περίπτωση, διαφορετική στη δεύτερη.

Ακούστηκε εδώ Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ που έλεγαν, ναι, είναι προβληματικό, αλλά δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς κι ακούστηκαν και άλλοι Βουλευτές που προσπαθούσαν να υπερασπιστούν τις ρυθμίσεις που έχει το νομοσχέδιο.

Κύριε Υπουργέ, ότι έπρεπε να γίνει ένας εξορθολογισμός, έπρεπε να γίνει. Και πραγματικά δεν θα μπορούσαν να βγαίνουν άνθρωποι στη σύνταξη στα σαράντα και στα πενήντα, όπως έβγαιναν τώρα. Πρέπει, όμως, να έχουμε μερίμνες. Δεν μπορεί να μην υπάρξει μερίμνα στη μητρότητα, κύριε Υπουργέ, σε μία εποχή που το μείζον θέμα της Ελλάδας είναι το δημογραφικό.

Και πώς επιλέγετε να λύσετε ως Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ συνειδητά το δημογραφικό; Όχι αυξάνοντας τους δείκτες γεννήσεως, αλλά αυξάνοντας τη μεταναστευτική ροή και ελληνοποιώντας κόσμο. Και είναι συνειδητή επιλογή σας αυτή, που δεν τη λέτε ευθέως στην κοινωνία. Πιστεύετε, όμως, ότι οι δείκτες του δημογραφικού δεν θα λυθούν, δίνοντας κίνητρα στις πολύτεκνες οικογένειες, δίνοντας κίνητρα στη μητέρα που έχει ανήλικα τέκνα, τα οποία τώρα τα κόβετε, αλλά πώς; Με συνεχείς ελληνοποιήσεις που ούτως ή άλλως θα λέτε, νόμιμους θα τους κάνουμε, Έλληνες θα τους κάνουμε, θα εισφέρουν χρήματα στα ταμεία.

Το πρόβλημα, όμως, δεν είναι μόνο λογιστικό. Το πρόβλημα και το αντικειμενικό θέμα, κύριε Υπουργέ, είναι ότι με αυτούς τους τρόπους ουσιαστικά οδηγούμαστε σε μία πολιτισμική θολούρα, η οποία δεν πρόκειται να οδηγήσει πουθενά. Και η ίδια η ΓΣΕΕ έχει πει ότι θα είναι πρόσκαιρη η ενομοδότηση που θα γίνει στα ταμεία από τις μεταναστευτικές εισροές, διότι κάποτε θα έχουν και αυτές δικαίωμα.

Αυτό το οποίο λέμε, κύριε Υπουργέ, είναι ότι δεν έχετε διασφαλίσει στις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες και ειδικά στο θέμα του δημογραφικού, στους δείκτες του δημογραφικού, να δώσετε ώθηση τόσο στους πολύτεκνους όσο και στη μητέρα που έχει ανήλικα τέκνα και κανένα νόμισμα δεν μπορεί να σας οδηγήσει σε πίεση προς αυτήν την κατεύθυνση.

Έρχομαι τώρα στις εργασιακές σχέσεις που λέτε. Εύλογα θα αναρωτηθεί κάποιος: Τι είναι προτιμότερο; Σε μια εταιρεία που κινδυνεύει να κλείσει κι έχει δεκαπέντε εργαζόμενους να της δώσουμε τη δυνατότητα να κάνει κάποιες απολύσεις, τέσσερις, πέντε, για να έχουν δουλειά οι άλλοι; Όλοι φαντάζομαι, οι λογικά σκεπτόμενοι, θα πουν «ναι». Διότι αν κλείσει η επιχείρηση, τότε θα χάσουν και οι δεκαπέντε την εργασία τους.

Πώς διασφαλίζετε, όμως, κύριε Υπουργέ, από αυτές τις ρυθμίσεις τις οποίες φέρνετε, ότι όσον αφορά τις διατάξεις για την εργασιακή αυτήν κατεύθυνση θα κάνουν χρήση μόνο οι εταιρείες που πραγματικά βρίσκονται στην πίεση και δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς, πρέπει να απολύσουν για να είναι βιώσιμες και να δίνουν δουλειά σε άλλο κόσμο; Πώς διασφαλίζετε ότι αυτές τις ρυθμίσεις δεν θα τις χρησιμοποιήσουν και εταιρείες πολυεθνικές που κανένα πρόβλημα απολύτως δεν έχουν και το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι, κάνοντας χρήση αυτών των ρυθμίσεων, να έχουν φτηνότερο εργατικό δυναμικό;

Θεωρούμε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, ότι θα μπορούσαμε να πάμε σε μία κατεύθυνση που πραγματικά να λύνουμε προβλήματα. Επιλέγετε, όμως, κάποιες αποσπασματικές κινήσεις που και το πρόβλημα δεν θα λύσει και έντονη κοινωνική αδικία θα επιφέρει.

Γι' αυτό το καταψηφίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Βασίλης Μουλόπουλος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτό το νομοσχέδιο συνιστά την τελική πράξη μιας μακροχρόνιας επίθεσης κατά της εργασίας. Επίθεσης που έχει ξεκινήσει πριν από τριάντα χρόνια και υπερτηθήκε πιστά από όλες τις κυβερνήσεις. Στόχος οι εργαζόμενοι, τα δικαιώματά τους, ο μισθός τους, η κατεδάφιση των εργασιακών σχέσεων και η συρρίκνωση των μισθών και των συντάξεων στα όρια της εξαθλίωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, σήμερα θα ψηφίσετε αλλαγές που ούτε οι πιο ακραίοι νεοφιλελεύθεροι δεν τόλμησαν να εφαρμόσουν. Μπροστά σας η Θάτσερ και ο Ρέιγκαν μοιάζουν με αριστεριστές. Φαντάζομαι ότι ο κ. Μητσοτάκης, θα έχει σκάσει από τα γέλια σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, έχετε συνειδητοποιήσει ότι κάνετε το βρώμικο παιχνίδι του χειρότερου κομματιού του κεφαλαίου; Το παιχνίδι εκείνων που οδήγησαν τον κόσμο στη σημερινή κρίση και την Ελλάδα στη χρεοκοπία, ότι δεν σώνετε ούτε την Ελλάδα, ούτε τους εργαζόμενους, αλλά το παρασιτικό κερδοσκοπικό διεθνές κεφάλαιο και τους εγχώριους συνεταιρούς; Ότι προσφέρετε τους εργαζόμενους ανθρωποθυσία σε όλους αυτούς που ευθύνονται για την κρίση;

Δεν αντιλαμβάνεστε ότι αυτά τα μέτρα οδηγούν μοιραία τη χώρα στη χρεοκοπία, αυτή που λέτε ότι θέλετε να αποφύγετε; Δεν βλέπετε τι έγινε και τι γίνεται εκεί που αυτά τα μέτρα εφαρμόστηκαν; Η Ιρλανδία, το καλό παιδί, σε αυτή την κρίση εφαρμόσσε εξοντωτικές περικοπές δαπανών. Ποια η ανταμοιβή της; Έχει βουλιάξει στην ύφεση και τα γεράκια των ομολόγων εξακολουθούν να τη μεταχειρίζονται σαν να βρίσκεται στα πρόθυρα της χρεοκοπίας. Το ίδιο συμβαίνει και με τους άλλους δύο καλούς μαθητές τη Λετονία και την Εσθονία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν είσαι χωμένος στα χρέη μέχρι το λαϊκό δεν χασομεράς με εκείνους που σε διαβεβαιώνουν ότι θα ξεπεράσεις τον πόνο σου με ακόμη μεγαλύτερο πόνο. Αυτά δεν είναι δικά μου λόγια ούτε λόγια κάποιου «αιθεροβάμονα αριστεριστή», ούτε «παλαιολιθικού κομμουνιστή». Είναι λόγια του φίλου και συμβούλου -από ό,τι διαβάζω- του Πρωθυπουργού, του κ. Κρούγκμαν. Αυτά τα λέει ο κ. Κρούγκμαν που έχει πάρει βραβεία Νόμπελ. Δεν χρειάζεται, όμως, Νόμπελ, για να το καταλάβει κανείς.

Τα τελευταία είκοσι χρόνια βλέπουμε συνεχείς, αποτυχημένες μεταρρυθμίσεις, για να σωθεί δήθεν το ασφαλιστικό. Η συνταγή πάντοτε είναι η ίδια: Η λιτότητα. Αυτή η συνταγή έχει οδηγήσει εδώ και είκοσι χρόνια σε συνεχώς μικρότερες συντάξεις και χειρότερες παροχές υγείας, αφού το ασφαλιστικό σύστημα αντιμετωπίζεται ως βάρος. Ένα βάρος, ένα κόστος που πρέπει να ελαχιστοποιηθεί χάριν της ανάπτυξης του ιδιωτικού τομέα υγείας, της ασφαλιστικής βιομηχανίας των φαρμακευτικών εταιρειών. Αυτό φαίνεται και από τον υπολογισμό ότι μετά από το χιράτσι που επιβάλλει το παρόν νομοσχέδιο, το κέρδος θα είναι μόνο τριακόσια με τετρακόσια εκατομμύρια ευρώ το χρόνο.

Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ένα οικονομικό και κοινωνικό αδιέξοδο. Είναι η συνταγή που σκοτώνει κυριολεκτικά και όχι μεταφορικά τον ασθενή. Σε δύο, τρία χρόνια θα αποδειχθεί στην πράξη πως δεν μπορεί να εγγυηθεί καμμία βιωσιμότητα και θα χρειαστεί, τότε μία άλλη μεταρρύθμιση και άλλες περικοπές και άλλες ανθρωποθυσίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ψέμα πως τα ταμεία χρεοκόπησαν. Τα ταμεία λεηλατήθηκαν, τα ταμεία επιχορήγησαν το κεφάλαιο με τη συνηγορία του κράτους, το οποίο δηλώνει αδύναμο να εισπράξει τις εισφορές. Τα ταμεία χάνουν κάθε χρόνο οκτώμισι δισεκατομμύρια ευρώ εισφορών, ποσό που θα ήταν αρκετό για το τρέχον έλλειμμα του συστήματος. Ακόμη και κατά δέκα μονάδες, αν μειωνόταν η εισφοροδιαφυγή, θα εξασφαλιζαμε τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού για άλλα έξι χρόνια. Προφανώς μία στις τρεις εισφορές χρηματοδοτούν το πάρτι μίας διαρκούς και παράνομης αναδιανομής πλούτου υπέρ της εργοδοσίας.

Είναι δυνατόν ο Υπουργός να δηλώνει πως οι ΔΕΚΟ δεν πληρώνουν εισφορές σαν σχολιαστής σε τηλεοπτικό παράθυρο; Εκτός και εάν ακριβώς αυτό κάνει ο κύριος Υπουργός. Αντί να εισπράξει εισφορές, αντί να σταματήσει τον πάκο των προμηθειών στα δημόσια νοσοκομεία, περιφέρειται από κανάλι σε κανάλι, κλαψουρίζοντας ότι αμάρτησε για τα παιδιά του σαν ήρωας μελό ταινίας του κινηματογράφου της δεκαετίας του '60.

Με αυτά τα μέτρα τα παιδιά μας δεν πρόκειται να πάρουν ποτέ σύνταξη. Σαραντά χρόνια ασφάλισης με πραγματική ανεργία στο 20% και ανασφάλιστη εργασία στο 25% και μία στις δύο νέες θέσεις εργασίας ελαστικής απασχόλησης είναι ένα σόκιν ανέκδοτο ότι τα παιδιά μας θα πάρουν σύνταξη.

Εδώ θα ήθελα να σας πω ότι η Κυβέρνηση επιχειρεί έναν αήθη εκβιασμό, ενοχοποιώντας δύο μεταπολεμικές γενιές ότι αυτές ευθύνονται για το σημερινό κατάντημα. Ευθύνεται ο πατέρας μου, ο οποίος δούλευε όλη του τη ζωή για να έχω εγώ μία καλύτερη ζωή, γιατί μόλις βγήκε στη σύνταξη δεν πέθανε. Αυτό κατ'άλλαβα.

Να σας ρωτήσω κάτι, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ: Κατάλαβα από τη σημερινή ομιλία του κ. Παγκούση, τι συνέβη; Κατάλαβα ότι πέταξε στα σκουπίδια τη διακήρυξη της 3ης Σεπτεμβρίου; Ότι ενοχοποίησε τον Ανδρέα Παπανδρέου και τον Γιώργο Γεννηματά για τη σημερινή κατάσταση; Το δέχεστε αυτό;

Κυρίες και κύριοι, τα πράγματα για εμένα είναι ξεκάθαρα. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μεταξύ του κεφαλαίου και της εργασίας επέλεξε το κεφάλαιο. Μεταξύ του σοσιαλισμού και της βαρβαρότητας επέλεξε τη βαρβαρότητα. Γι' αυτό είναι υπόλογη απέναντι και στους εργαζόμενους και στην ιστορία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Δημήτρης Τσιρώνης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, ανέβηκα στο Βήμα σήμερα για να πάρω το λόγο σε ένα δύσκολο νομοσχέδιο, σε ένα νομοσχέδιο που αφορά ολόκληρη την ελληνική κοινωνία, για να πάρω την ιστορική ευθύνη, αυτό το μικρό μερίδιο της ιστορικής ευθύνης που μου αναλογεί ως Βουλευτής μίας μικρής περιφέρειας της Ηπείρου, της Άρτας, που έχει ανθρώπους του μόχθου, της εργασίας, της αγροτιάς, που δοκιμάζονται και χειμάζονται καθημερινά.

Ανέλαβα αυτήν την ευθύνη να ανέβω στο Βήμα, κύριε Υπουργέ, για να στηρίξω όλη αυτήν την προσπάθεια που επί μήνες καταβάλλετε και έχετε διαβουλευτεί σ' όλα τα επίπεδα με όλους τους φορείς, για να καταλήξουμε σήμερα σε αυτό το νομοσχέδιο που έρχεται να δώσει απάντηση, να δώσει λύση στο παρόν και στο μέλλον του τόπου, στο παρόν και στο μέλλον της ελληνικής κοινωνίας, στο παρόν και στο μέλλον των συνταξιούχων και κυρίως στο μέλλον των παιδιών μας που πρέπει να το κερδίσουμε. Πρέπει να το κερδίσουμε με βαριά συναίσθηση του χρέους, του καθήκοντος και της βαριάς αποστολής που μας έχει αναθέσει ο ελληνικός λαός. Μ' αυτήν, λοιπόν, τη συναίσθηση της ευθύνης ανέβηκα στο Βήμα για να στηρίξω μία προσπάθεια της χώρας, η οποία δοκιμάζεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης η χώρα φιγουράρει στη δεύτερη θέση των προς πιθανή πτώχευση χωρών από τους χρηματοπιστωτικούς οίκους και θα πρέπει αυτήν την κατάσταση να την ανατρέψουμε. Θα πρέπει να την ανατρέψουμε όλοι εδώ μέσα, με αυτά τα μέτρα, τα σκληρά και άδικα πολλές φορές, που αναγκαστήκαμε να πάρουμε και να νομοθετήσουμε εδώ μέσα, προκειμένου να στηρίξουμε τη χώρα, για να σταθεί όρθια και να κερδίσει το παρόν και το μέλλον της και να κερδίσει και το μέλλον της ελληνικής κοινωνίας και το μέλλον των παιδιών της.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας. Δυστυχώς, η Νέα Δημοκρατία, που τα πέντε τελευταία χρόνια δεν ανέλαβε καμμία ευθύνη που της αναλογεί, όταν ξέρουμε ότι οι δικές της διοικήσεις καταλήστευσαν με την ιστορία των ομολόγων τα ασφαλιστικά ταμεία και δεν ανέλαβαν καμμία ευθύνη για να πουν πού πήγαν αυτά τα λεφτά, τα εκατοντάδες εκατομμύρια, το μεγαλύτερο σκάνδαλο που έχει συμβεί ποτέ στη χώρα. Η καταλήστευση των ασφαλιστικών ταμείων. Ασφαλιστικά ταμεία που κατέρρευσαν και έφθασαν στο χείλος της καταστροφής.

Θα πρέπει να πάρουμε άμεσα μέτρα, για να δοθεί λύση. Γιατί ξέρουμε ότι εάν δεν δώσουμε σήμερα τη λύση, δεν θα μπορούμε να τη δώσουμε αύριο, κύριε Υπουργέ. Θα πρέπει αυτό το νέο ασφαλιστικό σύστημα, πρώτα απ' όλα, να έχει βιωσιμότητα και διάρκεια, έτσι ώστε να μπορεί να δώσει απαντήσεις τώρα και στο μέλλον.

Βέβαια, όλοι γνωρίζουμε ότι δεν μπορεί αυτό το σύστημα να συνεχίσει με τον τρόπο που λειτουργεί. Δεν μπορούν να υπάρχουν οι πληθυσμοί και οι προύχοντες. Δεν μπορούν να υπάρχουν οι άνθρωποι που παίρνουν συντάξεις των 500 ευρώ και οι άνθρωποι που παίρνουν συντάξεις 3.500 ευρώ.

Δεν μπορούν να υπάρχουν συνταξιούχοι σε ηλικία σαράντα – σαράντα πέντε ετών ενώ κάποιοι άλλοι να κοντεύουν να βγουν στη σύνταξη στα εβδομήντα έτη.

Αυτή η κατάσταση θα πρέπει να ανατραπεί. Θα πρέπει να υπάρχει δικαιοσύνη στο ασφαλιστικό σύστημα, έτσι ώστε να μπορέσουν όλοι οι Έλληνες και όλες οι Ελληνίδες να πάρουν τη σύνταξη που πραγματικά τους αναλογεί.

Επειδή πολλοί μας λένε «Μα, εσείς οι τριακόσιοι τι νομοθετείτε εκεί πέρα, μέσα στη Βουλή; Γιατί είστε τόσο σκληροί, τόσο ανάλγητοι;», θα ήθελα να πω ότι οι Βουλευτές δεν είναι ανεπάγγελτοι. Οι Βουλευτές κάνουν ένα επάγγελμα και η δουλειά τους στη Βουλή είναι προσωρινή. Είναι αυτό που τους έχουν αναθέσει οι εντολές τους για όσα χρόνια θα είναι Βουλευτές και επιστρέφουν στο επάγγελμά τους στη συνέχεια.

Και ό,τι μέτρα λαμβάνουμε εδώ σήμερα για το ασφαλιστικό σύστημα, είναι αυτά που αφορούν και εμάς τους ίδιους και το επάγγελμά μας. Και εάν είναι σκληρά και επώδυνα αυτά τα μέτρα για το ασφαλιστικό σύστημα, αφορούν και εμάς τους ίδιους.

Αυτό θα ήθελα να το ξέρουν και να το πούμε δημόσια. Επειδή όλες αυτές οι συζητήσεις στη Βουλή είναι δημόσιες, θα πρέπει να ξέρουν όλοι ότι το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας αφορά και τους Βουλευτές. Αφορά και εμάς τους ίδιους και δεν νομοθετούμε πέρα και έξω από την κοινωνία, δεν νομοθετούμε πάνω από την κοινωνία. Είμαστε μέσα στην κοινωνία. Νομοθετούμε για τον ελληνικό λαό, που περιμένει από εμάς με βαριά συναίσθηση της αποστολής και της ευθύνης που μας έχει αναθέσει να μπορέσουμε να δώσουμε λύσεις στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας.

Δεν θα πω τίποτε άλλο, κύριε Υπουργέ. Θα πω μόνο ότι θα πρέπει, όπως το έχετε προβλέψει άλλωστε και στο νομοσχέδιο, όταν τα οικονομικά της χώρας, τα δημοσιονομικά της χώρας το επιτρέψουν, να ληφθεί η μέριμνα, έτσι ώστε να επιστρέψουμε και να δώσουμε αυξημένες συντάξεις, καθώς και το δέκατο τρίτο και δέκατο τέταρτο μισθό, που θα πρέπει να δοθεί σε όλους τους Έλληνες και σε όλες τις Ελληνίδες. Δεν θα πρέπει να απεμπολήσουμε αυτό το δικαίωμα.

Και βέβαια ειδική μέριμνα πρέπει να λάβουμε για τις γυναίκες, για τους ανέργους, για όλους αυτούς τους φτωχούς ανθρώπους,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

τους φτωχούς συνταξιούχους, για τις μονογονεϊκές οικογένειες, αντί των προνομιούχων συνταξιούχων των ευγενών ασφαλιστικών ταμείων με τις τεράστιες συντάξεις, που ουσιαστικά ήταν παροχές οι οποίες επιδοτούνταν από τη φορολογία του ελληνικού λαού. Θα πρέπει να δώσουμε αυτήν την κατεύθυνση, έτσι ώστε να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα του ασφαλιστικού συστήματος.

Με αυτήν τη μικρή μου παρέμβαση στη Βουλή θα ήθελα και εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σας καλέσω να υπερψηφίσουμε το νομοσχέδιο, γιατί δίνει απάντηση στο σήμερα και στο αύριο αυτού του τόπου, δίνει απάντηση στο σήμερα και στο αύριο του ασφαλιστικού συστήματος, έτσι ώστε να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε και να κερδίσουμε το μέλλον της ελληνικής κοινωνίας και της νέας γενιάς.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Δευτέρας 7 Ιουνίου 2010, της Πέμπτης 17 Ιουνίου 2010, της Τρίτης 22 Ιουνίου 2010, της Τετάρτης 23 Ιουνίου 2010, της Πέμπτης 24 Ιουνίου 2010 και ερωτάται το Σώμα, εάν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς, τα Πρακτικά της Δευτέρας 7 Ιουνίου 2010, της Πέμπτης 17 Ιουνίου 2010, της Τρίτης 22 Ιουνίου 2010, της Τετάρτης 23 Ιουνίου 2010, της Πέμπτης 24 Ιουνίου 2010 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 17.08', λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 7 Ιουλίου 2010 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και συναφείς διατάξεις, ρυθμίσεις στις εργασιακές σχέσεις».

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

